[בשם יוי נעשה ונצליח]
[אלמגלה אלת׳אניה׳]

פרק מב

א. למנצח משכיל לבני קרח.
ללמסתחת נבוה׳ לבני קרח.

מן אלמעלום אנה אד׳א קאל פי הד׳א אלספר לדוד: למשה: לאסף פאלג׳מיע משהורין מערופין כד׳אך יג׳ב יכון קולה לבני קרח ג׳יר משתבה בל הם אלמערופין אלמנסובין כמא קאל ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף והד׳א ידל אנהם כאנו יתנבו פי אלמדבר כמא וצף ען סידנא משה עליה אלסלאם אנה תנבא פי אלמדבר בפצול כת׳ירה׳ עלי ישראל ואת׳בתת פי הד׳א אלספר. וד׳לך אן כל מא כאן מן שפאעה׳ משה פי אמר ישראל ואחואלהם פי אלבריה׳ את׳בת ד׳לך כלה פי אלתורה מת׳ל ויחל משה ומת׳ל ואתפלל אל יוי וג׳ ומת׳ל ויאמר משה אל יוי ושמעו מצרים וג׳ אלי אכ׳ר אלשפאעה׳ ומת׳ל אל אלהי הרוחות וג׳ ומת׳ל אל נא רפא נא לה. ומא כאן מן צלואתה אלתי ד׳כר פיהא אמר אלגלות וישועה ג׳מעת פי הד׳א אלספר ואציף אליהא נבואת בני קרח. ובלגו הד׳ה אלדרג׳ה׳ לאנהם עצו אבוהם קרח ולם יתאבעונה עלי מא פעל. פאולא תכ׳לצו מן נקמה׳ אלדניא כמא קאל ובני קרח לא מתו. ת׳ם צארו נביאים יתנבו נבוה׳ מאצ׳ה׳ עלי ישראל ומא יצירו אליה פי הד׳ה אלג׳אליה׳. ת׳ם תנבו איצ׳א עלי מא יכון מן אחואל אלמשיח ואלישועה באמור פאכ׳רה׳ שריפה׳ סניה׳ עלי מא אנא שארח פי כל פצל מנסוב אליהם.

ב. כאיל. כאלאיל תת׳גו עלי גדראן אלמא כד׳אך נפסי תת׳גו אליך יא אללה.

אעלם אן אלכתאב אכ׳רג׳ נוע אלאיל מונת׳ כמא אכ׳רג׳ נוע אלגנם מונת׳ אד׳ יקול צאן אבדת וכת׳יר מת׳ל הד׳א אלא אן קולה כאיל תערג וג׳ הד׳א מת׳ל מא מת׳ל ישראל פי אלפצל אלד׳י קבל הד׳א באלעליל הכד׳י

א. לדוד] תהלים ג, א+. למשה] שם, צ, א+. לאסף] שם, נ, א+. ובני] שמות ו, כד. ויחל] שם, לב, יא. ואתפלל] דברים ט, כו. ויאמר] במדבר יד, יג. אל] שם, טז, כב. אל נא] שם, יב, יג. ובני] שם, כו, יא.
ב. צאן] ישעיה ג, ו. אחתרת] בכ״י אחתדת. והשלחתי] עמוס

מתׄלהם פי הדׄא אלמזמור באלעטשאן ולדׄלך גׄעל הדׄא אלמזמור מתצל במא קבלה. ומן שאן אלאיאיל תאכל אלאפאעי וללאפאעי סם עטׄים פאדׄא אכלתהא אלאיאיל אחתרת פטלבת אלמא שדידא. פאדׄא ואפת אלי גדראן אלמא לא תשרב פי אלוקת לאן אללה עז וגׄל קד גׄעל פי טבאעהא אן לא תשרב ללוקת ואלא תהרת ומאתת. פהי אלאן תרי אלמא ותקים מדהׄ עטשאנהׄ לא תקדר תשרב ומע דׄאך תעגׄ ותצגׄ הכדׄי מתׄל ישראל פי הדׄה אלגׄאליהׄ מעהם תורת יוי ודברי נביאים אלממתׄל באלמא והם אלאן עטאשא מן אלחכמהׄ למא בינהם מן כתׄרהׄ אלכׄלף ואלמנאזעאת וכמא קאל והשלחתי רעב בארץ וגו׳. וקאל בעץׄ אלעלמא אן כלאם אללה ממתׄל באלמא לאן אללה גׄעל אלמא מבאח לבני אדם כמא קאל לכו שברו ואכלו וג׳ וקאל כי קרוב אליך הדבר מאד וג׳. וקאל מפסר אכׄר אלמעני פי דׄלך לאן אלמא מנזל מן אלסמא כדׄאך כלאם אללה מנזל מן אלסמא כמא קאל מן השמים השמיעך את קולו וג׳. וקאל אכׄר לאן אללה עז וגׄל אמר אהל אלעאלם עלי יד אדם בבעץׄ אלאואמר ועלי יד נח בבעץׄ ועלי יד אברהם בבעץׄ ותמם אלכל עלי יד משה פצאר אלגׄמיע תורה. כדׄאך אלמא ינזל קלילא קלילא פיגׄתמע כתׄיר קאל פלדׄלך מתׄל כלאם אללה באלמא. וקאל אכׄר לאן אלמא ינחדר גׄזו גׄזו ויציר מנה ואד כביר כדׄאך אלאנסאן יתעלם פי כל וקת שי פיציר עאלם פלדׄלך מתׄל כלאם אללה באלמא. וקאל אכׄר לאן אלמא ליס לה תׄבאת עלי מוצׄע מרתפע כדׄאך כלאם אללה לא ינאלה אלא אלמתואצׄעין. וקאל אכׄר לאן אלמא לא ינתפע בשרבה אלא מן כאן עטשאן כדׄאך כלאם אללה יחתאגׄ אלאנסאן ירגב אליה במחבהׄ ושהוהׄ. וקאל אכׄר כמא אן אלמא לא יסתחי אגׄל אנסאן יטלבה מן אצגר אלנאס הכדׄי כלאם אללה יגׄב עלי אלמלך מתׄלא יטלבה מן אצגר אלנאס ולא יסתחי. וקאל אכׄר כמא אן אלמא מן לם יחסן יסבח פיה ווצל אליה בגיר בצר הלך כדׄאך כלאם אללה מן תאולה בלא מערפהׄ הלך כמא קאל כי ישרים דרכי יוי וג׳. פקאל אלאן מתׄל אלאיאיל אלתי תצגׄ עלי גדראן אלמיאהׄ תטלב תשרב הכדׄי נחן פי הדׄה אלגׄאליהׄ נצגׄ ונעגׄ נטלב חקאיק כתאבך כמא קאל ונעו מים עד ים וג׳. וקאל ביום ההוא תתעלפנה הבתולות וג׳.

ג. צמאה. עטשת נפסי ללה ללטאיק אלחי מתי אגׄי ואתראיא בין ידי אללה.

מתׄל עדמנא אלנבוהׄ ואלחכמהׄ בעדם אלאנסאן ללמא ומתׄל כוננא פי אלגׄאליהׄ כאננא פי בריהׄ מפאזהׄ מנקטעהׄ כמא קאל צמאה לך נפשי כמה

ח, יא. לכו] ישעיה נה, א. כי] דברים ל, יד. מן] שם, ד, לו.
כי] הושע יד, י. ונעו] עמוס ח, יב. ביום] שם, יג.
ג. צמאה] תהלים סג, ב. שלש] דברים טז, טז.

לך בשרי יעני עטשת נפסי לכלאם אללה ולמגותה אלקאדר אלבאקי ואנא פאית אכאף אנצרף ולא ארא פרג ועטשת איצא לקדסך וקלת פי צלותי מתי יא רב אחג אלי קדסך כמא אמרת שלש פעמים בשנה וג׳.

ד. היתה לי. צארת לי דמעתי מתל אלטעאם נהאר וליל ענד קול אלי כל אלזמאן אין אלהך.

יעני אן עטשי הדא אדא אסתגתת ולא אגאב פאנא עלי אלדואם אבכי אליך כמא קאל צעק לבם אל יוי חומת וג׳ כמא מתל אלקרבן בלחם לאנה בקר וערב ולאנה תמיד כדאך מתל אלבכא פי אלגלות בלחם לוגובה דאים. וכיף לא יבכי מן קד סלבת אלנעמה מנה וסלמת אלי אעדאה מן דלך נחלת צבי תם ציון וירושלם תם בית קדשנו ותפארתנו כמא קאל ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל וג׳. וכיף לא יבכא עלי אנתקאל כבוד יוי מן בין ישראל כמא קאל ויעל מעלי המראה אשר ראיתי ויצא מבת ציון וגו׳. וכיף לא יבכא עלי אנקטאע אלנבואה כמא קאל ועל העבים אצוה מהמטיר עליו וג׳. וכיף לא יבכא עלי זואל אלמלך כמא קאל אין מלך ואין שר וג׳. וכיף לא יבכא עלי זואל אלפרח ואלסרור מן בין ישראל כמא קאל והשבתי כל משושה וג׳. וכיף לא יבכא עלי עטלה אלכהנים מן מדאהבהם כמא קאל חגרו וספדו הכהנים. וכיף לא יבכא עלי עטלה אללוים מן נגמאתהם כמא קאל זקנים משער שבתו. וכיף לא נבכי עלי סקוט תאגנא ועזנא כמא קאל נפלה עטרת ראשנו וג׳. וכיף לא נבכי עלי עטם כטאיאנא כמא קאל אוי נא לנו כי חטאנו. וכיף לא נבכי עלי סכאם וגוהנא כמא קאל חשך משחור וג׳. וכיף לא נבכי עלי כסתנא כמא קאל פינא עם נבל ולא חכם. וכיף לא נבכי עלי עמא אבצארנא כמא קאל נגששה כעורים קיר וג׳. וכיף לא נבכי עלי גהלנא כמא קאל אוילים מדרך פשעם. וכיף לא נבכי עלי צפקאת וגוהנא כמא קאל כי כל בית ישראל חזקי מצח וג׳. ועלי מתל הדה אלאוצאף קאלו כלו בדמעות עיני וג׳. ואעטם אלאמור עלי באמר אלי כל היום איה אלהיך פאן קול אעדא ישראל אין אלאהכם הו שי יבכי אלעין ואלקלב גמיעא ולדלך וצף וקוף אלכהנים בין האולם ולמזבח והם יבכו ויקולו חוסה יוי על עמך וג׳.

ה. אלה אזכרה. [הדה] אדכר ואספך עלי נפסי חית כנת אגוז פי אלטלאל

ד. צעק] איכה ב׳ יח. ונתתיו] יחזקאל ז׳ כא. ויעל] שם, יא, כד. ועל] ישעיה ה׳ ו. אין] הושע ג׳ ד. והשבתי] שם, ב׳ יג. חגרו] יואל יא, יג. זקנים] איכה ה׳ יד. נפלה] שם, טז. אוי] שם, שם. חשך] שם, ד׳ ח. עם] דברים לב׳ ו. נגששה] ישעיה נט, י. אוילים] תהלים קז, יז. כי] יחזקאל ג׳ ז. כלו] איכה ב׳ יא. אלאמור עלי] בכ״י עליי. בין] יואל ב׳ יז. חוסה] שם, שם.

אחדו אלי בית אללה בצות רנין ושכר גמהור חאג.

מעני אלה אזכרה יריד אן אלאמה תתדכר אלאחואל אלתי סלבת מנהא ותבכי כמא קאל זכרה ירושלם ימי עניה וג׳. וקולה ואשפכה עלי נפשי יריד שרח אלטלב אלי אללה בכל קלב וכמא קאלת חנה אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי וג׳. וקולה כי אעבר בסך וג׳ כשף לנא ההנא כיף כאן חסן מסירהם אלי בית יוי פי אוקאת אלחג ואנהם כאנת תעקד להם אלקבאב באחסן מא יכון מן אלזי כמא תעקד ללמלוך לגלאלתהם וכמא תעקד ללחתנים לסרורהם. כדאך כל אהל קריה ומדינה פי וקת אלחג כאנו יעקדו אלקבאב פי גמיע אלטרק ואלחאג יסירו תחתהא בשיר ושבח והלל והודות וזמרה ורננה וכלי שיר כמא וצף וקאל ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים: ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יוי וג׳. ומע דאך פהם עלי אקסאם קום מנהם מעהם עולות ומנחות וקום מנהם מעהם חטאות וקום אשמות וקום זבחי שלמים וקום ראשית וקום מעשר שני ובכור שני וכל צנף מעה מא עליה. פיא לך מן סרור וחסן אנקלב כלה אלי יגון ואנחה כמא קאל דרכי ציון אבלות וקאל שכח יוי בציון וג׳.

ו. מה תשתוחחי. אי שי תנחני יא נפסי ותהימי עלי אצברי ללרב אן זיאדה אשכרה ויכון לי מגותאת בין ידיה. וקאלו פי קדסה.

יעני אן ליס לי פי הדא אלגלות מן יאכד בידי ולא מן יעזיני ואנא אעזי נפסי ואקול להא אצברי ואנתטרי חתי יגי אלוקת ויגיתך אללה מן ענדה כמא קאל עד ישקיף וירא יוי משמים: עד יערה עלינו רוח וג׳ אן קד ועד באלפרג ולא בד זיאדה אשכרה בקול רנה ותודה וכמא קאל עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל וג׳ וקאל עוד יאמרו באזניך וג׳ וקולה עוד יהללוך סלה: עוד ינובון בשיבה: להגיד וג׳.

ז. אלהי. יא אלהי עלי נפסי תתשוח תנחני עלי דלך אדכרך מן ארץ ירדן ומן אלחרמוניין ומן גבל זגר.

למא קאל מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחלי לאלהים וחס מן נפסה אנהא ליס תצבר וליס תתעזא כמא קאל פי מוצע אכר מאנה הנחם נפשי זאד שכוי אלי אללה עז וגל וקאל יא אלהי מא תקבל נפסי אלעזא

ה. זכרה] איכה א, ז. אשה] שמוא א, טו. ולפניהם] שם, י, ה. ושמחת] ישעיה ל, כט. דרכי] איכה א, ד. שכח] שם, ב, ו.

ו. עלין] בכ״י עליי. עד] איכה ג, נ. עד יערה] ישעיה לב, טו. עוד] ירמיה לא, ד. עוד אבנך] ישעיה מט, כ. עוד] תהלים פד, ה. עוד ינובון] שם, צב, טו־טז.

ז. מאנה] תהלים עז, ג. מראש] שיהש ד, ח. מאיש] תהלים מג, א.

ולא תצבר לאני פי קער אלארדן גריק והא אנא מסתגית̇ אליך ולד̇לך קאל על כן אזכרך מארץ ירדן ואיצ̇א אסתגית̇ אליך מן אלאעדא אלד̇ין הם עלינא מת̇ל סבאע חרמון ומן אלאעדא אלד̇ין הם עלינא מת̇ל חיאת ג̇בל זגר ואלי הד̇א אשאר שלמה בקולה מראש שניר וחרמון וג׳. וענדי אנה קצד אלי ד׳ מלכיות. פאמא ירדן פיריד בה מלכות בבל. וחרמונים פיריד פרס ומדי. והר מצער אלמשאר פיה אלי חיאתה יריד יון. ואלמלך אלד׳ אפרד ד̇כרה פי אול אלפצל אלת̇אני פקאל פיה מאיש מרמה ועולה תפלטני.

ח. תהום. גמר אלי גמר דאעי לצות מתאעיבך כל תיארתך ואמואג̇ך עלי ג̇אזו.

מעני תהום אל תהום יריד מלך בעד מלך כם פי ד׳ מלכיות מן אלמלוך אד̇א אחציתהם כת̇יר וכל ואחד יחדת̇ אמר ולה גזרה ולה הול ולד̇לך קאל קורא לקול צנוריך אי אנה דאעי באמור צעבה̈ מת̇ל מתאעב יסיל אלמא פיהא וליס לה הדו ולא קראר כד̇אך ליס לנא הדו בינהם ולא קראר כמא קאל ובגוים ההם לא תרגיע. ומעני צנוריך: משבריך: גליך יעני אלד̇י אנת סלטת עלי באסתחקאק.

ט. יומם. נהאר יאמר אללה בפצ̇לה ובאלליל נשידה מעי צלוה̈ לטאיק חיותי.

למא וצף עט̇ם שאן אלממאלך וכיף נחן בינהם גרקי קאל ואנא יא רב אד̇א ט̇הרת בינהם באלנהאר פי מעאש או תצרף פאמא אנא פי מכ̇אטרה̈ אלנפס לולא פצ̇ל יוי לכנת אהלך כמא קאל ואף גם זאת בהיותם וג׳ קאל פאד̇א אנצרפת מן מעישתי אתעג̇ב כיף תכ̇לצת יומי ד̇אך פאנא טול אלליל פי אלשכר ואלתסביח כמא קאל ובלילה שירו וג׳. תפלה לאל חיי צלוה̈ אצלי ללטאיק עלי כ̇לאצי וחפאט̇ נפסי מן אלהלאך ברוך שמו לעולם.

י. אומרה. אקול לטאיק כהפי לם כאנך קד נסיתני לם מטלכ̇ם אמצ̇י בצ̇גט אלעדו.

קאל ומעמא לה עלינא פצ̇ל ונקדר נעיש בין אלגוים ברחמתה ליס יסכן קלבי ולא יהדא מן אלטלב ואלאסתגאת̇ה̈ אלי אבדא אטלב ואקול למה שכחתני לם קד טאל אמרי יא יוי עד מתי ולם יא רב אנא מסכ̇ם אלוגה פי צ̇גט עט̇ים ביד אלעדו.

יא. ברצח. בקתל פי עט̇אמי אלד̇י עירוני אעדאיי בקולהם אלי כל אלזמאן אין אלהך.

קאל יא רב אן קולהם לי אין אלהך שביה באלקתל פי עט̇אמי פגאר

ח. עלין] בכ״י עליי. ובגוים] דברים כח, סה.
ט. ואף] ויקרא כו, מד.
י. אלין] בכ״י, אולי צ״ל: אלא אבדא.

לאסמך. והכ̇די ועד אד̇א אסתגאת̇ו ובכו וקאלו למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: ויקנא יוי לארצו וג׳.

יב. מה תשתוחחי. אי שי תנחני יא נפסי ואי שי תהימי עלי אצברי ללרב אן זיאדה̇ אשכרה ויכון לי מגות̇את בין ידי ויכון אלהי.

כמא קאל והייתם לי לעם וג׳ ואלמעני פי מה תשתוחחי נט̇יר מא שרחת פי אלאול.

פרק מג

א. שפטני אלהים.

אחכם לי יא אללה̇ ואכ̇צם כ̇צומתי מן חזב

גיר באר מן רג̇ל ד̇ו מכר וג̇ור תפלתני.

וקד כנת שרחת הד̇א פי מא תקדם וערפת אנה ינחי בקולה איש מרמה אלי בן הגר וכמא קאל ועל שכלו והצליח מרמה בידו ועלי מא נשרח ד̇לך פי תפסיר דניאל בעון אללה.

ב. כי אתה. אן אנת אלה מחצני לם כ̇ד̇לתני לם מט̇לם אתסלך בצ̇גט אלעדו.

קאל פוק למה קדר אלך וקאל ההנא למה קדר אתהלך לאן ממלכת בן האמה אעט̇ם ואצעב וכמא קאל דחילא ואימתני ותקיפא יתירא. ופיהא יקול אויה לי כי גרתי משך וג׳ וקאל אני שלום וכי אדבר וג׳. ואמת̇אל הד̇א כת̇יר ממא יטול שרחה ונחן נשרח ד̇לך פי אכ̇ר דניאל.

ג. שלח. ארסל נורך וחקיקה̇ מואעידך המא יקרוני ידכ̇לוני אלי ג̇בל קדסך ואלי מסאכנך.

קולה שלח אורך למא קדם בד̇כר קדר. וקולה ואמתך יריד תחקיק אלמואעיד ואיצאלה הד̇א בעד ד̇כר מלכות רביעית לאן ליס בעדהא גיר מלך ישראל כמא קאל ויקבלון מלכותא קדישי עליונין. וקולה אל הר קדשך יריד בית יוי הר הקדש. ואל משכנותיך יריד חצרות ולשכות ומא שאכל ד̇לך.

יא. אלין בכ״י אליי. למה] יואל ב, יז־יח.
יב. והייתם] ירמיה יא, ד +.
א. ועל] דניאל ח, כה.
ב. מט̇לם] בגוף כה״י: מטלכם; בשולי הדף: מטלם צח. למה] תהלים מב, י. דחילא] דניאל ז, ז. אויה] תהלים קכ, ה. אני] שם, ז.
ג. יקרוני] בכ״י יקדוני. ויקבלון] דניאל ז, יח.

ד. ואבואה. ואדכ̇ל אלי מד̇בח אלרב אלי טאיק פרחה̈ טרבי ואשכר[ך] באלקיתאר יא רב יא אלהי.

כמא קאל פוק כי עוד אודנו קאל ההנא ואבואה אל מזבח אלהים. פד̇כר ד׳ מעאני אלחג̇ ואבואה ואלקרבן בד̇כר אלמזבח ואלשכר בקולה ואודך: וכלי השיר בקולה בכנור מהמא צבר נפסה. וקאל מה תשתוחחי עלי מא שרחנא פוק.

פרק מד

א. למנצח לבני קרח משכיל.
ללמסתחת̇ לבני קרח נבוה̈.

ב. יא אלה באד̇אננא סמענא אבאנא קצו לנא פעל פעלת פי איאמהם פי איאם אלקדים.

הד̇א אלמזמור מתצל במא קבלה לאן קבלה ד̇כר ד׳ מלכיות ופי הד̇א וצף מא ילחק אלאמה̈ מעהם מן סו אלחאל והי צאברה̈ עלי דין אלתורה כמא קאל פוק הוחילי לאלהים. קולה אלהים באזנינו שמענו יריד מא צח ענדהם מן אפעאל רב אלעאלמין מע ישראל מן אלאיאת ואלבראהין לאנה למא קאל פעל פעלת בימיהם וג׳ קאל

ג. אתה ידך. אנת בקדרתך אחזאב אקרצ̇ת וגרסתהם כנת תכסר אמם וכ̇ליתהם.

יעני אנך בקדרתך אהלכתהם בין ידיהם א׳ל׳ מלך פי יריחו באות ומופת כמא תעלם בדור אלארון עלי תרתיב ז׳ איאם וקע סור חצין מניע ת̇ם רבים אשר מתו באבני הברד ת̇ם עמידת שמש וירח כמא קאל שמש ירח עמד זבלה: ואשלח לפניכם את הצרעה וג׳. ולד̇לך קאל

ד. כי לא בחרבם. אן לא בסיפהם ורת̇ו אלארץ̇ וד̇ראעהם מא אגאת̇ת להם אן קדרתך ונצרתך ונור רחמתך אן רצ̇יתהם.

כי לא בחרבם עלי מא וצפנא. וקולה כי ימינך וזרועך יריד אלמעג̇זאת אלתי קדמנא ד̇כרהא. ואמא ואור פניך וג׳ ישיר אלי אלרצ̇א ענהם לאנהם כאנו עלי אלטאעה̈ כמא קאל ויעבד העם את יוי כל ימי יהושע וג׳.

ה. אתה הוא. אנת הו יא מלכי יא אלהי אמר במגות̇את יעקב.

ד. כין] תהלים מב, ו.
ב. הוחילי] שם, שם.
ג. אהלכתהם] בכ״י אולי צ״ל: אהלכת. רבים] יהושע י, יא. שמש] חבקוק ג, יא. ואשלח] יהושע כד, יב. ד. ויעבד] שם, לא: ישראל.

ו. בך צרינו. בך מצארמינא אי במעונתך ננטח באסמך כנא נדוס מקאומינא.

כמא קאל דוד לגלית ואנכי בא אליך בשם יוי צבאות וג׳. ומעני ננגח יריד הזימה̈ אלאעדא כמא קאל בהם עמים ינגח יחדו וג׳.

ז. כי לא בקשתי. אן לא בקוסי אתכל וסיפי ליס אתכל עליהא אן תגיתני.

ח. כי הושעתנו. אן כת̇יר אגת̇תנא מן מצארמינא ובאגצ̇ינא אכ̇זית.

מת̇ל עמון ומואב ואדום ופלשתים ויבין מלך חצור וסיסרא כושן רשעתים ונחש העמוני וצידונים ועמלק ומעון ומדין ועורב וזאב וזבח וצלמנע וגלית ואכ̇ותה וסאיר אלאעדא כלהם הבישתה.

ט. באלהים. באללה מדחנא כל אלזמאן באסמך קדים כנא נשכר סרמדא.

יעני כנא נקול שיר ושבח ותשר דבורה וג׳ וידבר דוד ליוי וג׳ ואן כאן לם ידכר פי כל חרב שיר ושבח פנחן נעלם אן הד̇א כאן רסמהם כמא שרח פי מואצ̇ע.

י. אף זנחת. פכיף קד כ̇דלת וכ̇גלתנא וליס תכ̇רג̇ פי גיושנא.

יעני בהד̇א אנא כנא נשכרך ונחן פי אלעז פכיף אד̇א כ̇לצתנא מן הד̇ה אלצפאת אלצעבה̈ אלמאצ̇ה̈ אחרי ואוכד נשכרך יא יוי צבאות. ומעני זנחת יריד אזאלה̈ אלדולה̈ כמא קאל ואתה זנחת וג׳ ותעטיל אלקראבין כמא קאל זנח יוי מזבחו. ומעני ותכלימנו יריד אלכ̇גל אלעט̇ים ענד ט̇פר אלעדו. ולא תצא בצבאותינו יריד קלה̈ אלנצרה̈ לאן אולא קאל כי יוי אלהיך מתהלך וג׳ וקאל כי אז יצא יוי לפניך וג׳.

יא. תשיבנו. ואלאן הוד̇א תרדנא קהקרי מן אלעדו ובאגצ̇ינא אסתבאדו להם ישראל.

וצף ענד אלרצ̇א כיף כאן אקבאל ישראל וענד אלסכ̇ט למא נזרו אחור: ויהיו לאחור ולא לפנים: תשיבנו אחור: מי נתן למשיסה יעקב וג׳.

יב. תתננו. תסלמנא כגנם אלמאכל ופי אלאחזאב אד̇ריתנא.

כמא קאל ואזרם במזרה בשערי הארץ וג׳ ונפצתים איש אל אחיו וג׳.

יג. תמכר. תביע שעבך בלא מאל ומא כת̇רת פי את̇מאנהם.

יג̇ב אן תעלם אן מעני ולא רבית במחיריהם ליס הו כמא תוהם בעץ̇

ו. ואנכי] שמוא יז, מה. בהם] דברים לג, יז.
ט. ותשר] שופטים ה, א. וידבר] שמוב כב, א.
י. ואתה] תהלים פט, לט. זנח] איכה ב, ז. כי] דברים כג, טו. כי אז] שמוב ה, כד.
יא. נזרו] ישעיה א, ד. ויהיו] ירמיה ז, כד. מי] ישעיה מב, כד.
יב. כגנם] בכ״י בגנם. ואזרם] ירמיה טו, ז. ונפצתים] שם, יג, יד.

אלמפסרין אנה יסיר לא כת֗יר לאן קד קאל בלא הון ואנמא מענאה מת֗ל סיד יצ֗כ֗ט עלי עבדה פיסלמה אלי מן יהינה בלא ת֗מן ליס כמא יכון לואחד מלך פאד֗א אחב תמליך ד֗לך אלמלך לגירה טאלבה בכרה֗ מאל וסאמה סום כביר. פעלי מת֗ל הד֗א קאל תמכר עמך בלא הון וג׳ יעני אנך סלמתהם פי יד אלאעדא מג֗אן ולם תכלפהם חאל ישק עליהם בל באסהל מא יכון אפתתחו אלבלד ואג֗לו ישראל ועלי מא קאל איצ֗א חנם נמכרתם. ולפט֗ה֗ מכירה קילת עלי סביל אלמג֗אז לא ביע חקיקי ואנמא אראד תסלימהם לא גיר ומת֗לה ומכרתי אתכם ביד זרים ומת֗לה הן בעונתיכם נמכרתם וג׳ כלה תסלים ותמכין. וההנא אעתבאר והו אן ענד אלרצ֗א אמר עז וג֗ל פקאל כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד וענד אלמעאצי קאל כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי וג׳ וקאל תמכר עמך בלא הון וג׳.

יד. תשימנו. תצירנא מעירה֗ לג֗יראננא וטנז והזו למסתדירנא.

ענדי לשכנינו יריד סכאן קדסנא ובלדנא ויריד לסביבותינו אהל אלעאלם וכמא קאל ואתנך לחרבה ולחרפה לגוים אשר סביבותיך לעיני כל עובר וקאל איצ֗א הקרבות והרחוקות ממך וג׳ יעני הקרבות סכאן ארץ ישראל מן אלגוים והרחקות אהל אלעאלם.

טו. תשימנו. תצירנא מת֗ל פי אלאחזאב תנויד תחריך ראס פי אלאמם. כמא קאל והיתה לשמה למשל ולשנינה.

טז. כל היום. טול אלזמאן כ֗ג֗לתי חד֗איי וכ֗זיה֗ וג֗הי גטתני. יעני אלהואן ואלד֗ל אלדאים.

יז. מקול. מן צות מעיר ומקד֗ף מן קבל עדו ומנתקם.

יעני מחרף מעיר במא פעלנא ומא לם נפעל. אמא מא פעלנא פעבאדה֗ אלעגלים והריגת נביאים וגיר ד֗לך. ואמא מא לם נפעל פקולהם כי אמרנו עזיר בנו וכי הפכנו אותיות התורה ואשיא יטול שרחהא. ואמא מגדף פהו אלשתם ואסמאע אלמכרוה.

יח. כל זאת. כל הד֗ה אלמצאיב ג֗אתנא ומא נסינאך ומא כד֗בנא בעהדך.

קאל כמא צברו אבאנא במצר עלי קתל אולאדהם וג֗מיע מא חל בהם מן אלבלא ולם ינסו אסמך כד֗אך יא רב מא אסתבדלנא בך גירך ולא תרכנא

יג. יצ֗כ֗ט = יסכ֗ט. חנם] ישעיה נב, ג. ומכרתי] יחזקאל ל, יב: רעים. הן] ישעיה נ, א. אן] בכ״י אנא. כין] ויקרא כה, מב. כי יהיו] דהיב יב, ח.

יד. ואתנך] יחזקאל ה, יד: בגוים, כמו בפסוק טו. הקרבות] שם, כב, ה.

טו. והיתה] דברים כח, לז.

יז. עדו] בכ״י אלעדו.

אלתמסך בהדה אלתורה אלתי הי עהדך וכמא אמרתנא וקלת ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וג׳. פמעני תשבי לי לא תזני תג̇לסי פי דיני לא תעבדי גירי. ומעני ולא תהיי לאיש לא תמילי אלי נביא שקר פתתרכי תורת משה. פאד̇א פעלתי הד̇א וצברתי וגם אני אליך.

יט. לא נסוג. מא זאג קהקרי קלבנא ומא מאלת כ̇טאנא מן טריקך.

יעני אעתקאדנא צחיח ומחבתך מא תרכנא כמא קאל מים רבים לא יוכלו וג׳.

כ. כי דכיתנו. אן דכ̇דכ̇תנא פי מכאן בנאת אוי וגטית עלינא בט̇למאת.

יעני אני קד צרת מת̇ל בנאת אוי אלד̇י יצרכ̇ו עלי אלדואם כמא קאל אעשה מספד כתנים וג׳. ומעני ותכס עלינו בצלמות יעני קוה̈ אלט̇למה̈ אלתי נחן פיהא כמא קאל הושיבני במחשכים כמתי עולם.

כא. אם שכחנו. אן כנא נסינא אסם אלהנא או בצטנא אכפנא למעבוד אג̇נבי.

מעני אם שכחנו אי אנה אלואג̇ב אן לא ננסא שם יוי וכמא אן ישראל מג̇תמעין עלי שמע ישראל יוי אלהינו וג׳. ומעני ונפרש כפינו יריד בה אנה מן אלמחרם אן ידכ̇ל אחד פי שי מן עבאדה̈ אלאות̇אן או יתכ̇טא אלי שי מן אלמד̇אהב אלבאטלה̈.

כב. הלא אלהים. אליס אללה יפחץ הד̇ה אלג̇ניה̈ אנה עארף כ̇פאיא אלקלב.

אי ליס יכ̇פא ענדך שי ממא נחן עליה ט̇אהר ובאטן.

כג. כי עליך. אן עליך קתלנא כל אלזמאן חסבנא כגנם אלתקציב.

נחן צאן מאכל̇ צאן אובדות צאן טבחה צאן הריגה יעני אן עלי דינך נקתל ונצבר. כם קד קתל מן ישראל מן חרבן בית שני אלי ביאת משיח עלי דין אלתורה וליס יציע הד̇א ענד יוי צבאות.

כד. עורה. אט̇הר קדרתך לא תגפל ענא יא רב יקט̇ רחמתך לא תכ̇ד̇ל ללג̇איה̈.

כה. למה פניך. לם רחמתך תסתר תגפל ען שקאנא וצ̇גטנא.

כו. כי שחה. אן אנחנת ללתראב נפסנא אלתזקת ללארץ̇ בטננא.

כז. קומה. קום למעונה̈ לנא ופכנא לאג̇ל פצ̇לך.

כמא בשרת כי פדה יוי את יעקב וג׳.

יח] ימים] הושע ג, ג. וגם] שם, שם.

יט. מים] שיהש ח, ז.

כ. בט̇למאת] בכ״י בטלמות. אעשה] מיכה א, ח. הושיבני] תהלים קמג, ג.

כא. בצטנא = בסטנא. שמע] דברים ו, ד. און] בכ״י און.

כז. כין ירמיה לא, יא.

פרק מה

א. למנצח על שושנים לבני קרח משכיל.

ללמסתחת עלי אלסואסן לבני קרח נבוה נשיד תודד.

הדא אלמזמור מתצל במא קבלה ודלך אן קבלה דכר פי כאיל קצה ד׳ מלכיות כמא שרחת תם פי אלפצל אלג׳ דכר מצאיב אהל אלגאליה ועטם מא יגרי עליהם מן אלשדאיד תם אתבעהא בד׳ פצול. אלפצל אלאול ידכר פיה מלך משיח בן דוד ואלב׳ ידכר פיה אחואל אלישועה והלאך אלאעדא. והכדי רסם דברי נביאים אדא דכרו פי קצה מא יחל באלאמה מן מצאיבהא אתבעו דלך בבשאראת אכתרהא תגדהא תעזיה עלי פצל פצל ממא תקדם פי אול אלקצה ועלי מא תרי מן ספר יחזקאל. מן אולה אלי והיה יחזקאל לכם למופת וג׳ אכתרה גני ומן והיה יחזקאל אלי אכרה אכתרה שבח. ואבין לך קצה ואחדה תכון אנמודג תסתעמל כל אלנבואת מתלהא. מן דלך נבוה יואל בן פתואל. אתבע קולה יתר הגזם וג׳ פקאל ושלמתי לכם את השנים וג׳. ואתבע קולה הקיצו שכורים ובכו פקאל ובני ציון גילו ושמחו וג׳. ואתבע קולה כי גוי עלה על ארצי פקאל ואת הצפוני ארחיק מעליכם. ואתבע קולה שם גפני לשמה וג׳ פקאל כי עץ נשא פריו וג׳. ואתבע קולה הכרת מנחה וג׳ פקאל וידעתם כי אני יוי אלהיכם שכן בציון הר קדשי וג׳. ואתבע קולה שדד שדה אבלה אדמה וג׳ פקאל ומלאו הגרנות בר וג׳ וכדאך מא דכר מן חטה ושערה וגמיע אלשגר. ואתבע קולה חגרו וספדו הכהנים פקאל והללתם את שם יוי אלהיכם וג׳. ואתבע קולה קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים וג׳ פקאל ואכלתם אכול ושבוע וג׳. וקאל עלי ישראל אהה ליום כי קרוב יום יוי וג׳ פקאל עלי אלאעדא המונים המונים בעמק החרוץ וג׳. ואתבע קולה הלוא נגד עינינו אכל נכרת וג׳ עבשו פרדות וג׳ ויען יוי ויאמר לעמו הנני שלח לכם וג׳. ואתבע קולה מה נאנחה בהמה וג׳ פקאל אל תיראו בהמות שדי כי דשאו וג׳. ואתבע קולה אליך יוי אקרא בחסן אלאגאבה פקאל ויען יוי ויאמר לעמו וג׳. ואתבע קולה גם בהמות שדה

א. נשיד] בכ״י נשד. והיה] יחזקאל כד, כד. יתר] יואל א, ד. ושלמתי] שם, ב, כה. הקיצו] שם, א, ה. ובני] שם, ב, כג. כי] שם, א, ו. ואת] שם, ב, כ. שם] שם, א, ז. כי עץ] שם, ב, כב. הכרת] שם, א, ט. וידעתם] שם, ד, יז. שדד] שם, א, י. ומלאו] שם, ב, כד. חגרו] שם, א, יג. והללתם] שם, ב, כו. קדשו] שם, א, יד. ואכלתם] שם, ב, כו. אהה] שם, א, טו. המונים] שם, ד, ד. הלוא] שם, א, טז. עבשו] שם, יז. ויען] שם, ב, יט. מה] שם, א, יח. אל] שם, ב, כב. אליך] שם, א, יט. ויען] שם, ב, יט. גם] שם, א, כ. וכל] שם, ד, יח. כמהו] שם, ב, ב; בכ״י: כמא הו.

תערג אליך כי יבשו אפיקי מים וג׳ פקאל וכל אפיקי יהודה ילכו מים. ואתבע גֿמלהֿ מא דֿכר מן עטֿמהֿ אלעדו כמהו לא נהיה מן העולם וג׳ וסאיר אלקצהֿ פקאל אעטֿם מנהא קצהֿ עלי אלעדו וקבצתי את כל הגוים והורדתים. תֿם קראו זאת בגוים אלי אכֿר אלפצל. וזאדנא תאכיד אלנעמהֿ בקולה ולא יבשו עמי לעולם כרתין. תֿם זאדנא אלנבוהֿ והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר וג׳. תֿם גֿמע אלשמל כי בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשיב וג׳. וכֿתם אלקצהֿ ברגוע אלכבוד פקאל ויוי שכן בציון. אלאן מעני שושנים קאלו קום כלי נגון מדור מתֿל אלסוסן. וקום קאלו קצד אלי שארית ישראל אלאכֿיאר לאנהם ממתֿלין בשושנה כמא קאל כשושנה בין החוחים וג׳. ומעני שיר ידידות יריד אן קד אגֿתמעת להם מחבאת מחבהֿ ישראל ומחבהֿ יוי לישראל. פאמא מחבהֿ יוי לישראל כמא קאל ואהבת עולם אהבתיך וקאל זכרתי לך חסד נעוריך ואמא מחבהֿ ישראל ליוי כי חולת אהבה אני. פקאל הדֿא וקת טֿהור מחבהֿ ישראל ליוי ואטֿהאר יוי מחבתה לישראל. ופציח הדֿא אלקול הו אן אללה עז וגֿל למא אשרף עלי ניאתהם וקולהם הלא אלהים יחקר זאת וג׳ ונטֿר חסן צברהם פי דֿאת אללה כמא קאל כי עליך הרגנו כל היום וג׳ וכאן הדֿא מן אפראט אלמחבהֿ כמא קאל כי חולת אהבה אני. וקולה כי עזה כמות אהבה אי אן אחתראק מחבהֿ יוי פי קלובנא מתֿל אחתראק אלקלב עלי אלמות וצעובתהא מתֿל צעובהֿ וגֿע אלקלב ענד מן ירכן לה חמים וחמאהא מתֿל שראר נאר מלתהבהֿ ענד דֿאך צאר יקאל הדֿא אלתסביח עלי הדֿא אלמעני.

ב. רחש. סעא פי קלבי כֿבר חסן קאיל אנא אפעאל אלמלך לסאני מתֿל קלם כאתב אסתאדֿ.

פסרת דבר כֿבר לאן לנא דבר קול ודבר סבב על דבר אשר לא קדמו אתכם ודבר שי לא יעדרו דבר ודבר כֿבר כמא קאל ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו. ופסרת רחש סעא מן לגהֿ אלתרגום. מהיר אסתאדֿ מתֿל מהיר במלאכתו: והוא ספר מהיר. וקאלו מעשי מתֿל שדי יריד שדה כדֿאך מעשי קאלו פעל וקאלו אפעאל ולנא יוד כתֿיר פי אלכתאב מצאפהֿ. אלאן קאל אלמתנבי סעא פי קלבי יעני להגֿ אלנבוהֿ כֿבר גֿיד ממא יזיל תלך אלמצאיב ואלגמום אלמתקדם דֿכרהא. והא אנא קאיל צפאת הדֿא אלמלך

והיה] שם, ב, כו־כז. ולאן] שם, ד, ט. קראו] שם, ד, ב. וקבצתי] שם, ד, ב. ואהבת] שם, ג, א. כין] שם, ד, א: כי [הנה]. כשושנה] שיהש ב, ב. הלוא] תהלים. ירמיה לא, ג. זכרתי] שם, ב, ב. כין] שיהש ב, ה. מד, כב. כין] שם, כג. כי עזה] שיהש ח, ו.

ב. על] דברים כג, ה. לאן] מלכא ה, ז. ודבר] שמוב יט, יב. מהיר] משלי כב, כט. והוא] עזרא ז, ו. שדין דברים לב, יג+.

אלשריף. פצדר לה י׳ צפאת ואפעאל בסבבהא אסתוגב אן ימסח. אולהא **אלחסן ואלגמאל קאל פי דׄלך** יפיפית מבני אדם וג׳ **תׄם** הוצק חן בשפתותיך **תׄם** ברכך אלהים וג׳ **תׄם** הודך **תׄם** והדרך **תׄם** על דבר אמת **תׄם** וענוה צדק **תׄם** שבט מישור **תׄם** אהבת צדק **תׄם** ותשנא רשע על כן משחך וג׳.

ג. יפיפית. חסנת יא משיחְ מן גמיע בני אדם אצב אלחטׄ פי שפתך עלי דׄלך ברכך אלרב ללאבד.

קולה יפיפית **ידל אן יכון אחסן אלמכׄלוקין מן גמיע** בני אדם. **וקולה** הוצק חן **יעני חטׄה ענד אללה אדׄא מא סאל מן אללה וכמא כאן** משה **אדׄא דעא רבה ינעם בגׄואבה אלי מא סאל ויקול לה** גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה וג׳. **ויגׄוז ענד מכׄאטבתה מע אלאמם כמא קאל** ודבר שלום בגוים. **ויגׄוז ענד פתיאה כמא קאל** משפט לגוים יוציא **וקולה** צדק יקראהו לרגלו. **וקולה** על כן ברכך אלהים לעולם **אי יכון ברכאתה מובדהׄ כמא קאל** כי תשיתהו ברכות לעד **לאנה לא ימות כמא שרחת פי פצל** יוי בעזך ישמח מלך וג׳ **למא קאל** חיים שאל ממך.

ד. חגור. תקלד סיפך עלי אלורך יא גׄבאר בהאך ובהגׄתך.

קולה חגור חרבך **יעני אבתדי מלכה תׄם תעטל אלסיוף כמא קאל** וכתתו חרבותם לאתים וג׳. **ואמא** הודך והדרך **גׄעלה ההנא פי מעני אלהיבהׄ אגׄל מן** שלמה מלך ישראל **לאן** שלמה **קאל פיה** ויתן עליו הוד מלכות וג׳ **וההנא דׄכר** למשיח הוד והדר **וכמא קאל** הוד והדר תשוה עליו.

ה. והדרך. ובהגׄך אנגׄח וארכב עלי כׄטאב אלחק ותואצׄע אלעדל ותאגׄך היבאת ימינך.

אי פי בהאך הדׄא ובהגׄתך אנגׄח ואקבל ויזדאד עלוך כמא קאל הנה ישכיל עבדי וג׳ **והדׄא אלעבד אלמדׄכור ההנא הו** משיח **והו אלדׄי תקדם דׄכרה כמא קאל** הן עבדי אתמך בו וג׳. **ומעני** על דבר אמת **אי תמכן מן פעל אלחק כראכב ירכב עלי שי ויתמכן מנה כדׄאך אנת דום ותמכן מן פעל אלחק. וקולה** וענוה צדק **וצפה באלתואצׄע כמא קאל** הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני וג׳. **וקאלו** וענוה **אגׄאבהׄ מן** וענותך תרבני **אי תגׄיב ותקצׄי באלאנצאף ואלעדל כמא קאל** והיה צדק אזור מתניו. **ותורך**

ג. גם] שמות לג, יז. ודבר] זכריה ט, י: לגוים. משפט] ישעיה מב, א. צדק] שם, מא, ב. כין] תהלים כא, ז. יוי] שם, ב. חיים] שם, ה.

ד. וכתתו] ישעיה ב, ד. ויתן] דהיא כט, כה. הוד] תהלים כא, ו.

ה. הנה] ישעיה נב, יג. הן] שם, מב, א. הנה] זכריה ט, ט. וענותך] תהלים יח, לו. והיה] ישעיה יא, ה. מוליך] שם, סג, יב. תשית] תהלים כא, ד.

נוראות ימינך יעני מא יתוגה אללה בה מן טהור אלאיאת ואלבראהין כמא קאל ותאגך אלהיבאת אלתי יטהרהא אללה עלי ידך בהא תעטם ותכבר וכמא קאל פי סידנא משה מוליך לימין משה זרוע תפארתו הדא גיר אלתאג אלמסתעמל לראסה כמא קאל תשית לראשו עטרת פז.

ו. חציך. סהאמך מסנונה אלשעוב בדלך יסקטו וסהאמך אלמסנונה פי קלב אעדא אלמלך משיח.

ועלי מא שרחת פי וידבר עמים תחתי.

ז. כסאך. כרסיך יא שריף וקאלו כרסיך מן אללה ללאבד ואלדהר קציב אלאסתקאמה קציב מלכך.

וקאלו כרסיך הו כרסי אללה כמא קאל וישב שלמה על כסא יוי למלך וג׳.

ח. אהבת צדק. אחבבת אלעדל ובגצת אלטלם עלי דלך מסחך אללה אלהך מן דהן אלסרור מן גמיע רפקאך.

מעני שמן ששון יריד אן פי מלכה יטהר אלסרור ואלפרח כמא קאל צאינה וראינה בנות ציון וג׳. ומעני מחבריך יריד כמא אכתאר אללה דוד מן גמלה בני ישי ואכתאר שלמה מן גמלה בני דוד. וכדאך פי כל דור כאן אלמלך יכתאר מן גמיע מן חצר מן אולאד אלמלך אלמאצי. הכדי וצף פי משיח וקאל ואתה בית לחם אפרתה וג׳ ואנת יא בית לחם אפרתה יא צגיר לכון בצנאדיד יהודה מנך לי יכרג ליכון מתסלט פי ישראל ומוצע כרוגה מן קדים מן איאם אלעאלם. יריד בקולה בית לחם שרח מגדל עדר. וקולה להיות מושל שרח ובאה הממשלה הראשונה וג׳. וקולה ומוצאותיו מקדם וג׳ אי מן מוצע כרוגה וטהורה מן קדים מן בית לחם אצלה ומן ציון כמא קאל ויבחר את שבט יהודה וג׳. לכן יתנם לאגל דנובהם תרכהם פי הדא אלגלות בלא מלך אלי וקת אן תלד ואלדה אלמשיח ולדהא הדא פיכתארה אללה מן גמיע נסל דוד ויטהר מלכה. ובקיה אכותה ירגעון מע סאיר שבטי ישראל תחת יד הדא אלמשיח. והו וחדה ועמד ורעה בעז יוי וג׳ כמא קאל שמן ששון מחבריך.

ט. מור ואהלות. מסך וצנאדל מחבובאת מקשוטאת כל תיאבך מן היאכל אלסן אלשריפה אהל מני יפרחוך.

קאל קום יריד בהדא כתרה הדאיא אלעטור ואלכיראת אלתי תחמל

ו. וידבר] שם, יח, מח.
ז. וישב] דהיא כט, כג.
ח. רפקאך] בכ״י רפאקך. צאינה] שיהש ג, יא. ואתה] מיכה ה, א. מגדל] שם, ד, ח. להיות] שם, ה, א. ובאה] שם, ד, ח. ומוצאתיו] שם, ה, א. ויבחר] תהלים עח, סח. לכן] מיכה ה, ב. ועמד] שם, ג.

אליה מן אפאק אלעאלם ומן היאכל אלמלוך לאנה יריד בקולה מני אקצא בלד אלרום מני ואשכנז. ואלאן יסמא אלמוצ̇ע מני. ואכ̇ברני רג̇ל קדם מן ת̇ם עאלם באלמקרא אן ת̇ם מן ישראל מא לא יחציהם אלא כ̇אלק אלעאלם. וקאל קום יריד אלאסם אלטיב אלד̇י ישיע ללמשיח פי אקטאר אלעאלם וכמא נפסר שלחיך פרדס רמונים וג׳ נרד וכרכם קנה וקנמון וג׳. וקולה קציעות לעט̇ם אלחאל אי ליס הו שי ערצ̇י מבכרה̈ פקט אלא מקשוטאת מת̇ל מא יקשט ויחך מן אלחאיט קשרה̈ כד̇אך ת̇יאבה קשרהא מסך וענבר אי ד̇כר טיב ת̇אבת כמא קאל וריח לו כלבנון. וקולה מן היכלי שן קאל קום שן עאג̇. וענדי אן הד̇א כ̇טא לאן מחאל אן יכון שלמה עמל לה כרסי מן עאג̇ לאן אלעאג̇ מן בהמות טמאות ולא יג̇וז אסתעמאל שי מנהא. ואמא כסא שן כרסי סן ומעני סן יריד מן אלחג̇ר אלד̇י ינשר מנה אלרכ̇אם כמא קאל שן הסלע מהעבר מזה ושן הסלע וג׳ וקאל השן האחד מצוק מצפון וג׳ ואבדו בתי השן וג׳ ואלמנאזל פליס תבנא מן עאג̇ ועט̇אם ואנמא תצלח מן רכ̇אם פקולה מן היכלי שן יעני היאכל אלרכ̇אם.

י. בנות. בנאת אלמלוך פי אעזאזך יסעו אנתצבת אלסריה̈ לימינך בתאג̇ וחלי מן תבר סרנדיב.

יעני אן ג̇מיע אלמלוך יסעו אלי משיח ליט̇הרו עזה בסג̇ודהם לה כמא קאל וישתחוו לו כל מלכים וג׳. ומעני שיגל לימינך יריד ג̇מאעה̈ ישראל ותכלם עלי רסם אלמלך כמא קאל ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו וג׳. ופסרת בכתם תבר אג̇וד מא יכון מן אלד̇הב.

יא. שמעי. אסמעי יא אבנה̈ ואנט̇רי ומילי אד̇נך ואנסי שעבך ובית אביך.

אסמאהא בת ליכ̇צהא מן אלבנאת אלתי ד̇כרהם וקאל פיהם בנות מלכים וכד̇אך קדימא כאן אסמהא בת ציון: בת ירושלם: בתולת בת עמי. פקאל אלאן אסמעי יא ג̇מאעאת ישראל ואטיעוני בפרח וסרור ואנט̇רי הד̇ה אלנעמה̈ אלעט̇ימה̈ כמא קאל כי עין בעין יראו וג׳. ומילי אד̇נך אלי אלרשד ואלהדאיה̈ כמא קאל ואזניך תשמענה דבר ואנסו תלך אלמד̇אהב אלתי כאנו עליהא אבאכם כמא קאל הטו אזנכם ולכו אלי וג׳.

יב. ויתאו. וישתהי אלמלך חסנך אן הו סידך ואסג̇די לה.

יעני המלך יוי צבאות אי יקבל טאעתך ועבאדתך אלממת̇לה̈ ענדה

ט. מנין] ירמיה נא, כז. שלחיך] שיהש ד, יג־יד. וריח] הושע יד, ז. שן] שמוא יד, ד. השן] שם, ה. ואבדו] עמוס ג, טו.

י. וישתחוו] תהלים עב, יא. ויאמר] נחמיה ב, ו.

יא. בתולת] ירמיה יד, יז. כי] ישעיה נב, ח. ואזניך] שם, ל, כא. הטו] שם, נה, ג.

יב. כלך] שיהש ד, ז. מה] שם, ז, ז. והשתחוו] יחזקאל מו, ג.

באלחסן כמא קאל כלך יפה רעיתי וג׳ וקולה מה יפית ומה נעמת וג׳. אן הו מעבודך והו סידך אדני האדנים ואסג̇די לה כמא קאל והשתחוו עם הארץ פתח השער ההוא וג׳ וקולה באו שעריו בתודה וג׳.

יג. ובת צור. ואהל צור בהדיה̈ יבתהלו וג̇הך וכד̇אך כל מיאסיר קום.

ענדי בת צור ג̇מיע מן יבקא מן מלכות בן הגר וידכ̇ל פי דין אלחק לאן ג̇מיע אלמד̇כורין מן אדום ומואב ועמון וקדר וחצור ופלשתים ובבל ועילם ואשור כל האולי דכ̇לו פי מלכות ישמעאל. פאד̇א ד̇כר ואחד מנהם פאנמא קצדה אלממלכה̈ נפסהא כד̇אך קולה ובת צור קצד הד̇ה אלממלכה̈ כ̇צוצה̈. ת̇ם סאיר ממלכאת אלעאלם קאל פיהם פניך איצ̇א יחלו עשירי עם.

יד. כל כבודה. כל וקאר ועז יכון לאבנת אלמלך אלד̇י הי ג̇וא מסתורה̈ מן מעינאת אלד̇הב לבאסהא.

ד̇כר פוק שמעי בת וראי ת̇ם קאל ויתאו המלך יפיך פעטף אלאן וקאל כל עז ווקאר לאבנת הד̇א אלמלך אלד̇י הו ג̇וא פנימה בית יוי מן מעינאת אלד̇הב לבאסהא יעני כהנים ולוים לבאסהם מן מעינאת אלתי תעמל אלרקם כמא קאל

טו. לרקמות. ללרקום כד̇י תג̇לב ללמלך עואתק וראהא רפקאתהא מג̇אבאת להא.

אי מן בקי מנהם פי אקטאר אלעאלם חמלו באחסן מסיר כמא קאל והביאו את כל אחיכם מכל הגוים וג׳ וגם מהם אקח לכהנים ללוים וג׳. ומעני בתולות אחריה אי עואתק יג̇ו בעדהא רפקאתהא. וסמאהם בתולות עלי רסם מא קאל שלמה גן נעול אחותי כלה גן נעול מעין חתום במעני טהורים קדושים זרע קדש. ותאויל בת מלך ג̇מאעה̈ עלי רסם אלמקרא.

טז. תובלנה. תג̇לבנה באלאפראח ואלטרב תדכ̇לנה פי היכל אלמלך.

יעני יכון קצדהם בית יוי כמא קאל בעת ההיא יובל שי וג׳ ת̇ם קאל אל מקום שם יוי צבאות וג׳.

יז. תחת אבותיך. בדל מא כאנו אסתאד̇יך יצירו תלאמד̇תך [תג̇עלהם רוסא פי כל אלארץ̇].

יד̇כר פוק בנות מלכים ובת צור פעטף עליהם וקאל בדל מא כאנו מלוך עליכם יאמרו וינהו צארו אלאן תחת אמרכם. אנת יא משיח תג̇עלהם רוסא פי אלעאלם אי תרתב כל ואחד פי בלד ואנת תוליהם ותעזלהם ומן לא יקבל יהלך מן אלעאלם כמא קאל כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך

באו] תהלים ק, ד.

טו. וראהא] בכ״י יראהא. והביאו] ישעיה סו, כ־כא. גן] שיהש ד, יב.

טז. בעת] ישעיה יח, ז. יז. כין שם, ס, יב.

יאבדו וג׳. והגוים אשר לא יעבדוך יאבדו מושך עצמו ומושך אחרים.

יח. אזכירה. אדׄכר אסמך יא רב פי כל גיל וגיל עלי דׄלך אלשעוב ישכרוך ללאבד וללדהר.

פרק מו

א. למנצח לבני קרח על עלמות שיר.

ללמסתחתׄ לבני קרח בסבב גׄמע האולי אלפתאיא נשיד ללה.

למא קאל פוק בתולות אחריה והם כהנים ולוים יגׄלבו מן מדבר העמים אלי בית יוי קאלו אלאן הדׄא אלתסביח חתי תעלם אן אלמזאמיר כלהא מתצלהׄ בעצׄהא בבעץׄ ואנמא אתׄבתת הכדׄי באמר מנזלהא.

ב. אלהים. אלרב לנא מסתכן ועז מעונהׄ פי אלשדאיד נגׄד גׄדא.

ודׄכר פי הדׄא אלשיר סקוט אלגׄבאל פי לב אלבחאר ואהתזאז אלגׄבאל ואלנהר אלכׄארגׄ מן בית יוי והיגׄאן אלאחזאב ותעטיל אלחרוב מן אלעאלם ונצרהׄ ישראל. צדר אולה וקאל אעלמו אן פי וקת אלשדאיד אלעטׄימהׄ רב אלעאלמין מסתכן לנא ועז וקוהׄ ומעונהׄ כמא קאל ויוי מציון ישאג וג׳.

ג. על כן. עלי דׄלך לא נכׄאף בתגייר אלארץׄ וענד מיל אלגׄבאל פי לב אלבחר.

קום קאל תגייר אלדול ואכׄתלאטהא בעץׄ פי בעץׄ כמא קאל ועבר צרה וג׳ ברוח קדים וג׳. וקום קאלו עלי טׄאהרה אן פי דׄלך אלוקת תתגיר אלארץׄ כמא קאל כי הנני בורא שמים חדשים וג׳ וכמא קאל כי כה אמר יוי צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש וג׳ ואדׄא קאל ואת הארץ אי שי מעני ואת החרבה. דׄכר הארץ מקאבל השמים ודׄכר החרבה מקאבל הים לינתטׄם אלכלאם.

ד. יהמו. יהיגׄו יתעכרו מיאה יתרעדו אלגׄבאל באקתדארה סרמדא. כמא קאל אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: ורעשו מפני דגי הים וג׳.

ה. נהר פלגיו. נהר אקסאמה יפרחו מדינהׄ אלרב אלדׄי הו קדס מסאכן אלעאלי.

קולה נהר פלגיו יריד בה ומעין מבית יוי יצא וג׳ ואן הדׄא אלנהר

ב. אלפתאיא] בכ״י לפתאיא. ויוי] יואל ד, טז.
ג. לבן] בכ״י לג. ועבר] זכריה י, יא. ברוח] תהלים מח, ח.
תתגיר] בכ״י תתגייר. כי] ישעיה סה, יז. כי כה] חגי ב, ו.
ד. אם] יחזקאל לח, יט־כ.
ה. ומעין] יואל ד, יח. והיה] זכריה יד, ח. ובחרף] בכ״י וכחרף.

ינקסם פיציר נצפה מבית יוי אלי אלירדן אלי בחר סדום ואלנצף אלי אלבחר אלכביר בחר יאפא כמא קאל והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם וג׳. וקולה בקיץ ובחרף יהיה יעני ליס הו מתֿל סאיר אנהאר אלעאלם פי וקת יגזר מאה ופי וקת יתנאקץ מאה בל ציף ושתא מאה גזיר. והכדֿי קאל איצֿא עלי יד יחזקאל ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה יעני גלילות הירדן תֿם ינחדר מן אלירדן אלי ים הערבה ים המלח פישפי אללה בחר סדום ותעדֿב אלאמיאה כמא קאל וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים. תֿם יכון כל נפס חיואנה אלתי מן שאנה ידב פי כל מוצֿע אלדֿי יגי תֿם מן הדֿין אלואדיין יחיא ותכון אלאסמאך כתֿירהֿ גדא אן גאו תֿם הדֿה אלאמיא וישפו אלאמיא ויעיש פיהא אלחיואן כמא קאל וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה הנחל: והיה ועמדו עליו דוגים ויקום עליה אלציאדין מן חד עין גדי ואלי עין עגלים כל אלבחר אי ליס יכון מוצֿע ישפא ומוצֿע לא. וקולה למינה תהיה דגתם יעני בה גנס ואחד טאהר לאנה לם יקל למינים. פקולה אלאן נחלים ליס כקולה נהר פלגיו לאן נהר פלגיו יעני מא דֿכר מן יצאו מים חיים מירושלם וג׳ ומעני נחלים ישיר אלי ועל הנחל יעלה על שפתו ואלי נחל הירדן פהדֿין אלואדיין אדֿא צבו אלי ים הערבה יחיה כמא קאל אללה עז וגל. וקולה ישמחו עיר אלהים יעני יפרחו אהל ירושלם אלדֿי הו קדס מסאכן אלעאלי כמא קאל והיתה ירושלם קדש. וקולה משכני עליון יעני כאנת ותכון.

ו. אלהים בקרבה. אללה פי וצטהא לן תמיל יעינהא אללה לאתגאה אלצבח.

יעני מעונתה וציאנתה אלתי תכון פי אכֿר אלגלות לאן לפנות בקר הו אתגאה אלצבח וקת אלישועה. וקד טֿן קום אן לפנות ערב באלגדאהֿ פקאבלנאהם בלפנות בקר פקלנא יגֿב יכון לפנות בקר באלעשי. ואזיד הדֿא אלמעני ביאן ואקול וגֿדת אלכתאב יקסם אלליל ג׳ נואיב אלאולהֿ יקול לראש אשמרות ואלב׳ קאל ראש האשמרת התיכונה ואלג׳ קאל ויהי באשמרת הבקר ופי הדֿא אלנובהֿ אלאכֿירהֿ קאל וישב הים לפנות בקר לאיתנו. פעלמנא אן לפנות בקר הי פי אכֿר נובהֿ אלצבח והו אכֿר אלליל פלפנות ערב אכֿר אלנהאר לא שך פיה. ווגֿה אכֿר וגֿדנאה יקול פי כֿבר אלפילגש ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה כעלות השחר תֿם קאל ותבא האשה לפנות הבקר וג׳ פהל יכון פי אלביאן אוצֿח מן הדֿא אן לפנות בקר

ויאמר] יחזקאל מז, ח. וירדו] שם, שם. הדֿין] בכ״י הדֿא. וירפאו] שם, ט־י. למינה] שם, י. ועל] שם, יב. והיתה] יואל ד, יז.
ו. לראש] איכה ב, יט. ראש] שופטים ז, יט. ויהי] שמות יד, כד. וישב] שם, כז. ויתעללו] שופטים יט, כה. ותבא] שם, כו. יעזרה]

הו אכ̇ר אלליל. ואד̇א כאן לפנות בקר **אכ̇ר אלליל** פלפנות ערב **אכ̇ר אלנהאר. וכד̇אך** יעזרה אלהים לפנות בקר **אתג̇אה אלצבח והו וקת אלישועה אלמסמאה̈** בקר **כמא קאל** אתה בקר.

ז. המו גוים. האג̇ו אלאחזאב מאלו אלממלכאת ג̇על בצותה תמוג̇ אלארץ̇.

קולה המו גוים **יריד וקת קולה** הוי המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון וג׳. מטו ממלכות **זואל אלדול כמא קאל** לעת תמוט רגלם. נתן בקולו **הו קולה** ועליון יתן קולו ברד וג׳.

ח. יוי צבאות. אלרב אלקיום מענא מחג̇ב לנא אלה יעקוב סרמדא. כמא קאל ויהי יוי משגב לדך וג׳ **וקאל** כי היית מעוז לדל.

ט. לכו. תעאלו אנט̇רו אפעאל אלרב אלד̇י ציר ו̇חאשאת פי אלארץ̇.

יעני כ̇ראב אלמואצ̇ע כמא קאל האויב תמו חרבות וג׳ **ועלי מא שרחנא פי כ̇ראב** בבל **ובלד** מואב ועמון **ובלד** אדום ונינוה **ומצר.**

י. משבית. מעטל אלמלאחם אלי אטראף אלארץ̇ קוס יכסר ויקצץ̇ אלזאנה̈ אלעג̇ל יחרק באלנאר.

אמא תעטיל אלחרוב פהו פציח פי אלכתאב כמא קאל לא ישא גוי אל גוי חרב וג׳ **ואמא תכסיר אלקסי פקולה** שמה שבר רשפי קשת **וקאל** ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום בגוים. **וקולה** עגלות ישרף באש **יערף אנהם יחארבו עלי עג̇ל ואנהא תחתרק באלנאר.**

יא. הרפו. ארכ̇ו ואעלמו אן אנא אללה אשרף פי אלאחזאב אשרף פי אלארץ̇.

קולה הרפו **אנתהאר אהל אלעאלם אי ארכ̇ו ידכם מן הד̇ה אלמד̇אהב וזולו ענהא ואתרכוהא ואעלמו אן ליס אלה ג̇ירי. ומעני** ארום בגוים **יריד אט̇הר שרפי פי אלאמם כמא קאל** עתה אקום יאמר יוי עתה ארומם וג׳. **וקולה** ארום בארץ **יעני מא יפעל מן תג̇ייר אלארץ̇ כמא צדר וקאל** בהמיר ארץ.

יב. יוי צבאות. אלרב אלקיום מענא מחג̇ב לנא אלה יעקוב סרמדא.

קאל מרתין יוי צבאות **ואחד וקת** אלצרה **ואלאכ̇ר וקת** גוג ומגוג **לאן**

תהלים מו, ו.　　אַתה] ישעיה כא, יב: אתא.
ז. הוין שם, יז, יב; בכ״י בהמות.　　לעת] דברים לב, לה.　　ועליון] תהלים יח, יד.
ח. ויהי] שם, ט, י.　　כי] ישעיה כה, ד.
ט. האויב] תהלים ט, ז.
י. לא] ישעיה ב, ד.　　שמה] תהלים עו, ד.　　ונכרתה] זכריה ט, י: לגוים.
יא. עתה] ישעיה לג, י.　　בהמיר] תהלים מו, ג.

קבל אלקול אלאול קאל עזרה בצרות וקבל אלקול אלת̇אני קאל משבית מלחמות.

פרק מז

א. למנצח לבני קרח מזמור.
ללמסתחת̇ לבני קרח מג̇ד.

ב. כל העמים. יא כל אלשעוב אצ̇רבו אלכף ג̇לבו ללרב בצות רנין. הד̇א אלקול מתצל במא קבלה לאן קבלה הלאך גוג ותעטיל אלמלאחם וט̇הור אלחק פקאל אלאן יא אהל אלעאלם ספקו ואפרחו וג̇לבו ללה עז וג̇ל כמא קאל הריעו ליוי כל הארץ: זמרו וקאל הבו ליוי משפחות וג׳.

ג. כי יוי. אן אלרב עאלי מהאב מלך עט̇ים עלי כל אלארץ̇. ד̇כר עליון לאנה וקת אלט̇פר ואלנצרה̈ כמא קאל וברוך אל עליון אשר מגן צריך. וד̇כר נורא מן חית̇ לא יבקא פי אלעאלם מעבוד גירה כמא קאל נורא יוי עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ וג׳. וד̇כר מלך לט̇הור אלתוחיד ודין אלחק פי אלעאלם כמא קאל והיה יוי למלך וג׳.

ד. ידבר. יובי אלאמם ויג̇עלהם בדלנא ואלאמם תחת ארג̇לנא. עלי מא פסרת וידבר עמים תחתי פקד שרחת אלמעני הנאך שרח שאפי.

ה. יבחר לנו. יכ̇תאר לנו נחלתנא איא אקתדאר יעקוב אלד̇י אחב סרמדא.

יעני ירד עלינא נחלתנא כמא קאל ואמרו הארץ הלזו וג׳ יעני יקולו אהל אלעאלם הד̇ה אלארץ̇ אלתי כאנת וחשה̈ כ̇ראב יבאב צארת מת̇ל ג̇נאן עדן אלד̇י קיל פיהא ונהר יצא מעדן להשקות את הגן. ואלקרי אלכ̇ראבאת ואלמתוחשאת ואלמנהדמאת מחצנאת עאמראת ג̇לסו אי ת̇בתו עלי אלעמארה̈ וקאל והארץ הנשמה תעבד וג׳ וקאל וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב וג׳. ואמא קולה את גאון יעקב יריד בה אלקדס כ̇צוצה̈ כמא סמאה ענד קולה הנני מחלל את מקדשי גאון עזכם וג׳. ומעני אשר אהב סלה יריד אנה אלמוצ̇ע אלד̇י אכ̇תארה מד̇ קדים אלעאלם כמא קאל את הר ציון אשר אהב̇

יב. עזרה] תהלים מו, ב.
ב. הריעו] תהלים צח, ד+. הבו] שם, צו, ז.
ג. וברוך] בראשית יד, כ. נורא] צפניה ב, יא. והיה] זכריה יד, ט.
ד. וידבר] תהלים יח, מח.
ה. ואמרו] יחזקאל לו, לה. ונהר] בראשית ב, י. והארץ] יחזקאל לו, לד. וישבו] שם, כח, כה+. הנני] שם, כד, כא. את] תהלים

וקולה פה אשב כי אויתיה וכדאך פי עתיד קאל אהב יוי שערי ציון מכל משכנות.

ו. עלה. תעאלי אללה באלגלבהׄ אלרב בקול אלסאפור.

ענדי אנה יריד בהדׄא צעוד כבוד יוי אלי הר הבית כמא קאל וכבוד יוי בא אל הבית וישראל באלגלבהׄ. כמא קאל בחצצרות וקול שופר ומעני לפני המלך יוי לפני כבוד המלך יוי.

ז. זמרו. מגׄדו אללה מגׄדו [מגׄדו] למלכנא מגׄדו.

הדׄא אלתכריר מסתעמל פי אלתסביח כתׄיר מתׄל עורי עורי דבורה וג׳ וכדׄאך שובי שובי השולמית וג׳.

ח. כי מלך. אן מלך כל אלארץׄ אללה מגׄדו יא כל משכיל.

אי קד טׄהר מלכה עלי ישראל ועלי כל אלעאלם כמא קאל כי ליוי המלוכה.

ט. מלך. מלך אללה עלי אלאחזאב אללה גׄלס עלי כרסי קדוסיתה.

יעני מחאכמתה לאהל אלעאלם ומכאפאהׄ כל קום עלי פעלהם ודׄלך אנה גׄעל הדׄא אלמעני בדׄכר כסא כמא קאל כונן למשפט כסאו.

י. נדיבי. אסכׄיא אלשעוב אנחשרו שעב אלה אברהים אן אללה תראס אלארץׄ גׄדא תעאלי אללה גׄל אללה.

נסב אמהׄ ישראל אלי אלסכׄא ואצׄאף דׄכר אברהם פי הדׄא אלמעני למא כאן יעלם מן סכׄא נפסה אלכרימהׄ וכדׄאך כאן סכׄי פי כל מא יומר בפעלה יסארע אליה. והכדׄי וצף אלצאלחין אדׄ יקולון דרך מצותיך ארוץׄ וג׳ אנהם אסכׄיא פי אלטאעהׄ ואלשכר ואלתׄנא כמא קאל לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם וג׳ וקאל בהתנדב עם וג׳. פאעני אלאן אן האולי שארית ישראל אלדׄי הם אסכׄיא אהל אלעאלם כלה פי אלטאעהׄ הם נדיבי עמים. וקד אנחשרו מן אקאצי אלעאלם ופיהם יקול מקים מעפר דל וג׳. כי לאלהים מגני ארץ יעני אן אללה תראס אלארץׄ הם שארית אגׄלי אלעאלם. תׄם כׄתם אלמזמור פקאל מאד נעלה כמא צדר כי יוי עליון נורא.

עח, סח. פה] שם, קלב, יד. אהב] שם, פז, ב.
ו. וכבוד] יחזקאל מג, ד. בחצצרות] תהלים צח, ו. לפני] שם, שם.
ז. עורי] שופטים ה, יב. שובי] שיהש ז, א.
ח. כי] תהלים כב, כט.
ט. כונן] שם, ט, ח.
י. אלסכׄא] בכ״י אלסמא. דרך] שם, קיט, לב. לבי] שופטים ה, ט.
בהתנדב] שם, ב. מקים] שמוא ב, ח.

פרק מח

א. שיר מזמור לבני קרח.
נשיד מגֹד לבני קרח.

ב. גדול. עטֹים אלרב וממדוח גדא פי מדינה̈ אלהנא גבל קדסה.
הדֹא אלקול מתצל בקולה את גאון יעקב וג׳ **יעני קד קבלת הדֹה אלשפאעה̈ וקד תבין עטֹמה̈ אללה וטֹהרת קדרתה פי קדסה כמא קאל** יוי בציון גדול.

ג. **יפה נוף. אחסן ואגמל מן נוף ואיצֹא סרור כל אהל אלארץֹ גבל ציון ורך אלשאם מדינה̈ מלך גליל.**
קאל אלמפסר אן מצר מוצופה̈ אנהא חסנה̈ כמא קאל כגן יוי כארץ מצרים ונוף מן ארץֹ מצר אגל ואעטֹם לאנהא בלד אלמלך כאנת. **פקאל אלאן קד צארת** ציון **אחסן ואגמל** מן נוף **וצארת** ציון **איצֹא סרור לכל אהל אלעאלם.** הר ציון **אכתֹר ואעטֹם חסן** מתֹל יפה ענף: יפה קול. **וקולה** ירכתי צפון **לאנהא תציר** צפון **לכמסה̈ אסבאט ינתחלו פי** דרום **מנהא כמא קאל** ויתר השבטים וג׳ **אחדהם** בנימין **תֹם** שמעון **תֹם** ישׂשכר **תֹם** זבולן **תֹם** גד **ואלי הדֹא קצד בקולה** הר ציון ירכתי צפון. **וקאל מפסר אכֹר [אנה] אראד בקולה** הר ציון ירכתי צפון **אן** ציון **רכן אלשאם יעני שאם לנוף לאן מן מצר יגו אלי אלשאם ובלד בית אלמקדס אלשאם למצר פלדֹלך קאל** הר ציון. **וקולה** קרית מלך רב **תכֹציץ להא אן פיהא יסכן סכינתה וסורהא יכון מן נאר כמא קאל** ואני אהיה לה נאם יוי חומת אש וג׳ **וקאל** וברא יוי וג׳.

ד. אלהים. אללה פי קצורהא ערף למחגב.
אי ערף במא יפעל מן אלעגאיב תֹם וצפהא.

ה. כי הנה. אן הודֹא אלמלוך תואעדו גאזו גמיעא.
אי תואעדו להלאך ישראל **גאזו מן בלדהם גמיעא מתפקין אלראי.**

ו. המה ראו. הם נטֹרו ענד דֹאך בהתו דהשו אנחפזו.
יעני למא נטֹרו עגאיב אללה גֹל **ועז תחירו כמא קאל** לעת ערב והנה בלהה וג׳ **וקאל** ביום ההוא נאם יוי אכה כל סוס בתמהון וג׳.

ז. רעדה. רעדה̈ אכֹדתהם תֹם טלק כאלואלדה̈.
הדֹה צפה̈ מא יגרי עליהם מן אלהול ועטֹם אלבלא.

ב. את] תהלים מז, ה.　　יוין] שם, צט, ב.
ג. כגן] בראשית יג, י.　　יפה] יחזקאל לא, ג.　　יפה קול] שם, לג, לב.
ויתר] שם, מח, כג.　　ואני] זכריה ב, ט.　　וברא] ישעיה ד, ה.
ו. לעת] שם, יז, יד.　　ביום] זכריה יב, ד.
ז. ועטֹם] בכ״י ועטֹים.

ח. ברוח. בריח שרקי תכסר ספן אלבחר.
כמא כאן עקאב אהל מצר ברוח קדים אד׳ יקול ויולך יוי את הים ברוח קדים וג׳ כד׳אך ד׳כר פי גוג אן ספנהם אלתי אסתדעוהא לחמל סלאחהם ומעונתהם תתכסר כלהא וכמא קאל ועל כל אניות תרשיש וג׳.
ט. כאשר. כאלד׳י סמענא מן כתבך עלי יד רסלך ואנביאך כד׳אך נט׳רנא פי קריה̈ אלרב אלקיום פי קריה̈ אלאהנא אללה יכונהא אלי אלאבד סרמדא.
יעני אן כל מא ועיתה אלי אנביאך קד תם וצח ושאהדנאה עיאנא וכמא קאל וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם וג׳ וקאל כי עין בעין יראו וג׳. ומעני קולה בעיר יוי צבאות יריד הלאך אלאעדא פי הד׳א אלבלד. וקולה בעיר אלהינו יריד עמארתהא ולד׳לך אתבע אלמעני פקאל אלהים יכוננה עד עולם סלה.
י. דמינו. קצדנא יא אללה פצ׳לך פי וסט היכלך.
יעני אנא פי הד׳א אלגלות קצדנא פצ׳לך וקלנא יהי חסדך יוי עלינו וג׳ פשאהדנאה פי וסט היכלך.
יא. כשמך. כאסמך יא אללה כד׳אך מדחתך אלי אטראף אלארץ׳ אלעדל אמתלת ימינך יעני קדסך.
קולה כשמך אלהים וג׳ יעני כמא אן אסמך חק וצחיח כד׳אך כתאבך אלד׳י פיה מדחתך. וקאלו כמא אן אסמך פי אלעאלם מעלום כד׳אך מדחתך פי אטראף אלעאלם כמא קאל כל הנשמה וג׳.
יב. ישמח. יפרח ג׳בל ציון תטרבנה בנאת יהודה לאג׳ל אחכאמך.
קולה ישמח הר ציון יריד בנאה ועמארתה. תגלנה בנות יהודה יריד אהל אלבלד. למען משפטיך למא ינט׳רו ממא חל פי אעדאהם מן אלנקם.
יג. סובו. אסתדירו בציון ואחדקוהא אחצו אבראג׳הא.
אלד׳י כאן פיהא אולא ברג׳ ואחד לדוד כמא קאל כמגדל דוד צוארך ואלאן קד כת׳רת אבראג׳הא מן אן תחצא.
יד. שיתו. אג׳עלו קלבכם לפצילהא שרפו קלעו קצורהא לאג׳ל תקצו לג׳יל אכ׳ר.
יעני אג׳עלו קלבכם ואפכרו כיף כאן הד׳א אלמוצ׳ע וכיף קד צאר. קדימא ויאבל חיל וחומה יחדו: טבעו בארץ ואלאן ישועה ישית חומות

ח. ויולך] שמות יד, כא. ועל] ישעיה ב, טז.
ט. וראיתם] שם, סו, יד. כין] שם, נב, ח.
י. יהי] תהלים לג, כב.
יא. כל] שם, קנ, ו.
יג. כמגדל] שיהש ד, ד.

וחיל. קדימא כי ארמון נטש אלאן וארמון על משפטו ישב. קדימא וכל ארמנותיה שרפו באש ואלאן יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך ואיצ̇א פסגו ארמנותיה. קאל קום פסגו שרפו קצורהא ישתק מן פסגה אלתי הי קלעה̈ שריפה̈. וקאלו אנט̇רו כמא אן אלנט̇ר יכון מן אלפסגה כד̇אך אנט̇רו אלאן כת̇רה̈ קצורהא לאג̇ל אן תקצו הד̇ה אלישועה לג̇יל אכ̇ר כמא כאנת ישועת מצרים אבדא תד̇כר. ולנא אסמא תתצרף מת̇ל עוף יעופף: צפור ויצפר: מצנפת צנף יצפנך: אפוד ואפדת לו: ויאפד: עפר ועפר: וכת̇יר מת̇ל הד̇א כד̇אך פסגו מן פסגה.

טו. כי זה. אן הד̇א אלרב אלאהנא ללאבד ואלדהר הו יסוקנא שבאביה̈.
יעני אן פי אלזמאן אלאול כאן מת̇ל ישראל מת̇ל צבי מת̇ל שאב כמא קאל כי נער ישראל ואהבהו ופי וקת אלישועה תתג̇יר אחואלהם מת̇ל אחואל אלצבי כמא קאל תתחדש כנשר נעוריכי וקאל ואשת נעורים כי תמאס וקאל זכרתי לך חסד נעוריך וג׳.

פרק מט

א. למנצח לבני קרח מזמור.
ללמסתחת̇ לבני קרח מג̇ד.

ב. שמעו. אסמעו הד̇ה יא כל אלשעוב אנצתו יא כל ג̇לאס אלבלד̇.
תקדם לבני קרח ז׳ נבואת ג׳ מנהא שכוי אלי אללה מן אלאמם וד׳ בשאראת לישראל עלי מא שרחת ת̇ם. אלאן אבתדו בהד̇ה אלנבוה̈ מועט̇ה̈ לאהל אלעאלם עלי ג̇פלתהם עמא ינפעהם מן אמר אלאכ̇רה̈ ואסתג̇האלהם בג̇מע אלאמואל אלד̇י לא תכ̇לץ להם וקת אלמות פכיף וקת אלעקאב כמא קאל לא יועיל הון ביום עברה וג׳. ומעני אסמעו הד̇ה יעני הד̇ה אלנבוה̈ או הד̇ה אלקצה̈ או הד̇ה אלנציחה̈ או הד̇ה אלעט̇ה̈. ומעני כל העמים יריד אהל אלעאלם הד̇א ג̇מלה̈. וקולה כל ישבי חלד תד̇כרה̈ אד̇כרהם באנהם מן אלתראב לאן חלד הו תראב כמא קאל זכר אני מה חלד ומענאה קאל אד̇כר אני יא

יד. ויאבל] איכה ב, ח־ט. ישועה] ישעיה כו, א: וחל. כין] שם, לב, יד. וארמון] ירמיה ל, יח. וכל] דהיב לו, יט. יהין] תהלים קכב, ז. פסגה] ע׳ במדבר כא, כ+. יעופף] בראשית א, כ+. ויצפר] שופטים ז, ג. מצנפת] שמות כח, ד+. צנף] ישעיה כב, יח. ואפדת] שמות כט, ה. ויאפד] ויקרא ח, ז. ועפר] שמוב טז, יג.

טו. כין הושע יא, א. תתחדש] תהלים קג, ה. ואשת] ישעיה נד, ו. זכרתין ירמיה ב, ב.

ב. לאן] משלי יא, ד. או הד̇ה] בכ״י אן. זכר] תהלים פט, מח.

רב צֹעיף. מה חלד אי שי מקדאר אלכֹלד אלתראב מן הו תראב ויציר אלי תראב אי שי מקדארה. כֹדאך יא כל גֹלאס אלכֹלד אדׄכרו אנכם סאכנין הדֹא אלתראב ומנה כנתם ואליה תעודון כמא קאל כי עפר אתה וג׳. וקאל מפסר אכֹר אענא בקולה כל העמים לאכֹתלאף מדֹאהבהם ותשתית אראהם ותקסים לגאתהם. וקולה כל ישבי חלד לאן תכֹלדהם פי הדֹא אלעאלם חקיר זרי נזר יסיר ינבגי לכם תעקלו ותעתברו.

ג. גם בני. איצֹא יא בני אדם איצֹא יא בני אלאנסאן גֹמיע מן כאן מוסר ובאיס.

קולה גם בני אדם גם בני איש תפציל עמים והם קסמין אהל אלעאלם ובני אסראיל. פבני אדם גֹמיע אלאמם כמא אנה פי גיר מוצֹע אדֹא קאל אדם אתבעה בדׄכר ישראל כמא קאל כי ליוי עין אדם וכל שבטי ישראל כדֹאך ההנא בני איש יריד בני יעקב כמא קאל ויעקב איש תם. וקולה יחד עשיר ואביון לאן אלנאס עלי קסמין מוסר ודונה. פקאל יא מוסר לם תשגל קלבך במא ליס לה נפע ולא מחצול. יא פקיר יא באיס לם רצית לנפסך פקד אלאכֹרהֿ איהא אלאנסאן אעתבר תבקא פקיר פי אלדניא פקיר פי אלאכֹרהֿ. וקולה יחד ולם יקול גם עשיר ואביון לאנה קצד אלי אלמוסר ואלמעסר מן בני אדם ובני איש. וקד עדד איוב אצנאף אלנאס וערף אן מציר אלנאס אלי אלמות והו קולה מלכים ויועצים ושרים ונפלים ועוללים ורשעים ויגיעי כוח ואסירים ועבדים. ואמא קטון וגדול פהו עאטף עלי אלגמיע. ולהדֹה אלאעדאד תצניף ותכֹריג נדׄכר דׄלך פי מוצֹעה בעון אללה.

ד. פי ידבר. פמי יכֹאטב חכמאת והדיר קלבי פטנאת.

קסם אלעלם ההנא קסמין אלעלם אלמכתסב קאל פיה חכמות ואלעלם אלמסתנבט קאל פיה תבונות. אעדא בהדֹא אן אלאנסאן ינבגי אן ימיז ויעתבר אמא מן אלעלם אלמכתסב או מן אלתמייז ואלעקל ויפכר פי דניאה לאכֹרתה.

ה. אטה. אמיל ללמתֹל אדׄני אפתח באלקיתאר חדיתֹי.

משל עלי צֹרבין אחדהמא מתֹל כמא קאל להבין משל וג׳ פאמא אלמתֹל פקולה הנשר הגדול ותרגמתה נבוכדנצר ומתֹל הדֹא כתֹיר. ואלתֹאני משל יריד נבוהֿ כמא קאל אפתחה במשל פי אלי אכֹר אלפצל כלה נבוהֿ וכמא קאל וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ומתֹלה אטה למשל אזני

כין] בראשית ג, יט.

ג. כין] זכריה ט, א. ויעקב] בראשית כה, כז. מלכים וכ׳] ע׳ איוב ג, יד־יט.

ד. אעדא] אולי צ״ל : אענא.

ה. להבין] משלי א, ו. הנשר] יחזקאל יז, ג. אפתחה] תהלים

אי אסתמע מא יועז אלי מן הדה אלנבוה ואתלוהא. וקולה אפתח בכנור חידתי יעני אן הדה אלנבוה קאלוהא והם יצרבו בכלי כנור וכמא קאל פי גירהם הנבאים בכנרות בנבלים ובמצלתים. ומעני משל וחידה ואחד כמא קאל חוד חידה ומשל משל.

ו. למה אירא. למא דא אכאף פי איאם אלבלא דנב אתארי יסתדירו בי. וכאן הדא קול יוגב עלי אלאנסאן יעאתב נפסה ויקול יא וילי לם אחתאג אן אפעל פעל אכאף פי יום אלבלא וקת אן יסתדירו בי דנובי ואתאר כטאיאי לאן אלעאקל יגב יפכר ויכאף מן רבה ומן עקאבה כמא קאל חכם ירא וסר מרע וג׳ וקאל ומה תעשו ליום פקדה.

ז. הבטחים. יא מתכלין עלי אתאתהם ובכתרה יסארהם ימתדחו. אבתדי בעתאב אלמשתגלין בגמע אלאמואל פקאל יא מן קד אשתגל בגמע אלמאל וותק באלמאל ותרך אן יתק בכאלק אלמאל. וקד ערף אן מן געל אלמאל תכלאנה יהלך כמא קאל בוטח בעשרו הוא יפל וג׳ וקאל עשר שמור לבעליו לרעתו. יגב תעתבר מן קול שלמה עליו השלום כנסתי לי גם כסף וזהב וג׳. ודכר מן גמע אלאשיא אלפאכרה אשיא לא יקדר גירה עלי גמע מתלהא תם קאל והנה הכל הבל. פכיף גמע אלאמואל מן גיר חלהא ולא תנפע אלאנסאן אלבאיס והי מצרה עליה כמא קאל ואץ להעשיר לא ינקה. ואדא כאן מן יגמע לנפסה ויטלם מדמום אחרי ואוכד מן יגמע ויטלם לגירה כמא קאל הוי המרבה לא לו עד מתי וג׳. וחסבך אן אלמוסר אלמשגול אלקלב בגמע אלאמואל לא ינאם ולא יהדא כמא קאל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון. ואלויל כל אלויל למן ימתדח במאלה כמא קאל וברב עשרם יתהללו. ולקד מנע מן הדא שדידא וקאל אל יתהלל עשיר בעשרו. יגב עליך יא אנסאן תעתבר מן יחזקיהו מלך יהודה למא אטהר מא פי כזאינה לרסל מלך בבל כיף סכט עליה רבה כמא קאל ולא כגמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלם לאן אנמא יגב יתזין אנסאן בחסן אלטאעה כמא קאל כי אם בזאת יתהלל המתהלל וג׳. ואיצא אן כאן חכם וליס יפעל מא יגב עליה מן אלדין לא יגוז ימתדח בחכמתה כמא קאל אל יתהלל חכם בחכמתו. וכיף ימתדח אלאנסאן

עה, ב. וישא] במדבר כד, כ. אלין בכ״י אליי. הנבאים] דהיא כה, א. חוד] יחזקאל יז, ב.

ו. חכם] משלי יד, טז. ומה] ישעיה י, ג.

ז. בוטח] משלי יא, כח. עשר] קהלת ה, יב. בכ״י ע״ה [קאל] כנסתי. כנסתי] שם, ב, ח. והנה] שם, יא. ואץ] משלי כח, כ. הוי] חבקוק ב, ו. והשבע] קהלת ה, יא. אל] ירמיה ט, כב. יחזקיהו] ע׳ מלב כ, יב וישעיה לט, א וכ׳. ולא] דהיב לב, כה. כי] ירמיה ט, כג.

בחסן עקלה ולטף תדבירה וקד טבע אללה פי כ֗לק בעץ֗ אלחיואן חכמה֗ שריפה֗ ליעתבר אלאנסאן בהא ודאך קול שלמה ארבעה הם קטני ארץ וג׳ ארבעה֗ הם מן צגאר אלארץ֗ והם חכמא מתחכמין. קולה קטני ארץ יעני אנהם מן ג֗מלה֗ אלחיואן צגאר כל ואחד מנהם זרי חקיר פי אלעין צגיר פי אלקלב. ד֗כר אול אלד׳ אלנמל לאנה כאן קד צדר בד֗כרה פי אול אלספר פקאל לך אל נמלה עצל וג׳. קאל אמצ֗י איהא אלאנסאן אלי הד֗ה אלנמלה֗ אנט֗ר אסבאבהא ותחכם מנהא.

אשר. אלד֗י ליס להא רייס ולא עריף ולא עליהא סלטאן.

תכין. כיף תהיי פי אלקיט֗ טעאמהא אועת פי וקת אלחצאד מאכלהא. קאל הד֗ה אלנמלה֗ ליס מרכב פיהא עקל ולא תמייז ולא להא מן תכ֗אף מנה ולא מעלם יעלמהא תועי קותהא מן ציפהא לשתאהא פאנת יא בן אדם לך עקל ותמייז ועליך סלטאן והו כ֗אלקך וכתאבה מעך ונבי קד ארסל אליך ותעלם אנך אן לם תג֗מע לך פי הד֗ה אלדניא עמל צאלח הלכת פי דאר אלאכ֗רה֗ פמא באלך לא תעתבר מן הד֗א אלנמל אלד֗י הו ג֗מע לא קוי פקליל וקליל יעדו פי אלקיט֗ טעאמהם. קולה לא עז כמא תרי אלנמלה֗ כיף תתעב נפסהא פי חמל תלך אלחבה֗ חתי תצל בהא אלי ביתהא פאנת יא בן אדם אקוא מנהא לם לא תתעב נפסך פי טאעה֗ רבך.

שפנים. אלובר ג֗מע לא עט֗ים וצירו פי אלצכ֗ר ביתהם. ואנט֗ר הד֗א אלבבר כיף הו איצ֗א ג֗מע ליס בעט֗ים אלכ֗לק זרי חקיר מן אלחיואן וכיף לה טבע אן יטלב קלעה֗ או מוצ֗ע חצין יאוי פיה ליתכ֗לץ֗ מן אן יט֗פר בה ואנתם יא בני אדם לם לא תעתברו ותפעלו מא בה תתכ֗לצו מן אלעקאב אלאלים פי דאר אלאכ֗רה֗.

מלך. מלך ליס ללג֗ראד וכ֗רג֗ מתסאהם כלה. ואנט֗ר אלג֗ראד כיף ליס לה איצ֗א לא מלך ולא מדבר ופיה טבע אן יתבע בעצ֗ה בעץ֗ ולא יתשתת פאנתם יא בני אדם לם לא תעתברו ותג֗תמעו עלי מנפועכם והו אלטאעה֗.

שממית. אלסנוניה֗ באלידין תתצ֗בט והי פי היאכל אלמלך. וקאלו בידים פי אלאמאכן. ויג֗ב יא בן אדם תעתבר איצ֗א מן הד֗ה אלסנוניה֗ אלחקירה֗ מן ג֗מיע אלטיר כיף תטלב להא אג֗ל מוצ֗ע תסכנה לתשארך אלמלוך פי מנאזלהם ויכון להא מרתבה֗. פאנת יא בן אדם אלד֗י לך מערפה֗ צחיחה֗ אחרי ואוכד אן תטלב לך מרתבה֗ פי דאר אלת֗ואב מע אלאבראר ואלאכ֗יאר כמא קאל להושיבי עם נדיבים וכסא כבוד ינחילם ואד֗א כאן להד֗א אלחיואן אלחקיר מן חאל זוצף והמה חכמים מחכמים פמא הד֗א ינפע אלאנסאן אן

אל] שם, כב. לך] שם, ו, ו. ארבעה] משלי ל, כד. אשר] שם, ז. תכין] שם, ח. שפנים] שם, ל, כו. אלבבר = אלובר. מלך] שם, כז. שממית] שם, כח. להושיבי] שמוא ב, ח. להד֗א] בכ״י להד֗ה.

ימתדח באלחכמה̈ והו מוצ̇ע מן נפסה וג̇סמה פי דאר אלאכ̇רה̈ אד̇ לם יתזוד מת̇ל אלנמלה̈ ולם יטלב לנפסה אלכ̇לאץ מת̇ל אלבבר ולם יג̇תמע וילאזם אלחכמא כמא יג̇תמע אלג̇ראד מע בעצ̇ה בעץ̇ לינפע נפסה ולם יטלב מרתבה̈ מת̇ל אלסנוניה̈ פלדלך קאל אל יתהלל חכם בחכמתו וכד̇אך לא יג̇ב ימתדח אלאנסאן באלמאל כמא קאל וברב עשרם יתהללו.

ח. אח. אך̇ לא פדא יפדי אמר לא יעטי ללה כפארתה.

פצאר אלאן אן כמא לא ינפע אלמאל ולא יכ̇לץ מן אלמות כד̇אך לא יקדר אחד יכ̇לץ אחד לא אך̇ יכ̇לץ אכ̇וה ולא אב יכ̇לץ ולדה ולא אחד יקדר יכ̇לץ חמימה. ואד̇א כאן פי דאר אלדניא לא יתכ̇לץ אחד מן אלמות לא במאל ולא באך̇ ולא בנסיב פפי דאר אלאכ̇רה̈ אחרי ואוכד אן לא יתכ̇לץ אחד אלא באלעמל אלצאלח כמא קאל שמעו ותחי נפשכם.

ט. ויקר. ויעז פכאך אנפסהם וימתנע ללאבד.

יעני אן הד̇א שי עזיז לא יקדר אחד אן יפדי נפסה מן אלמות פכיף יפדי גירה.

י. ויחי. ויעיש זיאדה̈ ללגאיה̈ ולא ינט̇ר אלזביה̈.

אי הד̇א שי [לא] יתם לאחד או יצח אן יקדר יזיד פי עמרה יום ואחד פצ̇ל אן יעיש אבדא הד̇א שי בעיד מי גבר יחיה וג׳.

יא. כי יראה. אן ינט̇ר אלחכמא ימותו ג̇מיע אלג̇אהל ואלפדם יהלכו ויתרכו ללאכ̇רין את̇את̇הם.

ד̇כר אלחכמים בלשון מיתה ואלכסילים בלשון אבדה ליערף אן אלחכמא אלטאיעין להם תקוה כמא קאל כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת. ואלכסילים יבאדו אלי ג̇הנם כמא קאל במות אדם רשע תאבד תקוה. וקולה ועזבו לאחרים חילם ליערף אן אלאמואל ואלג̇מע לא ינפע וליס הו אלמעול עליה כמא קאל אלחכים אהב כסף לא ישבע כסף יעני מן עלק קלבה בג̇מע אלמאל לא ישבע מן ג̇מעה ואן אסתגנא בה פי דאר אלדניא פהו פקיר פי דאר אלאכ̇רה̈. ומי אהב בהמון לא תבואה ומן כאן מחב באלזחאם ואלג̇מע ליס הד̇א גלה̈ יעני ליס להד̇א תבואת פרי אי ליס לה עאקבה̈ מחמודה̈ ולא הד̇א אלשי מטלוב מן בני אדם בל הו הבא כמא קאל גם זה הבל. ואנמא אלתבואה אלמחמודה̈ אלאעמאל אלצאלחה̈ כמא קאל מפרי פי איש תשבע

והמה] משלי ל, כה. אלבבר = אלובר. אל] ירמיה ט, כב.
ח. שמעו] ישעיה נה, ג.
י. מין] תהלים פט, מט.
יא. ללאכ̇רין] בכ״י אלאכ̇רין. כין] משלי כג, יח. במות] שם,
יא, ז. אהב] קהלת ה, ט. מן עלק] בכ״י אן. ומין] שם, שם.
גם] שם, שם. מפרין] משלי יח, כ.

בטנו תבואת שפתיו ישבע.

יב. קרבם. פי גֹופהם יעני פי ניתהם אן ביותהם תבקא ללאבד ומסאֵכנהם תבקא לגֹיל וגֹיל דעיו באסמאהם עלי צֹיאעהם.

כמא ערף אן אלאמואל לא בקא להא כדֹאך סאיר אלקניה לא בקא להא. ואכֹתצר עלי דֹכר אלצֹיאע מן גֹמיע אלקניה לאנהא אלטֹאהרה ללנאס ובהא ידֹכר אלאנסאן מדה מא. וקולה קראו בשמותם מא יסמי אלצֹיאע באסמאהם כמא קאל ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך הדֹא בלד פלאן והדֹה צֹיעה פלאן. וקום קאל יטֹנו אן מסאכנהם תבקא להם וליס אלאמר כדֹאך לאנהם ינצרפו מן אלעאלם ואנמא יבקא להם אן יקאל הדֹא קצר פלאן והדֹה צֹיעה פלאן.

יג. ואדם. ואלאנסאן פי אלעז לן יבית תמתֹל כאלבהאים שבהו.

קאל ההנא בל ילין וקאל אכֹר אלמזמור ולא יבין יעני אן אללה גֹל גֹלאלה ועד אלאנסאן בתֹואב יעזה בה פאן הו תכֹלץ עמא יסוקה אלי דֹלך אלעז ולם יסתעמל עקלה ותמייזה פי מא יכסבה אלתֹואב ויעתבר במא ישאהד מן אלמות צאר שביה באלבהאים פי מעני אנה אכל ושרב ונכח ולם יעקל לנפסה ולאכֹרתה פכדֹאך אלבהאים. ומעני בל ילין יריד לא יבית פי אלנעים כמא קאל פי אלצאלח נפשו בטוב תלין. קאל ההנא אן אלאנסאן פי אלעז לא ינאם לאנה לם ידהן ויעקל לנפסה. וקד מנעה אללה אן יתשבה באלבהאים כמא קאל אל תהיו כסוס כפרד אין הבין וגֹעל לה חכמה ובינה ודעה והשכל ומחשבה וכמא קאל מלפנו מבהמות ארץ וג׳. ולדֹלך קאל ואדם ביקר בל ילין אם לא יבין ומי לא יבין הו כבהמות כי אדם משבח בחכמה ובבינה כאשר פתרתי למעלה.

יד. זה דרכם. הדֹא טריקהם גֹהל להם ובעדהם מתֹל קולהם ירצֹו סרמדא.

יעני אן לם יעתבר במא ישאהד מן אלמות ולא יקדם לה זאד ולא יעמל צאלח וכֹיר בל לא הם לה אלא אלכד פי גֹמע אלמאל ואלאכל ואלשרב ואמור אלעאלם אלפאני הדֹא גֹהל וקלה מערפה. ואגֹהל מנהם מן יאתי מן בעדהם פיקול אנא אכון מתֹל מן קד מצֹא קבלי. ופסרת בפיהם קולהם. וקולה ואחריהם מתֹל ומעפר אחר יצמחו.

טו. כצאן. כאלגנם ללמות גֹעלו אנפסהם כדֹלך אלמות ירעאהם אי יפניהם מתֹל עתה ירעם יוי ותסלטו פיהם אלמסתקימין פי אלצבח וקויהם אלרב לאבלאהם פי אלקבר מן מותאה.

יריד אנהם אדֹא לם יעתברו פקד צארו מתֹל אלגנם ואלבהאים והם

יב. ויקרא] בראשית ד, יז.
יג. נפשו] תהלים כה, יג. אל] שם, לב, ט. מלפנו] איוב לה, יא.
יד. ומעפר] שם, ח, יט.

איצֿא מתֿל מא תקדם אלמות יפניהם כמא אפנא גירהם. ופי וקת אלגֿזא אלמסמא בקר יסתולו עליהם אלצאלחין במעני [אן] יתבין אלפצֿל ואלריאסהֿ ללישרים עלי האולי אלדֿי גֿעלו אנפסהם מתֿל אלבהאים. וקולה וצורם הו כתיב קרי יכתב וצירם ויקרא וצורם. וצירים פי אלמקרא עלי ג׳ וגֿוה אחדהא פיוגֿ והו קולה השלח בים צירים. ואלב׳ מלֿך והו קולה צירים אחזוני. ואלג׳ ציר כמא קאל חרשי צירים. ולמא כאן הדֿא צירים צורם פסרתה הכדֿי עלי מא הו. פקלת וקויהם צורהם לא יבלי פי גֿהנם מן מותאה אי חיתֿ הו עז וגֿל ולא במבאשרהֿ לאנה עז וגֿל ירתפע ען הדֿה אלצפאת כלהא ויתעאלא עלוא כבירא. פקאל מזבל לו עלי מא תאולנאה.

טז. אך אלהים. כֿאן אללה יפך נפסי מן גֿהנם אדֿא יאכֿדֿני מן אלתראב סרמדא.

קולה אך ליכֿץ אלצאלח. שאול ההנא מוצֿע אלעקאב כמא שרחת פי מא תקדם. וקאל קום אן מעני כי יקחני סלה יעני מתֿל אליהו עליו השלום אלדֿי קיל פיה הנה יוי לקח את אדניך וג׳ במעני יגֿעל לי מרתבהֿ בין אלמלאיכהֿ כמא קאל ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה.

יז. אל תירא. לא תתקי אן ייסר אלאנסאן ואן יכתֿר וקאר ביתה.

יעני בהדֿא תסכין נפס אלצאלח אלדֿי קאל אך אלהים וקאל פוק למה אירא בימי רע. קאל אתכל עלי אללה ולא תכֿאף מן יום אלעקאב ואדֿא ראית רגֿל קד כתֿר מאלה ווקארה ועזה פי הדֿא אלדניא פמא אכל מא ינפעה פי דאר אלאכֿרהֿ. ואי עז פי אלדניא והו אליום עזיז וגדא דֿליל אליום פי אלדיבאגֿ וגדא פי אלקבר אליום פי אלעטור וגדא גֿיפהֿ מנתנהֿ אליום מע אלאהל ואלבנין וגדא פי וחשהֿ אלקבור אליום גֿסם חסן וגדא תראב רמים כמא קאל וישב העפר על הארץ. ומע דֿאך

יח. כי לא. אן ליס פי מותה יאכֿדֿ שי ולא ינחדר וראה אי מעה וקארה.

אנה לא יקדר הו יאכֿדֿ מעה שי אלבתהֿ מן אעראץֿ אלדניא לא קליל ולא כתֿיר. ואנמא אלכפן ואלעטר אלדֿי ילקא עליה אלאנסאן אלדֿי ילקיה עליה ואן אכֿתאר אן לא יפעל דֿלך מא יקדר אלמית אלדֿי כאן אלמאל לה ימאלכה בשי. ואלכפן אלדֿי ילקא עליה איצֿא מא ינפעה אן לם יכון לה עמל צאלח ולולם יכון עליה כפן ולה עמל צאלח פהו אנפע לה.

יט. כי נפשו. אן נפסה פי חיותה ישכר ואנת יא צאלח פי חיותך ובעד מותך ישכרוך אלנאס אדֿ תחסן לנפסך.

אי אן אלמשתגל באמר דניאה ען אכֿרתה אנמא אשתגל בנעים אלדניא

טו. כתיב] בכ״י כתב. ציר] בכ״י צור.
טז. הנה] מלב ב, ג, ה: היום יוי. ונתתי] זכריה ג, ז.
יז. וישב] קהלת יב, ז.

פשכרוה אמתֿאלה ווצפוה בסכֿא וכתֿרהֿ אלדעואת ואלאכל ואלשרב ואלזינהֿ ואלעמארהֿ ואנת יא צאלח כאן אהתמאמך בנפסך ותזודת מא ירצֿי באריך תשכר עליה פי דניאך ובעד אנצראפך.

כ. תבוא. תבלג אלי גֿיל אבאה אלי אלגאיהֿ לא ינטֿרו אלנור.

יעני תשאהד מא ינזל בהדֿא אלרשע ובאבאה מן סו אלעקאב לאן אלצדיקים ינטֿרו מא יחל באלרשעים מן סו אלעקאב ענד תחית המתים כמא קאל ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע וג׳. וקאל מפסר אכֿר תבוא עד דור אבותיו מנעטף עלי קולה כי נפשו בחייו יברך פקאל אן נפס הדֿא אלרשע תנצֿם אלי גֿיל אבאה אי תנטֿם מע אבאה וגֿמיעהם אלי אלגאיהֿ לא ינטֿרו שי מן אלתֿואב. קאל דֿאך לאנהם לם ידהנו ותמתֿל כל ואחד מנהם כאלבהאים שבהו. וקאל קום מעני נדמו אנבכמו וקת אלעקאב כמא קאל ורשעים בחשך ידמו.

פרק נ

א. מזמור לאסף אל אלהים.
מגֿד לאסף אלטאיק אללה אלרב כֿאטב ונאדא
אלי אלארץֿ מן משרק אלשמס אלי מגיבהא.

הדֿא אלמזמור מתצל במא קבלה לאן קבלה ערף אן ליס אחד יתכֿלץ מן אלמות תֿם ערף פי הדֿא אן בעד אלמות מטאלבהֿ וחסאב. וקולה אל אלהים יוי יעני אנה אלקאדר עלי אלגֿמע בין אלרוח ואלגֿסם כמא כאן קאדר עלי כֿלק אלעאלם לאנה ענד כֿלק אלעאלם תסמא באלהים כמא קאל בראשית ברא אלהים. ומדֿ כֿלק אלעאלם ואלי אן יפנא אלעאלם הו אלקאדר אלתֿאבת כמא קאל משה עליו השלום ומעולם עד עולם אתה אל. ותסמיתה יוי מע הדין אלאסמין יריד בה יערף אנה קבל אלעאלם אזלי לם יזל ותֿם בעד אלעאלם לא יזול כמא קאל כה אמר יוי מלך ישראל וגאלו יוי צבאות אני ראשון וג׳ ולדֿלך גֿמע הדֿה אלאסמא פקאל אל אלהים יוי. תֿם צֿמהא כלהא פערף אנהא אסמא לואחד והו כֿאלק אלעאלם כמא פצח וקאל דבר ויקרא ארץ יעני אלקאדר אלאלה אלאזלי אלדֿי קאל ודעא אלארץֿ אי אלדֿי קאל תכון אלארץֿ פכאנת תֿם נאדי אליהא אן תתֿבת פתֿבתת עלי מא הי בקדרהֿ כֿאלקהא כמא קאל אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני

כ. ושבתם] מלאכי ג, יח.　　ורשעים] שמוא ב, ט.
א. ומעולם] תהלים צ, ב.　　כה] ישעיה מד, ו.　　אף] שם, מח, יג.
בנין] יהושע כב, כב.　　אן הדֿה] בכ״י הדֿא.

אליהם יעמדו יחדו. וכד֗אך למא קאלו בני ראובן ובני גד אל אלהים יוי יצ֗מו ג֗מיע אלאסמא פקאלו הוא יודע לנעלם אן הד֗ה אלאסמא ללה וחדה לא שריך לה. פקאל אן אלקאדר עלי אחיא אלמכ֗לוקין מן בני אדם כ֗אלק אלארץ֗ ומת֗בתהא כד֗אך סינאדי אלי אהל אלעאלם מן משרק אלארץ֗ ומגרבהא ללמחאכמה֗ ואלדינונה֗ והד֗א יום אלקיאמה֗.

ב. מציון. מן ציון אלד֗י הי כמאל אלחסן אללה אג֗הר וקארה.

הד֗ה אללפט֗ה֗ אעני הופיע ד֗כרהא לנא איצ֗א פי כ֗בר סיני בקולה ויאמר יוי מסיני בא וג׳ והד֗א הו ט֗אהר אלכבוד ועלי מא שרחת. כד֗אך ראי אסף ברוח הקדש כאן קד ט֗הר אלוקאר וקד נודי באהל אלעאלם ללמחאסבה֗ ויופא כל ואחד חקה כמא קאל לתת לאיש כדרכיו.

ג. יבא. יג֗י וקאר אלאהנא ולא ימסך נאר בין ידיה תאכל תחרק ומסתדיר אלוקאר תעצפת ג֗דא.

קולה יבא אלהינו יריד ט֗הור אלחאכם ללחכם. וקולה ואל יחרש יעני אן אללה ג֗ל ועז לא ימהל ולא ימסך ען אלמכאפאה֗. והד֗א אלט֗הור ד֗כרה כרתין פי מוצ֗ע קאל ובא יוי אלהי כל קדשים עמך הו יום הלאך ג֗מיע אלאעדא וההנא קאל יבא אלהינו ואל יחרש יריד בה אלדינונה֗. וכמא ג֗מע אלג֗מיע משה וד֗כרהמא ענד קולה לפני יוי כי בא כי בא פקאל כי בא לשפט תבל בצדק יעני אלמוג֗ודין וקת ט֗הור אלכבוד עלי הר הזיתים כי בא לשפט עמים באמונתו יריד יום אלחשר והו יום ינתפע אלנאס במא קדמו מן אלכ֗יר וינדם אלעצאה֗ חית֗ לא תנפעהם אלנדאמה֗. אש לפניו שרח אן אלעד֗אב באלנאר יכון והכד֗י קאל כי הנה יוי באש יבוא וכסופה מרכבתיו וג׳. ת֗ם קאל כי באש יוי נשפט וג׳ הד֗א עלי גוג ואלאול מחאכמה֗ אלעבאד. ומעני וסביביו נשערה מאד יריד מא ילד֗עו בה אלעצאה֗ מן אלעואצף ואלסמום אלד֗י יכון אלמחאשר מן אלנאר אלמוקדה֗. ובין פי מוצ֗ע אכ֗ר אן הד֗א אלנאר אנמא תלד֗ע ותהלך אעדא אללה ג֗ל ועז והם אלעצאה֗ כמא קאל עלי יד משה עליו השלום אש לפניו תלך וג׳ ופי מת֗ל הד֗א קאל מלאכי כי הנה היום בא בער כתנור וג׳ ואמא אלצאלחין קאל להם וזרחה לכם יראי שמי וג׳.

ד. יקרא. ינאדי אלי אלסמא מן פוק ואלי אלארץ֗ ליחאכם שעבה.

כמא אן אלחאכם יחכם בשהוד ד֗כר אלאן אלשהוד עלי ישראל לאן

ב. ויאמר] דברים לג, ב. לתת] ירמיה לב, יט.
ג. ובא] זכריה יד, ה. לפני] תהלים צו, יג. כי] ע׳ שם, שם.
הזיתים] בכ״י הזתים. כי] שם, שם. אש] שם, ג. כי הנה] ישעיה סו, טו. כי] שם, טז. אש] תהלים צז, ג. כי] מלאכי ג, יט.
וזרחה] שם, כ.

אול אלמחאכמין ישראל כמא קאל רק אתכם ידעתי ואלסמא ואלארץ̇ המא אלשהוד כמא קאל ואעידה בם את השמים ואת הארץ וקאל ודעי עדה את אשר בם: שמעי הארץ. ואלמעני פי אשהאד אלסמא ואלארץ̇ נד̇כרה פי גיר הד̇א אלמוצ̇ע לאן אלכלאם טויל ג̇דא.

ה. אספו. אג̇מעו לי אבראר̇י קאטעי עהדי עלי אלד̇באיח.

יעני חסידי אלד̇י ת̇בתו עלי עהדי אלמקטוע עלי אלד̇באיח כמא קאל ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית וג׳. וכל מן חפץ̇ עהד הר סיני פהו מן אלחסידים לאן לזומה ללאבא כלזומה לנא לא פרק כמא קאל ולא אתכם לבדכם אנכי כרת וג׳ כי את אשר ישנו וג׳ פאד̇א כאן מן לם יכון חאצ̇ר מת̇ל מן כאן חאצ̇ר פאלכל הם כרתי בריתי עלי זבח. ולאנהם יפו בעהדה יסתחקו אלכ̇לאץ̇ כמא קאל גם את בדם בריתך וג׳ וקאל ההנא פי וקת אלת̇ואב אספו לי חסידי וג׳.

ו. ויגידו שמים. וכ̇ברו אלסמואת עדלה אן אללה הו חאכם סרמדא.

כמא פסרנא מספרים אן ד̇לך מרדוד אלי קול אלמכ̇לוקין כד̇אך ויגידו השמים צדקו אי אן אלאמה̈ תקר בעדל אלבארי ואנצאפה. ואנמא ד̇כר אלסמא ואלארץ̇ אי כמא אן אלחאכם יקטע בשהוד וינצף כד̇אך כ̇אן אלשהוד ינטקו והו יחכם כמא קאל ויגידו שמים צדקו. ואלגרץ̇ תחקיק אלמחאכמין בעדל אלחאכם.

ז. שמעה. אסמע יא שעבי ואכ̇אטב אסמע יא ישראל ואשהד בך אלרב אלהך אנא.

קולה שמעה עמי וקת אלמטאלבה̈ לידכ̇רהם אולא באחסאנה אלי ישראל ואיאדיה אלג̇מילה̈ ענדהם וכיף̇ אכ̇תצהם עז וג̇ל למא אכ̇תץ̇ משה רבנו עליו השלום וכ̇אטבה פי אלסנה קאל לה ועתה לכה ואשלחך אל פרעה וג׳. ת̇ם זאדהם תשריף̇ פקאל בני בכרי ישראל ת̇ם סמאהם איצ̇א חלק וחבל ונחלה וקדושים ועליונים וכמא קאל ענד אלעתאב בנים גדלתי ורוממתי פלד̇לך אבתדא פקאל שמעה עמי ואדברה. אעתד עליהם אולא באלתכ̇ציץ̇ וקולה ואדברה ת̇ם ואעידה בך יריד אולא שרח כ̇טאב ת̇ם מטאלבה̈. פאמא שרח אלכ̇טאב פהו קולה אלהים אלהיך אני אי אנא אלאהכם אלד̇י כ̇אטבתכם

ד. רק] עמוס ג, ב. ואעידה] דברים לא, כח. ודעי] ירמיה ו, יח־יט.
ה. ויקח] שמות כד, ח. חפץ̇ = חפט̇. ולא] דברים כט, יג־יד. גם] זכריה ט, יא.
ו. מספרים] תהלים יט, ב. השמים] כך בכ״י.
ז. ואיאדיה] אולי צ״ל ואיאתה. ועתה] שמות ג, י. בני] שם, ד, כב. חלק] ע׳ דברים לב, ט. חבל] שם, שם. נחלה] שם, ד, כ. קדושים] ויקרא יא, מה. עליונים] דברים כו, יט. בנים] ישעיה א, ב.

אנכי] שמות כ, ב.

וקלת אנכי יוי אלהיך ואוגבת עליכם פראיצׄי ואחסנת אליכם. תֿם ואעידה בך יעני באב אלמטאלבה̈ בעד איגֿאב אלחגֿה̈ לאן אלחגֿה̈ תתֿבת ענד אלחאכם אדֿא קאמת אלבינה̈. ולמא כאן פי הדֿא אלפצל דֿכר עדים קאל ואעידה בך יריד תֿבאת אלחגֿה̈.

ח. לא על. ליס עלי דֿבאיחך אובכֿך ולא צֿעאידך חדֿאיי דאים.

קאל קום אראד בהדֿא אלמעני אני ליס אעטֿך עלי אלקראבין פקט בל עלי גֿמיע אלפראיץׄ כמא קאל עלי יד ירמיהו כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציאי אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח: כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי וג׳. ודֿלך אן אול מא כֿאטבנא בה ענד כֿרוגֿנא מן מצר קאל והיה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי וג׳. וקאל מפסר אכֿר אן לא על זבחיך אוכיחך יריד בה אהל אלגֿאליה̈ אן אללה ליס יטאלבהם בקרבאן ואנמא יטאלבהם בפעל אלמצות. וקאל מפסר אכֿר מעני לא על זבחיך הו אן אלקראבין פי אלאצל לם יומרו אלאבא אלאואיל בהא ואנמא הם תברעו בהא מן אנפסהם כמא קאל והבל הביא גם הוא וג׳ וכדֿאך נח ויבן נח מזבח ליוי וג׳ וכדֿאך אברהם ויצחק ויעקב פלמא תברעו אלאואיל באלקראבין אבתדא אפתרצֿהא ענד דֿלך עלי נסלהם ולדֿלך קאל כי לא דברתי את אבותיכם וג׳ פקאל אן לא על זבחיך אוכיחך אי אני אלאן אנמא אטאלבך עלי תרכך פראיצֿי.

ט. לא אקח. לא אכֿדֿ מן ביתך רת לא אכֿדֿ מן צירך עתדאן.

י. כי לי. אן לי כל חיואן אלשעארי פי גֿבאל אלאף.

יעני אן אלחיואן כלה אנא כֿלקתה והו מלכי פלו כאן לי הוי פיה לכנת אנא אקדר עליה מן בני אדם. ואלגרץׄ פי הדֿא אלקול תעריף אלנאס אן אללה עז וגֿל אנמא אמר באלקראבין לינפע אלמקרב לאנה אקדר ואערף בהא מן אלאנסאן כמא קאל

יא. ידעתי. ערפת כל טיר אלגֿבאל וסעי אלחקל פי מלכי.

יב. אם ארעב. אן אגֿוע לא אקול לך אן לי אלעמראן ומלאהא.

הדֿא אלקול אנפא ען אללה עז וגֿל אן ילחקה שי מן הדֿה אלצפה̈ אעני צפה̈ אלאכל ואלשרב. ואנמא מענאה פי הדֿא אלקול עלי סביל אלתגאיי כמא קאל אם אסק שמים וג׳. ומן אלמחקק אן אחד לא יצעד אלי אלסמא כמא קאל מי עלה שמים וירד כדֿאך קולה אם ארעב אנפא לא שך פיה ואלחאקה באלקול כי לי תבל ומלאה תעריף אן אלעאלם במא פיה מלך לה

ח. כי] ירמיה ז, כב־כג. והיה] שמות יט, ה. והבל] בראשית ד, ד. ויבן] שם, ח, כ. כי] ירמיה ז, כב.
יב. אם] תהלים קלט, ח. מי] משלי ל, ד.

ליצֿם אלי אלחיואן גֿמיע אלנבאת לאן מן אלנבאת אשיא מקרבהֿ.

יג. האכל. הל אכל בשר אגֿל אלבהאים או הל אשרב דם אלעתדאן.

זאדנא שרח וביאן אן קולה אם ארעב אנמא הו אנפא כמא פסרנא. פקאל הל אגֿדא והדֿא תמוה מתֿל מא יקול האלהים אני וכתֿיר מתֿלה. וקולה ודם עתודים אשתה ואלתמוה אלאול מושך עצמו ומושך אחרים.

יד. זבח. אדֿבח ללה קרבאן תודה וסלם ללעאלי נדֿורך.

שרח אלאן אנה אנמא אמר באלקרבאן לנפע אלאנסאן פקאל קרב קרבאנך ואפי בנדֿורך חתי אדֿא אסתגֿתֿת אלי פי יום שדהֿ אגֿתֿך וכֿלצתך כמא קאל

טו. וקראני וג׳. ואדעיני פי יום אלשדהֿ אכֿלצך ותעזני.

וכמא אבתדא בעטֿהֿ אלאמהֿ אולא פקאל שמעה עמי לאנהא אלמכֿצוצהֿ מן גֿמיע אהל אלעאלם דֿכר אלאן אלעלמא מנהא אלגיר עאמלין פערף אן דֿנבהם כביר אן כֿאלפו אלבארי בעלם וסמאהם רשעים כמא קאל

טז. ולרשע. וללטֿאלם קאל אללה מא לך לחכאיהֿ רסומי ותרפע עהדי עלי פיך.

קולה אמר אלהים הדֿא תאדיהֿ אלרסאלהֿ לוגוב אלחגהֿ ואן אללה יחאסב ויטאלב וינץ עלי אלנאס אפעאלהם פעל פעל וכדֿאך כלאמהם כלמהֿ כלמהֿ עלי מא שרח פי הדֿא אלפצל וכדֿלך יחאסבהם עלי סו אלאעתקאד. והדֿה אלג׳ מעאני מדֿכורהֿ פי אלכתאב. פאמא סו אלאעתקאד פקאל פיה למען תפש את בית ישראל בלבם. ואמא אלאפעאל פקאל פיהא כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט. ואמא אלכלאם פקאל פיה ומגיד לאדם מה שחו.

יז. ואתה. ואנת יא רשע בגצֿת אלאדב ואלקית כלאמי כֿלפך.

דֿכר אולא אלאעתקאד אלרדי פקאל יא מן יפסר כתאבי ורסומי מא אנת ואלתערץֿ בה ומא אנת ודֿכר עהדי ואעתקאדך רדי. ואתה שנאת מוסר יעני אן קלבך באגֿץ למא פי הדֿא אלכתאב וטֿאהרך כֿלאף באטנך. וחקיקהֿ מוסר ההנא יעני כתאב יוי כמא יחתֿ עליה כתֿיר ויקול שמעו בנים מוסר אב וג׳ שמע בני מוסר אביך וג׳. וקולה ותשלך דברי אחריך יערפך אן מן כאן אעתקאדה רדי תרך גֿמיע אלמצות ותכֿלף ען כל ואגב.

יח. אם ראית. אן נטֿרת סארק ורצֿית תשתרך מעה ומע אלפגֿאר געלת קסמך.

אלאן אכֿתצר עלי דֿכר פעל מעציתין אלסרק ואלפגֿור פכאן הדֿא

יג. האלהים] מלב ה, ז.

יד. אלין] בכ״י אליי.

טז. למען] יחזקאל יד, ה. כי] קהלת יב, יד. ומגיד] עמוס ד, יג.

יז. שמעו] משלי ד, א. שמע] שם, א, ח.

דליל אן אללה ג̇ל ועז יטאלב אלאנסאן עלי כל פעל.

יט. פיך. ארסלת פי אלרדא ולסאנך תזוג̇ אלמכר.

כ̇תם אלקול באלכלאם פקאל פמך תרסל פי אלשר אי תתכלם במא תחאסב עליה מן כל אלשר לאנה לם יעין מעני ואחד מן אלשרור בל ג̇מע כל מעאני אלשר. ת̇ם קאל ולשונך תצמיד מרמה. וקאל מפסר אכ̇ר יעני פי חאל ואחד יתכלם באלמכר מא יתולד מנה בלא פי וג̇הין ד̇אך לדקיק מערפתה באלשר ואלבלא.

כ. תשב. תג̇לס פי אכ̇יך תתכלם ופי אבן אמך תג̇על שנאעה̈ ועיב. וקאלו אנדפאע מן להדף.

מנע בהד̇א ען אלוקיעה̈ פי אלנאס ואצ̇אף הד̇א אלפעל אלי אלאעתקאד אלסו ואלי אלכבאיר ואלמנכראת פיג̇ב יעתבר אלנאס ולא יתׄלבו בעצ̇הם בעץ̇ פאן אלמתכלם פי אלנאס יתג̇אוז עלי כת̇יר מן אלמצות. אולא יכד̇ב וקד קאל מדבר שקר תרחק. ת̇ם יטרח שמע שוא וקד קאל לא תשא שמע שוא. ת̇ם ליס יתכלם ויתׄלב אלא לחקד פי קלבה וקד קאל לא תקם ולא תטר. ת̇ם ליס יטלב אלא לבג̇צ̇ה̈ פי נפסה וקד קאל לא תשנא את אחיך בלבבך. ת̇ם כמא לא יחב אלאנסאן יתׄלב כד̇אך לא יג̇וז יתׄלב אכ̇וה כמא קאל ואהבת לרעך כמוך וג׳. פמתי מא תׄלב אכ̇וה פקד תג̇אוז הד̇ה אלאיה̈. ומן יתׄלב פהו מוציא דבה וקד קאל ומוציא דבה הוא כסיל. ומן תׄלב הו עד שקר ועד חמס ועד חנם וקד תג̇אוז הד̇ה אלג׳ איאת. ומן תׄלב ווצל כלאמה אלי אלסלטאן פקד תג̇אוז לא תלך רכיל. ומן תׄלב פקד סמאה אללה רשע כמא קאל [פי] אול אלפצל ולרשע אמר אלהים.

כא. אלה. האולי אלאפעאל פעלת ואמסכת ט̇ננת כון אכון מת̇לך אובכ̇ך ואנצ̇ד למשאהדתך.

קאל יא רשע פעלת הד̇ה אלצפאת כנת רדי אלאעתקאד מרתכב אלפואחש כת̇יר אלתפוה במא לא יג̇וז והחרשתי יעני ואמהלתך פי דאר אלדניא ולם אעאג̇לך לאני ארך אפים. פלמוצ̇ע מהלתי לך ט̇ננת אני מת̇לך כמא לא תעט̇ ולא תנכר פעל אלשר בל תחסנה תוהמת אני ט̇אלם מת̇לך. ליס הד̇א מן צפאתי בל אוכיחך ואערכה לעיניך אי אובכ̇ך ואנצ̇ד אפעאלך כלהא ואעדדהא עליך מן אעתקאד ופעל וכלאם ואכאפיך עלי ד̇לך ולא אמסך כמא קאל פי אול אלמזמור יבא אלהינו ואל יחרש אי קד אמסכת מדה̈ ואלאן לא אמסך.

כ. להדף] דברים ו, יט. מדבר] שמות כג, ז. לא] שם, א. לא תקם] ויקרא יט, יח. לא] שם, יז. ואהבת] שם, יח. ומוציא] משלי י, יח. עד] שמות כ, טז+. עד חמס] שם, כג, א+. עד חנם] משלי כד, כח. לא] ויקרא יט, טז. ולרשע] תהלים נ, טז.

כב. בינו נא. אפהמו אלאן הדׄה אלנבוה̇ יא מטרחין יא נאסיי אללה כי לא אפתרס וליס מכׄלץ מן ידי.

זאדנא ביאן פי אסתעטׄאם אמר מן הדׄה אלכׄצאל אפעאלה פקאל בינו נא זאת וג׳. ערף אן מן הדׄה אפעאלה הו מן שכחי אלוה ואן אללה אדׄא אטׄהר עקאבה לא יתכׄלץ מנה אחד כמא קאל פן אטרף ואין מציל.

כג. זבח תודה. דׄאבח קרבאן אלשכר יכרמני וגׄאעל קדמה פי טריק אלאסתוי אוריה פי פרגׄ רב אלעאלמין.

שרח אלאן פי אכׄר הדׄא אלפצל אן אלקרבאן אנמא יקבל מע פעל אלטאעה̇ כמא קאל זבח תודה יכבדנני. ושם דרך וגׄאעל קדמה פי אלטריק אי פי טאעה̇ אללה אלדׄי הו ינטׄר פרגׄ יוי. וקאל מפסר אכׄר אן מעני ושם דרך יריד מן יגׄעל בין ידי אלנאס דרך יוי ויעלם וירשד ויחתׄ אלנאס עלי פעל אלטאעה̇ אראנו בישע אלהים.

פרק נא

א. למנצח מזמור לדוד.
ללמסתחתׄ מגׄד לדאוד.

ב. בבוא. ענד מא גׄא אליה נתן אלנבי כמא גׄא אלי בת שבע.

הדׄא אלמזמור מתצל במא קבלה לאנה למא שרח עז וגׄל מא יכון מן שדיד אלמטאלבה̇ ללעצאה̇ יום אלקיאמה̇ ושרח בעץׄ אלאפעאל ווצף כיף יקע עליהא אלחסאב ערף אלאן אן מן תאב ונדם עלי מא פעל יגפר לה ויתכׄלץ מן עקאב אללה. פאוצל הדׄא אלמזמור במא קבלה פקאל בבוא אליו נתן הנביא וג׳ וצׄרב לה מתׄל וקאל שני אנשים אלי אכׄר אלקצה̇. פלמא קאל לה נתן אתה האיש קאל דוד עליו השלום חטאתי פעלם אללה אן קולה חטאתי באעתקאד צחיח אנה נאדם פקאל לה נתן גם יוי העביר חטאתך לא תמות. ואמא שאול בן קיש פלמא קאל חטאתי עלם בוחן לבבות אנה ליס בצחיח אלניה̇ פלם יקבל מנה תובתה. וינבגי אן תעלם אן קצה̇ סידנא דוד אנמא רפעת אלינא לנעלם אנה זכי נקי לם נערף לה זלה̇ טול עמרה גירהא כמא קאל אשר עשה [דוד את] הישר בעיני יוי ולא סר מכל אשר

כב. אטׄהר] בכ״י עקאבה [הו מן שכחי אלוה ואן אללה אדׄא אטׄהר עקאבה] לא יתכׄלץ.

ב. שני] שמוב יב, א. אתה] שם, ז. חטאתי] שם, יג. גם] שם, שם. חטאתי] שמוא טו, כד+. רפעת] בכ״י דפעת. אשר] מלא טו, ה. גם] שמוב יב, יג. על] תהלים כה, ח.

צוהו כל ימי חייו רק בדבר וג׳. פהדֹא ידל אנה עליה אלסלאם לם תכון לה כֿטיהֿ גירהא ואן אללה גפרהא לה כקולה גם יוי העביר חטאתך וג׳. ואיצֿא ליערף אן אללה יגפר למן תאב כמא גפר לדוד פירגב אלנאס פי אלתובהֿ כמא קאל על כן יורה חטאים בדרך.

ג. חנני. רופני יא אללה בפצֿלך ובכתֿרהֿ רחמאתך אמחא אגֿראמי.

אול מא אבתדא בה קאל חנני אלהים דֿאך לאן אללה עז וגֿל ועד אלתאיבין באלראפהֿ ואלרחמהֿ כמא קאל וחנתי את אשר אחן והדֿא אלמעני שרחה ענד קולה יוי יוי אל רחום וחנון וג׳. והדֿה אלאלפאטֿ תגדהא אבדא תדֿכר ענד אלתובהֿ פמן דֿלך קולה ומודה ועזב ירחם ואיצֿא וישב אל יוי וירחמהו וג׳ ואיצֿא והוא רחום יכפר עון וג׳ וענד קולה הסלח לכל עונכי וג׳ קאל בעדה רחום וחנון יוי. וקולה כחסדך יריד בה תעריף אלעבאד עטֿם גֿודה ואחסאנה גֿל ועז לאנה יפצֿל עלי בני אדם פאדֿא בלגו אשדהם עצוה פלה עז וגֿל אן לא יגפר להם לאנהם קאבלו עלי אלאחסאן באלקביח פקבולה תובתהם אלאן פצֿל כביר פלדֿלך קאל חנני אלהים כחסדך. וקולה כרב רחמיך מחה פשעי ליתם לפטֿתי רחום וחנון עלי מא קדמת. וזיאדתה כרב לאן רחמתה עטֿימהֿ וכמא קאל כרחם אב על בנים.

ד. הרב. כתֿיר אגסלני מן דֿנבי ומן כֿטיתי טהרני.

קולה הרב כבסני מעוני ערף אן מתֿל אלכֿט[א]יא באלוסךֿ פי אלתֿיאב כמא קאל ויהושע היה לבש בגדים צואים פלמא תאבו אולאדה ענד אנכארה עליהם תזויגֿהם נשים נכריות קאל ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות וקאל איצֿא בכל עת יהיו בגדיך לבנים וג׳ יעני בגסל אלתֿיאב אלטאהרהֿ ואלתקדיס ופעל אלכֿיר ואלתובהֿ. פקאל אלאן יא רב כתֿיר אגסלני אי נטֿפני מן דֿנבי ולם יקל רחצני לאן אלרחיצה אכֿף מן אלכבוס ודֿלך אן אלכבוס הו ערך אלתֿוב אלי אן ינקא מן וסכֿה תֿם בעד מא ינקא יטהר באלמא. והכדֿא סאל דוד עליה אלסלאם אן יגסל ויטהר כמא קאל הרב כבסני מעוני. ומעני אלגסל הו אלמחן תנאלה פי הדֿה אלדניא חתי ינצרף אלי דאר אלאכֿרהֿ וליס עליה סבב יטאלב בה ומעני אלתטהיר קבול תובתה. וקד פעל אללה בה אלגֿמיע אמא קבול אלתובהֿ ואלתגֿאוז ען אלכֿטיהֿ פכמא קאל גם יוי העביר וג׳ ואמא אלגסל פעטֿים מא גֿרי עליה מן אלמחן בעקב הדֿה אלקצהֿ עלי מא הו משרוח. וכדֿאך ישראל תחת אלמחן

ג. וחנתי] שמות לג, יט. יוי] שם, לד, ו. ומודה] משלי כח, יג. וישב] ישעיה נה, ז. והוא] תהלים עח, לח. הסלח] שם, קג, ג. רחום] שם, ח. כרחם] שם, יג.

ד. ויהושע] זכריה ג, ג. ראה] שם, ד. בכל] קהלת ט, ח. ופעל] אולי צ״ל: פעל. גם] שמוב יב, יג. בעון] ישעיה נז, יז.

בכטאיאהם אלסאלפה̈ כמא קאל בעון בצעו קצפתי ואכהו וג׳ ואדא תאבו קאל מחיתי כעב פשעיך.

ה. כי פשעי. אן אגראמי אנא אערף וכטיתי חדאיי דאימא.

אפאדנא בהדא אלמעני אן אלתאיב יגב אלאעתראף בכטיתה ואן יכון נאדם עליהא דאים כמא קאל חטאתי אודיעך ועוני וג׳. וקאל פשעי ולם יקל פשע לאנהא כאנת כטיה̈ מתצאעפה̈. וקולה נגדי תמיד ידל אן דוד לם ינסא הדה אלכטיה̈ אלי יום מותה והכדי יגב יכון אלתאיב.

ו. לך לבדך. לך וחדך אכטית ואלדי הו סו ענדך עמלת לכי מא לאגל תעדל בקולך תדכו במחאכמתך.

קולה לך לבדך חטאתי אי אן כטיתי כאנת טאהרה̈ בין ידיך ואנא יא יוי קד גסרת עלי שי עטים. וקולה והרע בעיניך וג׳ אקראר באלדנב ותצדיק למא קאל לה אלנבי מדוע בזית את דבר יוי לעשות הרע בעיני וג׳. ותגדה דכר כטיתה ודנבה פי הדא אלפצל י״א׳ כרה̈. אול דלך מחה פשעי תם הרב כבסני מעוני תם ומחטאתי טהרני: כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לך לבדך חטאתי והרע בעיניך: הן בעון: ובחטא יחמתני: הסתר פניך מחטאי וכל עונתי. גמע פי הדה אלקצה̈ ג׳ אצול עון ופשע וחטאה פסאל אלצפח עלי דלך וכמא ועד אלתאיבין אד יקול עלי הר סיני נושא עון ופשע וחטאה. וקולה למען תצדק בדברך יעני אנך יא יוי צדיק אמת בקולך אלדי קלת עלי יד נתן כה אמר יוי אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול אי אנך פעלת מעי כל הדה אלפצאיל ואנא קאבלת במא לא ישבה ולא יצלח. ומעני תזכה בשפטך אי אנך דכי נקי מנצף פי מא חכמת בה עלי וקלת ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם עקב כי בזיתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה. וקאל מפסר אכר למען תצדק בדברך תזכה בשפטך מתצל בחנני אלהים כחסדך אי רופני וארחמני לאגל תעדל פי קולך אלדי קלת אני ארחם אלתאיבין תדכו פי מחאכמתך אדא אמתחנת אלתאיבין פי דאר אלדניא פיתעלם מני ומנהם אלנאס ויתובו ענד גפראנך לי ולהם יא יוי והדא קול קריב.

ז. הן. הודא באלדנב מכצת ובכטיה̈ תוחמת בי אמי.

קאל בעץ אלמפסרין אן הדא אלקול מן דוד עלי סביל אלתגאיי אי אן אלאנסאן לא יתכלץ מן אלדנב כמא קאל כי אין אדם אשר לא יחטא.

מחיתי] שם, מד, כב.

ה. בכטיתה] בכ״י בסיטתה. חטאתי] תהלים לב, ה.

ו. מדוע] שמוב יב, ט. נושא] שמות לד, ז. כה] שמוב יב, ז.

עלי] בכ״י עליי. ועתה] שם, י: בזתני.

ז. כי] מלא ח, מו. וחוטא] קהלת ס, יח.

וקאל אכ̇ר אן הד̇א קאלה דוד עלי סביל אלתמה אי אן באלד̇נב מכ̇צ̇ת אנא לא כל הד̇א באכ̇תיארי וארادתי. וענדי אן קאל דוד יא יוי ג̇מיע מא תקדם מן צלותי כלה ענד הד̇ה אלכ̇טיה̈ קד אנחדר וכמא קאל וחוטא אחד יאבד טובה הרבה פקאל כאני באלד̇נב מכ̇צ̇ת אי כאני מד̇כורי בי אנא כאני מנגמס פי אלד̇נוב וכאן מד̇ תוחמת בי אמי אנא באלכ̇טא אד̇ לם יבקא לי חסנה̈.

ח. הן אמת. הוד̇א אלחק הוית פי אלמטינאת ופי אלמסתור והו אלקלב אלד̇י ערפתני פיה אלחכמה̈.

בטחות ג̇והר הד̇ה אלכלמה̈ ט׳ח׳ פקט ואלבית מרכב עליהא וכמא קאל וטח את הבית: כי טח. פקולה בטחות יריד פי אלמטינאת אלכלי לאן אלקלב ואלכלי פי כתב אלתנזיל נט̇ירין כ̇לאף קול אלגוים המתעים כמא קאל ובחן לבות וכליות וג׳ ויקול אני יוי חקר לב בחן כליות וג׳ וקולה אף לילות יסרוני כליותי. נסב אלאדב אלי אלכלא ופי אלקלב אלמסתור אלד̇י בה מיז אלחכמה̈ איצ̇א ארדת אלחק פקד אכ̇לצת אלניה̈ קלבי לך יא יוי צבאות. הן אמת מושך עצמו ומושך אחרים.

ט. תחטאני. תרששני באלאזוב ואטהר תגסלני ומן אלת̇לג̇ אביץ̇.

לטהר בעל מת ואלמצורע חאלין. בעל מת ירש עליה באזוב מי נדה ת̇ם יגתסל באלמא כמא קאל והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו וג׳. קולה וטהר בערב יעני בעל מת לאנה מן טמאי שבעה. ואן ט̇ן ט̇אן אן קולה וכבס בגדיו ורחץ במים עלי אלנאצ̇ח פליעלם אן הד̇א גלט עט̇ים לאן אלנאצ̇ח קד שרח טמאה בקולה ומזה מי הנדה וכבס בגדיו וג׳. ואלמצורע איצ̇א ירש עליה באזוב מן מים החיים כמא קאל והזה על המטהר מן הצרעת ת̇ם יגתסל באלמא כמא קאל וכבס המטהר את בגדיו וג׳. פקאל דוד תחטאני באזוב ואטהר יעני כמא אן טמאת מת את̇קל מן ג̇מיע אלטמאות וטמא אלצרעת אעט̇ם מן כל עלה̈ וסקם ותערץ̇ ען ד̇נב כת̇יר ת̇ם אן אלג̇מיע יטהרה באזוב ומים כד̇אך אנת תזיל עני הד̇ה אלכ̇טיה̈ ותצפח לי כמא תצפח ד̇נב אלמצורע ותטהרה וכמא תטהר בעל מת ותנקלה אלי אלטהארה̈ והכד̇י קאל תחטאני: תכבסני. וזיאדתה ומשלג אלבין יעני כמא ועד אלתאיבין בקולה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. ואד̇א כאן דוד אלד̇י קאל פיה אנה כל זמאנה מא אכ̇טא רק בדבר אוריה החתי הכד̇י ישפע והד̇ה תובתה פכיף נחן אלד̇י טול עמרנא מנגמסין גריקין באלכ̇טאיא כמא קאל כי עונתי עברו ראשי וג׳ כם באלאוכד יג̇ב נבכי עלי אנפסנא.

ח. וטח] ויקרא יד, מב. כין ישעיה מד, יח. ובחן] תהלים ז, י. אני] ירמיה יז, י. אף] תהלים טז, ז.
ט. והזה] במדבר יט, יט. ומזה] שם, כא. והזה] ויקרא יד, ז. וכבס] שם, ח. אם] ישעיה א, יח. רק] מלא טו, ה. כין תהלים לח, ה.

ואדׄא כאן מתׄל הדׄא אלסיד מא חאבאה יוי ונאקשה אלחסאב פנחן על אחת כמה וכמה. אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום תוכחה אוי לנו מרב פשעינו אוי נא לנו כי חטאנו.

י. תשמיעני. תסמעני סרׄור ופרח תטרבנה עטׄאם דכׄדכׄת.

מעני תשמיעני ששון אי תנביני באלסרור ואלפרח ומא תועד בה מן ישועת ישראל. ורוח קדשך יעני רוח נבואה לא תזול מני לאנה כאן יכׄאף אן לא יתנבא שי אכׄר. ובעד הדׄא קאל מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום: ואלה דברי דוד האחרונים וג׳ רוח יוי דבר בי וג׳ וכתׄיר מן אלנבואת.

יא. הסתר. אסתר וגׄהך מן כׄטאיי וגׄמיע דׄנובי אמחא.

יעני לא תדׄכרהא לי כמא קאל אכׄר אלפסוק וכל עונותי מחה. וכדׄאך קאל פי ישראל מחיתי כעב פשעיך.

יב. לב טהור. קלב טאהר אכׄלק לי יא רב ורוח מהיא מסתוי גׄדד פי גופי.

והדׄא יריד בה אלמעונה מן אללה אן לא יתסבב לה מתׄל הדׄה אלזלה אלי אן ימות.

יג. אל תשליכני. ולא תלקיני מן רחמתך ורוח קדסך לא תאכׄדׄ מני. עלי מא שרחת פוק.

יד. השיבה לי. רד לי סרור פרגׄך ורוח סכׄיה תסנדני.

הדׄא ידל אנה כאן יכׄאף אן בסבב הדׄה אלכׄטיה ינקטע רגׄאה וכם בעד הדׄא נצר עלי אעדאה ופתח מן אלפתוח עלי מא שרח פי ספר שמואל בעד הדׄה אלקצה ממא יטול שרח דׄלך. והדׄא איצׄא תעלים לישראל יצלו בה.

טו. אלמדה. אעלם אלמגׄרמין טרקך ואלכׄאטין אליך ירגׄעו.

אי אכון אנא מעלם אלמגׄרמין יקתאסו בי וירגׄעו ויתובו אליך אדׄא עלמו קבולך תובתי.

טז. הצילני. כׄלצני מן אלדמא יא אללה מגותׄי תרנן לסאני עדאלתך.

יסאל מן יוי כׄלאצה מן דם אוריה וקבול אלתובה ואן יפסח לה פי אלעמר חתי ישכר עלי דׄלך כמא קאל תרנן לשוני צדקתך.

יז. יוי שפתי תפתח. יא רב שפתי תפתח ופי יכׄבר מדחתך.

יעני אני כׄגׄל יא יוי מן עטׄם כׄטיתי פאדׄא עלמת עטׄם פצׄלך וגפראנך לי פתחת פמי בשכרך ותהלילך.

יח. כי לא. אן לא תהוא דׄביחה ואעטי צעידה ליס תרצׄא.

קאל דוד אן הדׄה אלכׄטיה לם תכן מני עלי סביל שגגה בל כאנת מני

י. ורוח] תהלים נא, יג. מזמור] שם, ג, א. ואלה] שמוב כג, א־ב.
יא. מחיתי] ישעיה מד, כב.
יז. שפתי... ופי] בכ״י שפתיי... ופיי.

קצד. ורסם אלזדונות אן יכסר אלאנסאן קלבה בין ידי יוי פאן אנכסאר אלקלב מקאם אלקראבין כמא קאל

יט. זבחי אלהים. דֿבאיח אללה רוח מנכסרהֿ קלב מנכסר ומתדכֿדךְ יא אללה לא תזרי.

כ. היטיבה. אחסן ברצֿאך אלי ציון תנבני אסואר ירושלם.

יגֿב אן תעלם אן הדֿא אלמזמור קאלה דוד וקלבה מגמום בעטֿם כֿטיתה ולם יתרך דֿכר ציון וירושלם ואמר אלגֿאליהֿ פכיף סאיר נבואתה כלהא עלי אסבאב ישראל. וקאלו כי לא תחפץ זבח וג׳ יעני פי הדֿא אלגלות ליס מראדך דֿבאיח ואנמא מראדך רוח נשברה לב נשבר ונדכה כמא קאל או אז יכנע לבבם הערל וקאל ואת דכא ושפל רוח.

כא. אז תחפץ. חיניד תהוא דֿבאיח אלעדל צעידהֿ וכמאל חינידֿ יצעדו עלי מדֿבחך רתות.

קולה אז יריד אדֿא בנית ירושלם ותמת אלסעאדהֿ. ומעני זבחי צדק מתֿל קולה זבחו זבחי צדק עלי מא שרחת פי אול אלספר. וקולה עולה וכליל גֿמע גֿמלהֿ אלקראבין זבחי סאיר אלקראבין עולה גֿמיע אלעולות וכליל גֿמיע אלשחום ומנחת כליל.

פרק נב

א. למנצח משכיל לדוד.
ללמסתחתֿ נבוהֿ לדוד.

ב. בבוא דואג האדמי. במגֿי דואג [אלאדמי] ואכֿבר לשאול וקאל לה גֿא דאוד אלי בית אחימלך.

הדֿא אלמזמור מתצל במא קבלה אן קבלה ערף כיף יגפר אללה למן אכֿטא ותאב ופי הדֿא אכֿבר כיף לם יגפר למן לם יתוב וכיף תכון אכֿרתה. כם ממן יטול עמרה לבלא עליה. דואג כאן נעצר לפני יוי וכאן עאבד תלמידֿ אחימלך הכהן פמצֿא אלי שאול וסעא אליה ואכֿתאר אלקרב מן קלב שאול ואלרגבהֿ פי אלדניא עלי אלאכֿרהֿ ותרך מא כאן עליה מן אלזהאדהֿ פי אלדניא וכאן קצדה אלסעאיהֿ באחימלך פתולד עליה אן ספך בידה דם כֿמסהֿ ותֿמאנין כהן ממן קד דֿכֿל פי אלעבודה ולדֿלך קאל נשא אפוד בד חתי תעלם אן מן כאנת סירתה רדיהֿ יטֿהר מן פעל אלכֿיר מא ליס פי ניתה מתֿלה אחריתו לרעה תהיה.

כ. און] ויקרא כו, מא. ואת] ישעיה נז, טו.
כא. זבחו] תהלים ד, ו.
ב. נעצר] שמוא כא, ח. נשא] שם, כב, יח.

ג. מה תתהלל. מא דֹא תתמדח באלרדא יא גֹבאר פצֹל אלטאיק מענא כל אלזמאן.

סביל אלרשע אדֹא פעל אסאיה יתמדח בהא כמא קאל כי הלל רשע על תאות נפשו. והדֹא אנכֹר מא יכון מן פעל אלאנסאן אן ירתכב אלשר ויתזין בה. ולדֹלך קאל מא [דֹא] תמתדח באלבלא ידל אן דואג פרח במא פעל ואמתדח בה. וקולה הגבור ידל עלי אנה כאן גֹבאר פי אלשר דקיק אלחילה. פקאל לה דוד כם תמתדח בפעל אלשר פצֹל יוי מענא דאים וליס תתמכן מנא לא אנת ולא שאול.

ד. הוות. בהתאן תפכר לסאנך כמוס חאד מצקול פאעל מכר.

תער מדֹכר כמא קאל תער לא יעבר על ראשו ותער מונתֹ כמא קאל תער הגלבים תקחנה לך. וההנא איצֹא הו מדֹכר כמא קאל עשה רמיה. פקאל אלבהתאן ואלתשויש תפכר פי קלבך פאמא לסאנך פכאלמוס אלמצקול מן חדתה יקטע אללחם מע אלשער. אי פכרך רדי ולסאנך חאד פמן עטֹם כלאמך וסעאיתך אהלכת אחימלך אלדֹי קצדתה והו אלממתֹל באלשער ואהלכת סאיר מן בקי פי נוב עיר הכהנים והם אלממתֹלין באללחם.

ה. אהבת. אחבבת אלרדא אכתֹר מן אלכֹיר אחבבת אלכדֹב מן כלאם אלצדק [סרמדא].

אי כדֹבת פי קולך ושאול לו באלהים. ולם ידֹכר אלכתאב אנה סאל לה פי אורים ותומים. ולו סאל לה לם יכון עליה פי הדֹא כֹטיה.

ו. אהבת. אחבבת כל כלאם אלהלאך אחבבת לסאן אלמכר.

אי כל כלאם אן עלמת יתולד מנה הלאך ובלא קצדתה חתי אהלכת בלד כמא הו בכלאמך וספכת דמאהם בידך יא רשע.

ז. גם אל. איצֹא אלטאיק ינקצֹך ללגאיה יחתֹוך ויכנסך מן אלמצֹרב ויקלעך מן ארץֹ אלחיוה סרמדא.

פסרת ושרשך ויקלעך ישתק מן הן לשרשי: ותבואתי תשרש: וצאצאי ישרשו. אלאן קולה גם אל אי כמא פעלת ואהלכת וקלעת האולי אלקום מן אלדניא כדֹאך אנת תכנס מן אלדניא חתי לא יוגד לך סאכן פי מצֹרב וכדֹאך לא יכון לך אחד מוגוד פי דאר אלחיוה והי דאר אלבקא.

ח. ויראו. וירו אלצאלחין ויכֹשון ועליה יצֹחכו.

אי ינטֹרו מא יחל בה פיתמסכו במא פי ידהם מן פעל אלכֹיר ולא

ג. כין] תהלים י, ג.
ד. תער לאן] במדבר ו, ה. תער] יחזקאל ה, א.
ה. ושאול] שמוא כב, יג.
ז. הן] עזרא ז, כו. ותבואתי] איוב לא, יב: ובכל תבואתי. וצאצאין] שם, ח.

יכלו ענה כמא פעל הדֹא אלרשע. ועליה יפרחו אי יפרחו במא ינזל באהל אלבלא ואהל אלשר.

ט. הנה הגבר. הודֹא אלרגֹל אלדֹי מא גֹעל אללה מחצנה ואתכל בכתֹרהֹ יסארה יקוא בתשוישה.

קאל ועליו ישחקו ויקולו בעץֹ לבעץֹ הודֹא תנטֹרו מא נזל בהדֹא אלרגֹל אלדֹי לם יתכל עלי אללה ואתכל עלי יסארה ולטף שרה. ידל אנה כאן מוסר ואתֹק במאלה כביר אלהמהֹ פי אפעאל אלשר.

י. ואני. ואנא כזיתון ריאן גץֹ פי בית אללה אתכלת בפצֹל אללה ללאבד ואלדהר.

קאל אלמפסר אנטֹר כם בין אלמתֹלין מתֹל דואג בשי יחתֹא ויכנס מן אלדניא ויקלע מן דאר אלאכֹרהֹ כמא קאל ושרשך מארץ חיים סלה. ומתֹל אלצאלח מתֹל שבלי הזיתים אלתי וצף עלי לסאן זכריה אנהמא יכונא מגרוסין עלי ימין אלמנארהֹ ואחד ועלי יסארהא ואחד ואן דהן אלזיתון יסיל מנהמא אלי אלסרגֹ דאים כמא קאל המריקים מעליהם הזהב אי אלמפרגין מן דֹאתהם אלזית אלי סרגֹ אלדהב. וכדֹאך איצֹא פסר וקאל אלה שני בני היצהר כלי דֹאת אלזית. ישתק היצהר מן יצהרך. העמדים על אדון כל הארץ אי אלואקפין אלתאיבין בין ידי סיד כל אלארץֹ יעני בין ידי ארון הברית אלמסמא אדון כל הארץ כמא קאל הנה ארון הברית אדון כל הארץ. פקאל אלצאלח ואנא מתֹל זיתון גץֹ אלדֹי פי בית אללה כדֹאך אנא פי בית אללה פי אלתֹואב ואלנעמהֹ מתכל עלי פצֹל אללה ללאבד ואלדהר.

יא. אודך. אשכרך ללאבד אן פעלת וארגֹו אסמך אן גֹיד חדֹא אבראדך.

יריד באלשכר ענד מא יחל אלבלא באלאשראר ויטֹהר תֹואב אלצאלחין ופי גֹמיע דֹלך קאל כי עשית. ומעני נגד חסידיך יעני אלצאלחין מע בעצֹהם בעץֹ כמא קאל מה רב טובך וג׳.

פרק נג

א. למנצח על מחלת וג׳.

ללמסתחתֹ עלי מחלת נבוהֹ לדאוד.

קאל קום מחלת אסם כלי וקד יסמא הדֹא אלכלי מחול איצֹא ויסמא

י. שבלי] זכריה ד׳, יב. המריקים] שם, שם. אלה] שם, יד. יצהרך] ע׳ דברים ז׳, יג+. העמדים] זכריה ד׳, יב. הנה] יהושע ג׳, יא. יא. מה] תהלים לא׳, כ.

חליל לכ̇לף צנעתה. וקאל מפסר אכ̇ר אן מעני מחלת אשאר אלי מלכות אדום וישמעאל לאן פי אלאצל קאל וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל וג׳. ואלסבב פי אסתעמאלה הד̇ה אלאשארה̈ לילא יקף עלי ד̇לך כל אחד בסרעה̈ וכמא יקול משא דומה וסאיר מא ד̇כרת פי מא תקדם מן אלשרח. ערף אלאן אן פי מלכות רביעית יט̇הר האולי אלנבלים אעני רועי ישראל עלי מא שרחת פי מזמור אמר נבל אלאול. וגיר פי הד̇א לפט̇ה̈ סר פג̇עלהא סג לאן הד̇ה אללפט̇ה̈ כד̇אך תג̇דהא עלי ישראל כמא קאל היו לי בית ישראל לסיג. וזאד ההנא כי אלהים פזר עצמות חנך ליערף אן אללה יפרק שמל האולי אלקום אלד̇י חטו עלי ישראל ויאכ̇ד̇ו אמואלהם בגיר חק ולא ואג̇ב. ואוצל הד̇א אלמזמור אלי קבלה ליערף אן אלנקמה̈ אלמד̇כורה̈ פוק מת̇להא יחל אללה בהם פי אלדניא ואלאכ̇רה̈ ג̇מיעא.

פרק נד

א. למנצח בנגינת משכיל לדוד.
ללמסתחת̇ באלנגמאת נבוה̈ לדאוד.

ב. בבוא הזיפים. במג̇י אלזיפים וקאלו לשאול אליס דאוד מסתתר מענא.

אעלם אן קצה̈ מג̇י אלזיפים כרתין מכתובה̈ פי ספר שמואל. אלאולה̈ קאלו פיהא לשאול הלא דוד מסתתר עמנו לאנה כאן ענדהם פי קלעה̈ פי אלג̇בל מתחצן כמא קאל וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר במדבר זיף. ומדבר זיף פיה ג̇בל ופי אלג̇בל קלעה̈ מערופה̈ פמצ̇י אהל זיף וסעו אלי שאול פקאלו לה עלינא נמכנך מן דוד כמא קאל ועתה לכל אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך פפי הד̇ה אלכרה̈ צלי בהד̇ה אלצלוה̈. ואמא פי אלכרה̈ אלת̇אניה̈ פלם יקולו לשאול אנה מסתתר ענדנא ואנמא קאלו הלא דוד מסתתר בגבעת החכילה. וכאנת קצה̈ דוד פי הד̇ה אלכרה̈ אלת̇אניה̈ מע שאול סהלה̈ לאן פי אלכרה̈ אלאולה̈ אשרף דוד ואצחאבה עלי אמר עט̇ים כמא קאל ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם. ושרחת הד̇א אלמעני לאני ראית בעץ̇ אלמפסרין קד גלט וט̇ן אן הד̇ה אלצלוה̈ כאנת פי אלכרה̈ אלת̇אניה̈. והד̇א אלמזמור איצ̇א מתצל במא קבלה לאן ד̇כר קבלה מא יחל אללה מן אלנקמה̈

א. וילך] בראשית כח, ט. משא] ישעיה כא, יא. רועי] בכ״י רועה. אמר] תהלים יד, א. סר] שם, ג. היו] יחזקאל כב, יח. כי] תהלים נג, ו.

ב. הלא] שמוא כג, יט. וישב] שם, יד. ועתה] שם, כ. הלא] שם, כו, א. ויהי] שם, כג, כו. ישיב] תהלים נד, ז.

בדואג תֿם נסק עליה נקמהֿ רועי ישראל המתעים תֿם אתבע דֿלך במא יחל אללה במן יסעא פי הלאך אלצאלחין אדֿ יקול פיה ישיב הרע לשררי.

ג. אלהים. יא רב באסמך אגיתֿני ובגֿברותך תחכם חכמי.

קולה אלהים בשמך הושיעני דליל אן דוד אנמא כאן ינתצר עלי אעדאה באסם יוי צבאות לא בקותה וכמא תראה יקול לגלית אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם יוי צבאות. וכדֿאך ישראל פי וקת אגֿתמאע גוג עליהם יקולו אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו וג׳. ומעני ובגבורתך תדינני יעני אני אנמא אתכל עלי גֿברותך פאחכם ביני ובינה וכמא אסתגאתֿ מנה איצֿא פי אלכרהֿ אלתֿאניהֿ פקאל ישפט יוי ביני ובינך ונקמני יוי ממך וידי לא תהיה בך וקאל איצֿא והיה יוי לדין ושפט.

ד. אלהים שמע. יא אללה אסמע צלותי אנצת לאקואל פי.

אי אליך ארפע קצתי ומנך אטלב כֿלאצי. הדֿא בין אן הדֿא אלקול באטנה עלי שאול וטֿאהרה בסבב ישראל לאן זרים ועריצים ליס יקאל עלי מתֿל שאול משיח יוי: בחיר יוי ואנמא יקצד אלגוים אלמגֿתמעין עלי הלאך ישראל כאגֿתמאע אהל זיף ושאול עלי דוד פקאל

ה. כי זרים. אן אגֿנביין קאמו עלי ומרהבין טלבו נפסי ומא גֿעלו היבהֿ אללה חדֿאהם סרמדא.

ו. הנה. הודֿא אללה נאצר לי אלרב מן מסנדי נפסי.

קאל דוד אנטֿרו יא אהל אלעאלם מא אחסן מעונהֿ אללה ונצרתה ללצאלחין כמא אשרף שאול ואצחאבה ללקבץֿ עלי דוד כמא קאל לתפשם וקאל ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ גֿא אליה רסול פקאל אסרע תעאל אן אלעדו קד גאר עלי אלארץֿ פענדֿ דֿלך וישב שאול מרדף אחרי דוד. ואמא תסמיתה ללמוצֿע סלע המחלקות פאן שאול אנקסם ראיה פכרהֿ יקול אקים עלי מא אנא פיה מע דוד [אלי] אן אקבץֿ עליה תֿם יקול כיף אתרך אלעדו יהלך אלבלד. פענד מא עטֿם אלצראֿך וילך שאול לקראת פלשתים ויקרא למקום ההוא סלע המחלקות ועלי מתֿל הדֿא קאל הנה אלהים עזר לי.

ז. ישיב. ירד אלבלא ללאמחיי בחקך אקמעהם.

וכדֿאך כאן דוד תכֿלץ ושאול הלך. ומעני באמתך יריד אלועד אלצחיח

ג. אתה] שמוא יז, מה. אלה] תהלים כ, ח. ישפט] שמוא כד, יג. והיה] שם, טו.
ד. פי] בכ״י פיי. משיח] שמוא כד, ז+. בחיר] שמוב כא, ו.
ה. עלי] בכ״י עליי.
ו. לתפשם] שמוא כג, כו. ומלאך] שם, כז. וישב] שם, כח. וילך] ע׳ שם, שם.

אלדׄי קאל וכתתי מפניו צריו וג׳ וכדׄאך יקול פי אעדא ישראל האויב תמו חרבות וג׳.

ח. בנדבה. בסכׄאוהׄ אדׄבח לך אשכר אסמך יא רב אנך אנת מחסן אלי.

וכדׄאך וצף מן פעל ישראל קולה לך אזבח זבח תודה.

ט. כי מכל צרה. אן מן כל שדהׄ כׄלצני ופי אעדאי נטׄרת עיני.

וכדׄאך נטׄר דוד פי אעדאה שאול ואיש בשת ואבנר ותדׄלל שמעי בין ידיה וגׄמיע אעדאה מן אלגוים. והכדׄי ישראל ינטׄרו מא יחל באעדאהם מן אלגוים כמא קאל עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס וכדׄאך מא יחל באשראר אלאמהׄ כמא קאל כי אלהים פזר עצמות חנך וג׳.

פרק נה

א. למנצח בנגינת משכיל לדוד.

ללמסתחתׄ באלנגמאת נבוהׄ לדאוד.

ב. האזינה. אנצת יא אללה צלותי ולא תתגאפל מן תצׄרעי.

הדׄא אלמזמור מתצל במא קבלה לאנה למא דׄכר אלאסתגאתׄהׄ מן יד אלזיפים והם מן ישראל אצׄאף אלי דׄלך אלאסתגאתׄהׄ מן אשראר אלאמהׄ פי זמאן אלגׄאליהׄ ואכׄרג דׄלך במעני צלוהׄ ותחנן לקולה תפלתי: תחנתי.

ג. הקשיבה. אצגי אלי ואגׄיבני אסתולי עלי נתׄי [ואנהם].

אי אקוא עלי אלשכוי ואלאסתגאתׄהׄ אלי אללה אבדא ואנהם ואתנהד מן עטׄם מא אנא פיה מן וגׄע אלקלב ואלחזן ממא יגׄרי עלי. ואהימה מתׄל ונהמתם איש אל אחיו.

ד. מקול. מן צות הדׄא אלעדו מן אגׄל שדהׄ הדׄא אלטׄאלם אן ימילו עלי גל ובצׄכׄט יחקדו עלי.

אי מן צראכׄי אליך מן צות הדׄא אלעדו יעני אמרה ונהיה ואדׄאה לי ומא ינאלני מן אלשדהׄ מן גׄהתה. פסרת עקת שדהׄ מן לגהׄ אלתרגום צרה עקה: הנה אנכי מעיק תחתיכם מצׄר תחתיכם כאשר תעיק תצׄר.

ז. וכתתי תהלים פט, כד. האויב] שם, ט, ז.
ח. אלין] בכ״י אליי. לך] שם, קטז, יז.
ט. עינין] בכ״י עיניי. עינין] מיכה ז, י. כין] תהלים נג, ו.
ג. אלין] בכ״י אליי. יגׄרי עלין] בכ״י עליי. ונהמתם] יחזקאל כד, כג.
ד. עלין] בכ״י עליי. צרה] שמוא כו, כד+. הנה] עמוס ב, יג.
כאשר] שם, שם.

כי ימיתו עלי און יריד מא יכדבו עלי אלצאלחין ויחדקו עליהם באלגצב ואלסכט.

ה. לבי יחיל. קלבי יטלק פי גופי והיבאת אלמות וקעו עלי.

אי אן קלבי יפזע מן חילהם ובלאהם.

ו. יראה ורעד. אלמכאפאה ואלרעדה ידכל פי וגטתני אלכזאז.

קאל רעד מדכר רעדה מונת מתל ענן: עננה פלדלך קאל יבא בי. והדא אלוצף מקול [פי] איוב ועקת ויראה ורעד ופלצות לאן אלמקאום מנא ובנא ודלך אן מן אלמעלום אן אלמקאום אדא כאן מן קום יקצדהם יכון אדאה עליהם שדיד כמא קאל אח נפשע מקרית עז וג׳. קאל אדא עצא אך לקום מן קריה חצינה מא ינפע קוה אלבלד שי לאן אלאך אלעאצי יקדר יחתאל עליהם אכתר מן אלאעדא אלגרבא ושרה עליהם קוי מן חית יערף אחואלהם אכתר מן גירה כמא קאל ומדינים כבריח ארמון אי יעמל מעהם שר ולצומאת קויה מתל פשתבאן אלקצר אלדי הו קוי. כדאך אלאן אלצאלחין יסתגיתו מן אשראר אלאמה לאנהם אקדר עליהם מן אלעדו אלגריב. ובעד הדא יתבין לך אן הדא אלפצל עלי אשראר ישראל לא שך פיה.

ז. ואמר. וקלת מן יעטיני ריש מתל אלחמאם אטיר ואסכן.

קולה מי יתן לי אבר עלי סביל אלתמני יטלב אלצאלח אלכלאץ ואלבעד מן בין אלרשעים כמא קאל

ח. הנה ארחיק. הודא אבעד אלתנוד אבית פי אלבריה סרמדא.

אי אתבאעד מן בין האולי אלרשעים.

ט. אחישה. אסרע מפלת לי אכתר מן ריח ראחלה ומן עאצף.

אי אסרע ואכרג מן בינהם חתי לא יתמכנו מני ולא אנטר מא יפעלו מן אלשר כמא קאל ירמיה מי יתנני במדבר מלון ארחים וג׳.

י. בלע. אהלך יא רב אקסם לסאנהם אן ראית טלם ומכר פי אלמדינה.

יריד בקולה בלע יוי הלאכהם פלג לשונם תשתית אראהם חתי לא יתם להם תדביר לאן כל אמרהם טלם ומכר. וקולה בעיר יעני בה כל בלד פי אלגלות כמא קאל קבל הדא ברוך יוי כי הפליא חסדו לי בעיר מצור ושרחנאה שרח בין וכמא קאל איצא מצאוני השמרים הסבבים בעיר.

יא. יומם. נהאר וליל יסתדירוהא עלי אסוארהא ואלגל ואלדגל פי וסטהא.

ה. עלין בכ״י עלי.

ו. פין בכ״י פי. רעדה] ישעיה לג, יד+. ענן] בראשית ט, יד+.

עננה] איוב ג, ה. אחן] משלי יח, יט. ומדינים] שם, שם.

ט. מין ירמיה ט, א.

י. וקולה] בכ״י לקו׳. ברוך] תהלים לא, כב. מצאוני] שיהש ג, ג+.

יא. והיה] זכריה יג, ד. נשאון] שיהש ה, ז.

קולה יומם ולילה יעני דואמהם עלי הדׄא אלתעדי מן חרבן בית שני אלי ביאת משיח פאן ענד אלישועה קאל והיה ביום ההוא יבשו הנביאים וג׳. ומעני בקרבה ארץ גלות ודׄכר חומתיה יריד ירושלם וציון וכמא קאל תׄם נשאו את רדידי מעלי שמרי החמות.

יב. הוות. אלתשויש פי וסטהא ולא יזול מן רחבאתהא אלאפך ואלמכר. קאלו ימיש וימוש ואחד מתׄל ישים: ישום. רחבה יריד גׄמיע כנאיסהם ומחאפלהם.

יג. כי לא. אן לא עדו יעירני ואחתמל לא באגצׄי תעטׄם עלי ואנסתר מנה.

אוצׄח אלאן בקולה כי לא אויב אן הדׄא אלשכוי כלה ליס פיה שי מן אלגוים בל כלה מן אשראר ישראל כמא קאל

יד. ואתה. ואנת אנסאן כנצׄרי [מעלמי ומערופי]. אי נטׄירי פי אלנסב. אלופי יעני מעלמי לאנהם ידעון אנהם חכמים. ומידעי ומערופי וצדיקי.

טו. אשר. אלדׄי גׄמיעא נחלי אלסר פי בית אללה נדׄהב בצׄגׄה.

קולה נמתיק סוד יעני אנא גׄמיעא נקר בהדׄא אלמקרא אלדׄי הו סוד יוי וגׄמיעא נקר באן אלקבלה̈ ואחדה̈ ואלי תׄם אלחג ותׄם נסבח גׄמיעא ללה. וחקיקה̈ נמתיק סוד אנה מן אלואגב עלינא נחלי הדׄא אלכתאב והדׄה אלבשאראת והדׄא אלדין אלי ישראל חתי יתובו ויגׄיהם אלפרג וכמא קאל חזקו ידים רפות וג׳ אמרו לנמהרי לב. ואדׄא כׄאלפו האולי אלרשעים

טז. ישימות. ינסא אלמות אן יגׄי עליהם ינחדרו אלי אלגׄחים אחיא אן בלאיא פי מגׄאורתהם פי וסטהם.

יעני לא ימותו מות טביעי כמות כל האדם בל ינחדרו אלי אלגׄחים אחיא מתׄל מן קיל פיהם וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה.

יז. אני. אנא אלי אללה אדעו ואלרב יגׄיתׄני.

אי אנא בכׄלאפהם הם לא יגׄיתׄהם אללה כמא קאל אז יזעקו אל יוי וג׳ ואנא אדׄא דעיתה אגׄאבני.

יח. ערב. גרוב וצבח וטׄהר אגותׄ ואהים ויסמע צותי.

הדׄא פעל אלאכׄיאר אלצאלחין אן יתכלו עלי רבהם ויצלו אליה.

יב. ימוש] יהושע א, ח+. ישים] בראשית ל, מב+. ישום] שמות ד, יא.

יג. יעירני] בכ״י יערני.

יד. כנצׄרי = כנטרי.

טו. חזקו] ישעיה לה, ג־ד.

טז. וירדו] במדבר טז, לג.

יז. אזן] מיכה ג, ד.

וכמא שרח פי קצה דניאל וקאל וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה ולולם יכן הדא אלפעל פרץ לאזם לם יכאטר בנפסה דניאל ללקתל עלי אלצלוה. וקולה אשיחה ואהמה בין מעני אריד בשיחי ואהימה. וקד קאל קום אן מעני אריד בשיחי יריד אחדר דמעתי מע נתי כמא קאל הורידי כנחל דמעה.

יט. פדה. פך בסלאמה נפסי מן אלתקדם אלי אן בכתירין צארו מעי. אי אנהם כתרה ואנא פי קלה. והכדי תרי אלאשראר פי אלאמה אכתר מן אלצאלחין.

כ. ישמע אל. יסמע אלטאיק ויגיבהם ותאבת אלקדם סרמדא אלדי ליס תגיראת להם ומא כאפו אללה.

אי יסמע מעירתהם כמא קאל כי לא אויב יחרפני ושרהם וכלאמהם יעני סמאתהם וחרמהם ויגיבהם במא ישבההם וכמא קאל אתה תענה יוי אלהי. וישב קדם אי אלטאיק אלדי הו תאבת קדים אולי ולא יזל סרמדא יעני ישמע אל ואשר הוא יושב על כסא המשפט מקדמי קדם והוא לעולם ועד סלה ויענם האולי אלקום אלדי ליס להם תגיראת פעל אי ליס יגירו פעלהם ומא כאפו אללה פי אמרנא.

כא. שלח ידיו. ארסל ידיה פי מסאלמיה אבדל עהדה.

יעני אנה מד ידה אלי קום לם יודוה ובינה ובינהם אלסלאמה פאבדל עהד אללה פי מקאומתהם כמא קאל מדוע נבגד איש באחיו וג׳. וקאל מפסך אכר מד הדא אלעדו ידה פי מסאלמי יוי אלדי קד תאבו ואצלחו עמלהם כמא קאל או יחזק במעזי וג׳ אבדל עהד רב אלעאלמין וגיר אלתורה במצות אנשים מלמדה וכאלף לא תקם ולא תטר כמא קאל פי אול אלמזמור ובאף ישטמוני.

כב. חלקו. לאנו מלסו מן אלזבד אקואלה ואלחרם פי קלבה לאנו כלאמה אכתר מן לין אלדהן והם מגרדאת.

פסרו פתיחות מתל סיוף מגרדאת כמא קאל חרב פתחו רשעים: חרב חרב פתוחה. והדא משאהד תרי אלואחד מנהם ילקאך יקול לך שלום ויעאנקך וידכל אלכניסה יחרם ואדא קלת לם אחרמתנא קאל לאנך מבזה המועדות והו יעלם אנא נעיד עלי אלהלאל כמא מכתוב פי אלמשנה. ואנא אשרח אמר אלהלאל ענד עשה ירח למועדים.

יח. וזמנין] דניאל ו, יד. אריד] תהלים נה, ג. הורידין] איכה ב, יח.
יט. אלין] בכ״י אליי.
כ. כין] תהלים, נה, יג. אתה] שם, לח, טז.
כא. מדוע] מלאכי ב, י. און] ישעיה כז, ה. מצות] ע׳ שם, כט, יג.
לאן] ויקרא יט, יח.
כב. חרב] תהלים לז, יד. חרב] יחזקאל כא, לג. עשה] תהלים קד, יט.

כג. השלך. אלקי עלי אלרב יעטיך מראדך והו ימונך ולא יג̇על ללאבד מילאן ללצאלח.

יעני ולי אמרך אלי אללה כמא קאל גל על יוי דרכיך וג׳. ומעני והוא יכלכלך אי ידברך ויכ̇לצך ולא יטול ללאבד אמרך כמא קאל כי לא יטש יוי את עמו וג׳.

כד. ואתה. ואנת יא אללה תחדרהם אלי ביר אלזביה̈ אנאסי אצחאב דמא ומכר לא ינצפו איאמהם ואנא את̇ק בך.

אי תחדרהם אלי מוצ̇ע אלעקאב סמאה באר שחת. וקולה לא יחצו ימיהם יעני לא יתם להם אלעמר פי דאר אלדניא כמא קאל ושנות רשעים תקצרנה וקאל בחצי ימיו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל מן כסא כבוד ינזל אלי באר שחת. ואני אבטח בך טובא מן אתכל עלי יוי פאנה יחג̇ב מן כל בלא דניא ואכ̇רה̈ כמא קאל ובטח ביוי ישגב.

פרק נו

א. למנצח על יונת אלם רחוקים.
ללמסתחת̇ עלי חמאמה̈ אלרואק והם בעידין
לדאוד את̇ר ענד אכ̇ד̇ פלשתים לה פי גת.

קאלו מעני יונת אלם יריד ישראל אלממת̇לין ביונה כמא קאל ויהי אפרים כיונה וג׳. וקולה אלם רחוקים אלד̇ין הם בעידין מן קדס רב אלעאלמין. ולם ד̇כר אלם דון היכל ודביר וג̇ירה מן אלמואצ̇ע. קאלו לאן ת̇ם מוצ̇ע אלשפאעה̈ ואלבכא ללג̇מע כמא קאל בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים וג׳. וקולה רחקים יריד ג̇מע ישראל אלד̇י הם קד בעדו מן הד̇א אלמוצ̇ע פיג̇ב עליהם יד̇כרו באריהם ויפזעו אללה וידכ̇רו אלמוצ̇ע ולא ינסו כמא קאל זכרו מרחוק את יוי וג׳. וקאלו אלם כ̇רס יעני הד̇ה אלחמאמה̈ אלכ̇רסא בין אלמלוך וליס להא פתחון פה כמא קאל ואני כחרש לא אשמע וג׳ וקאל איצ̇א פי בית דוד נגש והוא נענה ולא יפתח פיו וג׳. וקאל דוד הד̇ה אלנבוה̈ ענד מא צ̇בטה אלפלשתים פי גת. פאבתדא בד̇כר יונת אלם רחוקים ליערף אן באטן הד̇ה אלנבוה̈ עלי ישראל לאנהם תחת יד אעדאהם מקבוצ̇ עליהם כמא קאל אסירי עני וברזל. ותצדירה בד̇כר יונה לאן כאן סבב בעדהא מן הד̇א אלקדס והד̇ה אלארצ̇ גירתהם ומא ד̇כלו תחת אלאנכ̇דאע אלי מד̇אהב

כג. ולין] בכ״י ולג. גל] תהלים לז, ה. כי] שמוא יב, כב.
כד. ושנות] משלי י, כז. בחצי] ירמיה יז, יא. ובטח] משלי כט, כה.
א. ויהי] הושע ז, יא. בין] יואל ב, יז. זכרו] ירמיה נא, א.
ואני] תהלים לח, יד. נגש] ישעיה נג, ז. אסירי] תהלים קז, י. ויהי]

אלגוים ואג̇תרו באפעאלהם כמא קאל ויהי אפרים כיונה פתה וג׳ כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי וג׳. פותה מד̇כר פותה מונת̇ מת̇ל רועה: רועה. ואד̇א כאן סבב בעדהם הי אלמעציה̈ פסבב קרבהם אלתובה̈ כמא קאל יונתי בחגוי הסלע וג׳ יעני אלד̇י כנת פי כהף אלצכ̇ר בין אלגוים אלממת̇ל מלכהם בצכ̇ר כמא קאל פי אלמלך אלאול וגלגלתיך מן הסלעים ויקול פי אלאכ̇יר איתן מושבך ושים בסלע קנך. למא וצף הנצנים וג̇מיע מא קדם מן ט̇הור אלשארית קאל אלאן יא יונתי אלתי פי כהף אלצכ̇ר ופי סתר אלמדרגה מודאסה̈ אלאן הראיני את מראיך יעני אט̇הרי פי קדסי וחג̇י כמא כנתי קדים ואסמעיני שיר ושבח כמא קאל קול אומרים הודו את יוי צבאות: כי קולך ערב כמא קאל יערב עליו שיחי: ומראיך נאוה כמא קאל מה יפית ומה נעמת וג׳. ואמא מן יקול אן הד̇א ראג̇ע עלי דוד לאנה הרב מן ביתה מת̇ל אלחמאמה̈ אלתי תהרב לאנה קאל רחוקים ורחוקים לשון רבים כיף יכון הד̇א עלי דוד ולם יכון מעה למא קבצ̇ו עליה אלפלשתים אחד אלבתה̈. פיג̇ב תמיזו אן באטן כל הד̇ה אלצלואת עלי ישראל נבואת מנזלה̈. ואעלם אן הד̇א אלמזמור קאלה דוד קבל בשנותו את טעמו. ואנמא את̇בת ההנא ליוצלה במא קבלה לאן אלמעני ידל עלי ד̇לך וד̇לך אנה שכא מן קבל הד̇א מן אשראר אלאמה̈ וכת̇רתהם כמא קאל כי ברבים היו עמדי ואוצל אלי הד̇א אלקול אלשכאיה̈ איצ̇א מן כת̇רה̈ אלגוים ואד̇אהם כמא קאל כי רבים לחמים לי מרום.

ב. חנני אלהים. רופני יא אללה אן לקמני אלאנסאן כל אלזמאן מלאחם יצ̇גטני.

יעני כמא יבלע אלתנין קד בלעני וכמא קאל פי אלט̇אלמין השואפים על עפר ארץ וג׳ יריד אלתעבאן אלד̇י תכון עלי תראב אלארץ̇ ותלקם ותבלע רווס אלנאס. פקאל רופני יא אללה פקד בלעני חסאני כמא יחסו אלחיואן אלריח אד̇ יקול שאפו רוח כתנים כל אלזמאן אנא מטלוב מצ̇גוט.

ג. שאפו. חסו לאמחי כל אלזמאן אן כת̇ירין מחארבין לי אי מרתפע.

הד̇א עלי מא קאל פי אול אלספר יוי מה רבו צרי כת̇רה̈ אלאעדא באלאעתקאד הם כת̇רה̈ אלמקאומין ט̇אהר כמא [קאל] רבים קמים עלי. ת̇ם

הושע ז, יא־יב. יונתי] שיהש ב, יד. אלצכ̇ר בין] בכ״י אלצכ̇רי. וגלגלתיך] ירמיה נא, כה. איתן] במדבר כד, כא. הראיני] שיהש ב, יד. קול] ירמיה לג, יא. כי] שיהש ב, יד. יערב] תהלים קד, לד. ומראך] שיהש ב, יד. מה] שם, ז, ז. בשנותו] תהלים לד, א. כי] שם, נה, יט. כי] שם, נו, ג.

ב. השואפים] עמוס ב, ז. שאפו] ירמיה יד, ו.

ג. לאמחי] בכ״י לאמחיי. יוי] תהלים ג, ב. רבים] שם, שם.

כתרה מא יויסו ישראל מן פרג רב אלעאלמין כמא קאל רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו. וקאל קום מרום יריד אנהם יחארבוני בקוה וארתפאע וקאלו מרום יריד מוצע שרפו מתל מעוז.

ד. יום אירא. יום אתקי אנא אליך אתכל.

אי עליך לאן אל ועל ואחד יעני אן אלצאלח אי וקת כאף יעתמד עלי יוי פאנה יתכלץ.

ה. באלהים. באללה אמדח עלי סבבה באללה אתכלת לא אכשא אי שי יעמל בשרי לי.

אי אני אמדח אללה עלי גמיע אפעאלה ועליה אתכל ולא אכאף מן אחד מן אלנאס. וקאל מפסר אכר אני באללה אמדח כטאבה יעני אמדחה עלי מא ועד וקאל אל תירא כי אתך אני וג׳ וקאל אל תפחדו ואל תרהו וג׳ וקאל מי את ותיראי מאנוש ימות.

ו. כל היום. כל אלזמאן אסבאבי ישאקו ויגמוני עלי כל אפכארהם ללבלא ואלשר.

יעני מא יפעלוה מן אלסו ואלמכרוה למכאלפה מראדי וקצד אדאיי.

ז. יגורו. יתחרשו ידכרו הם אעקאבי יחפטו פכמא ראו הלאך נפסי אהלכהם.

פסרת יגורו יתחרשו מתל כל יום יגורו מלחמות ואצלה ואל תתגר בו מלחמה. יריד בקולה יצפונו נצב אלשבכה לאנה אתבעה בדכר עקבי והי אלאעקאב ובאטנה אלתדביר ואלחיל אלדי יכוצו פיהא אלאעדא ליהלכו ישראל בהא. כאשר קוו נפשי כמא רגו הלאך נפסי אהלכהם יא יוי.

ח. על און. עלי אלגל פלת להם בגצב אלשעוב אחדר יא אללה.

קאל בעץ אלמפסרין אן הדא אלקול עלי סביל אלתמה פקאל עלי מתל הדא אלגל תפלתהם אי לא יכון להם כלאץ בל בגצב יא אללה אחדרהם אלי שאול כמא קאל ירדו שאול חיים או אחדרהם מן שרפהם כמא קאל רדי ושבי על עפר וג׳. וקאל מפסר אכר על און פלט למו עאטף עלי אלאעקאב אלמדכורה פוק ויכון מענאה עלי הדא אלגל אלדי יפעלו פלת יא אללה אעקאבי אי אפעל מעי לסבב סרפהם כמא קאל כי ברשעת הגוים האלה וג׳.

שרפו] אולי צ״ל שריף.
ה. אל] ישעיה מג, ה.	אל] שם, מד, ח.	מי] שם, נא, יב.
ו. עלי] בכ״י עליי.
ז. ידכרו] בכ״י ירכדו.	כל] תהלים קמ, ג.	ואצלה] בכ״י ואצלח.
ואל] דברים ב, ט: בם.
ח. ירדו] תהלים נה, טז.	רדי] ישעיה מז, א.	כי] דברים ט, ה.

ט. נודי. תנודי אחצית אנת ציר דמעתי פי ועאך אליס כל מא יג̇רי עלי פי אחצאך וקאלו פי דיואנך.

קאלו יעני תחריך אלראס ואלנוח מת̇ל כי מי יחמל עליך ירושלם ומי ינוד לך. וקום קאלו תשרדי יעני מדה̈ גלותי כמא קאל על כן לנדה היתה. ומא יג̇רי עלי כלה מעדוד ענדך לא יכ̇פא עליך מנה שי ואנת תחאכם עלי ג̇מיע מא יפעל בי כמא קאל דינא יתיב וספרין פתיחו וקאל ונשפטתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל וג׳. פקולה על עמי ונחלתי ישראל אשר פזר בגוים דליל אן תפסיר נודי תשרדי מן ארצ̇י וקדסי וממלכתי וטול מכת̇י פי גרבה̈ אלגלות. וקולה שימה דמעתי בנאדך יריד אן דמועי ובכאיי מחפוט̇ ענדך מת̇ל אלשי אלמחפוט̇ פי זק וועא ליום אלמכאפאה̈. וקולה בנאדך עלי סביל אלמג̇אז.

י. אז ישובו. חיניד̇ ירג̇עו אעדאיי קהקרי פי יום אדעו פבהד̇א עלמת אן אללה לי נאצר חאפט̇.

ואוצל קולה אז ישובו אל[ין] הלא בספרתך ליערף אן אללה עז וג̇ל לא יצ̇יע בכא ישראל וחזנהם בל יכתבהם ומא יג̇רי עליהם ללחיוה̈ ואלכ̇לאץ כמא קאל ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר וקאל כל הכתוב לחיים בירושלם.

יא. באלהים. באללה אמדח עלי הד̇א אלסבב באלרב אמדח עלי הד̇א אלסבב.

ד̇כר קבל הד̇א חאלין אלחאל אלאול קצד אלאעדא והו קולה כל היום לחם ילחצני וג׳ כל היום דברי יעצבו: יגורו יצפונו ואלחאל אלת̇אני אז ישובו אויבי אחור. פאטבק עלי אלחאל אלאול פקאל באלהים אהלל דבר אי אן אללה ממדוח משכור עלי הד̇א כמא קאל ירמיה עליה אלסלאם פי איכה ענד נזול אלמצ̇איק צדיק הוא יוי כי פיהו מריתי וקאל ענד אלפרג̇ והלאך אלאעדא למא קאל אז ישובו אויבי אחור: ביוי אהלל דבר אי אן אללה משכור עלי ג̇מיע אפעאלה וכמא קאל צרה ויגון אמצא ובשם יוי אקרא.

יג. עלי אלהים. עלי יא אללה אפי בנד̇ורך אי כמא אנד̇רת לך אסלם אכמל אשכר לך.

ט. עלי ... אחצאן] בכ״י עליי ... אהצאך. כין] ירמיה טו, ה. על] איכה א, ח. יג̇רי עלין] בכ״י עליי. דינא] דניאל ז, י. ונשפטתי] יואל ד, ב.

י. ובעת] דניאל יב, א. כל] ישעיה ד, ג.

יא. צדיק] איכה א, יח. צרה] תהלים קטז, ג.

יב. ע׳ פסוק ה.

יג. עלי יא] בכ״י עליי.

יעני תקריב אלקראבין באלשכר ואלת̇נא ואלתסביח.

יד. כי הצלת. אן כ̇לצת נפסי מן אלמות אליס כ̇לצת רג̇לי מן אדחא לאסלך בין ידי אללה פי נור אלחיוה̈.

יעני כ̇לצתני מן אלהלאך כמא קאל אשר הראיתני צרות רבות ורעות וג׳. וקולה הלא רגלי מדחי לאנה כאן ד̇כר אולא המה עקבי ישמרו פעטף בקולה הלא רגלי מדחי. הד̇א פי דאר אלדניא. ת̇ם להתהלך באור החיים יעני בה אלת̇ואב פי דאר אלאכ̇רה̈.

פרק נז

א. למנצח אל תשחת לדוד מכתם.
ללמסתחת̇ לא תהלך לדאוד את̇ר ענד
הרבה מן בין ידי שאול פי אלמגארה̈.

הד̇א אלמזמור מתצל במא קבלה לאן כמא צלא צלותין פי מעני פלשים ואחדה̈ באחז אותו פלשתים בגת ואכ̇רי לדוד בשנותו את טעמו וג׳ כד̇אך צלי ענד הרבה מן שאול כמא דכ̇ל אלמגארה̈. ולמא כ̇רג̇ שאול מן אלמגארה̈ ורחל ואנצרף מן ת̇ם קבל כ̇רוג̇ה צלי איצ̇א כמא קאל משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה. פאוצלת הד̇ה אלצלוה̈ אלי שכלהא פי אלמעני. ולקד גלט מן תוהם אן הד̇ה אלמערה הי מערת עדלם לאן מערת עדלם אסם מדינה̈ כמא קאל וירדו שלשה מן השלשים ראש על הצור וג׳ ולם נג̇ד פי אלכתאב אלבתה̈ יסמי מערת עדלם מערה מפרד. פכיף יט̇ן ט̇אן אן קולה בברחו מפני שאול במערה הי מערת עדלם.

ב. חנני. רופני יא אללה רופני אן בך אסתכנת נפסי ופי ט̇ל כנפיך אסתכן אלי אן יג̇וז הד̇א אלתשויש.

אוצ̇ח אלאן אן הד̇ה אלמערה ליס הי מערת עדלם ואן שאול לם יקצד ט̇לם דוד פי מערת עדלם. ואלדליל עלי ד̇לך קולה פי מערת עדלם ויתקבצו אליו כל איש מצוק וג׳ ת̇ם וילך דוד משם מצפה מואב וג׳ ת̇ם וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו וג׳. פקולה אלאן עד יעבר הוות הו דליל אן דוד צלי אלי אללה אן יג̇וז ענה אד̇י שאול לאנה קד חצל פי שביה במטבק ויפזע עלי נפסה. וכד̇אך ישראל קד חצלו פי יד

יד. רג̇לי ... לאסלך] בכ״י רג̇ליי ... לרסלך. אשר] תהלים עא, כ.
א. באחז] תהלים נו, א. לדוד] שם, לד, א. משכיל] שם, קמב, א.
וירדו] שמוב כג, יג.
ב. ויתקבצו] שמוא כב, ב. וילך] שם, ג. וישמע] שם, ו.
גדר] איכה ג̄, ז.

אלגוים כאנהם פי מטבק מקידין כמא קאל גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי.

ג. אקרא. אדעו אלי אללה אלעאלי אלי אלטאיק מתמם עלי בפצ̇לה.

ד. ישלח. ירסל מן אלסמא ויגית̇ני מן הד̇א אלד̇י עיר הד̇א מלתקמי סרמדא ירסל אללה פצ̇לה וחקה.

קאל ישלח מרתין יעני מן יד מלכות רביעית ואיצ̇א מן גוג. ולד̇לך קדם חנני מרתין וקאל חסיה: אחסה מרתין. ומעני חסדו ואמתו יעני קולה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט וקאל איצ̇א תתן אמת ליעקב חסד לאברהם.

ה. נפשי. נפסי פי וסט אללבואת יטלבון קתלי ואנא מנצ̇גע בין אלסיוף אללמאעין בני אדם אלד̇י אסנאנהם מת̇ל אלזאנה̈ ואלאסהם ולסאנהם מת̇ל אלסיוף אלחאדה̈.

מת̇ל אלאעדא בד׳ אשיא לבאים: להטים: חנית: חצים. קצד אלי ד׳ מלכיות. ואבתדא בד̇כר לבאים לאן אלאול הו נבוכדנצר קיל פיה קדמיתא כאריה וקאל עלה אריה מסבכו. וקאל אכ̇ר אלארבעה̈ וחצים לאן פיהא קאל חצי גבור שנונים. וזיאדה̈ ולשונם חרב חדה יקצד אלי מלכות רביעית ופם ממלל רברבן. וענדי אנה קצד בקולה נפשי בתוך לבאים עלי סביל אלשכוי פקאל נפסי פי וסט אללבואת אנצ̇גע בין אלסיוף אללמאעה̈. ת̇ם קאל אן האולי אללבואת ואלסיוף הם בני אדם אלד̇י אסנאנהם מת̇ל אלזאנה̈ אלקתאלה̈ ולסאנהם מת̇ל אלסהם כמא קאל פי אלאשראר חץ שחוט לשונם וג׳ יכתב שוחט ויקרא שחוט יעני מת̇ל סהם ד̇אבח פיהלך אלאנסאן מנה ויציר מד̇בוח. וקאלו שוחט: שחוט יקצד אלי אללסאן ואלפם לאנה יקול לשונם מרמה דבר.

ו. רומה. אט̇הר שרפך ואיאתך פי אלסמא ואלארץ̇.

כמא ועדת ונתתי מופתים בשמים ובארץ וג׳ וכמא קאל ונגלה כבוד יוי וג׳.

ז. רשת. שבכה̈ היו לאקדאמי נכס נפסי כרו בין ידי זביה̈ וקעו פי וסטהא סרמדא.

פסרת כפף נכס מן הלכף: כפופים: אכף אי הד̇ה אלחיל אלד̇י קצדו

ג. עלין בכ״י עליי.
ד. וחסדין ישעיה נד, י. תתן] מיכה ז, כ.
ה. קדמיתא] דניאל ז, ד. עלה] ירמיה ד, ז. חצין תהלים קכ, ד.
ופם] דניאל ז, ח+, בכ״י ממליל. חץ] ירמיה ט, ז. לשונם] שם, שם.
ו. ונתתי] יואל ג, ג. ונגלה] ישעיה מ, ה.
ז. ידי זביה̈] בכ״י ידיי זוביה̈, במחיקת קו מעל זוביה̈, זבוה̈ במקומה. הלכף]
ישעיה נח, ה. כפופים] תהלים קמו, ח. אכף] מיכה ו, ו. יפלון]

ינכסוני וילקוני פיהא אוקעהם פי דׄלך יא יוי וכמא קאל יפלו ממועצתיהם: יפלו במכמריו רשעים.

ח. נכון. תׄבת קלבי יא אללה תׄבת קלבי אנשד ואמגד לך.

נכון לבי מרתין עלי מא קדם חנני מרתין ישלח מרתין ולאן איצׄא הדׄא אלמעני פיעידה פי מכאן אכׄר. כמא אן כתׄיר מן אלנבואת תכרר אמא באללפטׄ ואמא באלקצץ. פאמא באללפטׄ פקולה נחמו נחמו: עורי עורי לבשי עז. ואמא באלקצץ כמא קאל והיה באחרית הימים נכון יהיה וג׳ פי ישעיה וכדׄאך יקול מה נאוו על ההרים רגלי מבשר ויקול נחום הנה על ההרים רגלי מבשר. וכתׄיר מתׄל הדׄא ממא יטול שרחה לידל עלי צחהׄ אלועד ותדוינה לא שך וכמא קאל אלחכים ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר וג׳. ויגׄוז נכון לבי אלהים יעני צחהׄ אלאעתקאד פי אלבאטן נכון לבי אשירה ואזמרה פי אלטׄאהר במא תחסן לי אלמעונהׄ ואלכפאיהׄ אלתאמהׄ.

ט. עורה. נבה יא וקארי נבה אלנבל ואלקיתאר אנתבה פי אלסחר.

פסרת כבודי ההנא עלי אלבארי כמא קאל כבודי ומרים ראשי. פקאל נבה יא עזיז יא גׄליל נבה אלי וארחמני נבה דולתי חתי יעוד צׄרב אלמנגנים בכלי שיר כמא קאל חבקוק למנצח בנגינותי. אעירה שחר כמא קאל משה עליו השלום להגיד בבקר חסדך וג׳ עלי עשור ועלי נבל וג׳ וקולה העמדים בבית יוי בלילות.

י. אודך. אשכרך פי אלשעוב יא רב אמגדך פי אלאמם.

יעני כמא תסבח יא יוי בין ישראל כדׄאך בין גׄמיע אלאמם כמא קאל זמרו יוי כי גאות עשה מודעת זאת וג׳.

יא. כי גדול. אן עטׄים אלי אלסמא פצׄלך ואלי אלשואהק חקך.

אי אן פצׄלך עטׄים כעטׄם אלסמא עלי אלארץׄ וכדׄאך חקך כעטׄם אלשואהק נטׄיר קולה פי מא תקדם יוי בהשמים חסדך. ואנמא כׄץ ההנא חסד ואמת לאנה קדם וקאל ישלח אלהים חסדו ואמתו עלי מא שרחת.

יב. רומה. אטׄהר שרפך מן אלסמא יא אללה ואורי עלי כל אלארץׄ וקארך.

תהלים ה, יא.		יפלו] שם, קמא, י.

ח. פיעידה] אולי צ״ל סיעידה.		נחמו] ישעיה מ, א.		עורי] שם, נא, ט.		והיה] שם, ב, ב.		מה] שם, נב, ז.		הנה] נחום ב, א. ועל] בראשית מא, לב.

ט. כבודי] תהלים ג, ד.		למנצח] חבקוק ג, יט.		להגיד] תהלים צב, ג־ד.		העמדים] שם, קלד, א.

י. זמרו] ישעיה יב, ה.

יא. יוי] תהלים לו, ו.		ישלח] שם, נז, ד.

עלי מא שרחת. ומעני אלאעאדה̈ כמעני מא ד̇כרת כמא אעיד פי הד̇א אלמזמור. ויגוז רומה על השמים במא תט̇הר פי ארבע מלכיות והד̇א אלת̇אני במא תט̇הר פי גוג.

פרק נח

א. למנצח אל תשחת לדוד מכתם.
ללמסתחת̇ לא תהלך לדאוד את̇ר.

יעני לא תהלך ישראל כמא דעא משה עליו השלום וקאל אל תשחת עמך וג׳ וכמא ועד ג̇ל ועז וקאל כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל.

ב. האמנם. הל חקא אלרואק אלעדל תכ̇אטבון או אסתקאמאת תחכמון בין בני אדם.

קצד בהד̇ה אלנבוה̈ חכאם ישראל פי זמאן אלדולה̈ וזמאן אלג̇אליה̈ ג̇מיעא. ואוצל הד̇א אלמזמור אלי מא קבלה לימת̇ל תעדיהם וג̇ורהם כפעל שאול ותעדיה עלי דוד. ומת̇ל אלגוים פי מא תקדם בלבאים ומת̇ל האולי אלחכאם בכפירים וזאד ההנא נחשים ופתנים כמא קאל חמת למו וג׳. ואלקצה̈ מן אולהא אלי אכ̇רהא עליהם פקט. קולה האמנם תמוה קאל חקא יא אצחאב אלרואק אלעדל תכ̇אטבון. ולם ד̇כר אלרואק ד̇אך לאן רסם שלמה אן יבנא למואצ̇ע אלחכם ארוקה̈ כמא קאל ואולם הכסא אשר וג׳. פקאל יא חכאם יא אהל אלרואק צדק תדברון אד̇א כאן כלאמכם כד̇ב כלה אחכאמכם אחרי ואוכד. וענדי תחת תדברון ג̇מיע מד̇אהבהם אלרדיה̈ ותחת תשפטו ג̇מיע אחכאמהם. אן אלג̇מיע לא בצדק ולא במישרים.

ג. אף בלב. איצ̇א בקלב כ̇אלץ̇ צעאיד תפעלון כיף̇ ואנתם פי אלארץ̇ ט̇לם אידיכם תקסמון.

קאל מד̇אהבכם גיר מחמודה̈ ואחכאמכם עלי גיר חק. איצ̇א קראבינכם פי אלדולה̈ וצלותכם פי אלג̇אליה̈ עלי גיר ניה̈ כ̇אלצה̈ ואנמא תט̇הרו לתתם לכם אלריאסה̈ כמא קאל הן לריב ומצה תצומו וג׳. וקאל מפסר אכ̇ר איצ̇א פי ניתכם ופי קלבכם אלג̇ור ואלט̇לם תזנוה ותקסמוה עלי אלנאס פכיף̇ תחכמו מישרים. ואשתקו עולות מן ועולתה קפצה פיה. וקאל מפסר אכ̇ר

א. אל] דברים ט, כו. כן] ישעיה סה, ח.
ב. חמת] תהלים נח, ה. ואולם] מלא ז, ז.
ג. תט̇הרו] בשולי כ״י, בגוף תצ̇הרו. הן] ישעיה נח, ד. ועולתה] איוב ה, טז. ומעלות] יחזקאל יא, ה. והעולה] שם, כ, לב.
ד. למדון] ירמיה ט, ד. מן אלכד̇ב] כנראה משהו הושמט במשפט. היהפך] שם, יג, כג. למודין] שם, שם.

אף בלב עולות וג׳ איצֿא פי אלקלב אפכאר רדיה̈ פלדׄלך פי אלארץׄ טֿלם אידיכם תקסמון. ואשתקו עולות מן ומעלות רוחכם: והעולה על רוחכם.

ד. זרו רשעים. אתגֿנבו אלפסאק מן אלרחם ומדׄ טֿהרו מן אלבטן אתגֿנבו פעל אלכֿיר וכלאם אלחק.

ממא קד אלפו אלכדֿב וצאר להם טבע תֿאני כמא קאל למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו. עבארה̈ דׄלך קאל עלמו אי עודו לסאנהם תכֿטב באלכדֿב חתי צאר אעוגֿאגֿה̈ מן אלכדֿב אלי אלצדק עגֿזו ען דׄלך. וכמא קאל היהפך כושי עורו וג׳ אי כמא אן לא יקדר אלחבשי יקלב גֿלדה ולא אלנמר יקדר יגֿיר נקטה איצֿא אנתם לא תקדרו אן תחסנו לאנכם למודי הרע קד אלפתם דׄלך. וקאל מפסר אכֿר הל יקדר יקלב אלחבשי גֿלדה או אלנמר נקטה לא מא יקדר גם אתם תוכלו פאמא אנתם ליס מטבועין בל מכֿתארין פאנתם תוכלו להיטיב יא למודי הרע.

ה. חמת למו. סם להם מתֿל סם אלחנש מתֿל מטרון אלאטרוש יסד אדֿנה.

מתֿל אפעאלהם ואדֿאהם מתֿל סם אלחיה̈ אלדׄי יקתל ואנהם מע דׄאך לא יתדארו כמא קאל

ו. אשר לא ישמע. אלדׄי לא יסמע לצות מרקיין ולא צות מעזם עזאים מחכם.

פי אלחיאת מן קד גֿעל אללה פי טבעהא אדֿא אעזם עליהא בן אדם תלין לכתֿרה̈ כלאמה ותגֿי אליה טאיעה̈. ופיהם מן לא יסמע ולא תלין אלבתה̈. פמתֿל מן לא יסמע ולא ילין אלבתה̈ כמתֿל מן לא יסמע מנהם לקול יוי ולקול נביאיו מתֿל פתן חרש יאטם אזנו. ומעני יאטם אזנו ערף אן ליס הם חרשים ואנמא יתצאממו ען אלחק כמא קאל החרשים שמעו. ולקד מתֿלו הם אנפסהם באלאפאעי כמא קאל שנשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרף וכל דבריהם כגחלי אש.

ז. אלהים. יא אללה אהדם אסנאנהם פי פמהם אניאב אלצֿראגמה̈ אנקץׄ יא רב.

לאן אלחיה̈ תלקי סמהא מן סנהא קאל אלהים הרס שנימו בפימו. והכדֿי קאל פי נביאי שקר כה אמר יוי על הנביאים המתעים את עמי הנשכים בשניהם וג׳.

ח. ימאסו. יזהדו כאלמא אלדׄי יתסלכו להם יותֿר רב אלעאלמין סהאמה כמא יותֿרה ינקצפו.

ו. פתן] תהלים נח, ה. החרשים] ישעיה מב, יח. שנשיכתן] אבות ב, טו.
ז. כה] מיכה ג, ה. ח. אלדׄי אלדימאס] כנראה ט״ס. הוין] זכריה יא, יז.

האולי אלרשעים אי בעד מא כאנו ישראל ירגבו פיהם ויתוהמו אן כלאמהם מתֿל אלמא אלנאפע ויקולו תורה בכתב ותורה בפה יצירו אלאן מתֿל מא פליד וסך נגֿס אלדֿי יתסלכו פי קנאאת אלדֿי אלדימאס לא חאגֿה לאחד פיהא. ואדֿא אטֿהר אללה נקמתה יבידו מן אלעאלם כמא קאל הוי רועי האליל וגֿ׳. הדֿא מעני ידרך חציו וגֿ׳.

ט. כמו שבלול. מתֿל אלמרגֿה דֿובאן וקיל תדֿהב ותמאסי ימצֿי מתֿל סקט מראה לן נטֿרו שמס.

קאלו שבלול מתֿל אלשי אלמבלול אלדֿי ייבס ויגֿף אי הכדֿי ייבסו ויגֿפו וינקצפו. וקום קאלו מתֿל אלמרגֿה יעני מתֿל שכבת זרע אלדֿי לא יכון מנהא נסל כדֿאך ואן יכון להם נסל ולו אנעקדת הדֿה אלמרגֿה תציר סקט כדֿאך אן כאן נסל לא יתם כמא קאל פי אלאשראר שרשם יבש פרי בל יעשון וגֿ׳ ויקול פי אלנבאאת צמח בלי יעשה קמח וגֿ׳. ואעלם אן לנא חרפין פי אלמקרא מקאם כלמתין ש׳ה׳ פאמא ש׳ מתֿל שבלול: שלמה: שאל: שאתה וכל שין מקאם אשר אן כאן פתחה או קמץ או בתֿלתֿה. ואמא ה׳ ההלכו אתו יעני אשר הלכו ומתֿלה על ההכין האלהים אשר הכין: ההרימו אשר הרימו ומתֿלה וכל ההקדיש אשר הקדיש ומתֿלה ההושיבו נשים נכריות אשר הושיב[ו].

י. בטרם. קבל אן ימיזו אלנאס אן שוככם צאר עוסגֿ כמא הו חי רטב כמא הו חאמי יזובעה אללה.

מן אלשוך יכון עוסגֿ. ואלאשראר מתֿלהם באלשוך כמא קאל טובם כחדק וגֿ׳ וקאל ובליעל כקוץ מנד כלהם. וכמא מתֿל יותם בן ירבעל וקאל הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך תֿם ויאמרו העצים לתאנה וגֿ׳ תֿם לגפן האולי אלגֿ׳ והם אלאכֿיאר זית תאנה גפן. ואמא אלשריר פהו אלאטד. ולקד סאלת כתֿיר מן אלנאס ען האולי אלגֿ׳ מן הם ומן אלעצים ומן אלאטד פלם אעלם אן אחד אגֿאב בתרגֿמה הדֿא אלמתֿל במא הו והו בין ליס בה כֿפא למן יפהם. ודֿלך אן גדעון למא פתח הדֿא אלפתח אלעטֿים וקתל ד׳ מלוך ערב וזאב וזבח וצלמנע וגֿמלה עסאכרהם מאיה אלף ל׳ה׳ אלף כמא קאל וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב בפיה

ט. אלמרגה] בכ״י אלמדגה. שרשם] הושע ט, טז. צמח] שם, ח, ז.
שלמה] שיהש א, ז. שאל] תהלים קמו, ה. שאתה] שופטים ו, יז.
ההלכו] יהושע י, כד: ההלכוא. על] דבהיב כט, לו. ההרימו] עזרא ח, כה.
ההקדיש] דבהיא כו, כח. ההושיבו] עזרא י, יז וע׳ שם יח.
י. טובם] מיכה ז, ד. ובליעל] שמוב כג, ו. הלוך] שופטים ט, ח.
ויאמרו] שם, י. וזבח] שם, ח, י. משל] שם, כב. הנה] יחזקאל לז,

יסירה̈ ת̇לת̇ מאיה̈ רג̇ל אג̇תמעו אליה אסבאט ישראל פקאלו לה אמלך עלינא אנת ואבנך ואבן אבנך כמא קאל משל בנו גם אתה גם בנך וג׳. פאמא̇ אלעצים פהם אלאסבאט כמא סמאהם בקולה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתים לעץ אחד וג׳. ואמא זית ותאנה וגפן פהו גדעון ואבנה ואבן אבנה אלד̇י סאלוהם אן ימלכו עליהם פקאל להם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יוי ימשל בכם. ואמא אלאטד [פ]הו אבימלך כמא קאל ויאמרו כל העצים אל האטד ופסרה בקולה ותמליכו את אבימלך. פמעלום אן אלאשראר ממת̇לין באלשוך. ואד̇א זאד קואהם ומלכו מת̇לו באלעוסג̇ כמא קאל קבל [אן] ימיזו אלנאס וינט̇רו אן קד צאר שוככם עוסג̇ ולכם קוה̈ כמא הו ג̇ץ̇ טרי סכ̇ן חאמי פי נבאתה יג̇יב עליה רב אלעאלמין ריח עאצף פיג̇פף אצלה ויהלך מן אלעאלם. ומעני אלריח הי אלנקמה̈ כמא קאל על הרעים חרה אפי וג׳. וקאלו כמו חרון כמא הו רטב אג̇יב עליה שדה̈ ג̇צ̇בי ואהלכה ולא יטול אמרה.

יא. ישמח. יפרח אלצאלח אן נט̇ר אלנקמה̈ אקדאמה ירחץ̇ בדם אלט̇אלם.

יעני אד̇א אט̇הר אללה פיהם נקמתה ואהלך ד̇כרהם מן אלעאלם פרחו ישראל כמא ועד עלי יד זכריה פי בית שני בהלאכהם אד̇ יקול וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ. הד̇א עלי מתעי ישראל לא שך פיה. וקאל בעדה חרב עורי על רועי ועל גבר עמיתי וג׳. פאד̇א תנט̇פת אלאמה̈ מן האולי אלרשעים המתעים קאל אלאן הוא יקרא בשמי ואני אענה אותו וג׳ ד̇אך הו אלפרח אלעט̇ים.

יב. ויאמר אדם. ויקול אלאנסאן כ̇אץ̇ ת̇מר לפעל אלצאלח כ̇אץ̇ איס אללה חאכם פי אלעאלם.

והו וקת אלמכאפאה̈ כמא קאל בחרב ימותו כל חטאי עמי וג׳ ותרג̇ע אלריאסה̈ לאהלהא ביום ההוא אקים את סכת דויד וג׳. ושופטים לשון רבים והו יחיד מת̇ל אדונים אני מת̇ל אלהים לבדך מת̇ל קדשים הוא.

יט. לאן] שופטים ח, כג. ויאמרו] שם, ט, יד, בכ״י ויאמר. ותמליכו] שם, טז. על] זכריה י, ג.
יא. וגם] שם, יג, ב. חרב] שם, ז. הוא] שם, ט.
יב. בחרב] עמוס ט, י. ביום] שם, יא. אדונים] מלאכי א, ו. אלהים] מלב יט, יט. קדשים] יהושע כד, יט.

פרק נט

א. למנצח אל תשחת לדוד מכתם.
ללמסתחת לא תהלך לדאוד את֗ר
בארסאל שאול וחפט֗ו אלבית לקתלה.

קולה אל תשחת **לאנה אשרף עלי אלהלאך. וד֗לך אן** דוד **כאן חאצ֗ר ענד** שאול **פקצד** שאול **קתלה כמא קאל** ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא: וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר וג׳. **פלמא תכ֗לץ֗ שכר אללה עז וג֗ל וטלב אלתמאם. והד֗א אלמזמור מתצל במא קבלה לאנה** יקול **קבלה** בברחו מפני שאול במערה **פאלקצתין מתשאבהתין. ואנמא את֗בתת קצה֗ אלשופטים אלט֗אלמין בין האתין אלקצתין ליערף אן אללה תעאלי יהלכהם ענד סרפהם ויזיל ריאסתהם מן בין** ישראל **כמא אהלך** שאול **ואזאל ריאסתה ואט֗הר מלך** דוד **עליה אלסלאם. כד֗אך יזיל אללה ריאסה֗ אלקום אלעצאה֗** המתעים את ישראל **ויט֗הר ריאסה֗ אלאכ֗יאר כמא קאל** ואשיבה שפטיך כבראשונה וג׳ **וכמא קאל איצ֗א** ונתתי להם רועים כלבי וג׳. **והאולי אלרועים** משיח בן דוד וכהן גדול **כמא קאל** והוא יבנה את היכל יוי וג׳.

ב. הצילני. כ֗לצני מן אעדאיי יא רב מן מקאומי תחגבני.

טי הד֗א אלקול תעלים ישראל **כיף יסתגית֗ו אלי אללה ג֗ל ועז מן אעדאהם. ולד֗לך קאל** לדוד מכתם **לאנה את֗ר בין** ישראל לדורות **לא יזול כמא קאל לא ינקלע אלאת֗ר ואלטבע מן אלת֗וב.**

ג. הצילני. כ֗לצני מן פאעלי אלגל ומן אנאסי ד֗ו דמא אגית֗ני.

קולה מפועלי און **יעני מן פעל** שאול **הד֗א אלפעל ויכאפי שר בדל כ֗יר הד֗א פעל גל לאן** דוד **כ֗לץ** שאול **וקומה מן יד** גלית **ומן יד** פלשתים **פכאפאה** שאול **באקבח מכאפאה֗ וטלב נפסה. ולקד ועט֗ה** יהונתן **וקאל לה** למה יומת מה עשה **וקאל לה איצ֗א** וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי וג׳ **ואיצ֗א חלף וחנת֗ ואסבאב פעלהא כלהא** פעלת און. **וקולה** ומאנשי דמים **הו למא שאהדה קאצד קתלה ולאנה בעד הד֗א קתל** כהני יוי **וקתל אלגבעונים פנסבה** מע אנשי דמים.

א. ויבקש] שמוא יט, י־יא. ואשיבה] ישעיה א, כו. ונתתי] ירמיה ג, טו: לכם. והוא] זכריה ו, יג.
ב. מקאומי] בכ״י מקאומיי.
ג. למה] שמוא כ, לב. וישם] שם, יט, ה. כהני] ע׳ שם, כב, יח ושמוב כא, ב.

ד. כי הנה. אן הוֿדא כמנו לנפסי יתחרשו עלי וקחין לא גֿרמי ולא כֿטיתי יא רב.

ולקד שהד יהונתן **ענד** שאול **אן ליס** לדוד **כֿטיהֿ ולא דֿנב כמא קאל** אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לא חטא לך וכי מעשיו טוב לך. **וכדֿאך קאל** דוד לשאול דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה. **וכדֿאך אלגוים יטלבו נפס** ישראל **בלא דֿנב ולא גֿנאיהֿ כמא קאל**

ה. בלי עון. בלא דֿנב יחאצֿרון ויסתוו לקתלי נבה לקאיי ואנטֿר.

יעני באלחצֿאר סרעהֿ אלטלב. ומעני ויכוננו **אתכֿאדֿ אלעדד ואלגֿמוע לקתאלי וליס לי עדהֿ גירך יא רב** עורה לקראתי וראה **כמא נטֿרת פי אמר אבאנא במצר אדֿ קאל** וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים **וקאל** ראה ראיתי את עני עמי וג׳. **הכדֿי אלאן אנטֿר מא יגֿרי עלינא כמא ועדת וקלת** וחניתי לביתי מצבה וג׳.

ו. ואתה. ואנת יא רב יא אללה אלקיום יא אלה אסראיל יקטֿ לאפתקאד כל אלאמם לא תרוף כל גדארי גל סרמדא.

יעני אלגדארין באפעאל אלגל. אוצֿח אלאן אן פי טי כל צלוהֿ צלאהא לחאדתֿהֿ אנמא דֿכר אלאמם בסבב ישראל. **ולמא כאן** לשון פקודה **מחמוד ומדֿמום אוצל אלי** לפקוד אל תחון **לנעלם אן הדֿא אלקול** פקודת רעה **כמא קאל** כי הנה יוי יצא ממקומו לפקוד עון יושב הארץ.

ז. ישובו. ירגֿעו ללגרוב יהימו מתֿל אלכלב ויטופו אלמדינהֿ.

הדֿא דעא עליהם אי ירגֿעו כֿאזיין ענד אלמסא יהימו מן אלגֿוע מתֿל אלכלב אלדֿי יטוף אלמדינהֿ יטלב שי יאכל ולא יגֿד. ומתֿלהם באלכלב לאנה קדם וקאל עזים **פאצֿאף דֿכר אלכלב בקולה פי מוצֿע אכֿר** והכלבים עזי נפש.

ח. הנה יביעון. הוֿדא ירוון ינבעון באפואההם סיוף פי שפתיהם אן מן סאמע.

קאל יצירו מתֿל אלכלב וינחטו פי מראתבהם גֿזא מא הוֿדא יתכברו. וקד קצדו קתל ישראל **ויקולו מן יסמע מא נפעל ומן יסמע צראכֿהם או ינטֿר פי אמרהם כמא קאל** ויאמרו לא יראה יה.

ט. ואתה. ואנת יא רב תצֿחך בהם תהזי לכל אלאמם.

ד. עלין בכ״י עליי.		אל] שמוא יט, ד: לוא.		דע] שם, כד, יא.
ה. ויראן שמות ב, כה.		ראה] שם, ג, ז.		וחניתי] זכריה ט, ח.
ו. כין ישעיה כו, כא.
ז. והכלבים] שם, נו, יא.
ח. ויאמרו] תהלים צד, ז.

אי תגׄעלהם הזו וצׄחך כמא קאל יושב בשמים ישחק.

י. עזו. עזה וקותה אליך אחפטׄ אן אללה מחגׄזי.

יעני אני אחפטׄ נפסי ואצבר עלי כל מחנהׄ תנאלני מן הדׄא אלעדו אתכאל עליך לאני אעלם אנך מחגׄזי וכמא קאל דום ליוי והתחולל לו וג׳ וכמא קאל אך לאלהים דומי נפשי. וקאלו עזו אליך אשמרה יריד שאול. אי אני אחפטׄ עזה ולא אטלק קתלה לך יא רב כמא תעלם אנה למא תמכן מנה פי אלמגארהׄ והמו אצחאבה בקתלה מנעהם כמא קאל וישסע דוד את אנשיו בדברים וג׳.

יא. אלהי. אלה פצׄלי יסתקבלני אללה יוריני אלנקמהׄ פי לאמחי. יקדמני מתׄל עורה לקראתי וראה יעני אסתקבאל אלכׄלאץ וכׄלאף אלעדו.

יב. אל תהרגם. לא תקתלהם כי לא ינסו שעבי חרכהם ואחדרהם יא תרסנא יא רב אלעאלמׄין.

יעני לא תמיתהם פי עזהם אולא הניעמו בחילך אי חרך עליהם אלנקמות ואדׄיקהם טעם אלעדׄאב. תׄם אחדרהם אלי גׄהנם פתגׄתמע להם נקם אלדניא וישאהדוהם ישראל תׄם עקאב אלאכׄרהׄ פי גׄהנם מכׄלדין.

יג. חטאת פימו. בסבב כׄטיהׄ פמהם כלאם שפתיהם וישנצו באקתדארהם ומן אלחרגׄהׄ ואלגׄחוד אלדׄי יקצו.

קולה חטאת פימו כמא קדם וקאל הנה יביעון בפיהם וג׳ פקאל בסבב תדבירהם אלרדי עלי ישראל ובסבב אקתדארהם ובסבב אימאנהם ועהודהם אלכאדׄבהׄ ובסבב גׄחודהם בך אלדׄי ינטקו בה ויקצוה טׄאהר מכשוף. וקולה ההנא ומאלה מתׄל מא קאל אלה פיהו מלא.

יד. כלה. אפני בחמיהׄ אפני וליס הם ויעלמו אן אללה מתסלט פי יעקב לאטראף אלארץׄ סרמדא.

יעני אלחמיהׄ אלתי ועד אללה בטׄהורהא עלי אלרשעים פי אכׄר אלזמאן כמא קאל הנה סערת יוי חמה יצאה וג׳ לא ישוב חרון אף יוי וג׳. וקולה ואינמו אי לא יוגׄדו פי אלעאלם כמא קאל ויעבר והנה איננו וג׳. ומעני קולה כלה בחמה תׄם כלה ואינמו ירידו בדׄלך כׄלו אלרשעים ופנאהם מן אלעאלם כמא קאל יתמו חטאים מן הארץ וג׳. ומעני כלה ואינימו יעני אדׄא פניו אלרשעים פי אכׄר אלעאלם פליס יטׄהר בעדהם רשע כמא קאל

ט. יושב] שם, ב, ד.
י. דום] שם, לז, ז. עזו] שם, סב, ו. וישסע] שמוא כד, ח.
יא. לאמחי] בכ״י לאמחיי.
יג. אלה] תהלים י, ז.
יד. הנה] ירמיה ל, כג־כד. ויעבר] תהלים לז, לו. יתמו] שם, קד, לה. ורשעים] שם, שם. וידעו] יחזקאל לט, ז, בכ״י בישׁ.

ורשעים עוד אינם אי זיאדה לא יוגדו. והכדי קוה כלה ואינמו. ומעני וידעו כי אלהים מושל ביעקב יעני אן אהל אלעאלם כלהם יטהר להם אן ישראל הם אלמכצוצין ענד אללה עז וגל בקולה וידעו הגוים כי אני יוי קדוש בישראל.

טו. וישובו. ויךגעו ללגרוב יהימו מתל אלכלב ויטופו אלמדינה.

טז. [המה]. הם יצטרבון ללאכל אן לא ישבעו ויביתו גיאע.

הדא איצא דעא עליהם באלגוע מתל אלכלאב אלדי קיל פיהם לא ידעו שבעה. ומעני אם לא ישבעו אן לא ישבעו מתל אם תקטל אלוה גזם אם תמתיק גזם אם ללצים גזם.

יז. ואני. ואנא אנשד עזך וארנן טול אלליל אלי אלצבאח פצלך וקאלו עלי אלדואם אן צרת מחגב לי ומהרב פי יום צאק בי.

יעני וקת אלשדה כמא קאל בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וג׳.

יח. עזי. יא עזי אליך אי לך אמגד אנך אלהי ואנת מחגבי ואנת אלה פצלי.

יעני אלמפצל עלי אבדא כמא קאל כי לעולם חסדו על ישראל.

פרק ס

א. למנצח על שושן עדות מכתם.
ללמסתחת עלי סוסן אלשהאדה
אתר לדאוד ללתעלים.

מעני על שושן עדות יריד אצחאב אלמצוות לאן עדות הי אלתורה כמא קאל עדות יוי נאמנה. ושושן ושושנים אהל אלטאעה. יעני אן הדה צלוה אהל אלכתאב אלדי אתבתהא דוד לתעלים ישראל חתי יכונו ישפעו בהא פי אלגלות.

ב. בהצותו. ענד תשאחנה מע ארמן אלגזירה ומע ארמן חלב ורגע יואב מן אלחרב וקתל מן אדום פי והדה אלמלח אתנא עשר אלף.

לנא ארם ג׳ ארם דמשק וארם צובה וארם נהרים. ותלאתתהם מכן אללה דוד מנהם. אולא למא קצד דוד אלמצי [אלי] אלפראת עארצה הדדעזר

טז. אן] בכ״י או. לאן] ישעיה נו, יא. אם] תהלים קלט, יט.
אם תמתיק] איוב כ, יב. אם] משלי ג, לד.
יז. בצר] דברים ד, ל.
יח. עלי] בכ״י עליי. כי] תהלים קו, א.
א. עדות] תהלים יט, ח.

בן רחוב מלך חלב פתמכן מנה וקתלה כמא קאל ויך דוד את הדדעזר בן רחוב וג׳ ואפת ארמן דמשק לתעין הדדעזר מלך צובה ויך דוד באדום עשרים ושנים אלף איש: וישם דוד נציבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד וג׳. תֿם מצֿא מן חלב אלי חראן ונואחיהא פפתח וטֿפר כמא קאל בהצותו את ארם נהרים. וקאל קום אן ארם נהרים אלדֿי אסתנגד בהם הדדעזר כמא קאל וישלח הדדעזר ויוצא את ארם אשר מעבר הנהר וג׳ ולמא סמע בהם דוד לקיהם כמא קאל ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר [את] הירדן וג׳ וינס ארם מפני ישראל וג׳. פהדֿה ג׳ פתוח פי ארם צובה ופתח פי ארם דמשק ופתח פי ארם נהרים. תֿם וישב יואב ויך את אדום וג׳ והדֿא פתח ראבע.

ג. אלהים. יא אללה כֿדֿלתנא תֿגרתנא וגֿרת עלינא והודֿא תרדד לנא אלנגֿד ואלגצֿב.

לעל קאיל יקול כאן יגֿב בעקב הדֿה אלנצרהֿ ואלפתוח ואלטֿפר באלאעדא יקול אלהים עזרתנו הושעתנו לם קאל זנחתנו פרצתנו. פנקול וגֿב אן יקול הדֿא ענד אלאקבאל למא צח ענדהם אן סילחקהם מן אלאדבאר וסו אלעאקבהֿ. ואלמתֿל פי הדֿה אלקצהֿ מתֿל מלך כאן לה ולד וללולד אולאד ונסא וגֿואר ומאל גזיל וקצור וצֿיאע ונעמהֿ סאבגהֿ ומע דֿאך פהו מקבל מנגֿח מטֿפר ולה אסם כביר ודֿכר חסן לא יכאד יטמע פיה אחד אלא אן אלמלך נטֿר פי מנאמה אן דֿלך אלולד אלמקבל בעד מדהֿ ידבר ויטֿפר בה אכֿס עדו פיקבץֿ עליה ויקתל אולאדה ויסבי חרמה ויכֿרב דיארה ויחרק היכלה ויקטע צֿיאעה לאעדאה ויעאקבה וינאדי עליה ויקידה ויחבסה פי אלמטבק ויכון יסתגיתֿ וליס מן יאכֿדֿ בידה פאדֿא נטֿר אלמלך עטֿם עאקבהֿ ולדה פכל וקת ירא אקבאלה ועזה ידֿכר אלמנאם ויבכי עליה למא יעלם אן סיחל בה כל בלא. הכדֿי אלאן כאנת צורהֿ אלאנביא פי זמאן אלדולהֿ פי כל וקת יכון לישראל אקבאל יחזנו עליהם למא יעלמו ממא יחל בהם מן אלמצאיב כמא קאל בהצותו וג׳ אלהים זנחתנו וג׳. אמא זנחתנו פיעני כֿדֿלאן ישראל ותרכהם פי יד אלעדו כמא קאל למה אלהים זנחת לנצח והדֿה אלאלפאטֿ אכתֿרהא מקאבלהֿ עזבו את יוי: ותעזבם ביד אויביהם: וישליכו את תורתך אחרי גום: וישלכם אל ארץ אחרת: השליך משמים ארץ: נאצו את קדוש ישראל. וינאץ בזעם אפו מלך וכהן: כי מאסו את תורת אלהיך אשכח בניך גם אני: הפרו ברית עולם: הפר ברית מאס ערים.

ב. ויך] שמוב ח, ג. לתעין] בכ״י לתעיין. ויך] שם, ה־ו. וישלח] שם, י, טז. ויגד] שם, יז־יח.

ג. למה] תהלים עד, א. והדֿה] בכ״י והדֿא. עזבו] מלא ט, ט. ותעזבם] נחמיה ט, כח. וישליכו] שם, כו. וישלכם] דברים כט, כז. השליך] איכה ב, א. נאצו] ישעיה א, ד. וינאץ] איכה ב, ו. כי]

ומעני פרצתנו יעני זואל אלנצרה̈ כמא קאל למה פרצת גדריה. אנפת סכ̇טת יא רב עלינא פאג̇ליתנא כמא קאל ויתאנף יוי מאד בישראל ויסירם מעל פניו. תשובב לנו יריד אעאדה̈ אלתוג̇ד והו כ̇ראב אלקדס אלת̇אני.

ד. הרעשת. ארעדת אלארץ̇ שקקתהא צדעתהא אשפי כסורהא אן קד מאלת.

פסרת פצמתה שקקתהא מן לגה̈ אלתרגום וקרע לו חלוני ופצם לה. ופסרת רפה אשפי והו בהי לאן כת̇יר הי מקאם אלף מת̇ל ביד עבדי דוד הושיע: אושיע וכת̇יר מת̇ל הד̇א. וקולה הרעשת ארץ פצמתה יריד מא לחק אלארץ̇ מן אלזלזלה̈ ואלכ̇ראב כמא קאל ראיתי את הארץ והנה תהו וג׳ יעני אלכ̇ראב יסמא בהדה אלאלפאט̇ כמא קאל פי בבל ונטה עליה קו תהו ואבני בהו: ואל השמים ואין אורם. יריד ט̇לאם אלדניא עליהם כמא קאל בא שמשה בעוד יומם: ראיתי ההרים והנה רועשים יריד מא כאן מן אלזלזלה̈ אלעט̇ימה̈ פי וקת אלגלות עלי אלג̇באל וכד̇אך ג̇מיע אלרואבי תקלקלו. ראיתי והנה אין האדם וכד̇אך כ̇לת אלארץ̇ מן אנס אלנאס כמא קאל דרכי ציון אבלות. וקאל כי נצתו מבלי איש עובר: וכל עוף השמים כ̇לו אלארץ̇ מן ג̇מיע אלחיואן כמא קאל מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו: ראיתי והנה הכרמל המדבר זואל אלכ̇צ̇ר ואלנבאתאת כמא קאל לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב וג׳ וכל עריו נצתו יריד כ̇ראב אלאבניה̈ כמא קאל משבתיהם הערים תחרבנה והבמות תישמנה וג׳ וקאל ונתתי את עריכם חרבה וג׳. וקולה רפה שבריה כי מטה שפאעה̈ אלי אללה אי אשפי הדה אלעלה̈ אלתי לא ישפיהא גירך.

ה. הראית. אורית שעבך צעובה̈ אסקיתנא כ̇מר אסדר.

קולה הראית עמך יריד בה ג̇מיע מצאיב אלאמה̈ ומא ג̇רי עליהא וקת גזאהא נבוכדנצר ת̇ם וקת כ̇ראב בית שני ת̇ם בעד ד̇לך תהום אל תהום מן מלך אלי מלך ומא יתג̇דד פי כל וקת מן אלגזרות אלתי יטול שרחהא. ומעני השקיתנו יין תרעלה יריד אלכאס אלד̇י שרבנאה מן יד אלאעדא כמא

ישעיה ה, כד.	וימאס] מלב יז, כ: ישראל.	ותשכח] הושע ד, ו.	הפרו] ישעיה כד, ה.	הפרו] שם, לג, ח.	למה] תהלים פ, יג.	ויתאנף] מלב יז, יח.

ד. וקרע] ירמיה כב, יד.	ביד] שמוב ג, יח: דוד עבדי.	ראיתי] ירמיה ד, כג.	ונטה] ישעיה לד, יא.	ואל] ירמיה ד, כג.	בא] שם, טו, ט: באה.	ראיתי] שם, ד, כד.	ראיתי והנה] שם, כה.	דרכי] איכה א, ד.	כי] ירמיה ט, ט.	וכל] שם, ד, כה.	מעוף] שם, ט, ט. ראיתי] שם, ד, כו.	לא] דברים כט, כב.	וכל] ירמיה ד, כו.	משבתיהם] יחזקאל ו, ו.	ונתתי] ויקרא כו, לא.

ה. כוס] יחזקאל כג, כב.	השביעני] איכה ג, טו.

קאל לירושלים כוס אחותך תשתי וקאל שכרון ויגון תמלאי שמה ומשמה וג׳ וקאל השביעני במררים הרוני לענה.

ו. **נתתה ליראיך. גֹעלת לאתקיאך עלם לתבנד לתעלם מן קבל אלחק סרמדא.**

יעני אנך אתחקק אנך יא רב סתעטי ותגֹעל לאתקיאך עלם ויתבנדו במעני ירתפע עלם ישראל כנשא נס הרים תראו וג׳. ומעני מפני קשט סלה יריד אנך תפעל דֹלך בחק ואנצאף.

ז. **למען. לאגֹל יתכֹלצון אודאיך אחבאך אגִית בנצרתך ואגֹיבני.**

והדֹא מתֹל קולה ותושע לו זרועו וג׳ וקולה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו.

ח. **אלהים. אללה כֹאטב בקדוסיתה אני אנא ישראל אעזף אקסם שכם ומרגֹ סכות אמסח.**

קולה דבר בקדשו כדֹאך רסמה ינסב כלאמה פיקול מפני יוי ומפני דברי קדשו ויקול כי זכר את דבר קדשו כדֹאך אלהים דבר בקדשו. וקולה אעלוזה מרדוד אלי ישראל למא רפעו הדֹה אלקצהֹ ערפו אן יכון ותעוד אלאמור כמא כאנת בל אפצֹל. אעלוזה אי אעזף ואפרח כמא קאל יעלזו חסידים בכבוד. ומעני אחלקה שכם קצד דֹכר ארץ אפרים לאן עֲשרת השבטים והם ממלכת אפרים גֹלו אולא וכֹרב בלדהם פבדא בהם אולא. והכדֹי תגֹד יחזקאל יבדא אולא בדֹכר נחלת יוסף אדֹ יקול גה גבול אשר תתנחלו את הארץ לשנים עשר שבטי ישראל יוסף חבלים. ואמא דֹכר עמק סכות פאנה ישיר אלי כֹלאץ אבינו יעקב בקולה בעד אלכֹלאץ ויעקב נסע סכתה וג׳ פבשר בכֹלאץ ישראל כדֹאך. ויגֹוז אן יכון אצֹאף סכות אלי שכם לאן אלגֹמיע פי צקע ואחד.

ט. **[לי]. לי גלעד ולי מנשה ואפרים מחצן ראסי יהודה מרסמי.**

דֹכר איצֹא גלעד לאנה כאן סאכן פי גֹיזהֹ אלארדן כמא קאל גלעד בעבר הירדן שכן וקאל ולמכיר נתתי את הגלעד. וגֹרי עליהם צעובהֹ מן בני עמון כמא קאל על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם. וכדֹאך גֹרי עליהם מן תלגת פלאסר מלך אשור מן אלגֹלא אולא כמא קאל בימי פקח מלך ישראל בא תלגת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה וג׳

ו. כנשא] ישעיה יח, ג.
ז. אודאיך] בכ״י אודיאך. ותושע] ישעיה נט, טז.
ח. מפני] ירמיה כג, ט. כי] תהלים קה, מב. יעלזו] שם, קמט, ה.
גה] יחזקאל מז, יג: לשְׁני. ויעקב] בראשית לג, יז.
ט. גלעד] שופטים ה, יז. ולמכיר] דברים ג, טו. על] עמוס א, יג.

פלדלך ד̇כרהם פי הד̇ה אלבשארה̈ ליערף חסן חאלהם כיף יכון פי עתיד. וכד̇אך יבשר איצ̇א באנתחאל ארצ̇הם כמא קאל וירשו הנגב אלי אכ̇ר אלקול ובנימן את הגלעד וכמא קאל ההנא לי גלעד ולי מנשה אלחק בה באקי סבט מנשה אלד̇י כאן מע שבט אפרים אל עבר בני ישראל. וערף אנהם יכונו ג̇מיעא נחלה̈ ואחדה̈ פי גואר נפתלי כמא קאל ועל גבול נפתלי מפאת קדימה ועד פאת ימה מנשה אחד. ובעד מנשה אפרים פי גוארה מן גהה̈ נגב כמא קאל ועל גבול מנשה מפאת קדימה ועד פאת ימה אפרים אחד. ואמא תקדמתה למנשה עלי אפרים בקולה לי גלעד ולי מנשה ת̇ם ואפרים ד̇אך לאן מנשה בכור. וזיאדתה פי אפרים מעוז ראשי ד̇אך לתרתיב יעקב עליו השלום לה כמא קאל וישם את אפרים לפני מנשה. וכד̇אך משה קדמה בקולה והם רבבות אפרים וג׳ קדם אפרים וג̇על לה רבבות. ועלי הד̇א קאל ואפרים מעוז ראשי אי אנה עז ראס ישראל לאן אלאמה̈ כלהא מסמאה̈ בה כמא קאל כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא וקאל הבן יקיר לי אפרים. וקולה יהודה מחקקי יריד בה אן מן יהודה יכון מלך מרסם ישראל פי אנסאבהם ואשראפהם אעני ירסם נשיאים ושופטים וסאיר אלרסום כלהא כמא קאל קדים ומחקק מבין רגליו. וקאלו ומחקק מבין רגליו יעני אלמלך אלד̇י אוג̇ב עליה ענד מלכה יכתב לה אלתורה כמא קאל והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת וג׳. ואכ̇תצר עלי ד̇כר באקי אלאצבאט כמא רסמה אן יד̇כר בעצ̇הם. ויג̇וז אן יכון קצד ד̇כר מנשה ואפרים לינובו ען עשרת השבטים. וד̇כר יהודה לינוב ען ממלכת יהודה פתכון הד̇ה בשארה̈ ללכל ואנהם סיג̇מעו ויצירו ממלכה̈ ואחדה̈ כמא קאל ודבר אליהם כה אמר אדני אלהים הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אותם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם: ועשיתי אותם לגוי אחד וג׳.

י. מואב. מואב גסל קדרי עלי אדום אלקי נעלי עלי יא פלשת תקדרי תגלבין.

כמא ד̇כר בעץ̇ אסבאט ישראל כד̇אך ד̇כר בעץ̇ אלאעדא. אכ̇תצר עלי מנשה ואפרים ויהודה ג׳ איצ̇א ד̇כר מואב ואדום ופלשתים ג׳. ואקול אנה קצד ד̇כר האולי אלג׳ לאנהם פרחו ושמתו עלי מא חל בישראל. והכד̇י קאל פי מואב השכירוהו כי על יוי הגדיל וספק מואב בקיאו והיה

בימין] מלב טו, כט: תגלת. וירשו] עובדיה יט. שבט] ע׳ יהושע כב, י וכ׳. ועל] יחזקאל מח, ד: עד. ועל] שם, ה. וישם] בראשית מח, כ. והם] דברים לג, יז. כי] ירמיה לא, ט. הבן] שם, כ. ומחקק] בראשית מט, י. והיה] דברים יז, יח. אלאצבאט = אלאסבאט. ודבר] יחזקאל לז, כא־כב.

י. עלי יא] בכ״י עליי. השכירוהו] ירמיה מח, כו־כז. ונשמד]

לשׂחוק גם הוא: ואם לא השחוק היה לך ישראל וג׳ פאסתוגב ענד דׄלך אן יציר צׄחכהׄ איצׄא כמא קאל והיה לשחוק גם הוא ויהלך איצׄא כמא קאל ונשמד מואב מעם כי על יוי הגדיל. והדׄא מעני מואב סיר רחצי יעני יציר מתׄל גסלאת קדר ילקא אלי אלארץׄ פלא יגׄתמע מנה שי ולא יצלח לשי. ואמא אדום פקאל פיה איצׄא בשמחתך לנחלת בית ישראל על אשר שממה וג׳ ולם יקנע באלפרח עליהם חתי כלב ישראל באלסיף כמא קאל על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו וג׳. ולם יקנע בהדׄא חתי אכׄרב בית שני ואגׄלא ישראל כמא קאל זכר יוי לבני אדום את יום ירושלם וג׳. ולהדׄא ואשבאהה בשרנא אן נקמהׄ אדום תכון עלי יד ישראל כמא קאל ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל וג׳ וקאל ועלו מושיעים וג׳. פבעד אן ינתקמו ישראל מן אדום יציר בלדהם כׄראב יבאב כמא קאל והיתה אדום לשמה וג׳ כמהפכת סדום ועמורה וג׳. פהדׄא אלאן מעני על אדום אשליך נעלי יעני אדוסה בנעלי הו מא פעל ישראל פיה מן אלבלא ואלקתל ואלאנתקאם. ומעני עלי פלשת התרועעי לאן כאן פלשתים מן זמאן אלשופטים כתׄיר אלתערץׄ לישראל ולמא מלך שאול קצדוה והם אכׄרבו שילו וסבו ארון הברית. פלמא מלך דוד וקמעהם כתׄיר ואדׄלהם כמא קאל ויך דוד את פלשתים ויכניעם. וכדׄאך פי זמאן אסא ועזיהו קתלו מן פלשתים כׄלק כמא קאל פי אסא ויכו את הערים סביבות גרר וג׳ וקאל פי עזיהו ויעזרהו האלהים על פלשתים והערבים וג׳. ולמא מאת אחז פרחו פלשתים ושמתו פאוחא אללה אלי ישעיה אן יקול

אל תשמחי פלשת וג׳. קאל לא תפרחי יא פלשת כלך יעני בקולה כלך אנהם כלהם שמתו ופרחו ובהם כלהם תחל אלנקמהׄ. כי נשבר שבט מכך לא תפרחי אן אנכסר קצׄיב צׄארבך. קאלו שבט מכך יריד בית דוד ולם פרחו לאן כאנו קד טׄפרו באחז כמא קאל ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש וג׳ פפרחו באלטׄפר ומות אלמלך למא מאת פרחו. וקאל שבט מכך יעני דוד אלדׄי כאן עליהם מתׄל נחש אלדׄי ילסע ויקתל כי משרש נחש יצא צפע יעני אן מן סנךׄ הדׄא אלנחש יכׄרגׄ אפעי יריד בה יחזקיהו פאנה אנכׄא פיהם ואבלג כמא קאל הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבולה וג׳ יעני לם יבקי לא מגדל ולא קריהׄ מחצנהׄ.

שם, מב. בשמחתך] יחזקאל לה, טו. על] עמוס א, יא. זכר] תהלים קלז, ז. ונתתי] יחזקאל כה, יד. ועלו] עובדיה כא. והיתה] ירמיה מט, יז־יח. ויך] שמוב ח, א+. ויכו] דבהיב יד, יג: את כל. ויעזרהו] שם, כו, ז.

אל] ישעיה יד, כט. ופלשתים] דבהיב כח, יח. הוא] מלב יח, ח. בה] יחזקאל כה, טו. ועשיתי] שם, יז.

ואמא שרף מעופף פיריד משיח ומא יג̇רי עליהם מן אלנקמות ענד ט̇הורה [פי] עתיד לאנהם איצ̇א שמתו עלי ישראל ואנתקמו מנהם כמא קאל כה אמר יוי יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם וג׳. פקאל נט̇יר הד̇א אלפעל אנא אתולא הלאכהם כמא קאל ועשיתי בם נקמות גדולות בתוכחות חמה וג׳. ולד̇לך קאל ופריו שרף מעופף יעני אנה יכון עליהם מת̇ל ת̇עבאן אלד̇י מן שאנה ינפך̇ נאר ויחרק ויקפז כאנה יטיר לאן פי אלאפאעי מת̇ל הד̇א והו עט̇ים ג̇דא. פמת̇ל אלמשיח עלי הד̇א אלעדו בהד̇א אלמעני ת̇ם קאל

ורעו בכורי דלים. וירעו אבכאר אלפקרי ואלבאיסין ללאטמאניה̈ ירבצ̇ון ואקתל באלג̇וע סנכ̇ך ובקיתך באלסיף יקתל. יעני בקולה אבכאר ד̇אך לעזתהם ענדה בעזה̈ אלאבכאר פנעת אולאדהם באלאבכאר. פקאל ורעו בכורי דלים אי פי איאם משיח רעו פי נעם אללה והם מטמאנין בלא קלק ולא כ̇וף והם אלשארית כמא קאל שארית ישראל לא יעשו עולה וג׳. וקאל ההנא ואביונים לבטח ירבצו יריד בה מא קאל עלי יד צפניה עליה אלסלאם ומא בשר בה פיהם והו פצל הוי ישבי חבל הים גוי כרתים וג׳. והד̇א דליל אן ארץ פלשתים הי מן ארץ כנען. ת̇ם קאל והיתה חבל לשארית בית יהודה וג׳. וקולה והמתי ברעב שרשך לנעלם אן כת̇יר מן אלאעדא יהלכהם אללה פי מא יאתי באלג̇וע ואלקחט כמא שרחת פי אם לא ישבעו וילינו וג׳. ומעני ושאריתך יהרג יריד מן בקי מן אלקחט ואלג̇וע יקתלה משיח אי יאמר בקתלה.

הילילי שער. ופי ד̇לך אלוקת ולולי עלי נפסך יא פלשת פי כל דרב ופי כל באב ואזעקי עלי נפסך פי כל קריה̈ אן כמא ג̇א עליך מרה̈ נבוכדנצר מת̇ל אלד̇כ̇אן מצפון ואהלכך ולם יכון מתפרד פי מתועדיה. אי לם יכונו אלמתועדין לקתל פלשת ינפרדו ולא יתפרקו חתי אוקעו פיהא אמר אללה כד̇אך ואשד ילחקך יא פלשת פי זמאן משיח. וקאלו כי מצפון מן ירושלם לאנהא צפון לארץ פלשתים לאן מצרים ופלשתים ג̇מיעא וירושלם צפון להם כמא קאל הר ציון ירכתי צפון. כד̇אך קאל אלאן מן צפון ג̇א עליך הד̇א אלד̇י כאן ואין בודד במועדיו עלי מא שרחת.

ומה יענה. ואי שי יג̇יב רסל אלשעוב אן אללה אסס ציון ופיהא יסתכנון פקרא שעבה. יעני אן רסל אלמלוך אד̇א חמלו אלי ציון אלתחף

ורעו] ישעיה יד, ל. רעו] אולי צ״ל: ירעו. שארית] צפניה ג, יג.
הוי] שם, ב, ה. והיתה] שם, ז. אם] תהלים נט, טז.
הילילי] ישעיה יד, לא. הר] תהלים מח, ג.
ומה] ישעיה יד, לב. הנה] ירמיה ג, יב. והוכן] טז, ה. והיה]
במדבר כד, יח־יט. ויהודה] יואל ד, כ. הנה] נחום ב, א. כה]
יחזקאל כח, כה. עלי] תהלים קח, י: אתרועע.

ואלהדאיא ורגֿעו אלי אצחאבהם וסאלוהם ען אחואל ציון אי שי יקולו ואי שי יכֿברו ויבשרו יקולו כי יוי יסד ציון ובה יחסו עניי עמו. ואוצל הדֿא אלי כֿראב פלשת ליערף אן אכֿר אמר ישראל אלי סרור וגבטהֿ ופרח ועמארהֿ ונעמהֿ ודולהֿ ואכֿר אמר אלאעדא אלי הלאך כמא קאל הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה. והכדֿי תראה אדֿא דֿכר הלאך מואב בשר ישראל וקאל והוכן בחסד כסא וג׳. ואדֿא דֿכר הלאך אדום קאל והיה אדום ירשה והיה וג׳ וירד מיעקב וג׳. ואדֿא דֿכר הלאך מצר קאל ויהודה לעולם תשב וג׳. ואדֿא דֿכר הלאך נינוה קאל הנה על ההרים רגלי מבשר וג׳. ואדֿא דֿכר הלאך צור וצידון כֿתם אלקצתין פקאל כה אמר יוי אלהים בקבצי את בית ישראל וג׳ וכדֿאך סאיר אלאעדא. פלדֿלך כֿתם קצהֿ פלשת בקולה ומה יענה וג׳. פקולה אלאן עלי פלשת התרועעי יריד אנך לא תקדרי תגלבי עלי כמא כנתי בל אנא אגלב עליך כמא קאל פי אלמזמור אלאכֿר עלי פלשת התרועעי.

יא. מי יובילני. מן כאן יגֿלבני אלי קריהֿ מחצנהֿ ומן סאקני אלי אדום חתי טֿפרת בה.

אי מן כאן ינצרני עלי ארם צובה וארם נהרים חתי פתחת תיך אלפתוח ומן סאקני אלי אדום כמא קאל וישב יואב ויך את אדום וג׳ אליס הדֿא כלה אנת יא רב פעלתה בנא. ופסרת מצור חצן לאן פי אלמזמור אלאכֿר יקול מי יובילני עיר מבצר וקאל איצֿא יום הוא ועדיך יבוא למני אשור וערי מצור וג׳ יריד בה אלמדן אלמחצנהֿ. וקאלו אן מעני מי יובילני עיר מצור עלי סביל אלתמני מתֿל מי יתן מציון ישועת ישראל אי מן יגֿלבני אלי קריהֿ אלעדו אלמחצנהֿ חתי אפתחהא. ומן סאקני אי כיף לי מן יסוקני אלי אדום חתי אנתקם יעני כמא ועדני יוי וקאל ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל.

יב. הלא. אליס אנת יא אללה כֿדֿלתנא ומא תכֿרגֿ [יא אללה] פי גֿיושנא.

רגֿע אלי דֿכר מא צדר בה מן קולה אלהים זנחתנו פרצתנו פקאל יא יוי אנת אלדֿי תרכתנא ואנת אלדֿי תנצרנא.

יג. הבה לנו. אעטינא מגותֿהֿ מן אלעדו פאן באטל מגותֿהֿ אלאנסאן.

יעני אן אלאנסאן ליס לה מעונהֿ כי במה נחשב הוא. עזרת מתֿל נחלת: זמרת: תהלת.

יא. וישב] שם, ס, ב. מין] שם, קח, יא. יום] מיכה ז, יב. מין] תהלים יד, ז. ונתתי] יחזקאל כה, יד.

יג. כין ישעיה ב, כב. נחלת] תהלים טז, ו. זמרת] שמות טו, ב +. תהלת] ירמיה מט, כה.

יד. באלהים. באללה נצנע קוה̈ והו ידוס מקאומינא. וכמא קאל ואבוס עמים באפי וג׳.

פרק סא

א. למנצח על נגינת לדוד.
ללמסתחת̇ עלי אלנגמה̈ לדאוד.

ב. שמעה אלהים רנתי. אסמע יא אללה רנתי אצגי צלותי.

הד̇א אלמזמור מתצל במא קבלה לאן אלמזמור אלד̇י קבל הד̇א ד̇כר פיה תרכנא פי הד̇א אלגלות ת̇ם ד̇כר פי הד̇א בעדנא מן קדסנא וארצ̇נא כמא קאל

ג. מקצה הארץ. מן טרף אלארץ̇ אליך אדעו בתצ̇ור קלבי בחג̇ר ירתפע מני תסירני.

קולה מקצה הארץ יעני אקאצי אלעאלם כמא קאל ואזרם במזרה בשערי הארץ וג׳. בעטף לבי ידל עלי תצ̇ור קלוב אהל אלג̇אליה̈ וצ̇עפהם כמא קאל תפלה לעני כי יעטף וג׳. ואנהם אי וקת כאנו בהד̇ה אלצורה̈ אסתחקו אלרחמה̈ כמא קאל כי לא לעולם אריב וג׳. וקולה בצור ירום ממני תנחני יריד משיח אלד̇י יט̇הר מן דוד. מת̇ל דולתה בחג̇ר יכ̇בר וימלא אלעאלם כמא קאל עד די התגזרת אבן וג׳ וכמא שרחת פי ענין לדוד יוי אורי וישעי פי מעני בצור ירוממני.

ד. כי היית. אן כנת מסתכן לי מת̇ל ברג̇ חצין מן קבל אלעדו.

אי כמא לם תזל מסתכן לי כד̇אך תכון איצ̇א וכמא יתחצן אלאנסאן פי ברג̇ חצין כד̇אך אנת תכנני ותסתרני ברחמתך וכמא קאל מגדל עז שם יוי וג׳.

ה. אגורה. אג̇אור פי מצ̇רבך עואלם דהור אסתכן פי סתר כנפ[י]ך סרמדא.

סמו קדס רב אלעאלמין אהל כמא קאל וימד את האולם שש אמות רחב מפה ושש אמות רחב מפו רחב האהל.

ו. כי אתה. אן אנת יא אללה סמעת אי קבלת נד̇ורי אעטית וראת̇ה̈ כ̇איפי אסמך.

יד. ואבוס] ישעיה סג, ו.
ג. ואזרם] ירמיה טו, ז. תפלה] תהלים קב, א. כי] ישעיה נז, טז.
עד] דניאל ב, לד. לדוד] תהלים כז, א. בצור] שם, ה.
ד. מגדל] משלי יח, י.
ה. וימד] יחזקאל מא, א: האילים.

יעני קבלת צלותי ונדׄורי ואעטיתני נחלתי. יריד רדדת עלינא ארץ הקדשה כמא קאל יבחר לנו את נחלתנו וג׳ וקאל וחלקתם את הארץ וג׳ והיה תפילו אותה וג׳.

ז. ימים. איאם עלי איאם אלמלך תזיד סניה כגׄיל בעד גׄיל.

קולה ימים על ימי מלך וג׳ יעני איאם אלמשיח לא ימות כמא קאל חיים שאל ממך וג׳. והכדׄי קאל ההנא שנותיו כמו דור ודור יעני תכון סניה מתׄל סנין מתתאבעה גׄיל בעד גׄיל וגׄיל בעד גׄיל עולם ועד.

ח. ישב עולם. יגׄלס דהר בין ידי אללה אלפצׄל ואלמערוף וכל יא רב חתי יחרזזה.

קאלו מן וכל ואשתקוה מן אשר מנה שר הסריסים. וענדי אן הדׄא מן לגה אלתרגום כלים מניא כמא קאל ומניא די מתיהבין לך. פתקול אלאן חסד ואמת מן ינצרהו אלפצׄל ואלחק אלה יחרזוה. אי אלפצׄל ואלחק אלדׄי יפעל הם להןםן מתׄל אלה יחרזוה מן כל אדׄי.

ט. כן אזמרה. כדׄאך אמגׄד אסמך לדהר לתופיתי נדׄןוןרי יום בעד יום.

פרק סב

א. למנצח על ידותון מזמור לדוד.
ללמסתחתׄ עלי נבוה ידותון מגד לדאוד.

קלת על ידותון עלי נבוה ידותון אדׄ לם יקול למנצח לידותון. וקאלו ללמסתחתׄ עלי נבוה ידותון.

ב. אך אל אלהים. כדׄאך אלי אללה סכות נפסי לאן מנה פרגׄי.

הדׄא אלמזמור מתצל במא קבלה לאנה למא דׄכר נחלת ארץ ומשיח יוי חתׄנא עלי אלצבר פי הדׄא אלגׄאליה ואן טאל אלמכתׄ כמא קאל אם יתמהמה חכה לו וג׳. קולה אך תכׄציץ אן סכות נפסי וצברי ללה תעאלי ופי טאעתה כמא קאל ישב בדד וידם וג׳ וכמא קאל זעף יוי אשא אי אחתמל גׄמיע מא יגׄרי עלי מן אלהואן אן מנה אי מן ענדה מגותׄתי.

ג. אך הוא. כדׄאך הו קואיי ומגותׄתי מנה מחגׄבי לא אמיל כתׄיר.

קולה אך הוא צורי יעני אן הו כדׄאך מעבודי דון כל מעבוד ומן

ו. יבחר] תהלים מז, ה. וחלקתם] יחזקאל מז, כא־כב.
ז. חיים] תהלים כא, ה.
ח. אשר] דניאל א, יא. ומניא] עזרא ז, יט: ומאניא.
ב. אם] חבקוק ב, ג. ישב] איכה ג, כח. זעף] מיכה ז, ט. עלין בכ״י עליי.

הו כֹצוצה̈ אלמגותֹה̈ ולא יגותֹ אחד סואה. וכמא וצף מן תעגֹיז אלאותֹאן אף יצעק אליו ולא יענה וג׳. וקולה משגבי לא אמוט רבה יעני אן אללה עז זגֹל משגב לישראל ואן ישראל לא ימילו כתֹיר עלי אלדואם לא בד מן רחמה̈ וופא אלמואעיד ואלבשאראת כמא קאל כי לא לעולם אריב וג׳.

ד. עד אנה. אלי מתי תשושו עלי הדֹא אלרגֹל תבכעון כלכם חתי צאר ישראל כחאיט מאיל כגֹדאר ׳אלמנדחיה̈.

קאלו תהותתו מן תהו יעני תכֹרבו. וקאלו תהותתו כלמה̈ פרדיה̈ ליס להא אשתקאק ופסרוהא בהת אי אלי מתי תבהתון ותשהדון עליה יעני עלי ישראל יא אהל אלעאלם וקד צֹעף וצאר מתֹל חאיט מאיל מתֹל גֹדאר אלמנדחאה̈ ולא יכֹפי צֹעפה חתי כלכם קד אגֹתמע ראיכם עלי קתלה.

ה. אך משאתו. כֹאץ אכתֹר מן חמלתה אשארו לאדחא ירצֹו אלכדֹב פי פמה יברכו ופי גֹופהם ישתמו סרמדא.

יעני אכתֹר ממא סכֹט רב אלעאלמין עלי ישראל ושאלהם ואלקאהם כמא קאל כי נשאתני ותשליכני אלגוים תשאורו לידחון ישראל כמא קאל אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה. וקאל מפסר אכֹר אכתֹר ממא פעל רב אלעאלמין וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: ולהפיל זרעם בגוים וג׳ וקאל וגם אני נשאתי ידי להם וג׳ אלגוים טלבו הלאכהם באלכליה̈ כמא קאל אמרו לכו ונכחידם מגוי וג׳ כי נועצו לב יחדו פקאל כֹאץ אכתֹר מן חמלתה אשארו ודברו בעץֹ מע בעץֹ לאדחא ירצֹו אן יכון רסמהם הדֹא יסלם פי טֹאהר כלאמהם ופי גֹיאתהם אללענה̈ ואלמסבה̈.

ו. אך לאלהים. כֹאץ ללה אסכתי יא נפסי אן מנה רגֹאתי.

קאל ממנו ישועתי תֹם קאל כי ממנו תקותי עלמנא אנא אדֹא צברנא פי הדֹא אלגלות עלי אלהואן ואלדֹל ואלאסתכֹפאף ואלשתם ואלקדֹף ואלצפע ואלמעירה̈ וגֹעלנא רגֹאנא דין אלחק וחפטֹנא דין אלחק וחפטֹנא אואמר רב אלעאלמין ותיקנא אן הדֹה אלמואעיד חק ואדֹא אסתכֹף בנא לא נקול כם הדֹא אלהואן ונצֹגֹר אלא גוי נתתי למכים ולחיי למורטים וג׳ פאן ענד דֹלך ויוי אלהים יעזר לי וג׳. יגֹב עלינא יא אכֹוה̈ נעתקד אן כֹזי הדֹה אלדניא הו כֹזי לוקתה ואלכֹזי מן אלרחמן כֹזי דאים. ויל מן כאן וגהה כֹאזי מן רב אלעאלמין וטובא מן אחתמל וצבר עלי כֹזי בן אדם ולם יכֹזא מן בארי אלעאלם כמא קאל ואדע כי לא אבוש וקאל אשר לא יבושו קוי ולדֹלך קאל

ג. אף] ישעיה מו, ז. כין] שם, נז, טז.
ד. אלמנדחיה̈] בכ״י אלדנחיה.
ה. כין] תהלים קב, יא. אשר] זכריה א, טו. וישא] תהלים קו, כו־כז. וגם] יחזקאל כ, טו. אמרו] תהלים פג, ה־ו.
ו. גוי] ישעיה נ, ו. כין] שם, שם. ויוי] שם, ז. אשר] שם, מט, כג.

כי ממנו תקותי בעד אן ערף וקאל ממנו ישועתי. וקאל איצׄא

ז. אך הוא צורי. כׄאץ הוא קואי ומגותׄתי מחגׄבי לא אמיל.

אולא לא אמוט רבה יעני בין ד׳ מלכיות. לא אמוט פי וקת אלשדהׄ וחבלי משיח.

ח. על אלהים. עלי אללה פרגׄי ועזי קוי עזי מסתכני באללה.

וצף הדׄא אלאחסאן תׄם קאל לאהל אלגלות לא תאיסו ולא תקטעו רגׄאכם מן יוי אתכלו עליה.

ט. בטחו. אתקו בה פי כל וקת יא שעב יוי אספכו בין ידיה קלובכם קולו אללה מסתכן לנא סרמדא.

מעני בכל עת אי פי כל דור ופי כל ממלכה אבדא לא תסתרכׄו מן טאעהׄ אלרחמן לאנה כׄאלק קוי קאדר כמא קאל בטחו ביוי עדי עד וג׳. שפכו לפניו לבבכם יריד אכׄלאץ אלניהׄ כמא קאל וקרעו לבבכם אלבאטן יריד אלרחמן ליס אלטׄאהר לבני אדם בגיר ניהׄ.

י. אך. אן בני אדם הבא כדׄב בני אלאנסאן לו רפעו פי כפתי אלמיזאן הם מן הבא גׄמיעא.

אי כל אלנאס. ומן הו הבא ומא ליס פיה נפע לנפסה כיף יכון פיה נפע לגירה. ויעני בהדׄא אי אתכלו עלי מן לא יזל ולא יזול. לא תתכלו עלי מן אדׄא ועדך בגׄמיל רגׄעת בעד סאעהׄ תטלב אחסאנה קאלו לך פלאן קד מאת. לדׄלך קאל אל תבטחו בנדיבים וג׳ תצא רוחו וג׳ כי במה נחשב הוא.

יא. אל תבטחו. לא תתכלו בגשם ובגצב לא תתהבון יסאר ומאל אדׄ ינמו לא תגׄעלו אליה באלכם וקלבכם.

עושק מא כאן מן גשם פי מעאמלהׄ כמא קאל או עשק את עמיתו ומא כאן מן גשם אלאגׄיר כמא קאל לא תעשוק שכיר וג׳. ואנטׄר מא אדק מא קאל ישעיה פי אלעושק מואס בבצע מעשקות. קולה בבצע מעשקות חרם אולא אלטמע פי אלגשם פאדׄא חרם אלאנסאן עלי נפסה אלטמע לם יבלג אלי אלעושק אלדׄי הו אלפעל נפסה. ואמא אלגזל פהו אלאכׄתלאס מן אלנאס אמואלהם באלקהר כמא קאל וחמדו שדות וגזלו וג׳ וכמא קאל ויגזל את החנית מיד המצרי. וערפנא אן אללה יתולא מחאכמהׄ אלעושקים כמא קאל וקרבתי אליכם למשפט וג׳. וקולה אל תהבלו אי אנה הבל פלא תתחבו בה וכמא קאל פי עובדי הבלים וילכו אחרי ההבל ויהבלו. חיל

ז. לא אמיל] בכ״י לך. לאן] תהלים סב, ג, בכ״י רבא.
ט. בטחו] ישעיה כו, ד. וקרעו] יואל ב, יג.
י. אך] תהלים קמו, ג־ד. כין ישעיה ב, כב.
יא. און] ויקרא ה, כא. לאן] דברים כד, יד. מואס] ישעיה לג, טו.
וחמדו] מיכה ב, ב. ויגזל] שמוב כג, כא+. וקרבתי] מלאכי ג, ה.

כי ינוב אל תשיתו לב אדׄא נטׄרת מאל ינמו וידר לא תעתמד עליה ותגׄעל קלבך ובאלך אליה אנה יבקא או יכׄלצך מן אלמות או מן אלשדאיד אקרא לא יועיל הון וג׳ ומן לח וחרץׂ פי גׄמע אלאמואל לא יברו מן אלעקאב לאנה מא יתכׄלץ מן אלטׄלם וכמא קאל ואץ להעשיר לא ינקה.

יב. אחת. ואחדהׄ כׄאטב אללה אתׄנתין הודׄא סמעת אן עז ללה.

קאל בעץׂ אלעלמא אן מעני אחת דבר אלהים וג׳ אי אן קד וכד אללה פי אמר אלטׄלם קאל עלי הר סיני לא תגנב כרהׄ תׄם אעאד עליהם משה עליו השלום תׄאניהׄ פי עשרת הדברים פצארת כרתין. וקאל אכׄר קאל פי הר סיני לא תגנב ופי מדבר סיני לא תגנובו פצארת כרתין. וקאל אכׄר קאל פי מדבר סיני לא תעשק את רעך ולא תגזל ופי ערבות מואב לא תעשק שכיר וג׳. וקאל מפסר אכׄר אחת דבר אלהים יעני בה יגׄב עלי אלעבאד אדׄא קאל אללה קול יקבלו ליס כל וקת יגׄב אן יקול אפעלו וכמא קאל הכל היום יחרש החרש וג׳ פקאל כרהׄ ואחדהׄ קאל אללה הדׄה אלאתׄנתין אלתי סמעת בטחו בו בכל עת עם: אל תבטחו בעשק. הדׄה אלאתׄנין יגׄב תקבלוהא מן אול כרהׄ ליס תחתאגׄו כל וקת תרסל אליכם אלאנביא פאקבלו קולה אן אלעז ואלשרף לה.

יג. ולך יוי. ולך יא רב אלאחסאן אן אנת תכאפי כל ואחד בפעלה.

אמא מכאפאהׄ אלצאלחין פהי באלאחסאן כלה. ואמא מכאפאהׄ אלטׄאלמין פקד אפצׄל עליהם כתׄיר פי דאר אלדניא ואמהלהם פעלי כל חאל לה אלפצׄל ואלאחסאן. וקאל בעץׂ אלעלמא קצד בהדׄא אלקול אלי אלצאלחין פקט לאנה קד קאל פוק כי עז לאלהים יריד נקמהׄ אלעצאהׄ כמא קאל ועזו ואפו על כל עזביו פקאל אלאן ולך יוי חסד מכׄצוץ באלאכׄיאר. וקאל אכׄר ולך יא רב אלפצׄל מן אן תכאפי כל ואחד מתׄל פעלה באלאסתקצא וכמא קאל ואל תבוא במשפט את עבדך וג׳.

פרק סג

א. מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה.
מגׄד לדאוד ענד כונה פי בריהׄ יהודה.

ב. אלהים. יא אללה טאיקי אנת אדאלגׄך עטשת לך נפסי צׄמר לך בשרי פי ארץׂ מפאזאהׄ ולגב בגיר מא.

תהבלו] בכ״י תבהלו. וילכון] מלב יז, טו+. לאן] משלי יא, ד. ואץ] שם, כח, כ.
יב. וכד = אכד. לאן] שמות כ, טו. לא תגנובו] ויקרא יט, יא. לא... תגזל] שם, יג. לאן] דברים כד, יד. הכל] ישעיה כח, כד.
יג. ועזו] עזרא ח, כב. ואל] תהלים קמג, ב.

הדֿא אלמזמור מתצל במא קבלה לאן קבלה דֿכר כיף יגֿב אן יסתעמל ישראל אלצבר ואלרגֿא ללה ויתֿק ויתכל עלי אלרחמאן ויפעל אלכֿיר ולא יתכל עלי אמור אלדניא. פאדֿא פעל הדֿא וטלב אללה וגֿדה פלדֿלך אצֿאף אלהים אלי אתה אלי מא קבלה. ואעלם אן דוד קאל הדֿא אלמזמור והו הארב מן שאול פי מדבר יהודה כמא קאל וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר במדבר זיף וג׳. פשבה כון דוד פי אלבריה̈ והרבה מן עדוה אלטאלב לה בכון ישראל פי אלגלות אלממתֿל באלמדבר פי מוצֿע אלעטש כמא קאל ועתה שתולה במדבר וג׳. וקולה אלהים אלי אתה אשחרך ידל אן הדֿא וקת אלשדה̈ ואחתראק אלטלב כמא קאל עד אשר יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני ויקולו לכו ונשובה אל יוי. וקולה צמאה לך נפשי יריד עטש אלחכמה̈ ואלנבוה̈ ואלעלום כמא קאל ונעו מים עד ים. קדם אולא דֿכר אלגֿוע ואלעטש תֿם קאל לא רעב ללחם ולא צמא למים וג׳ והדֿא פציח אן שדה̈ אלעטש אלדֿי דֿכרתה אלאנביא הו אלנבואה ועלום אלכתאב. ומן אלמעלום אלדֿי לא שך פיה אן דוד קאל הדֿא אלפצל ברוח הקדש והו נביא ולם יכון עטשאן מן אלמא לאנה פי הדֿא אלוקת כאן בין מדן יהודה. פאדֿן ליס עלי נפסה קאל הדֿא אלמעאני בל עלי ישראל אלדֿי יתלטֿו פי אלגלות עלי מא מצֿא מנהם מן אלאנביא ואנהם בלא נביא ולא חוזה כמא קאל אין עוד נביא וג׳ וקאל ביום ההוא תתעלפנה הבתולות היפות והבחורים בצמא וג׳. קולה הבתולות היפות והבחורים יריד אלצדיקים ושארית ישראל אלמוצופין באלחסן כמא קאל כלך יפה רעיתי ומום אין בך. וקולה נפשי תֿם בשרי כמא קאל פוק שפכו לפניו לבבכם וג׳ פיריד בהדֿא גאיה̈ אלאגֿתהאד בניה̈ אלנפס ואלקלב תֿם בתעב אלגֿסם פי אלצלוה̈ ואלציאם ולבס אלמסח ואלבר ותחסן אלעזם וכמא קאל לבי ובשרי ירננו. ופסרת כמה צֿמר לפטֿה̈ פרדיה̈. וקאלו איצֿא עטש תרגום צמאים כמהים. ופסרת ועיף מוצֿע לגב לאנה מדֿכר.

ג. כן בקדש. כמא פי אלקדוסיה̈ שהאדתך כדֿאך איצֿא לאנטֿר עזך ווקארך.

אי כמא נטֿרת עזך ענד כֿרוגֿנא מן מצר אדֿ קאל נהלת בעזך אל נוה קדשך וכמא נטֿרת וקארך עלי הר סיני ומראה כבוד יוי כאש אכלת וג׳ וכדֿאך וקת בנא אלבית קאל וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יוי

ב. וישב] שמוא כג, יד. ועתה] יחזקאל יט, יג. עד] הושע ה, טו. לכו] שם, ו, א. ונעו] עמוס ח, יב. לא] שם, יא. אין] תהלים עד, ט. ביום] עמוס ח, יג. כלך] שיהש ד, ז. שפכו] תהלים סב, ט. לבי] שם, פד, ג. צמאים] שם, קז, ה.

ג. נהלת] שמות טו, יג. ומראה] שם, כד, יז. וכל] דהיב ז, ג.

בא אל הבית וג׳ הכד׳י לאנט׳ר עזך וקארך.

ד. כי טוב. אן ג׳יד פצ׳לך מן חיוה׳ אלדניא שפתי יסבחוך.

אוצל מא ישאהד מן אלוקאר פי עתיד בלאת׳ואב אלעט׳ים פקאל אן פצ׳לך ואחסאנך כ׳יר מן חיוה׳ אלדניא. והד׳א אלחסד הו אלמועוד בה ללצאלחין כמא קאל ועשה חסד לאלפים לאהבי וג׳. וקד יג׳ב אן יתחקק אלאנסאן אן הד׳א אלחסד הו אלת׳ואב לא שך פיה לאנה אן תוהם אנה שי מן ערוץ׳ אלדניא ואחסאנהא פד׳אך משתרך פיה אהל אלעאלם אלצאלח ואלעאצי כמא קאל חסדך יוי מלאה הארץ. וקולה שפתי ישבחונך יריד אלתסביח ואלתעט׳ים ללה עלי כל אחסאן.

ה. כן. כד׳אך אשכרך פי בקאיי באסמך ארפע כפי.

יריד מהמא אנא באקי אבדא אשכרך ואסבחך וכמא קאל אשירה ליוי בחיי הד׳א תרגיב וחת׳ עלי שכר אללה מהמא אלאנסאן פי אלוג׳וד לאנה אד׳א אנצרף מן הד׳א אלעאלם ליס לה פעל יכון לה עליה ת׳ואב. וקולה בשמך אשא כפי יעני אן אלאנסאן אד׳א ד׳כר שם יוי יג׳ב אן ירפע כפיה ויכ׳לץ ניתה כמא קאל נשא לבבנו אל כפים וג׳ וקאל שאו ידיכם קדש.

ו. כמו חלב. מת׳ל אלת׳רב ואלדסם תשבע נפסי ושפתי אלתרננאת ימדח פמי.

הד׳א טלבה בעד אלעטש ואלצ׳מא אלד׳י קאל צמאה לך נפשי. אלאן מת׳ל אלת׳רב אלדסם תשבע נפסי אלכ׳יראת כמא ועדת ורויתי נפש הכהנים דשן וג׳ וקאל דשנים ורעננים יהיו. פענד ד׳לך ושפתי רננות יהלל פי כמא קאל ואכלתם אכול ושבוע והללתם וג׳.

ז. אם זכרתיך. אן ד׳כרתך עלי פרשי פי נבואת אהד׳ר בך אי בתסביחך.

אם ג׳זם מת׳ל אם תקטול. קאל יא רב אן ד׳כרתך עלי אלדואם ולו נמת עלי פראשי לם אנסאך ופי נוב אלליל כמא אמרת קומי רני בלילה לראש אשמורות וג׳ כמא קאל פוק שפכי לפניו וג׳.

ח. כי היית. אן כנת עון לי ופי פי כנפיך ארנן.

אי לם תזל מעין לי כד׳אך תעינני. וקולה ובצל כנפיך ארנן פי קדסך כמא קאל ובאו ורננו במרום ציון וג׳.

ט. דבקה. אלתצקת נפסי וראך בי אדעמת ימינך.

ד. ועשה] שמות כ, ו. חסדך] תהלים קיט, סד.
ה. אשירה] שם, קד, לג. נשא] איכה ג, מא. שאו] תהלים קלד, ב.
ו. ורויתי] ירמיה לא, יד. דשנים] תהלים צב, טו. ואכלתם] יואל ב, כו.
ז. אמ] תהלים קלט, יט. קומי] איכה ב, יט. שפכו] תהלים סב, ט.
ח. ובאו] ירמיה לא, יב.

אי ורא טאעתך כמא אמרת ובו תדבק. בי תמכה ימינך אי אכ̇ד̇ת בידי ואסנדתני במעונתך כמא קאל סמכני כאמרתך וג׳ סעדני ואושעה.

י. והמה. והם ללוחשה̇ יבתגו נפסי ידכ̇לו פי מסאפל אלארץ̇.

יעני אנט̇ר יא רב אלי אעדאיי יטלבו הלאכי וכיף יכמנו לי פי מסאפל אלארץ̇.

יא. יגירוהו. יג̇רוה ישראל עלי חד אלסיף נציב אלת̇עאלב יכונו.

יעני אנט̇ר יא רב כיף כאנו יג̇רו ישראל עלי חד אלסיף כמא קאל פי אדום ותגר את בני ישראל על ידי חרב וג׳. מנת שעלים יהיו אי יכונו נציב לאכ̇ס אלנאס.

יב. והמלך. ואלמלך יפרח ברב אלעאלמין ימתדח כל אלחאלף בה אן יסתד פם מכ̇אטבי אלבאטל.

קולה והמלך ישמח באלהים יריד משיח כמא קאל הנה ימים באים נאם יוי והקימתי לדוד צמח צדיק וג׳ וקאל הן לצדק ימלך מלך וג׳. ומעני יתהלל כל הנשבע בו יעני מן יחאלפה ויקטע מעה עהד. וקאלו מן יכון מנה בבאל וקריב אליה ויחלף בחיותה ד̇אך ימתדח ויפרח. כי יסכר פי דוברי שקר אי יזול כל מד̇הב באטל ויט̇הר דין אלחק כמא קאל אליך גוים יבואו מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו וג׳. ופסרת יסכר יסתד וינטבק מת̇ל ויסכרו מעינות תהום. והד̇א מן אחרף אלאבדאל כ״ג׳ ויסכרו: ויסגרו: יסכר . יסגר.

פרק סד

א. למנצח מזמור לדוד.

ללמסתחת̇ מג̇ד לדאוד.

ב. שמע. אסמע יא אללה צותי בנת̇י מן פזע אלעדו תחרז חיותי.

למא קאל פוק יגירוהו על ידי חרב אוצל אליה פנון מן שר אלאעדא ושרח כיף יקאבלו עלי פעלהם.

ג. תסתירני. תסתרני מן ג̇מע אלאשראר מן רג̇ה̇ פאעלי אלג̇ל.

ויג̇וז מסוד מרעים יעני תסאררהם ותדבירהם עלי אלצאלחין ומא ידכ̇ל אלקלוב מן פזעהם והולהם.

ט. ובו] דברים י, כ. סמכני] תהלים קיט, קטז-קיז.

יא. ותגר] יחזקאל לה, ה.

יב. הנה] ירמיה כג, ה. הן] ישעיה לב, א. אליך] ירמיה טז, יט.

ויסכרו] בראשית ח, ב. ויסגרו] נחמיה יג, יט. יסגר] יחזקאל מו, ב.

ב. יגירוהו] תהלים סג, יא.

ד. אשר. אלדֿי סננו מתֿל אלסיף לסאנהם מדו קוסהם וגֿעלו סהמהם עליה סבב זער.

פסר אן אלמראד באלסיף הו דקיק מא יקצדו מן כלאמהם וחילהם ותדבירהם כמא קאל ולשונם חרב חדה ושרחנאה עלי מלכות רביעית. וקד קאל בעץׄ אלעלמא אן שננו יריד בה אתֿנו מתֿל סיף דֿו חדין להא שני פיות. וקולה דרכו חצם וג׳ יריד צעובהֿ כלאמהם וגמזהם.

ה. [לירת. לארשאק פי] אלמסאתר אלצחיח גפלהֿ ירשקוה ולא יתקו מן אללה.

מא אצעב מצאיב ישראל פי הדֿא אלגלות לדֿלך תראה ימתֿל מן ילחקהם פיה בכל שי יכֿאף מנה. פכרהֿ יקול יא רב במסתר כאריה בסכה וכרהֿ ימתֿל פעל אלאעדא באלהֿ אלסלאח ואשד מא פיהא אלסיוף ואלקסי ואטמהא אדֿא גֿאת גפלהֿ לא יכון אלאנסאן מתחפטֿ מנהא פאנהא תבלג מנה ותעטבה כמא קאל פתאם יורוהו ולא ייראו. ומע מא לא יכֿאפו ירו אן מא יפעלו בישראל דיאנהֿ יתקרבו בהא אלי אללה תעאלי.

ו. יחזקו. ישדדו להם סבב רדי אי כלאם סו יקצו לדפן אוהאק קאלו מן ינטֿר להם.

קולה יחזקו למו יעני ידברו אמור קויהֿ לא יחתגֿ עליהם באקתדאר כמא קאל טמנו גאים פח לי. קאלו מן ינטֿר פי אמר ישראל אי ליס ינטֿר אללה פי מא נפעל בהם כמא קאל ויאמרו לא יראה יה וג׳.

ז. יחפשו. יפתשו צעאיד פנינא מן פתש מפתש וניהֿ כל ואחד...

...יעני יפתשו פי ...אן דֿאך ענדהם מתֿל קרבאן. וקאלו יחפשו יפתשו עליהם אלאפכאר חתי יצח עזמהם עלי אמר קוי. ואשתקו עולות מן ומעלות רוחכם: והעולה על רוחכם. וקאלו יחפשו מתֿל התחפש ובא במלחמה. ורסם אלמלך פי אלחרב יתגיר ויתנכר חתי לא יערף פקאל אלאן יגירו ראיהם ואפכארהם מן חאל אלי חאל ומן תדביר אלי תדביר דאים. ונחן פקד פנינא כמא קאל תמנו חפש מחפש מן הדֿא אלתגייר אלמגיר מן וגה אלי וגה. וקרב איש ולב עמק ומא פי גוף הדֿא אלרגֿל בעל מרמה כמא קאל מאיש מרמה ועולה תפלטני והו מלכו רביעאה וכמא קאל פוק יגירוהו על ידי חרב עלי מא

ד. ולשונם] שם, נז, ה.
ה. במסתר] שם, י, ט.
ו. טמנו] שם, קמ, ו. ויאמרו] שם, צד, ז.
ז. ומעלות] יחזקאל יא, ה. והעולה] שם, כ, לב. התחפש] מלא כב, ל+. מאיש] תהלים מג, א. יען] יחזקאל לה, ה.
ח. והיה] ישעיה כט, ה. קצף] זכריה א, טו: וקצף. כאן] בכ״י כאנו.

שרחת אנה מקאל עלי אדום אד̇ יקול יען היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב וג׳. פקאל אלאן וקרב איש ולב עמוק מן יעלם מא פיה ומא יעתקד לנא אלא אנת פאנת אלמכאפי ואנת מקאבלה עלי פעלה כמא קאל

ח. וירם אלהים. ורשקהם אללה סהם גפלה̈ צארו קתלתהם פיהא אי פי הד̇ה אלעקובה̈.

קולה וירם אלהים חץ פתאום וג׳ יעני כאנו יפעלו לירות במסתרים תם פתאם כד̇אך יקאבלו אי תג̇יהם אלאפאת ואלנקם גפלה̈ כמא קאל והיה כאבק דק המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם. יעני אן הד̇א יחל אגפל מא כאנו פי מלכהם כמא בין אלמלך לזכריה בקולה קצף גדול אני קוצף על הגוים השאננים. פאקר [אן] מא כאן יאתיהם אמר אללה.

ט. ויכשילוהו. לאנהם עת̇רוה עליהם פי לסאנהם ינפרו כל נאט̇ר פיהם.

ויכשילוהו יעני אלמדכור פוק והו אלתם פלאנהם עת̇רוה באד̇אהם ובלאיאהם כד̇אך רשק עליהם חץ פי לשונם חתי צארו עברה̈ כמא קאל והיתה אדום לשמה כל עובר עליה וג׳ והכד̇י קאל איצ̇א פי נינוה והיה כל רואיך ידוד ממך. ולד̇לך קאל ההנא יתנודדו כל ראה בם יצירו עברה̈ למן יראהם.

י. וייראו. ויפזעו כל אלאדמיין ויכ̇ברו פעל אללה תעאלי לאן פעלה עקלו ונט̇רו.

יעני אנה ענד ט̇הור הד̇ה אלנקם אלתי תחל באעדא ישראל יכ̇אף אהל אלעאלם שרק וגרב כמא קאל וייראו ממערב את שם יוי וג׳ וכמא קאל משמים השמעת דין וג׳. ויגידו פעל אלהים יעני מא ישיע אלכ̇בר פי אקטאר אלעאלם במא ג̇רי מן הלאך גוג. ומע ד̇אך יום הלאך גוג ימטר רב אלעאלמין נאר פי בלדאן אלאבאעד ופי אלג̇זאיר אלשאסעה̈. פאד̇א ג̇א אליהם אלמנפלתין ופי אג̇סאמהם את̇אר אלנקמה̈ קאלו להם אהל אלמדן מתי חל הד̇א אלבלא עליכם ענד ירושלם קאלו להם אליום אלפלאני קאלו להם ופי ד̇לך אליום בעינה כאן ענדנא נאר מן אלסמא כמא קאל ושלחתי אש במגוג וביושבי האיים לבטח וג׳. קולה ושלחתי אש במגוג הם אלמג̇תמעין פי עמק יהושפט. וקולה וביושבי האיים לבטח יעני אהל אלג̇זאיר ואלבלדאן אלד̇י הם לבטח פיג̇יהם איצ̇א אמר אללה תעאלי פענד ד̇לך יאמנו כמא קאל וידעו כי אני יוי. וקאל איצ̇א ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם. וקולה ומעשהו השכילו

ט. והיתה] ירמיה מט, יז. והיה] נחום ג, ז.
י. וייראו] ישעיה נט, יט. משמים] תהלים עו, ט. ושלחתי] יחזקאל לט, ו. ונתתי] שם, כא. ועתה] תהלים ב, י.

יעני עקלו ורגֿעו אלי דין אלחק וכמא קאל ועתה מלכים השכילו וג׳.

יא. ישמח. יפרח אלצאלח ברב אלעאלמין ויסתכן בה וימתדחו כל מסתקימי אלקלב.

יעני מן כאן צאלח פי פעלה צחיח אלאעתקאד לאנה כֿתמה בקולה כל ישרי לב.

פרק סה

א. למנצח מזמור לדוד שיר.
ללמסתחתֿ מגֿד לדאוד נשיד.

ב. לך דומיה. לך אלמדחהֿ באלהדו ואלסכות אללה פי ציון ולך יסלם אלנדֿר.

הדֿא אלמזמור מתצל במא קבלה לאנה למא וצף מא יחל באלגֿוים מן אלהלאך תֿם רגֿועהם אלי דין אלחק אתבע דֿלך פקאל דומיה תהלה אי אן אהל אלעאלם יסכתו מן עבאדאתהם וימדחו רב אלעאלמין. וכדֿאך יקול פי זכריה כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וג׳ תֿם רני ושמחי בת ציון וג׳ נטֿיר קולה ישמח צדיק כי חזה נקם וג׳. תֿם אכֿר אלקצהֿ קאל הס כל בשר מפני יוי וג׳ אי סכת אלכֿלק ממא הם עליה מן אלכפר ואלבאטל ועבדו אללה וחדה לא שריך לה. וכדֿאך קאל ההנא לך דומיה תהלה. ולמא כֿתם אלמזמור אלפוקאני בדֿכר אלתהליל פקאל ויתהללו כל ישרי לב ערף אן הדֿה אלמדחהֿ הי ללה פקאל לך דומיה תהלה וג׳. וקאל מפסר אכֿר אן מעני לך סכות אלמדחהֿ יריד אן אלמדחהֿ תכון ברפע אלצות פי אלאגֿואק וקד תכון בקול דממה ללאחאד וכמא קאל רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע. תֿם שרח אן אלצלוהֿ הכדֿי הי גאיהֿ שפיכות נפש כמא קאל ואשפך את נפשי לפני יוי. וקאלו איצֿא לך דומיה תהלה לך ישבה אלמדחהֿ יא אללה פי ציון יעני אן אלמדחהֿ פי ציון בכלי שיר וקרבנות וחצצרות וכלי עז וכהנים ולוים לא כמא כנא פי אלגלות בגיר הדֿה אלצפאת תחת כֿדמהֿ אלאמם. פקאל לך ישבה ולך תליק אלמדחהֿ יא אללה פי ציון ולך ירסם אלנדֿר יעני אן אגֿתמאע הדֿא בך יליק ויחסן וישבה. וקאלו ולך ישלם נדר יעני אן אלצלוהֿ פי ציון מעופא אלנדֿור ללה מקבול ואן הכדֿי יכון צורהֿ ישראל כמא קאל איצֿא נדרי ליוי אשלם וג׳ בחצרות בית יוי.

ב. כין] זכריה ב, יג. ישמח] תהלים נח, יא. הס] זכריה ב, יז. רק] שמוא א, יג. ואשפך] שם, טו. נדרי] תהלים קטז, יד. בחצרות] שם, יט.

ג. שמע. יא סאמע אלדעא אליך כל בשרי יאתי.
קולה עדיך כל בשר יבאו יריד אגתמאע אלכלק לעבאדה יוי כמא קאל כי לי תכרע כל ברך וג׳ וקאל יום הוא ועדיך יבוא וג׳ וכמא קאל בהקבץ עמים יחדו וג׳. ופסרת עדיך אליך לאן אלאצל פיה עד ותפסירה אלי צאר עדיך אליך ואסתתקלת אן אקול חתאך.
ד. דברי. אסבאב אלדנוב עטמו מני אגראמנא אנת תגפרהם.
הדא תעלים כיף יגב אן יסתגפר אלאנסאן רבה עלי דנובה. פקאל יא סאמע אלצלוה אלדי אליך ירגעו בני אדם אגפר דנובי פקד עטמת עלי ותקלת אכתר מן גסמי חתי מא אטיק חמלהא כמא קאל פי מוצע אכר כי עונתי עברו ראשי וג׳. פשעינו אתה תכפרם אי כמא ועדת וקלת מחיתי כעב פשעיך.
ה. אשרי. טובא אלדי תכתאר ותקרב יסכן חצאירך נשבע פי כיר ביתך פי קדס היכלך.
יעני טובא מן יכתארה אללה ויסכנה ביתה וקדסה. דכר בית וחצרות והיכל. פאמא אלבית פעאם. וקולה חצריך יריד מואצע ישראל ולוים. ודכרה היכל יעני מוצע מרתבה אלכהנים. וקולה נשבעה בטוב ביתך יעני אלתואב כמא קאל לראות בטוב יוי בארץ חיים.
ו. נוראות. מהאבאת בעדל תגיבנא יא אלה פרגנא יא תקה כל אקאצי אלארץ וסכאן אלבחר אלבעידין.
קולה נוראות וג׳ יעני כבאר אלאיאת ואלמעגזאת ואלעגאיב אלתי ועדת אן תטהר פי מא יאתי תטהר דלך כמא אטהרת קדים אד יקול הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדולות ואת הנוראות וג׳. וכדאך קאל למשיח ותורך נוראות ימינך. פסרת ותורך תאג מן תורי זהב. וקולה אלהי ישענו ידל אן ליס אחד יגית סואה כמא קאל ואלהים זולתי לא תדע. וקולה מבטח כל קצוי ארץ וים רחוקים יערף אן גמיע אהל אלעאלם יגעלו תקתהם ומתכלהם ואעתמאדהם עלי בארי אלעאלם כמא קאל וייראו כל אדם וג׳.
ז. מכין. מהיי אלגבאל בקדרתה מתזר באלגברוה.
קולה מכין הרים בכחו תעריף אלעבאד עטמתה כמא קאל כי הנה

ג. כין ישעיה מה, כג. יום] מיכה ז, יב. בהקבץ] תהלים קב, כג.
ד. עלין בכ״י עליי. כין תהלים לח, ה. מחיתין ישעיה מד, כב.
ה. לראות] תהלים כז, יג.
ו. הוא] דברים י, כא. ותורך] תהלים מה, ה. תורין שיהש א, יא.
ואלהים] הושע יג, ד. וייראו] תהלים סד, י.
ז. כין עמוס ד, יג. ותועפות] תהלים צה, ד. צדק] איוב כט, יד.

יוצר הרים וג׳ וקאל ותועפות הרים לו. ומעני נאזר בגבורה לא אן תֿם אתזאר ולא לבאס ואנמא יעני אטֿהארה קדרתה לאן טֿהור אלשי יסמא לבאס ואתזאר כמא קאל פי מן אטֿהר אלעדל ואלאנצאף צדק לבשתי וילבשני וקאל והיה צדק אזור מתניו וג׳ וקאל פי מן אטֿהר אלטֿלם ואסתעמלה וכסה חמס על לבושו. כדֿאך ענד טֿהור עז רב אלעאלמין ואקתדארה יקול יוי מלך גאות לבש וג׳. וענד טֿהור בהאה ובהגֿתה יקול הוד והדר לבשת. וענד טֿהור עדלה יקול וילבש צדקה כשרין וג׳. וענד טֿהור אנתקאמה יקול וילבש בגדי נקם תלבשת וג׳. וענד טֿהור גירתה לישראל יקול ויעט כמעיל קנאה וענד טֿהור גֿברותה קאל נאזר בגבורה.

ח. משביח. מהדי צֿגיג אלבחאר צֿגיג אמואגהם וזחאם אלאמם.

קאל ומן גֿברותה ועטֿמתה אנה מהדי צֿגיג אלבחאר וצֿגיג אמואגהם. אדֿא ארתפעת אלאמואג מתֿל ארתפאע אלגֿבאל אלרואסי סכנהא בקדרתה עז וגֿל ואצֿעפהא חתי תציר לאטיה ענד אלשט כמא קאל אתה משל בגאות הים וג׳ אי ברפע אמואגה אנת תהדיהם ותכסרהם. וכדֿאך תכסר זחאם אלאמם אלמשבהין באלבחר וצֿם דֿכר אלאמם אלי דֿכר אלבחר ליערף אנה כמא הו קאדר עלי כסר גֿמיע אלאמם חתי ירגֿעו אלי תוחידה ואלאקראר ברבוביתה ואלכֿוף מנה כמא קאל

ט. וייראו ישבי קצוות וג׳. וכֿאפו ופזעו גֿלאס אטראף אלעאלם מן איאתך כֿרוג אלצבח ואלגרוב תרנן.

מוצאי מושך עצמו ומושך אחרים. יעני כֿרוג בקר והו אשראק אלשמס וכֿרוג אלגרוב יריד ירח וכוכבים. אי תצח ענדהם איאתך מתֿל צחה אלשמס ואלקמר אלתי תנטק בתסביחך. והדֿא נטק ותרנין אלמשאהדין וכמא קאל פוק וייראו כל אדם וג׳.

י. פקדת. אפתקדת אלארץ ולטיתהא כתֿיר תגניהא קסם אללה מלא מן אלמא תסוי חבובהם אן כדֿאך ועדת תהייהא.

קאל יא רב אפתקדת דֿנוב ישראל עליהם פלטית ארצֿהם במא מנעתהם אולא מן אלאמטאר כמא קאל כי יבשו אפיקי מים וג׳ וכמא קאל איצֿא דבק לשון יונק וג׳ וקאל בעבור האדמה חתה וג׳. ואלאן בעד הדֿא רבת תעשרנה כתֿיר תגניהא באלאמטאר כמא קאל ונתן מטר זרעך וג׳. ויציר קסם רב אלעאלמין יעני נחלת יוי ארץ הקדושה אלתי קסמהא אללה עלי אסבאט

והיה] ישעיה יא, ה. וכסה] מלאכי ב, טז. יוי] תהלים צג, א. הוד] שם, קד, א. וילבש] ישעיה נט, יז. וילבש] שם, שם. ויעט] שם, שם.
ח. אתה] תהלים פט, י. חתי] כנראה משהו הושמט כאן.
ט. וייראו] תהלים סד, י.
י. כי] יואל א, כ. דבק] איכה ד, ד. בעבור] ירמיה יד, ד.

ישראל **תציר מלא מן אלמא כמא קאל** נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים **וקאל** ומעין מבית יוי יצא וג׳ **וקאל** והיה על כל הר גבה ועל כל חומה נשאה פלגים יבלי מים. **ואדא כאנת אלגבאל ואלגבאע עלי הדה אלצפה פאלסהל ואלמרוג אחרי ואוכד. פלדלך קאל** רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים. **וקולה** תכין דגנם וג׳ **יעני תסוי חבובהם ותכתר נבאתהם אן הכדי ועדת וקלת** ונהרו אל טוב יוי על דגן ועל תירוש ועל יצהר וג׳ **וקולה** מעת דגנם ותירושם רבו.

יא. תלמיה. אתלאמהא ארוי סיר כראדיסהא בטשיש תפתתהא נבאתהא תברך.

יעני כתר אלרי כמא קאל והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו. נחות גדודיה **יריד** תסייר **עסאכרהא וגמועהא כמא קאל** ילכו מחיל אל חיל. **וקאל** גדודיה **חאפאת** אלתלמים **מן** והלך על כל גדותיו **ומתל** והירדן מלא על כל גדותיו. **יעני סיר יא רב אלאמיא פי חאפאת אלתלמים. ומעני** ברביבים **יעני תפתית מדר אלתלאם באלאמטאר דאך לתכתר ברכאת אלנבאת כמא קאל** צמחה תברך.

יב. עטרת. תוגת ישראל בסנה כירך ומחגאתך ידרון אלדסם.

סמי סנה אלישועה **באלקאב** שנת רצון **כמא קאל** לקרא שנת רצון ליוי: שנת שלומים לריב ציון: ושנת גאולי: שנת טובתך **והי סנה אלכיר ואלנעמה. וקולה** ומעגליך ירעפון דשן **יריד כתרה אלחב אלדסם אלסמין פי כל מוצע כמא קאל** ולחם תבואת האדמה והיה שמן ודשן.

יג. ירעפו. **ידרו מואטן אלבריה ואלטרב אלגבאר תתקלדנה.**

יעני בדכר אלמדבר **אי אדא כאנת אלבריה הכדי כירהא אלבלד נפסה אכתר ואעטם. וקולה** וגיל גבעות תחגרנה **יעני מא ישהאד מן אלכצב ואלברכאת פי אלגבאל ואלגבאע יטרב בה אלנאטרין כמא קאל** ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה.

יד. לבשו. לבסו אלמרוג אלגנם וגמוק יתעטפו באלבר יתקהקהו ישראל איצא ינשדו.

ונתן] ישעיה ל, כג. **נהר]** תהלים מו, ה. **ומעין]** יואל ד, יח. **והיה]** ישעיה ל, כה. **ונהרו]** ירמיה לא, יב. **מעת]** תהלים ד, ח.
יא. והורדתי] יחזקאל לד, כו. **ילכו]** תהלים פד, ח. **והלך]** ישעיה ח, ז. **והירדן]** יהושע ג, טו.
יב. לקרא] ישעיה סא, ב. **שנת]** שם, לד, ח. **ושנת]** שם, סג, ד. **ולחם]** שם, ל, כג: דשן ושמן.
יג. ההרים] שם, נה, יב.
יד. ויזרעו] תהלים קז, לז־לח. **כין]** יחזקאל לו, ט־יא. **זרע]** ירמיה לא, כז.

יעני כת̇רה̈ אלבהאים ענד כת̇רה̈ אלכ̇צב כמא קאל ויזרעו שדות ויטעו כרמים וג׳ ויברכם וירבו מאד וג׳ וקאל כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם: והרביתי עליכם אדם ובהמה וג׳ וקולה זרע אדם וזרע בהמה. ואכמל חסן אלנעמה̈ באלשכר ואלתסביח כמא קאל יתרועעו אף ישירו.

פרק סו

א. למנצח שיר מזמור הריעו.
ללמסתחת̇ נשיד מג̇ד ג̇לבו
ללה יא כל אהל אלארץ̇.

למא קאל פוק עדיך כל בשר יבואו וקאל וייראו ישבי קצות אתבעה באן קאל הריעו ליוי כל הארץ יעני אן כל אלעאלם יג̇תמעו עלי שכר אללה ותסביחה ותוחידה כמא קאל כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה וג׳. קולה אהפך אל עמים שפה ברורה יריד אן אללה ינסי אהל אלעאלם כלהם יתכלמו לגה̈ נקיה והי לשון הקדש כמא כאן קדים אד̇ קאל ויהי כל הארץ שפה אחת וג׳. וקולה לקרוא כלם בשם יוי יריד אלצלוה̈ בשם יוי ואלתוחיד. לעבדו שכם אחד אקאמה̈ אלפרוץ̇ ואלעבאדה̈ צף̇ ואחד וענק ואחד.

ב. זמרו. מג̇דו וקאר אסמה צירו פי אפואה אלנאס וקאר מדחתה. ויג̇וז שימו כבוד תהלתו אי אתלו כמא קאל וישם לפניהם ותלא בין ידיהם.

ג. אמרו. קולו ללה מא אהיב אפעאלך בכת̇רה̈ עזך יג̇חדו לך אעדאך. מעני אמרו לאלהים אי אד̇ענו באלאקראר וקולו מא אעט̇ם אפעאלך פאן בכת̇רה̈ עזך ועט̇מתך יג̇חדו לך אעדאך. אי יג̇חדו מד̇אהבהם ואדיאנהם ומעבודאתהם ויעבדוך וחדך לא שריך לך.

ד. כל הארץ. כל אהל אלארץ̇ יסג̇דו לך וימג̇דו לך ימג̇דו אסמך סרמדא. לם זאד יזמרו שמך סלה. יעני ליס אלאמר כמא כאן פי אלזמאן̇ אלאול אד̇א נט̇רו קדרה̈ רב אלעאלמין אד̇ענו ללוקת ת̇ם רג̇עו אלי טג̇יאנהם. הד̇א אלוקת בכ̇לאף ד̇לך יכ̇אפו מן אללה למא יט̇הר מן איאתה ויעבדוה חק עבאדתה ויתבתו עלי עבאדתה אבדא כמא קאל יזמרו שמך סלה. ויקולו בעץ̇ לבעץ̇.

א. עדיך] תהלים סה, ג. וייראו] שם, ט. כי] צפניה ג, ט.
כלהם] אולי יש לגרוס כלאמהם. ויהי] בראשית יא, א. לקרוא] צפניה ג, ט.
לעבדו] שם, שם.
ב. וישם] שמות יט, ז.

ה. [לכו]. תעאלו ואנטֹרו אפעאל אללה מא אעגֹבהא מהאב פי כל פעל אטֹהר דֹלך עלי בני אדם.

ו. הפך ים. אקלב אלבחר ליביס פי אלנהר יגֹוזו באלרגֹל תֹם נפרח בה.

אוצל הדֹא אלקול אלי נורא עלילה. אי הדֹא פעל עטֹים מהאב כמא שק בחר אלקלזם. אלאן הכדֹי יפעל והחרים יוי את לשון ים מצרים. וכמא בנהר כאנו יגֹוזו ברגל אעני נהר אלארדן הכדֹי אלאן יפעל והניף ידו על הנהר בעים רוחו וג׳. שם נשמחה בו אי תֹם פי אלמואצֹע אלתי יפעל הדֹא נפרח בפעלה. ויגֹוז שם יריד ציון וירושלם וארץ הקדושה כמא קאל כי נחם יוי ציון.

ז. מושל. מתסלט בגֹברותה עלי אלעאלם עיניה פי אלאחזאב תדידבנה אלזאיגין לא ירתפעו להם סרמדא.

קאלו בעץ֗ אלעלמא אי אלאן טֹהר סלטאן מלך אלעאלם וצח ענד גֹמיע אלאחזאב אן אללה הו מלך אלעאלם כמא קאל כי ליוי המלוכה. והדֹא קיל לאן אלעאלם אליום מכֹלא לא איה֗ ולא ברהאן ופי דֹלך אלוקת יתבין אלחק כמא קאל כי מלאה הארץ דעה את יוי כמים לים מכסים. וקאלו קום אן מענאה יא מושל בגבורתו עולם יא מן לא יכֹפא עליה כֹאפיה֗ וענדך טֹאהר מכשוף אפעאל אלכֹלק. הסוררים אל ירומו למו סלה אי עלי סביל אלדעא עלי אלעצאה֗ ואלזאיגין מן טאעה֗ אללה.

ח. ברכו. אשכרו יא שעוב אלהנא ואסמעו צות מדחתה.

ט. השם. אלדֹי ציר אנפסנא פי אלחיוה֗ ומא תרך ללזאל ארגֹלנא.

יעני אלדֹי בקאנא ולם יהלכנא פי הדֹא אלגלות ולם יזיל אקדאמנא וכאן מחגֹבנא כמא קאל משגבי לא אמוט רבה.

י. כי בחנתנו. אן אמתחנתנא יא אללה סבכתנא כסבך אלפצֹה֗.

יעני מחנה֗ ד׳ מלכיות. צרפתנו כצרף כסף וקת אלצרה כמא קאל וצרפתים כצרף את הכסף וג׳. ואמא בין ד׳ מלכיות פקאל הנה צרפתיך ולא בכסף וג׳. ואגֹיד ואקרב תקול הנה צרפתיך ולא בכסף סבכתך בלא תֹמן. פיכון קולה צרפתנו כצרף כסף עלי טֹאהרה אלא אנה בלא תֹמן כמא קאל חנם נמכרתם.

יא. הבאתנו. אדכֹלתנא פי אלמצידה֗ צירת אלשדה֗ פי חקוינא.

יעני בקולה הבאתנו במצודה וקת אלטֹפר ואלכֹדֹלאן כמא קאל ופרשתי

ו. והחרים] ישעיה יא, טו. והניף] שם, שם. כי] שם, נא, ג.
ז. כי] תהלים כב, כט. כי מלאה] ישעיה יא, ט.
ט. משגבי] תהלים סב, ג.
י. וצרפתים] זכריה יג, ט. הנה] ישעיה מח, י. חנם] שם, נב, ג.

עליו רשתי ונתפש במצודתי. שמת מועקה וג׳ יריד סנין אלגלות כמא קאל ימים על שנים תרגזנה בטחות.

יב. הרכבת. ארכבת כל אנסאן עלי רווסנא דכׄלנא בין מלוך ממתׄלין באלנאר וממתׄלין באלמא ואכׄרג׳תנא לרי.

הרכבת אנוש לראשנו יריד רכוב אלאמם עלינא ודכׄלנא בינהם והם מתׄל אלנאר אלמחרקה ומתׄל אלאמיא אלמגרקה ופצׄל רב אלעאלמין כׄלצנא מנהם כמא ועד וקאל כי תעבור במים אתך אני וג׳. ותוציאנו לרויה אי אנך כׄלצתנא ואכׄרג׳תנא מן בינהם לרי ונעמה כי הרויתי נפש עיפה וג׳ וקאל והיית כגן רוה.

יג. אבוא ביתך. אדכׄל אלי ביתך באלצעאיד אסלם לך נדׄורי.

יעני אן וקת אלצרה אלעטׄימה תנדׄר אלנדׄור ללה פאדׄא כׄלץ רב אלעאלמין קצדו אלבית ואפו בנדׄורהם.

יד. אשר. אלדׄי פצׄו שפתי ותכלם פמי פי אלצׄיק לי.

יעני אן כל מא נטק בה אלפם מן אלנדׄר יג׳ב אלקיאם בה כמא קאל מוצא שפתיך תשמר ועשית וג׳. ומן לם ינדׄר אחסן חאל ממן ינדׄר ולא יפי כמא קאל וכי תחדל לנדר לא יהיה לך חטא: טוב אשר לא תדור וג׳.

טו. עולות. צעאיד מרככה אצעד לך מע קתאר אלכבאש אעמל קרבאן מן אלבקר מע אלעתדאן סרמדא.

דׄכר מן אלקראבין אג׳להא והי אלעולות לאן אלעולה כלהא מופרה עלי אלמזבח לא יחתטׄ בעצׄהא לא אמאם ולא גירה כמא קאל והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה. וקולה מחים ליערף אן אלאנסאן יג׳ב אן יכון קרבאנה אג׳וד מא יקדר עליה פיא לך מן קרבאן יקרבונה שארית ישראל על מזבח יוי פי בית יוי.

טז. לכו. תעאלו אסמעו ואקץ יא כל כׄאיפי אללה אלדׄי פעל לנפסי.

הדׄא שכר אלמתכל אלמסרור יקול אג׳תמעו ואקץ מא ג׳רי מן כׄלאצנא. והדׄא ידל אן אלג׳אלה תכתב אחואלהא מן אול אלי אכׄר כמא כתבת ישועת מצרים זכר לדורות. והכדׄי קאל תכתב זאת לדור אחרון וג׳.

יז. אליו. אליה בפמי דעות ושרף שרפתה תחת לסאני.

אי בפמי ולסאני אסתגתׄת אלי אללה ושרפתה ועטׄמתה.

יא. ופרשתי] יחזקאל יז, כ. ימים] ישעיה לב, י.
יב. כי] שם, מג, ב. כי הרויתי] ירמיה לא, כה. והיית] ישעיה לא, יב.
יד. מוצא] דברים כג, כד. וכי] שם, שם. טוב] קהלת ה, ד.
טו. והקטיר] ויקרא א, ט. קרבאנה] בכ״י קרבאנא.
טז. תכתב] תהלים קב, יט.

יח. און. גל אן נטׄרת פי קלבי לא יסמע אלרב.
ועלם אהל אלעאלם אן אלדעא אלי אללה יגׄב אן יכון בניהׄ כׄאלצהׄ בפעל חסן בגיר גש ולא גל פאנה מתי מא אמתזא במתׄל הדׄא כאן גיר מקבול כמא קאל לא אוכל און ועצרה וקאל און אם ראיתי בלבי וג׳.
יט. אכן שמע אלהים. חקא סמע אללה אצגא בצות צלותי.
אי ענד מא שפעת אליה ואנא עלי תמאם אלטאעהׄ סמע ואגׄאב דעאיי.
כ. ברוך אלהים. משכור אללה אלדׄי מא אזאל צלותי ופצׄלה מני.
יעני קבל צלותי ואדאם פצׄלה לי כמא קאל כי ההרים ימושו וג׳.

פרק סז

א. למנצח בנגינות מזמור שיר.
ללמסתחתׄ באלנגמאת מגׄד נשיד.
ב. אלהים. אללה ירופנא ויברכנא יצׄי רחמתה מענא סרמדא.
הדׄא אלמזמור מתצל במא קבלה לאן קבלה יקול ברכו עמים אלהינו והדׄא אמר. ופי הדׄא יצף אלפעל אדׄ יקול יודוך עמים אלהים. וכאן פי הדׄא אלמזמור גׄמע צדר ברכת כהנים. ועׄנדי אן הדׄא אלפצל כאן יקאל אדׄא קאלו אלכהנים יברכך יוי וג׳ יאר יוי וג׳. מעני אלראפהׄ ישיר בה אלי מא קאל פי הר סיני יוי יוי אל רחום וחנון וג׳. ומעני ויברכנו כמא ועד וקאל ואני אברכם. ומעני יאר פניו יריד אלרצׄא וגפראן אלדׄנוב כמא קאל הסלח לכל עונכי וג׳.
ג. לדעת. לתעריף פי אלארץׄ טריקך פי כל אלאחזאב תעריף מגותׄתך.
יעני אנך יא רב אדׄא רפתנא ורצׄית ענא וגׄמעת לנא ברכאתך קצדנא אלאמם לתעלים דינך. לאן דרך יוי הו דין אלחק כמא קאל דרכיך יוי הודיעני וקאל והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יוי וג׳. הדׄא מעני לדעת בארץ דרכיך. תׄם בכל גוים ישועתך אי יעלמו גׄמיע אלאחזאב מגותׄתך לישראל ותכׄציצך להם. ואנך אנמא אגׄליתהם בדׄנובהם לתאדבהם לא תרך באלכׄליהׄ כמא קאל וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל וג׳. וקאל פי אכׄר אלפסוק ויפלו בחרב כלם יעני אכׄתׄרהם לא כלהם. הדׄא תפסיר

יח. לאן] ישעיה א, יג.
כ. כין] שם, נד, י.
ב. ברכו] תהלים סו, ח. יברכך] במדבר ו, כד־כה. יוי] שמות לד, ו. ואני] במדבר ו, כז. הסלח] תהלים קג, ג.
ג. דרכיך] שם, כה, ד. והלכו] מיכה ד, ב. וידעו] יחזקאל לט, כג.

ויפלו בחרם כלם. ואד̇א עלמו הד̇א רגבו פי דין ישראל ועלמו צחתה ואנקאדו אליה כמא קאל

ד. יודוך. ישכרוך אלאחזאב יא אללה ישכרוך אלאחזאב כלהם.

אי לא תבקא אמה̈ אלא ותדכ̇ל פי דין ישראל כמא קאל ובאו עמים רבים וג׳. ואעלם אן זכריה עליה אלסלאם ג̇מע לנא פי הד̇ה אלקצה̈ מואעיד שריפה̈ צדר פי אול כל פצל כה אמר יוי צבאות. אלאול מנהא מא יט̇הרה אללה מן גירתה לציון בחמיה̈ עט̇ימה̈ קאל פי ד̇לך כה אמר יוי צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וג׳. ואלפצל אלב׳ רג̇וע אלשכינה אלי ירושלם קאל פי ד̇לך כה אמר יוי צבאות שבתי אל ציון וג׳. ואלפצל אלג׳ מא יכון מן טול אלאעמאר וכמאלהא לאהל אלדולה̈ אג̇מעין קאל פי ד̇לך כה אמר יוי צבאות עוד ישבו זקנים וזקנות וג׳. ואלפצל אלד׳ יד̇כר פיה עט̇ם אעג̇ובה̈ מא יפעלה אללה תעאלי מע ישראל ענדהם וענד אהל אלעאלם קאל פי ד̇לך כה אמר יוי צבאות כי יפלא בעיני שארית ישראל בימים ההם גם בעיני יפלא יעני בין ידיה איצ̇א פי ג̇מיע אלעאלם יכון עג̇ב. ואלפצל אלה׳ ד̇כר פיה ג̇מע שמל ישראל מן משרק אלארץ̇ ומגרבהא קאל פי ד̇לך כה אמר יוי צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח וג׳ והבאתי אתם ושכנו וג׳. ואלפצל אלו׳ יאמר פיה באלת̇באת עלי אלדין ויערף בכת̇רה̈ אלכ̇יראת ואן אלאמה̈ בעד מא כאנת מסבה̈ פי אהל אלעאלם תציר ברכה פי ג̇מיע אלעאלם קאל פי ד̇לך כה אמר יוי צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה וג׳ כי זרע השלום וג׳ והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה וג׳. ואלפצל אלז׳ ד̇כר כיף יחסן אללה אלינא ענד אלרצ̇א בדל אלסכ̇ט קאל פי ד̇לך כי כה אמר יוי צבאות כאשר זממתי להרע לכם וג׳ כן שבתי זממתי וג׳. ואלפצל אלח׳ ד̇כר פיה כיף יקלב אללה חזננא וציאמנא...

פרק סח

כג. ...אלבת̇ניה̈ ארד איצ̇א ארד מן קעראת אלבחר.

קאל קום הד̇א עלי תחית המתים וליס הו ענדי הכד̇י. ואנמא קצד בהד̇א אלקול אי אני ארד ישראל מן אלבר ומן אלבחר. ווג̇ה אכ̇ר אקול אנה ד̇כר בשן וים יריד טרפי אלג̇ואלי. אלג̇אליה̈ אלאולה̈ קאל פיהא ויער אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח וג׳ וחצי שבט מנשה כאן

ד. ובאו] זכריה ח, כב. כה] שם, ב. כה] שם, ג. כה... וזקנות וג׳] שם, ד. כה] שם, ו. כה... ושכנו וג׳] שם, ז־ח. כה] שם, ט. כי] שם, יב־יג. כי כה] שם, יד־טו.

מנתחל בלד בשן **כמא קאל** ויתר הגלעד וכל הבשן וג׳. **ואלטרף אלאכ֗יר אלג֗אליה֗ אלתי חמלהא** אדרינוס **מלך אלגרב פי אלבחר כמא קאל** והשיבך יוי מצרים באניות וג׳. **פקאל אלאן** אמר יוי מבשן אשיב וג׳ **יריד טרפי אלג֗ואלי כמא קאל** ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים וג׳. **ואנמא יעני בהד֗א אלאכ֗תצאר אי אני אג֗מעהם אולהם ען אכ֗רהם.**

כד. למען. לאג֗ל תוהן רג֗לך יא ישראל פי דם אעדאך לסאן כלאבך מן אלאעדא כל ואחד ילחס נציבה.

קאל אג֗מעכם יא ישראל **לאג֗ל תטא רג֗לך פי דמא אעדאך. לסאן כלאבך אי יצירו מאכל ללכלאב ואיצ֗א ללוחוש ואלטיור כמא קאל** לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה. **וקאל** אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו וג׳ בשר גבורים וג׳.

כה. ראו. נט֗רו ישראל סלוכך יא אללה סלוך טאיקי מלכי פי אלקדס.

קולה ראו הליכותיך **יעני נט֗ר** ישראל כבוד יוי **וקת דכ֗ולה** בית יוי **והו סאיר מן** שער הקדים **אלי אן יצל אלי** אולם הבית **כמא קאל** והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וג׳ **וקאל** וכבוד יוי בא אל הבית וג׳. **ולקד ד֗כר ט֗הורה** בראות **כמא קאל** כי עין בעין יראו ובהליכה **כמא קאל** ראו הליכותיך אלהים ובגלוי **כמא קאל** ונגלה כבוד יוי ובירידה **כמא קאל** כן ירד יוי צבאות לצבא ובביאה **כמא קאל** וכבוד יוי בא אל הבית וביציאה **כמא קאל** כי הנה יוי יוצא ממקמו ובעמידה **כמא קאל** ועמדו רגליו על הר הזתים ובעליה **כמא קאל** עלה אלהים בתרועה ובשכינה **כמא קאל** ויוי שוכן בציון. **והד֗ה כלהא ומא שאכלהא מקולה֗ פי אלכבוד.** ואלכבוד **פהו נור מכ֗לוק עלי מא שרחת פי הד֗א אלכתאב וגירה.** קאל **פלמא נט֗רו סיר וקאר רב אלעאלמין פי אלקדס**

כו. קדמו שרים. קדמו אלמנשדין ורא אלמנגמין פי וסט אלפתאאת מדפפאת.

יעני אנהם אד֗א ראו כבוד יוי **קדמו אלמנשדין צף צף ורא אלמנגמין אעני צפוף** אללוים בכלי שיר. **והד֗ה אלכלים מג֗מוע ד֗כרהא פי** הללויה הללו אל בקדשו. **וכד֗אך** אלכהנים בחצצרות **כמא קאל** בחצצרות וקול שופר וג׳.

כג. דבהיא ה, כו. ויתר] דברים ג, יג. והשיבך] שם, כח, סח. ובאו] ישעיה כז, יג.
כד. לעיט] יחזקאל לט, ד. אמר] שם, יז.
כה. והנה] שם, מג, ב. ראו] ישעיה נב, ח. ונגלה] שם, מ, ה. כן] שם, לא, ד. וכבוד] יחזקאל מג, ד. כי] ישעיה כו, כא. ועמדו] זכריה יד, ד. עלה] תהלים מז, ו. ויוי] יואל ד, כא.
כו. הללויה] תהלים קנ, א. בחצצרות] שם, צח, ו. בית] שם,

האולי אלגמוע פי חצר פנימית תֿם צפוף ישראל פי חצר חיצונה כמא קאל בית ישראל ברכו את יוי בית אהרן ברכו את יוי יראי יוי ברכו את יוי. בית ישראל הם אלאסבאט. בית אהרן הם אלכהנים. בית הלוי הם אללוים. בקי יראי יוי הם גרים הנלוים על יוי כמא קאל ובני הנכר וג׳ והביאותים אל הר וג׳. ומסתדיר אלבית אגואק אלפתאאת בכלי שיר כמא קאל בתוך עלמות תופפות עלי רסם מא כאן מן אלתסביח ענד כֿרוג אבאנא מן מצר ותקח מרים הנביאה וג׳ ותען להם מרים וג׳. והכדֿי איצֿא וצף אן יכון פי מא יאתי אדֿ יקול אז תשמח בתולה במחול וג׳. ולם יצף ללנסא מן כלי שיר גיר תוף ומחול. וקלת אן אלנסא מסתדיר אלבית לאן הכדֿי וגדתה יקול פי אלמשכן במראות הצבאות אשר צבאו פתח אהל מועד. פקולה אלאן בתוך עלמות תופפות יעני בתולות ישראל וכמא ועדנא רבנא וקאל עוד אבנך ונבנת בתולת ישראל עוד תעדי תפיך וג׳.

כז. במקהלות. פי אלאגואק אשכרו אללה אלרב מן מעדן ישראל.

קולה פי אלאגואק אשכרו אללה יעני אלאגואק ואלצפוף אלתי דֿכרתהא פוק וצנפתהא. וקולה ממקור ישראל יעני אלמוצֿע אלדֿי נביע ישראל וגמעה פיה והו אלקדס. והדֿא אלקול איצֿא יחתֿנא פיה עלי אלאגתמאע ללתסביח ללה פי אלגמוע וכמא קאל וירוממהו בקהל עם וג׳ וקאל במקהלים אברך יוי.

כח. שם בנימין. תֿם בנימין צגיר ואלי רוסא יהודה רגֿמתהם רוסא זבולון רוסא נפתלי.

קולה שם בנימין צעיר יעני פי הדֿא אלקדס או פי הדֿה אלנחלה. וקולה צעיר ישיר אנה אצגר אולאד יעקב כמא קאל וילד זקנים קטן. ויוסף קאל פיה כי בן זקונים הוא לו ולם יקל פיה קטן. פקאל אלאן יכון תֿם פי נחלתה בנימין אצגר אלאולאד ואלי סיד שריף. ופסרת רודם רודה פגעלת אלמ׳ מן אחרף אלאבדאל גֿעלתה ה׳ מתֿל אמנה אנכי חטאתי ומענאה אמנם כמא קאל איצֿא וגם אמנה אחתי. שרי יהודה רגמתם יעני ירגֿם אלאמם ויקים פיהם אלחד כמא קאל לעשות נקמה בגוים וג׳. כמא אן בנימן מסתולי עלי אלאמם כדֿאך יהודה יקים פיהם אלחדוד כדֿאך שרי זבולן וכדֿאך שרי נפתלי. כמא אגֿתמעו עלי חרב סיסרא ואנתקמו מנה כדֿאך יטֿהר שגֿאעתהם עלי אלאמם פי עתיד וכמא קאל פיהמא זבולן עם חרף נפשו למות ונפתלי

קלה, יט־כ. ובנין] ישעיה נו, ו־ז. ותקח] שמות טו, כ. אז] ירמיה לא, יג. במראות] שמות לח, ח. עוד] ירמיה לא, ד.
כז. וירוממהו] תהלים קז, לב. במקהלים] שם, כו, יב.
כח. כין בראשית מד, כ. אמנם] יהושע ז, כ. וגם] בראשית כ, יב. לעשות] תהלים קמט, ז. זבולן] שופטים ה, יח.

על מרומי שדה. ומענאה קאלת דבורה פי תסביחהא תבארך אלדׄי אעאן זבולן חתי כל שעב עיר נפסה נפס זבולן צאר ללמות וכדׄאך נפתלי קד ארתפע עלי אשרף מוצׄע. הכדׄי אלאן יכון חאלהמא פי עתיד שרי זבולן שרי נפתלי. וינבגי אן תעלם אן רסמה פי הדׄה אלשירות אדׄא דׄכר אלאסבאט יכׄתצר עלי בעצׄהם כמא פעל פי שיר דבורה ועׄנד קולה לי גלעד ולי מנשה וג׳. והכדׄי פעל פי הדׄא אלענין. ועׄנדי אנה דׄכר האולי לינוב כל ואחד או אתׄנין ען באקי אכׄותה. פדׄכר בנימין מן רחל וינצׄם אליה יוסף. ודׄכר יהודה וזבולן מן לאה לינצׄם אליהמא סאיר בני לאה. ודׄכר נפתלי מן בלהה לינצׄם אליה פי הדׄא אלועד סאיר בני השפחות. פקאל תׄם פי נחלתה בנימן ואלי עלי אלאמם ויהודה יקים אלחדוד ורוסא זבולן ונפתלי מתׄלהם וכדׄאך סאיר אלאסבאט.

כט. צוה. אמר אלהך בטׄהור עזך יא ישראל הדׄא אלעז חקא אנת פעלת לנא יא יוי.

יעני אן הדׄא אלעז והדׄא אלשרף אלמוצוף ללאסבאט מע סאיר הדׄה אלבשאראת אללה יאמר בה ואטׄהרה.

ל. מהיכלך. מן היכלך עלי ירושלם לך יגׄלבו אלמלוך לטף.

שי ומנחה ואשכר וזמרת הארץ ותשורה כל הדׄא אסמא אלהדאיא. ואדׄא קאל קבל הדׄא לקחת מתנות באדם פמא מעני אלאן לך יובילו מלכים שי. פנקול אן קולה מהיכלך על ירושלם יריד בה ממא יטׄהר מן היכלך פי ירושלם כמא קאל קול שאון מעיר קול מהיכל וקאל ויוי מציון ישאג וג׳. קאל פעׄנד טׄהור הדׄה אלאיאת לך יגׄלבו אלמלוך לטף יעני חאל ישראל מן אלמואצׄע אלאבאעד אלי ירושלם כמא קאל בעת ההיא יובל שי ליוי צבאות וקאל מעבר לנהרי כוש וג׳. וקאל יובילו שי למורא.

לא. גער. אזגׄר יא רב וחוש אלקצב בעגׄול אלשעוב מתדוס ברצׄי אלפצׄה פרק אלשעוב אלחרוב יהוון.

מתׄל אעדא ישראל פי כתׄיר מן אלמואצׄע בוחוש כמא קאל וארבע חיון דברבן סליקו וג׳. וקד מתׄלהם איצׄא בארבע מואכב כמא קאל עלי יד זכריה והנה ארבע מרכבות יוצאות מבין שני ההרים וג׳. קולה ארבע מרכבות יריד ארבע מלכיות. וקולה שני ההרים יריד טרפי אלארבעה אלאול ואלאכׄיר. לאן אלאול בלד בבל סמי הר כמא קאל הנני אליך הר המשחית נאם יוי צבאות וג׳ וסמי בלד ישמעאל הר פארן כמא קאל הופיע מהר פארן.

ל. מהיכלך] בכ״י מהיכליך. קול] ישעיה סו, ו. ויוי] יואל ד, טז. חאל] אולי צ״ל חמל. בעת] ישעיה יח, ז. מעבר] שם, א. יובילו] תהלים עו, יב.

לא. וארבע] דניאל ז, ג. והנה] זכריה ו, א. הנני] ירמיה נא, כה.

פלמא סמי האתין אלגהתין שני הרים קאל אן אלארבעה̈ מואכב תכ̇רג̇ מן בין הד̇ין אלג̇בלין. ומעני קולה וההרים הרי נחשת יעני אן אלמלך אלאול ואלמלך אלאכ̇יר אקוא ואצעב ואשד. פאמא נבוכדנצר והו אלאול קאל פיה ובכל די דירין בני אנשא וג׳. ואמא אלראבע והו אלאכ̇יר קאל פיה דחילא ואימתני וג׳. ת̇ם קאל במרכבה הראשונה סוסים אדמים האולי נבוכדנצר ואויל אבנה ובלשצר אבן אבנה. ובמרכבה השנית סוסים שחרים האולי מלוך מדי ופרס אולהם דריוש המדי ת̇ם כרש בעדה ת̇ם אחשורוש ת̇ם ארתחשסתא אלד̇י מנע אלבנא ת̇ם דריוש הפרסי ת̇ם ארתחשסתא אלאכ̇יר. ואלדליל עלי תרתיבהא הכד̇י לאן דריוש המדי תסלם אלמלך מן בלשצר כמא קאל ודריוש מדאה קבל מלכותא ומלך בעדה כורש ואטלק ישראל לבנא ירושלם ענד תמאם סבעין סנה̈ כמא קאל למלאות דבר יוי בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה. ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יוי מפי ירמיהו וג׳ כה אמר כורש וג׳ ומלך בעד כורש אחשורוש לאנה למא קאל כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס קאל עלי אלתרתיב ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה. ובעדה ארתחשסתא עלי אלתרתיב ובעדה דריוש הפרסי ובעדה ארתחשסתא אלאכ̇יר. ובמרכבה השלישית סוסים לבנים האולי מלוך אליונאניה̈ אולהם אלאסכנדר ת̇ם אנקסאמהם אלי ד׳ כראסי. ובמרכבה הרביעית סוסים ברדים אמצים. אמא ברדים פהם מלכי אדום. ואמא אמצים פהם מלכי ישמעאל. ותגייר אלואנהם לתגייר מד̇אהבהם. אמא אלאול כאן עובד צלמים. ואמא אלת̇אני כאן יקול באלאת̇נין נורי וט̇למי עלי מד̇הב אלמג̇וס לד̇לך נכתהם בשחורים. ואמא אלג׳ פכאן פלספי יטלב אלעלום. ואמא אלד׳ פבכ̇לאף אלג̇מיע. ישמעאל מד̇הבה אלתוחיד פי ט̇אהר אלקול ואדום מד̇הבה אלת̇אלות̇. ולמא סאל זכריה עליו השלום ללמלאך מא הם האולי קאל לה אלה ארבע רוחות השמים נט̇יר קולה וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא רבא. וקולה יוצאות מהתיצב וג׳ יריד ט̇הורהם ואנתצאבהם בין ידי סיד אלעאלם. וקולה אשר בה הסוסים השחורים יוצאים אל ארץ צפון יעני מן ארץ צפון. וכד̇אך והברדים יצאו אל ארץ התימן מן ארץ התימן. והאולי אלשחורים יריד מלכי מדי ופרס לאן מלכות כשדים פי וקת נבוה̈ זכריה כאנת קד אנקצ̇ת פלם יעיד ד̇כרהא. וקולה והלבנים יצאו אל אחריהם יריד מלכי יון כמא קאל

הופיע] דברים לג, ב. וההרים] זכריה ו, א. ובכל] דניאל ב, לח: דארין.
דחילא] שם, ז, ז: דחילה ואמתני. במרכבה] זכריה ו, ב. ובמרכבה] שם, שם.
ודריוש] דניאל ו, א. למלאות] דבהיב לו, כא־כג: בפי. כל] עזרא ד, ה.
ובמלכות] שם, ו. ובמרכבה] זכריה ו, ג. אלה] שם, ה. וארו]
דניאל ז, ב. יוצאות] זכריה ו, ה. אשר] שם, ו. ואנין] דניאל י, כ.

ואני יוצא והנה שר יון בא. וקולה והברדים יצאו אל ארץ התימן יריד אדום כמא פצח וקאל ארץ התימן. וכדׄאך קאל עבדיה וחתו גבוריך תימן וג׳. והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ וג׳ יריד ההגריאים בני ישמעאל. וקולה ראה היצאים אל ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון יעני פרס אלדׄי אטלקו לישראל אלמצׄי אלי ירושלם לבנא בית יוי. וקאלו מבין שני ההרים לאגׄל הר ציון והר שמרון טׄהרת הדׄה אלממאלך אלארבעהׄ. ואלקול אלאול ענדי אפצח. פקאל גער חית קנה אזגׄר יא רב האולי [אל]וחוש. וקולה קנה קאל קום אצׄעפהם מתׄל קנה רצוץ. וקאל קום אלמסתתרין פי אלקצב. ואי שי מקדאר סתרהׄ אלקצב אנה חקיר זרי. עדת אבירים האולי גׄמוע אלאגׄלי בישראל אי בסבב ישראל אלדׄי הם עגלי עמים אי מאכל ללגוים נטׄיר קולה שה פזורה ישראל אריות הדיחו וג׳. מתרפס ברצי כסף יעני הדׄא ישראל אלדׄי הו בין האולי אלאמם מדאס ברצׄא אלפצׄהׄ ידי אלגׄזיהׄ ואלגרם פי כל וקת. וקאלו ברצי כסף ברץׄ אלפצׄהׄ מן רצוץ יעני אלדׄי ירץׄ באכׄד מאלה. בזר עמים וג׳ קאל בעץׄ אלעלמא בזר ופזר ואחד. וזעם אן הדׄא מן אחרף אלאבדאל ב׳ בדל פ׳ מתׄל פרזל וברזל ומתׄל קולה על גפי מרומי קרת על גבי ומתׄל יכפה אף יכבה ומתׄל הכפישני הכבישני. פקאל פרק רב אלעאלמין האולי אלשעוב אלדׄי יהזון וירגבו פי חרבנא. קרבות חרוב והו תרגום מלחמות. וקאלו בזר עמים גׄמע האולי אלשעוב אלדׄי אלחרוב יהוון ואשתקוה מן קולה בזה ושלל ורכוש להם יבזור. קאלו פמעני יבזר אלדׄי להאולי אלמדן יגׄמע. קלת מא אנכרת אן יכון קולה ועלה ועצם במעט גוי הם אצחאב הדׄא אלמלך אלמדׄכור. וקולה בזה ושלל ורכוש להם לאצחאבה יפרק עליהם. והדׄא אקרב ואשבה פי אלמעני ואלוגׄה כמא שרחת.

לב. יאתיו. יאתו אלקבט מן מצר אלחבש תחאצׄר ידיה ללה.

כׄץ דׄכר מצר לאנהם אול מן עאדא אבאנא ואלי אלאן עדאותהם טׄאהרהׄ. והכדׄי בשר וקאל יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים וג׳ פערף אנהם יכונו יחמלו כדהם ומתגׄרהם הדיהׄ לישראל. ומעני כוש תריץ ידיו קאלו אי יסרעו ימדו ידהם ללעהד ויחאלפו ישראל. וקאלו כוש תריץ ידיו יריד בסט ידיה בין ידי אלרחמן פי אלצלוהׄ ואלעבאדהׄ.

לג. ממלכות. יא ממאלך אלארץׄ אנשדו ללה מגׄדו אללה סרמדא.

וחתן] עובדיה ט. והאמצים] זכריה ו, ז. ראה] שם, ח. קנה] ישעיה מב, ג. שה] ירמיה נ, יז. פרזל] דניאל ב, לג+. ברזל] במדבר לה, טז+. על] משלי ט, ג. יכפה] שם, כא, יד. הכפישני] איכה ג, טז. מלחמות] ישעיה מב, יד. בזה] דניאל יא, כד. ועלה] שם, כג.

לב. יגיע] ישעיה מה, יד.

אי אדֿא כאנו מצרים הכדֿי פאנתם יא אהל אלעאלם אחרי ואוכד תנשדו ותמגדו אללה דאים לדֿאך קאל סלה.

לד. לרכב. לראכב פי סמא סמא אלקדם הודֿא יעטי בצותה צות עז.

כמא קאל פי אול אלמזמור סלו לרכב בערבות הכדֿי אלאן לאהל אלעאלם לרכב בשמי שמי קדם יעני אלדֿי קדרתה עלי סמא סמא אלקדם. וסמאה שמי קדם לאנהא מן אול מא דֿכר מן אלמכֿלוקאת כמא קאל בראשית ברא אלהים לאן לפטֿה קדם פי אלעבראני מנקסמה אדֿא כאנת פי דֿכר אלמכֿלוקאת. פאמא פי אלכֿאלק פואחדה כמא קאל מענה אלהי קדם פמנהא אול מא דֿכר מן אלמכֿלוקאת כמא שרחנא. ומנהא מא פעל אללה פי אלזמאן אלקדים כמא קאל פעל פעלת בימיהם בימי קדם. וקולה הן יתן בקולו קול עז יריד אן אללה הו אלדֿי יטֿהר צות עז ישראל.

לה. תנו עז. אעטו אלעז ללה עלי ישראל יטֿהר אקתדארה ועזה פי אלשואהק.

למא קדם וקאל הן יתן בקולו קול עז קאל פאלאן תנו עז לאלהים. אי כמא פעל בכם וגֿעל לכם עז ושרף פי אלעאלם אנתם איצֿא תנו עז ללה אגֿעלו לה אלעז ואלגֿלאלה ואלעטֿמה. וכל וקת אלדֿי תזידו תסביח יזיד שרפכם כמא קאל על ישראל גאותו ויטֿהר עזה ווקארה מן אלשואהק כמא קאל ועזו בשחקים.

לו. נורא. מהאב אנת יא אללה מן מקדסך טאיק ישראל הו מעטי עז ועטֿמאת להדֿא אלשעב משכור אללה עלי אחסאנה.

יעני מא יטֿהר מן קדסה מן אלהיבה ואלעטֿאים ואלעז ויעלם אהל אלעאלם אנה הו אלה ישראל והו שרפהם ואנעם עליהם בפצֿלה. וכֿתם אלמזמור בתסביח ושכר כמא קאל ברוך אלהים.

פרק סט

א. למנצח על שושנים לדוד.

[ללמסתחתֿ עלי אלסואסן לדאוד.]

קולה על שושנים יעני אן הדֿה אלאסתגאתֿה בסבב אלצאלחין אלממתֿלין בשושנים כמא קאל כשושנה בין החוחים. וקד מתֿלהם איצֿא בנצנים וגפן ותאנה וכתֿיר מן אלנבאת ואלתֿמאר ולכל ואחד מעני מפרד נדֿכר דֿלך פי תפסיר שיר השירים בעון אללה. ואקול ההנא אן הדֿה אלסואסן ואמתֿאלהא

לד. מענה] דברים לג, כז. פעל] תהלים מד, ב.
א. כשושנה] שיהש ב, ב. כין] שם, יא. שארית] צפניה ג, יג.

מבאדיהא ענד אנצראף אלשתא כמא קאל כי הנה הסתו עבר וג׳ כדׄאך טׄהור אלצאלחין פי אכׄר אלד׳ מלכיות וטׄהורהם עלי אחואל מכׄתלפהׄ אלא אן כל טבקהׄ תאתי הי אקוא מן אלאולהׄ [אלי] אן יטׄהרו אלשארית. ופי אלמלך אלד׳ טׄהר ענן פרקק קלוב אלנאס ופתח אבצארהם ורגבו פי כתאב אללה תעאלי במקדאר מא אגׄהדו אנפסהם לאן כאן מדׄהב בני בירב ואלאשתגאל באלגמאר קד אנסאהם כתאב אללה ואלתמאס אלחקאיק מנה. תׄם ברז בנימן פזאד תאיד וכשף אשיא כאן ענן רחמה אללה תבע פיהא מדׄהב אלרבונין. תׄם טׄהר בעד בנימין אלקראיין פזאדו תפקה וחדׄאקהׄ פי כתׄאב אללה. תׄם טׄהר קום מן אלשרק ואלגרב פזאדו תמסך באלדין ואלאגׄתהאד ואלעלם וקצדו אלסכני פי ירושלם וכׄרגׄו ען נעמהם ואוטאנהם וזהדו פי אלעאלם והם אלאן מקימין בבית אלמקדס אלי אן יטׄהר בעקבהם אלשארית אלדׄי קיל פיהם שארית ישראל לא יעשו עולה וג׳. והאולי הם אלשושנים וכל מן כאן מתמסך בדין אלכתאב מן אלצאלחין פמנסוב אליהם. והדׄא אלמזמור מתצל במא קבלה לאן קבלה בשאראת שריפהׄ אוצל אליהא דׄכר שושנים ליערף אן ענד טׄהור האולי אלשושנים ושפאעתהם אלי אללה בהדׄה אלשפאעהׄ תטׄהר אלגאולה. אבתדי וקאל

ב. הושיעני אלהים. אגיתׄני יא אללה אן גׄאז אלמא אלי אלנפס.

ג. טבעתי. אנטבעת פי לתׄק אלקער וליס מוצׄע וקוף לרגׄלי דכׄלת פי מגאמק אלמא ואלתיאר גׄרפתני.

מתׄל אלגלות באלמא אלעטׄים לאן אלאמם אלדׄין נחן בינהם ממתׄלין באלמא כמא שרחת פי תפסיר באנו באש ובמים וג׳ מים רבים לא יוכלו וג׳. וקולה מים וביון מצולה ומעמקי מים ושבלת לאן כל ואחד אצעב מן אלאול. ויגׄוז לאן אלאהואל עלי ישראל בינהם ואלגזרות תקוא ותעטׄם חתי יכון אכׄר אלאמר צרה עטׄימהׄ ומנהא יכון אלפרג׳ כמא קאל ועת צרה היא ליעקב וג׳. וקד קאל בעץׄ אלעלמא אנה קצד בהדׄה אלד׳ מעאני ד׳ מלכיות. אמא כי באו מים עד נפש יריד מלכות כשדים אלתי אכׄרבת אלקדס ואזאלת אלדולהׄ ואגׄלת אלאמהׄ. ואמא טבעתי ביון מצולה פהם מדי ופרס אלמלך אלתׄאני אלדׄי בלגנא פיה אלי אלתלף ואשרפנא פיה אלי אלהלאך פי זמאן המן לולא רחמהׄ רבנא עז וגׄל. ואמא באתי במעמקי מים פהי אלממלכהׄ אלתׄאלתׄהׄ אלתי אכׄרבת בית שני ואגׄלינא קום אלי בלד אלרום וקום אלי אלגרב. ושבלת שטפתני יקצד בה אלי אלממלכהׄ אלראבעהׄ אלתי הי אצעב אלממאלך. ופי גׄמלתהם קאל

ד. יגעתי בקראי. תעבת בדעאיי בח ונכׄר אחתד חנגׄרתי פניו עיני מן אלבכא ואנא צאבר לאלהי.

ג. באנו] תהלים סו, יב. מים] שיהש ח, ז. ועת] ירמיה ל, ז.

יעני כתֿרהֿ אלאסתגאתֿהֿ אלי אללה כמא קאל גם כי אזעק ואשוע וג׳ וקאל אלהי אקרא יומם ולא תענה וג׳. וקולה נחר גרוני אי מתֿל ואחד אלדֿי מן כתֿרהֿ ציאחה קד בחת חנגרתה. כלו עיני יריד מן כתֿרהֿ אלבכא כמא קאל כלו בדמעות עיני וג׳ וכמא קאל כלו עיני לאמרתך. תֿם אתבע אלקול בתעריף אלצבר פקאל מיחל לאלהי אי ואן תעבת מן אלאסתגאתֿהֿ ואן בחת חנגרתי מן אלציאח ואן עמי בצרי מן אלבכא פליס אצֿגר ואתרך דין אלתורה אלא אנא צאבר ותֿאבת אבדא כמא קאל מיחל לאלהי.

ה. רבו. כתֿרו מן שעראת ראסי באגצֿי מגאן עטֿמו מקמעי אעדאיי כדֿב אלדֿי מא גצבת חיניד ארד.

קולה כתֿרו אעדאיי אכתֿר מן שער ראסי לאן ליס פי אלעאלם אמהֿ אלא והי באגצֿהֿ לישראל ומע דֿאך פמגאן בלא ואגֿב כמא קאל לא פשעי ולא חטאתי יוי וקאל בלי עון ירוצון וג׳. וקולה עצמו מצמיתי יעני מן יטלב הלאכי באלכליהֿ. לאן מצמיתי מן לצמיתות ללבתאת. וקולה אשר לא גזלתי אז אשיב אליס תעלם אן דוד כאן ינהב אלגוים ויפרק סלבהם עלי ישראל כמא קאל וישלח מהשלל לזקני יהודה וג׳ פכיף יקול אז אשיב מתי טאלבו אלגוים דוד בשי פרדה עליהם חתי קאל אשר לא גזלתי אז אשיב. הדֿא קאלה חתי יתעלמו ישראל כיף יסתגיתֿו אלי אללה ממא יגצבונהם אלאמם ויאכדֿו אמואלהם בגיר חק.

ו. אלהים. יא אללה אנת ערפת גֿהלתי ואתֿאמי מנך מא אנכתמו.

הדֿא עלי סביל אלאקראר באלדֿנוב ואלגֿהל ואלאתֿאם לאן כל מא יפעלה אלאנסאן לא ינכתם ולא יכֿפא ען רב אלעאלמין ולדֿלך קאל ואשמותי ממך לא נכחדו.

ז. אל יבשו. לא יכֿזו בסבבי ראגייך יא רב יא אללה אלקיום לא יכֿגֿלו בי מבתגייך יא אלה אסראיל.

יעני אגיתֿני ואגֿיבני יא רב אלעאלמין ולא תגפל ען גֿואבי פיכֿזו ענד דֿלך אלצאלחין אדֿא לם תגֿיבני. והדֿא קול אלמשכיל. וקאל בעץׄ אלעלמא אל יבשו בי קויך יעני לא יתאתא עלי ידי סבב מן אלכֿטא פיציר דֿאך כֿזי וכֿגֿל ללצאלחין ראגֿיי אללה.

ח. כי עליך. אן עליך ובסבבך חמלת אלמעירהֿ גטת אלכֿגֿלהֿ וגֿהי.

יעני בסבבך צברת עלי כל מעירהֿ מן אלאמם וכל כֿזי וכֿגֿל והואן

ד. כתֿרהֿ] בכ״י כתֿרת. גם] איכה ג, ח. אלהי] תהלים כב, ג.
מן כתֿרהֿ] בכ״י כתֿרת. כלו] איכה ב, יא. כלו עיני] תהלים קיט, פב.
ה. באגצֿי] בכ״י באגצֿיי. לא] תהלים נט, ד. בלי] שם, ה.
לצמיתות] ויקרא כה, כג. וישלח] שמוא ל, כו.
ח. גוי] ישעיה ג, ו. ולחיי] שם, שם. פני] שם, שם.

כמא קאל גוי נתתי למכים וג׳ הדֿא מן צפאת אלצאלחין אנהם לציאנֿה דינהם יצברו עלי כל דֿל והואן. פמן דֿלך נתף אללחיה כמא קאל ולחיי למרטים והמא אלכֿדין וכדֿאך אלכֿגלאת ואלתפל פי אלוגה כמא קאל פני לא הסתרתי מכלמות ורק. אלי ההנא שכוי מן אלגוים. תֿם בדא ישכו מן אלאשראר אלאמה ומא ינזל באלצאלחין מנהם. קאל

ט. מוזר. מתגרב צרת לאכֿותי ומתֿל אגנבי לבני אמי.

אי צרת ענדהם כאני ליס מן ישראל וכאני מתֿל בני נכר אלדֿי יסתחלו הלאכה.

י. כי קנאת. אן גירהֿ ביתך אפנתני ומעיראת מעיריך וקעו עלי.

יעני מא אשאהד פי ביתך מן אלכֿראב אגאר לאסמך ולביתך ומן עטֿם חזני קד פני גֿסמי ומא אסמע מן מעירהֿ מעיריך ומא יכדֿבו עליך ועלי כתאבך דֿאך כלה עלי יקע.

יא. ואבכה. ובכית ואסתעמלת פי אלציאם נפסי וצארת למעיראת לי.

יעני אכתֿרת אלבכא ואלציאם פצאר דֿאך ענדהם עירהֿ יעירוני בה וצאר הדֿא עיבי ענדהם יקולו הדֿא מראי הדֿא אנמא יטלב אלריאסהֿ ואן כאן לה פי חדאתֿתה סבב וקד תאב אלי אללה עירוה בה.

יב. ואתנה. וגֿעלת לבאסי מסח וצרת להם למתֿל.

יעני אדֿא לבסת אלמסח חתי תדֿל נפסי ותנכסר מן שהואת אלדניא בכֿשונהֿ אלשער ותרכת לדֿהֿ לין אלתֿיאב צרת להם למתֿל. אדֿא אגֿתמעו פי דעואתהם ושרבהם ופסאדהם אלבסו ואחד מנהם מסח ואכֿרגֿוה פי אלכֿיאל וקאלו הכדֿי יעבץ הכדֿי כאן אלקומסי.

יג. ישיחו בי. ינתֿו פי כל עיב גֿלאס אלמגֿלס ונגמאת שארבי אלמסכר.

אי אגֿל מן פיהם אצחאב אלמגֿלס אלדֿי יגֿלסו פי אלחכם ינתֿו ויתכלמו פי כל קביח חתי יבעדו קלוב אלנאס מן אלצאלחין. ואדֿא צארו אלי מגֿאלס אלשראב קאלו תעאלו אחכו לנא כיף ינוחו אלקראיין עלי ציון כיף יספדו עלי חרבן ירושלם וילחנו איכה ישבה וגיר דֿלך חתי כאן ליס להם חזן פי הדֿא אלגלות חטֿ ולא נציב. והדֿא אלקול ידל אן אלאנביא כאנו יעלמו אן יכון פי ישראל הדֿה אלאחואל פתקדמו בדֿכרהא למעניין אלואחד ליחדֿרו ישראל ולא יפעלו מן הדֿא שי ואלב׳ ליקוי קלוב אלצאלחין אדֿא נטֿרו פעל אלאשראר בהם מתֿל הדֿא אזדאדו תמסך במא הם עליה. ודֿכר קנאה ובכי וצום ושק ליערף אן הכדֿי סביל אבלי ציון אן יגתמו למא

י. עלין בכ״י עליי.
יא. מראין בכ״י מראיי.
יג. פי כל] בכ״י פיי. חזן] אולי צ״ל לא חטֿ. ברכין תהלים קט, כד. ואנין שם, לה, יג.

ישאהדו מן כ̇ראב בית יוי וג̇מיע מא נחן פיה ממא יוג̇ע אלקלב ויבכו ויצומו כמא קאל ואבכה בצום וג׳ וקאל ברכי כשלו מצום ת̇ם לבאס אלמסוח כמא קאל ואני בחלותם לבושי שק. קאל ומעמא ינת̇ו פי מן אלעיוב ויחכוני ליס אפכר ולא אכ̇לי עמא אנא פיה מן אלעבאדה̈ כמא קאל

יד. ואני תפלתי. ואנא צלותי לך יא רב וקת רצ̇א יא אללה בכת̇רה̈ פצ̇לך אג̇יבני בחק פרג̇ך.

יעני עת רצון אי עלי אלדואם אנא אצלי חתי יכון וקת רצ̇אך ותרצ̇א. פאלאן בפצ̇לך אג̇יבני באלחק אלמועוד וקרב פרג̇ך אלחק אלמועוד הו קולה תתן אמת ליעקב וג׳.

טו. הצילני. כ̇לצני מן הד̇א אלטין ולא אנטבע אתכ̇לץ מן באג̇צ̇י ומן מג̇אמק אלמא.

יעני כל מא יפעלו בי אשראר ישראל אנא לא אתרך צלותי וטלבתי מן אללה אלכ̇לאץ מן הד̇א אלגלות אלד̇י צדר בד̇כרה ענד קולה טבעתי ביון מצולה. פסר ביון אנה טיט וקד יסמא בוץ כמא קאל הטבעו בבץ רגלך. ואד̇כ̇ל פי אלקול אנצלה משנאי לנעלם אן הד̇א אלוחל והד̇ה אלאמיא כלהא אעדא עלי מא שרחת.

טז. אל תשטפני. לא תג̇רפני תיארה̈ אלמא ולא תבלעני אלקער ולא תטבק עלי אלביר פאהא.

הד̇א שפאעה̈ פי אלכ̇לאץ מן כל אמה̈ ומא תגזר מן אלגזרות אי לא יתם ד̇אך עלי ולא אהלך.

יז. ענני יוי. אג̇יבני יא רב אן ג̇יד פצ̇לך בכת̇רה̈ רחמאתך אתג̇ה אלי.

אי כמא טאל מא רחמת ישראל וכ̇לצתהם כד̇אך כ̇לצנא כמא פעלת והו קולה וכרחמיך הרבים פי כת̇יר מן אלמואצ̇ע ואלי הד̇א קצד בקול כרב רחמיך פנה אלי.

יח. ואל תסתר. ולא תחג̇ב רחמתך מן עבדך אן קד צ̇אק בי אסרע אג̇יבני.

הד̇א וקת אלשדה̈ כמא קאל בצר לך ומצאוך וג׳.

יט. קרבה. תקרב אלי נפסי פכהא לאג̇ל אעדאיי אפדני.

אי ליס יתולא עתקי גירך ולולם תפעל מעי אלא לסבב אעדאיי. יחתמל לסבב אעדאיי ג׳ מעאני אולא לכפרהם כמא קאל כי ברשעת הגוים

יד. תתן] מיכה ז, כ.

טו. באג̇צ̇ין בכ״י באג̇צ̇י. הטבעו] ירמיה לח, כב.

טז. עלין בכ״י עליי.

יז. אלין בכ״י אליי. וכרחמין] נחמיה ט, כז.

יח. בצרן דברים ד, ל.

האלה ואלב׳ לטֹלמהם ותעדיהם כמא קאל אשר לא גזלתי אז אשיב ואלג׳ לילא יקולו אנמא קוינא עלי ישראל וטֹפרנא בהם בקותנא כמא קאל לולי כעס אויב אגור וג׳.

כ. אתה ידעת. אנת ערפת מעירתי וכֹזיתי וכֹגלתי חיאלך כל מא יפעלו מצארמי.

הדֹא מרדוד אלי מא קאל פוק כי עליך נשאתי חרפה וג׳ ולדֹלך קאל נגדך כל צוררי. תֹם בדא אלאן ודֹכר מא ינאל אלצאלחין מן אלאשראר ויעטף בה עלי מא קדם וקאל מוזר הייתי לאחי. פקאל

כא. חרפה. מעירה֗ כסרת קלבי ואדנפת וארתגית ללתנוד וליס וללמעזיין ומא וגֹדת.

יעני אן מא ילחקני מן מעירה֗ אשראר אלאמה֗ אשד עלי מן אלגוים לאן אלגוים אעדא אללה ואעדא ישראל והאולי מעי פי אלדין ואלנסב כמא קאל כי לא אויב יחרפני וג׳ ואתה אנוש כערכי וג׳ אשר יחדו וג׳. וקד שרחת מעאני הדֹה אלפואסיק פי מוצעהא. וקולה ההנא חרפה שברה לבי יעני אני אדֹא ראית מא ילחקני מן אכֹותי ובני עמי ינכסר קלבי ואעתל מן אלחסרה֗ ואלגם עלי מא יפעלו פיסבבו בהדֹא אלפעל טול אלגלות. ואקוה לנוד ואין יעני אני אסתדעיתהם ורגיתהם אן יסאעדוני פי אלנוח עלי מציבתנא וליס מנהם רשיד. ואסתדעיתהם לנתעזא בחסן אלטאעה֗ ואלעבאדה֗ פלם יקבלו. ולם יקנעהם אן לא יטיעו חתי איצֹא

כב. ויתנו בברותי. וגֹעלו פי רזיתי סם וענד עטשי יסקוני כֹל.

יעני אנהם גֹעלו מדֹאהב רדיה֗ וגירו אלפראיץֹ ואוסעו אלכֹלאף פלם יפעלו אלואגֹב ופעלו צֹדה כמא קאל כי שתים רעות עשה עמי וג׳. וקולה בברותי מן ולא ברה אתם לחם. פגמע אלחאלין אלתי בהמא תמתֹל אלחכמה֗ והמא אלגדֹא ואלשרב כמא קאל לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי. יעני אני אדֹא גֹעת או עטשת אלי עלם שי מן כתאב אללה תעאלי פנטֹרת פי שי מן כתבהם וגֹדתהא מתֹל אלסם אלקתאל אדֹא מא אכֹלט פי אלטעאם ומתֹל אלכֹל אדֹא שרבה אלאנסאן ענד אלעטש. ולדֹלך דעא עליהם פקאל

כג. יהי שלחנם. יכון אכואנהם בין ידיהם לפךֹ ואלמסאלמין להם לוהק. זאדנא ביאן אן הדֹא אלסם הו הדֹה אלמדֹאהב ואלאוצֹאע אלתי גֹעלוהא מתֹל אלטעאם ללאמה֗ ונצבוהא עלי גֹהל וגבא וכמא מתֹלהם אלחכים במראה֗ גֹאהלה֗ אדֹ יקול אשת כסילות הומיה פתיות וג׳. מתֹלהם אולא במראה֗

יט. כין שם, ט, ה. אשר] תהלים סט, ה. לולין דברים לב, כז.
כ. מצארמין בכ״י מצארמיי. כין תהלים סט, ח. מוזר] שם, ט.
כא. עלי מן] בכ״י עליי. כין תהלים נה, יג־טו.
כב. כין ירמיה ב, יג. ולאן שמוב יב, יז. לכון משלי ט, ה.

גאהלה̈ כמא קאל זכריה עליו השלום והנה אשה אחת יושבת בתוך האיפה. ונסבהא אלי אלגהל מן חית̇ כל קולהא גהל וטנז חמור מה הוא אומר ומא לא יחצא. וקולה הומיה כמא קאל פי אלזונה הומיה היא וסוררת מת̇ל אלמראה̈ אלתי תפסך̇ אלעהד כד̇אך̇ פסכ̇ו עהד אלבארי. וקולה פתיות ובל ידעה מה אי ג̇על̇ו אנהם אסתעמלו אלתג̇אפל ולם יעמלו שי מן אלחק. ת̇ם ג̇עלו להם מג̇אלס ללאחכאם וכראסי ירתקו עליהא כמא קאל וישבה לפתח ביתה וג׳. ת̇ם אלכתב אלי אלשרק ואלגרב יסתדעו אלנאס כמא קאל לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם. ולא יג̇יבהם אלא ג̇בי או נאקץ אלעלם כמא קאל מי פתי יסור הנה וחסר לב ואמרה לו. ת̇ם ערפנא אן קולהם כלה̈ נבואת שקר כמא קאל מים גנובים ימתקו וג׳ ועלי מא קאל לכן הנני על הנביאים נאם יוי מגנבי דברי וג׳. ולחם סתרים ינעם יעני מא תואטו עליה מן עבור וגירה ויקולו למן לא לה בצר אנט̇ר כיף לא יסתקים אלתעיד באלהלאל יום ואחד ונחן דברנא הד̇א אלעבור חתי יכון ופאק ישראל פי יום ואחד פיגתר אלמסכין וידאכ̇ל קלבה הד̇א אלכלאם. ולו אחסן לקאל פכיף לם יד̇כר הד̇א אלעבור פי כתאב אללה אם כיף כאנו אלאואיל יעידו עלי אלהלאל אם כיף יג̇וז יכון אלתעיד באלהלאל פי וקת ואג̇ב ופי וקת לא ואג̇ב. או כיף יג̇וז ינהאנא אללה ען אלנט̇ר פי אלנג̇ום בקולה לא ימצא בך מעביר בנו וג׳ ת̇ם תעהדנא באלתעיד בהא פתכון אלטאעה̈ מעציה̈ מן ג̇הה̈ ואלמעציה̈ טאעה̈ מן ג̇הה̈. ומן אלבראהין אלכתאביה̈ ואלדלאיל אלקיאסיה̈ מא לא תחצא כת̇רה̈. פקאל אלאן אלולי עליה אלסלאם יהי שלחנם לפניהם לפח יעני הד̇א אלמד̇הב אלד̇י נצבוה יכון מת̇ל אלפך̇ אי יטאלבו בה ויעאקבהם אלרחמאן עליה. ומעני ולשלומים למוקש יעני אהל אלחבורה ואלכליל אלד̇י יתסאלמו ויתואעדו עלי נצב הד̇ה אלמד̇אהב יוהקהם אלרחמן אי יט̇הר פיהם נקמתה.

כד. תחשכנה. תט̇למנה אעינהם מן אלנט̇ר וחקויהם דאים אזיל.

ולם קצד ד̇כר אלעין לאנהם כד̇אך̇ יג̇על̇ו אעינהם עלי סמאן אלגנם ידבחוהא. הד̇א צפה̈ ראעי אלסו. וכד̇אך̇ יקול הוי רעי האליל עזבי הצאן וג׳ יעני אלד̇ראע אלתי בהא ידבח אלגנם ואלעין אלתי ינט̇ר בהא כ̇יאר אלגנם זרועו יבש תיבש וג׳. וקולה ומתניהם יעני קואהם ודולתהם יזיל רב אלעאלמין. וקד לעמרי אדבר אמרהם והו פי זיאדה̈ ואלאמר קריב כי לא יטש יוי וג׳.

כה. שפך. אספך̇ עליהם זג̇מך̇ ושדה̈ ג̇צ̇בך̇ ידרכהם.

כג. אשת] שם, יג. והנה] זכריה ה, ז. הומיה] משלי ז, יא.
פתיות] שם, ט, יג. וישבה] שם, יד. לקרא] שם, טו. מי] שם, טז.
מים] שם, ז. לכן] ירמיה כג, ל. ולחם] משלי ט, יז. לא] דברים יח, י.
כד. הוי] זכריה יא, יז. זרועו] שם, שם. כי] תהלים צד, יד.

כו. תהי. תכון דיארהם וחשה פי מצארבהם לא יכון גֹאלס.
יעני חל גצבך בהם חתי תכֹרב מגֹאלסהם ומואצֹע גֹמועהם ותמתחי אתֹארהם.

כז. כי אתה. אן אנת יא רב אלדׄי צׄרבת ישראל הם לא ירחמוה בל יכלבוה פמן כאן דׄא מאל טאלבוה ואשר לא יתן על פיהם וקדשו עליו מלחמה. ומן ראוה קד אעתזל לעבאדתך מתאבל על ציון וירושלם בוכה ומתחנן ומתענה בצום ושק ואפר ומבקש מיוי ישועת ישראל וקבוץ גלותם יכלבוה וינסבוה אלי כל חאל קביח כמא קאל כי אתה אשר הכית רדפו וג׳. וקולה ואל מכאוב חלליך יספרו יעני אנהם יקצו ויתכלמו במא פיהא וגֹע אלקלב צראךׄ אהל אלגֹאליה אלממתֹלין בחללים כמא קאל כמו חללים שכבי קבר.

כח. תנה. אגֹעל הדׄא אלדׄנב עלי דׄנבהם ולא ידכׄלו פי נעמתך.
יעני הדׄא אלדׄנב אי מא יפעלוה בי יא יוי אצׄיפה אלי סאיר דׄנובהם וטאלבהם ולא תמהלהם ולא ינטֹרו כֹיר ישראל כמא קאל ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי.

כט. ימחו. ימחו מן כתאב אלחיוה ומע אלצאלחין לא יכתבו.
זאדנא ביאן אן הדׄא אלקול עלי אשראר ישראל קיל ואן אלגוים ליס להם פי הדׄא דׄכר לאן ספר חיים ליס אלא לישראל פקט. ומעני ספר חיים הו עלם בארי אלעאלם מן הו מסתחק ללחיוה אלדאימה כמא קאל כל הכתוב לחיים בירושלם וקאל ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יוי וג׳ וקולה ועם צדיקים אל יכתבו כמא קאל בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו.

ל. ואני עני וכואב. ואנא שקי צׄעיף ומכתאב מגותֹתך יא אללה תחגֹבני.
יעני אנטֹר שקאיי מן יד אלגוים ואכתיאבי מן אשראר ישראל ותחגֹבני מן אלגֹמיע במגותֹתך.

לא. אהללה. אהלל אסם אללה בנשיד ואעטֹמה באקראר ושכר.
יעני אן ליס פי הדׄא אלגֹלות קרבאן ולא מזבח ואנמא בקי לי אלתהליל ואלתסביח כמא קאל קחו עמכם דברים וג׳. והדׄא אלקול יחתֹ אהל אלגֹאליה עלי אלתסביח ללה ויערפהם אן אלצלוה מקאם אלקראבין בל אגֹל כמא קאל

לב. ותיטב ליוי. ותגֹוד ענד אללה מן תֹור רת מקרן מטלף.

כז. תרגום הפסוק ופירושו שובשו. ואשר] מיכה ג, ה. כמו] תהלים פח, ו.
כח. ולא] ירמיה כט, לב.
כט. כל] ישעיה ד, ג. ויכתב] מלאכי ג, טז. בסוד] יחזקאל יג, ט.
לא. קחו] הושע יד, ג.

קולה שור פר יעני אלצגאר מנהא כמא קאל פרים בני בקר לאנהא אחסן ואעז. וקולה מקרן מפריס אשארה̈ אלי אנואע אלחלאל.

לג. ראו. נט̇רו אי ינט̇רו אלמתואצ̇עין ויפרחו מלתמסי טאעה̈ אללה ויעיש קלבכם.

קאל ישועתך אלהים תשגבני ואוצל אלשכר ת̇ם קאל יא רב אד̇א מא נט̇רו אלמתואצ̇עין פרג̇ך פרחו. ואד̇א מא נט̇רו מלתמסי טאעה̈ אללה איצ̇א עאשת קלובהם. וד̇כר אלקלוב למא קדם מן ד̇כר אלאכתיאב בקולה ואני עני וכואב.

לד. כי שמע. אן סאמע אלי אלבאיסין רב אלעאלמין ואיא סג̇נייה מא זהד.

יעני אן אללה ואן תגאפל ען ג̇ואב ישראל וקת פלא בד ממא יג̇יבהם פי וקת אכ̇ר ואנה עז וג̇ל לא יזרי עליהם לצ̇עפהם כמא קאל כי לא בזה ולא שקץ וג׳ וקאל ההנא כי שמע אל אביונים יוי. ומעני ואת אסיריו הם אלמסג̇ונין פי אלג̇לות ועד רבנא באטלאקהם כמא קאל לאמר לאסורים צאו וג׳.

לה. יהללוהו. ימדחוה אלסמאואת ואלארץ̇ אלבחאר וכל מא פיהא מן אלדביב.

קאלו מעני שמים וארץ אהל אלעאלם בר ובחר בקולה איצ̇א ימים כמא קאל שירו ליוי שיר חדש תהלתו וג׳. פג̇מע אהל אלבר ואלבחר וכמא קאל ישמחו השמים ותגל הארץ וג׳.

לו. כי אלהים. אן אללה יג̇ית̇ ציון ויבני קרי יהודה ויג̇לסו ת̇ם וירת̇והא.

קולה כי אלהים יושיע ציון הד̇א בשארה̈ ללצאלחין אלמסתג̇ית̇ין אלי אללה אלקאילין הושיעני אלהים כי באו מים וג׳. ערפנא אן אללה לא יצ̇יע אג̇רהם ולא יג̇פל עמא כדו אנפסהם פיה מן אלציאם ואלצלאה̈ ואלבכא ואלמסח וג̇מיע מא קדם ד̇כרה ולד̇לך ג̇על פאתחה̈ הד̇א אלמזמור הושיעני וכ̇אתמתה כי אלהים יושיע ציון וג׳. וקולה ויבנה ערי יהודה יריד בה עמארה̈ אלארץ̇ כמא קאל האומר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וג׳. וקולה וישבו שם וירשוה יריד בד̇לך מע אלבני סכני לא כ̇ראב לה כמא קאל וישבו בה יהודה וכל עריו יחדיו אכרים וג׳. ת̇ם קאל איצ̇א וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וג׳. וקולה וירשוה יעני אנתחאל אלארץ̇ כמא קאל עלי יד יחזקאל [פי] שרח אלנחלות וכמא קאל איצ̇א וירשו הנגב את הר עשו וג׳.

לב. פרים] במדבר כח, א+.
לד. כי] תהלים כב, כה.		לאמר] ישעיה מט, ט.
לה. שירו] שם, מב, י.		ישמחו] תהלים צו, יא.
לו. הושיעני] שם, סט, ב.		האומר] ישעיה מד, כו.		וישבו] ירמיה

ולעל מן יסאל ויקול אישי מעני ובנימין את הגלעד פנקול ליס הדֿא אלקול בגיר מקדמהֿ פיטֿן סאמעה אנה עלי הדֿא אלשרח בל קאל קבלה וירשו בית יעקב את מורשיהם. פלמא קאל אן בית יעקב ירתֿו גֿמיע מן ורתֿהם צנך אלאן פקאל וירתֿו בית יעקב גֿבל נגב מע גֿבל עשו מע אלשפלה מע פלשתים מע שדה אפרים מע שדה שמרון מע ארץ בנימן מע ארץ גלעד. ותקסם כלהא עלי מא שרח יחזקאל.

לז. וזרע עבדיו. ונסל עבידה ינתחלוהא ומחבי אסמה יסכנו פיהא.

יעני בקולה וזרע עבדיו נסל בעד נסל. וקולה עבדיו: ואהבי שמו כֿאתמהֿ אלקול ליערף אן תצדירה בדֿכר שושנים הם אהבי שמו הם עובדיו ועבדיו ופיהם ופי אמתֿאלהם קאל ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי.

פרק ע

א. למנצח לדוד להזכיר.

[ללמסתחתֿ לדאוד לתדֿכרהֿ.]

קאלו להזכיר אי תעלים ישראל כיף יגֿב יסתגיתֿו ויקולו זכור יוי מה היה לנו וג׳ זכר לעבדיך: זכר אל תפר בריתך אתנו. וקאלו מתֿל מא שרחנא פי יוי אל בקצפך תוכיחני.

ב. אלהים. יא רב אקרב לכֿלאצי יא רב למעונתי אסרע.

הדֿא אלמזמור מתצל במא קבלה לאן קבלה אסתגאתֿהֿ אלשארית מן יד ד׳ מלכיות ואשראר ישראל. פגֿמע אלגֿמיע פי הדֿא אלמזמור וקאל פיהם אלהים להצילני כמא קאל פוק אנצלה משנאי וממעמקי מים. וזאד ההנא דֿכר אלסרעהֿ ואן לא ימהלהם אללה אכתֿר מן הדֿא וכמא קאל תֿם חושה לעזרתי יוי תשועתי.

ג. יבשו. יכֿזו וינכספו מבתגי נפסי יזוגו קהקרי ויכֿגלו האויי רדאתי בליתי.

יעני מא קאל פוק אתה ידעת חרפתי ובשתי וג׳. סאל ההנא אן

לא, כד. וישבו בה] זכריה יד, יא. וירשו] עובדיה יט. וירשו בית] שם, יז. צנך] אולי צ״ל צנף.

לז. ועשה] שמות כ, ו.

א. זכור] איכה ה, א. זכר] דברים ט, כז. זכר ואל] ירמיה יד, כא. יוי] תהלים לח, ב.

ב. אנצלה] שם, סט, טו. חושה] שם לח, כג.

ג. אתה] שם, סט, כ. ונתן] דברים ל, ז.

ירד אללה עליהם מתֿל אפעאלהם ויכאפיהם כמא קאל ונתן יוי אלהיך את כל האלות האלה וג׳.

ד. ישובו. ירגעו עלי גזא כֿזיתהם אלקאילין אשתפינא.

לאן האח האח הו תשפי ותנקל [מ]מא נחן פיה מן אלכֿזי ואלכֿגֿל אלי סרור ופרח כמא קאל

ה. ישישו וישמחו. יסרו ויֿפרחו בך כל מבתגיך ויקולו דאים יעטֿם אללה מחבי מגותֿתך.

יעני אן מחבי מגותֿתך יקולו יעטֿם אללה כמא קאל ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יוי וג׳.

ו. ואני עני. ואנא שקי ובאיס יא אללה אסרע לי עוני ומפלתי אנת יא רב לא תתאכֿר.

קולה ואני עני ואביון ליוצל הדֿא אלקול במא קבלה לאן קבלה יקול ואני עני וכואב. וקולה אלהים חושה לי כֿתם אלמזמור במתֿל מא פי צדרה כמא קאל אלהים להצילני וג׳. וקולה עזרי ומפלטי אתה אכֿלאץ אלניהֿ וחסן אלאתכאל עלי אללה.

פרק עא

א. בך יוי חסיתי.

בך יא רב אסתכנת לא אכֿזא ללאבד.

יעני אעדאיי אדֿא כֿזיו ואנכספו לם אכֿזא אנא ללאבד כמא קאל בך יוי חסיתי יריד חסן אלאסתכנאן ברב אלעאלמין. ומן האולי אלמסתכנין הם ענייי ישראל כמא קאל ואני עני ואביון אלהים חושה לי וג׳ ואוצל אליה בך יוי חסיתי. והכֿדי קאל והשארתי בקרבך עם עני ודל וג׳ והאולי הם אלדֿי לא יכֿזו אבדא כמא קאל לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד.

ב. בצדקתך. בעדאלתך תכֿלצני ותפלתני מיל אלי אדֿנך ואגתֿני.

יעני אנך עדל מנצף פאנצפני יא רב וכֿלצני מן אעדאיי. וגרץֿ הדֿא אלקול יטלב אלצאלח מן אללה אן יחכם בינה ובין אעדאה כמא קאל שפטני אלהים וג׳.

ה. ועיניכם] מלאכי א, ה.
ו. ואני] תהלים סט, ל.
א. ואני] שם, ע, ו. והשארתי] צפניה ג, יב. לאן] ישעיה מה, יז.
ב. שפטני] תהלים מג, א.

ג. היה לי. כון לי לקוי מאוא לאדכֹל פיה דאים אמרת אי אמר לתגיתׂני אן צׄכֹרי וקלעתי אנת.

קדם וקאל בך יוי חסיתי פלמא אטֹהר לפטֹ אלאסתכנאן קאל אכנני וכון אנת מסתכני ומאואי. ומעני מעון אי מאוא אוי אליך כמא קאל מענה אלהי קדם וקולה יוי מעון אתה וג׳.

ד. אלהי פלטני. יא אלהי פלתני מן יד אלשריר מן כף אלגׄאיר ואלטׄאלם.

סמי אלאעדא ההנא בג׳ אסמא. נסבהם אולא אלי אלכפר כמא קאל רשע תׄם אלי אלגׄור בקולה מעול תׄם אלי אלטׄלם בקולה וחומץ. ופסרת חומץ טׄאלם לאן הדׄא אלחרף מן אחרף אלאבדאל צ׳ס׳ז׳. הדׄה אלג׳ תנוב בעצׄהא ען בעץׄ בקולה יעלץ: יעלס: יעלז לאנהא תסמא אחרף אלצפיר.

ה. כי אתה. אנת רגׄאתי אלרב אלאלה מתכלי מן צבאיי.

קולה כי אתה תקותי יעני אנך רגׄאיי לא ארגׄו גירך ואנת מעתמדי ומתכלי מנדׄ כנת פי בלד מצר כמא קאל כי נער ישראל וג׳ ואלי הדׄא אלמעני אשאר בקולה בך בטחו אבתינו.

ו. עליך. עליך אסתכנת מן אלבטן מן אמעא אמי אנת גׄאזי בך מדחתי דאים.

יעני אול אלשי פי אלבטן בחיתׄ לא יצל אלי אלגנין תדביר אחד מן אלמכׄלוקין ורב אלעאלמין ידברה כמא קאל אשר עשיתי בסתר וג׳. ממעי אמי אתה גוזי יעני קטע אלסרהׄ ולא יאלם אלולד ולא אלולאדהׄ והדׄה קדרהׄ עטׄימהׄ. בך תהלתי תמיד יעני אנת מדחתי אמדחך עלי אלאחסאן אלעאם אלדׄי אהל אלעאלם משתרך פיה ועלי אלאחסאן אלכׄאץ והו מא אולית ישראל מן אלתפצׄל מדׄ כונהם במצר אלי וקת אלגׄאלה וביאת משיח.

ז. כמופת. מתׄל איהׄ עגׄב צרת לכתׄירין ואנת מסתכני קוי.

הדׄא עלי גׄההׄ אל[תצׄרע] ללה תעאלי. קאל יא רב קד צרת פי אלעאלם מתׄל עגׄב ענד גׄמיע אלאמם ואנת מסתכני קוי אי ליס אהלך פי ידהם ואן בלגת אלי הדׄא אלחאל אלדׄי יתעגׄבו מני ויקולו יהודי בעד פי אלעאלם.

ח. ימלא פי. ימתלי פמי מדחתך כל אלזמאן אפתכׄארי בך.

ט. אל תשליכני. לא תלקיני לוקת אלשיכׄוכׄהׄ כפנא קואיי לא תתרכני.

קאל אולא יוי אלהים מבטחי מנעורי דׄכר פי הדׄא גאלת מצרים. תׄם קאל ואנטׄר יא רב כיף צרת עגׄב ענד גׄמיע אלאמם. פיא רב לא תלקיני

ג. מענה] דברים לג, כז. יוי] תהלים צ, א: אדני.
ד. יעלץ] דהיא טז, לב. יעלס] איוב כ, יח. יעלז] תהלים צו, יב.
ה. כי] הושע יא, א. בך] תהלים כב, ה.
ו. אשר] שם, קלט, מ.

וקת אלשיכ̇וכ̇ה̈ יעני וקת אכ̇ר אלגלות בחית̇ קד כ̇לקנא בין אמות העולם. וקולה ככלות כחי יריד אלוקת אלד̇י ליס לישראל פיה חילה̈ כמא קאל כי יראה כי אזלת יד וג׳.

י. כי אמרו. אן קאלו אעדאיי בסבבי וחאפט̇י נפסי ישאורו ג̇מיעא.

קצד בהד̇א אלקול [אלי] גוג אלד̇י יתשאורו עלי הלאך ישראל כמא קאל כי נועצו לב יחדו וג׳.

יא. לאמר. קאילא קאלו אללה קד תרכה אכלבו אצ̇בטוה אן ליס מכ̇לץ.

ידל הד̇א אן אלאמם קד אעתקדו אן ליס לישראל מכ̇לץ וכמא יחכי ענהם קבל תסתיר פניו בל ראה לנצח.

יב. אלהים. יא אללה לא תבעד עני יא אלהי למעונתי אסרע.

אוצל הד̇א אלמזמור במא קבלה לאנה יקול פוק יוי לעזרתי חושה ויקול איצ̇א יבשו ויחפרו וג׳ ויקול ההנא

יג. יבשו יכלו. יכ̇זו יפנו מעאנדי נפסי ישתמלו מעירה̈ וכ̇גלה̈ מבתגיי בליתי.

אי כמא לחקני מנהם אלכ̇זי ואלכ̇גל כד̇אך ילחקהם כמא קאל ותרא אויבתי ותכסה בושה וג׳.

יד. ואני. ואנא דאים אצבר ואזיד עלי כל מדחתך.

יעני אני אצבר ואחתמל כמא קאל זעף יוי אשא וג׳. פאד̇א נט̇רת יא יוי מא יג̇רי עלי ורחמתני וכ̇לצתני והוספתי על כל תהלתך אי אזיד מדחה̈ הד̇ה אלישועה עלי כל מדחה̈ תקדמת. לאן פי מדחה̈ מצר קאל נורא תהלות ודוד קאל מהלל אקרא יוי. ישעיה קאל חסדי יוי אזכיר ופי עתיד קאל תהלת יוי ידבר פי וקאל כל הנשמה תהלל יה. פקאל הד̇א אלהלל אזידה עלי כל הלל תקדם.

טו. פי יספר. פמי יקץ עדאלתך כל אלזמאן מגות̇תך אן מא ערפת אחצאאת.

יעני אני לא אצל אן אחצי עג̇איבך ופצ̇אילך.

טז. אבוא. אדכ̇ל פי ג̇ברואת אלרב אלאלה אד̇כר עדאלתך וחדך.

יעני אד̇א תוסטת ד̇כר עג̇איבך וג̇ברואתך אד̇כר בני אדם אן הד̇ה

ט. כ̇ין דברים לב, לו.
י. כ̇ין תהלים פג, ו.
יא. אצ̇בטוה] אולי צ״ל ואצ̇בטוה. תסתיר] שם, י, יא.
יב. יוי] שם, ע, ב. יבשו] שם, ג.
יג. ותרא] מיכה ז, י.
יד. זעף] שם, ט. נורא] שמות טו, יא. מהלל] שמוב כב, ד+.
חסדי] ישעיה סג, ז. תהלת] תהלים קמה, כא. כל] שם, קנ, ו.

אלאפעאל לך וחדך במעני אנסבהא אליך לאנך עלי אלחקיקה̈ אנת פעלתהא. וקאל מפסר אכ̇ר אבוא בגבורות יוי אלהים אי בכל טאקתי ובכל ג̇ברותי אד̇כר עג̇איבך ואפעאלך יא רב יא אללה. ואלקול אלאול אצח.

יז. אלהים. יא אללה עלמתני מן צבאיי ואלי אלאן אכ̇בר עג̇איבך.

יעני מד̇ יציאת מצרים פעלת מעי פצ̇איל ואחסאן פעלמתני שכרך̇ פקד אלפת ד̇לך ואלי אלאן אכ̇בר עג̇איבך.

יח. וגם. ואיצ̇א אלי אלשיכ̇וכ̇ה̈ ואיאם אלשיבה̈ יא אללה לא תתרכני חתי אכ̇בר קדרתך לג̇יל וג̇יל לכל מן יג̇י פי אלעאלם ג̇ברותך.

יעני לא תתרכני יא רב ענד אלכבר והו אכ̇ר אלג̇לות וקת אלצ̇רה וקד ועד וקאל ועד זקנה אני הוא וג׳.

יט. וצדקתך. ועדאלתך יא אללה אלי אלסמא אלד̇י פעלת מענא עט̇אים יא אללה מן מת̇לך.

יעני אן עדלך עט̇ים כעט̇ם אלסמא. וישיר בקולה אשר עשית גדולות אלי ג̇מיע מא פעל מ̇ע ישראל מן כונהם במצר ואלי יום גאלה העתידה. וכל מא פעל בצדק ובמישור כמא קאל ואתה צדיק על כל הבא עלינו וג׳ כי צדיק יוי אלהינו וג׳ ולד̇לך קאל

כ. אשר הראיתני. אלד̇י אוריתני שדאיד כת̇ירה̈ ובלאיא עט̇ימה̈ תרג̇ע תחייני ומן גמור אלארץ̇ תרג̇ע תצעדני.

קולה אשר הראיתני וג׳ הו מא תקדם בה אלקול עלי יד משה ומצאוהו רעות רבות וצרות. ג̇מע פי הד̇א שיין והמא קסמי אלקללות. אחדה[מא] ג̇מיע אלאקסאם קאל פי ג̇מלתה והפלא יוי את מכותך וג׳. ואמא אלצרות כמא קאל והצר לך בכל שעריך וג׳ וקאל במצור ובמצוק אשר יציק וג׳. ואד̇א אמתחנת וג̇דת ג̇מיע אלקללות תחת הד̇ין אלאצלין. וקולה תשוב תחייני יעני אחיא ישראל ממא הם פיה. וד̇לך אנהם ממת̇לין באלמות כמא קאל במתים חפשי. וענד אלישועה קאל לפתח בני תמותה. פקאל תשוב תחיני יריד אחיא אלאנפס אלמשרפה̈ כמא קאל להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים וקאל יחי לבבכם לעד. ומתהומות הארץ תשוב תעלני למא קדם וערף אן אלמלוך ממת̇לין בתהום מים כמא קאל תהום אל תהום קורא וג׳ קאל אלאן ומתהומות הארץ וג׳ אי תנקד̇ני מן בין האולי אלאמם.

יח. ועד] ישעיה מו, ד.
יט. ואתה] נחמיה ט, לג. כי] דניאל ט, יד.
כ. ומצאוהו] דברים לא, יז. והפלא] שם, כח, נט. והצר] שם, נב.
במצור] שם, נג. במתים] תהלים פח, ו. לפתח] שם, קב, כא. להחיות] ישעיה נז, טו. יחי] תהלים כב, כז. תהום] שם, מב, ח.

כא. תרב. תכת֗ר עט֗מתי ותדור תעזיני.

קולה תרב גדלתי יעני ינט֗רו אלאמם מא תפעל מענא מן אלעט֗מה֗ פנכבר פי אעינהם כמא קאל הגדיל יוי לעשות עמנו וג׳. וקולה ותסב תנחמני אי ליס לנא אחד יעזינא כמא קאל כי מי יחמל עליך ירושלם וג׳ פאנת תעזינא כמא ועדתנא וקלת כאיש אשר אמו תנחמנו וג׳ וקאל עז וג֗ל ונחמתים ושמחתים מיגונם. וקולה ותסב תנחמני יעני אלסרעה֗ באלמגותה֗ כמא קאל סב דמה לך [דודי] לצבי וג׳ ומעני קול שלמה עליו השלום עד שיפוח היום יריד ט֗הור יום אלישועה בסרעה֗ חצ֗אר אלט֗בי כמא קאל מהר ענני וכמא קאל פי הד֗א אלמזמור אלהי לעזרתי חושה וקאל פוק הד֗א יוי לעזרתי חושה. וזאד פי אכ֗רה וקאל אלהים חושה לי כד֗אך איצ֗א ותסב תנחמני.

כב. גם אני. איצ֗א אנא אשכרך באלה֗ אלנבל ואצף חקיקתך יא אלהי אמגד לך באלקיתאר יא קדוס ישראל.

אי אתמכן חיניד֗ [אן] אשכרך באלאת אלנשיד כמא קאל ונגינותי ננגן כל ימי חיינו וג׳.

כג. תרננה. תרנן שפתי אד֗ אמגד לך ונפסי אלד֗י פדית תמגד לך איצ֗א.

למא ד֗כר נבל וכנור ד֗כר רנן שפתים לנעלם אן הד֗ה אלכלים ליס יצ֗רב בהא פקט בל יקאל מעהא רנן וזמרה ושיר והלל והודות. וקולה ונפשי אשר פדית עאטף עלי מא קדם וקאל תשוב תחיני וג׳ וכמא קאל פדית אותי יוי אל אמת.

כד. גם לשוני. איצ֗א לסאני כל אלזמאן תהד֗ר עדאלתך אן כ֗זיו אן אנכספו מבתגיי בליתי.

לשון ההנא מונת֗ה֗ לקולה תהגה ופי מוצ֗ע אכ֗ר מד֗כר כמא קאל איוב ולשוני אם יהגה רמיה. וג֗מע ההנא שפתים ונפש ולשון. אראד בד֗כר נפש אכ֗לאץ אלניה֗ וחסן אלטויה֗. ואראד בלשון אלנטק אלתאם בחרכה֗ אלשפתין. וקולה כי בשו כי חפרו כ֗תם אכ֗ר אלמזמור בהד֗א לאן פי אולה קאל בך יוי חסיתי אל אבושה לעולם וכד֗אך קאל פי וסטה יבשו יכלו שטני נפשי. וחקיקה֗ הד֗א אלקול אי יכ֗זו אעדאיי ולא אכ֗זא אנא. וכמא דעא ירמיה

כא. הגדיל] שם, קכו, ג. כי] ירמיה טו, ה. כאיש] ישעיה סו, יג. ונחמתים] ירמיה לא, יג. סב] שיהש ב, יז. עד] שם, שם. מהר] תהלים קמג, ז. יוי] שם, ע, ב.

כב. ונגינותי] ישעיה לח, כ.

כג. רנן] בכ״י רנין. פדית] תהלים לא, ו: פדיתה.

כד. ולשוני] איוב כז, ד. יבשו רדפי] ירמיה יז, יח. בשון] ישעיה

עלי אעדאה וקאל יבשו רדפי ואל אבושה אני וג׳. והכדי ועד אן גמיע אלמלל יכזו כמא קאל בשו וגם נכלמו יחדו כלם וג׳ ואמא ישראל נושע ביוי וג׳. וקאל איצא וידעת כי אני יוי אשר לא יבשו קוי. ואמא קולה תהגה צדקתך יריד בדלך מא יטהר מן אלאמור אלגלילה פי עצר אלמסיח אלמנתטר כמא שרח מן בעד וקאל וצדקתך לבן מלך.

פרק עב

א. לשלמה אלהים משפטיך.
לשלמה יא אללה אחכאמך ללמלך
אעטי ועדאלתך ופרגך לאבן אלמלך.

קולה לשלמה אלהים משפטיך וג׳ מתל קולה לדוד יוי אורי וישעי. כמא אן לדוד הו דוד בן ישי כדאך לשלמה הו שלמה מלך ישראל לא גירה. וכדאך שיר המעלות לשלמה: משלי שלמה: שיר השירים אשר לשלמה כל הדא קול שלמה מלך ישראל. וכדאך תפלה למשה מתל תפלה לדוד: תפלה לחבקוק עלי מא קדמנא פי צדר הדא אלכתאב. וקולה אלהים משפטיך למלך תן יריד בה מא טלב שלמה מן אללה פקאל לה חכמה ומדע תן לי וקאל איצא ונתתה לעבדך לב שמע לשפט את עמך וג׳. פקאל אלאן אלהים משפטיך למלך תן אי אחכאמך ללמלך שלמה אעטי ופרגך אלעטים לולד אלמלך יריד משיח. וקולה למלך תן יריד תן לי. וכמא רסם אללגה תקול כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך ומענאה בשמי בטבעתי. ומתלה קחו עמכם את עבדי אדניכם ויריד בה את עבדי. וכדאך וישלח יוי את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל והדא קול שמואל ומענאה ואותי. וכדאך קול אלבארי תעאלי יוי במראה אליו אתודע ומענאה אני יוי. ומתל הדא כאץ פי אללה תבארך מא לא יחצא בסרעה. כדאך קולה למלך תן מענאה תן לי משפטיך אי עלמני אחכאמך ואידני באלחכמה. וצדקתך לבן מלך יעני לבני והו משיח. וקד שרחת פי גיר מוצע אן אלצדקה עלי ג׳ וגוה. עושה משפט וצדקה חכם ואנצאף מתל צדק צדק תרדוף. וצדקה טאעה מתל וצדקה תציל ממות: זרעו לכם לצדקה. וצדקה פרג ישראל כמא קאל כי קרובה

מה, טז: כלם יחדו. ישראל] שם, יז. וידעת] שם, מט, כג.
א. לדוד] תהלים כז, א. שיר] שם, קכז, א. תפלה] שם, צ, א.
תפלה] תהלים יז, א; שם, פו, א. תפלה] חבקוק ג, א. חכמה] דבהיב א, י.
ונתתה] מלא ג, י: ונתת. כין אסתר ח, ח. קחו] מלא א, לג. וישלח]
שמוא יב, יא. יוין במדבר יב, ו. עושה] שמוב ח, טו+. צדק]
דברים טז, כ. וצדקה] משלי י, ב+. זרעו] הושע י, יב. כין ישעיה

ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: קרבתי צדקתי לא תרחק וג׳. **כדֹאך אלאן** וצדקתך לבן מלך. **וכמא קאל פוק ואוצל הדֹא אלמזמור אליה** גם לשוני כל היום תהגה צדקתך וג׳. **וכדֹאך יא יוי יכון משיח.**

ב. ידין עמים בצדק. יחכם שעבך בעדל ואשקיאך בחכם.

יעני יחכם חכם ישראל **בעדל ואנצאף כמא קאל** ושפט בצדק דלים וג׳ והיה צדק אזור מתניו וג׳.

ג. ישאו הרים. יחמלו אלגבאל סלאם ללקום ואלגבאע באלעדל.

יעני אן אהל אלעאלם ינתֿו אלסלאמה פי ישראל **וכמא קאל** ישאו מדבר ועריו **ומענאה ירפעו אצואתהם אהל אלבּרארי בתסביח אללה. כדֹאך** ישאו הרים שלום לעם **יריד ירפעו אהל אלעאלם צותהם באלסלאם ואללקא אלגֿמיל ללקום יעני** עם יוי. **ואדֹא טֿהר עדל אלאמ[א]ם אלמנתטֿר פאהל אלגבאע הם אהל אלעאלם יטֿהרו אלעדל ואלטאעה.**

ד. ישפט. יחכם צֿעפא אלקום יגיתֿ לבני אלבאיס וידכֿדך אלגאשם.

יעני אנה יחכם בתאייד סמאוי כמא קאל ולא למראה עיניו ישפט ולא למשמע אזניו יוכיח. **והדֹא אלאמאם אלמנתטֿר הו** משיח **אלדֹי תקדמו אלאנביא בדֹכרה פי כתֿיר מן נבואתהם כמא קאל** ישעיה עליו השלום ויצא חטר מגזע ישי וג׳ **וקאל** הן עבדי אתמך בו **ואליה אשאר** בקולה הנה ישכיל עבדי וג׳ **ואקדם להדֹא אלפצל מקדמה יחלל בהא נכתה עויצה. ודֹלך אנה יצף פיה שרף ורפעה ויצף איצֿא דֹלה והואן ואוגאע ועלל. והדֹא אדֹא גֿמעתה פי שכֿץ ואחד עסר עליך עבארתה ואדֹא תבינת אלחאל כיף ינתטֿם סהל עליך מסלכך פיה. ודֹלך אנהמא פצלין פי אלמקרא נטֿירין** הנה ישכיל עבדי **ופצל** חסדי יוי עולם אשירה. **יבתדי פיה פידֹכר** דוד **ויקול** אז דברת בחזון לחסידיך וג׳ מצאתי דוד עבדי וג׳ **וגֿמיע אלקול עלי נטֿאם. תֿם יקול** אם יעזבו בניו תורתי וג׳ ופקדתי בשבט וג׳. **תֿם יקול** ואתה זנחת ותמאס וג׳ **יריד בהדֹא אולאד** דוד **מתֿל** יהויקים יכניה צדקיהו **פקאל כל מא וצף מן חלול אלסכֿט לאולאדה ומסמועה כאנה** לדוד **וליס הו** לדוד. **כדֹאך קולה** הנה ישכיל עבדי ירום ונשא **ומא שאכל הדֹא כלה עלי** משיח **ומא כאן עטֿם הדֹא אלקול פמנסוב כלה אלי אבאה. פאלאן** איתן האזרחי **אכֿד מן** דוד **אלי אספל** וישעיה **דֹכר** משיח **וגֿעל ידֹכר אבאה אלקדמא פי זמאן**

נו, א. קרבתי] **שם, מו, יג.** גם] **תהלים עא, כד.**
ב. ושפט] ישעיה יא, ד־ה.
ג. ישאו] שם, מב, יא.
ד. ולא] שם, יא, ג. ויצא] שם, א. הן] שם, מב, א. הנה] שם, נב, יג. חסדי] תהלים פט, ב. אז] שם, כ־כא. אם] שם, לא. ופקדתי] שם, לג. ואתה] שם, לט. סורו] ישעיה נב, יא. כין] שם,

אלגלות. ואדֹא חפטֹת הדֹא אלאצל אנתטֹם לך תפסיר הדֹא אלפצל בלא תעב. ואעלם אנה קאל קבל הדֹא אלפצל סורו סורו צאו משם יעני זולו מן [אל]מדֹאהב אלמכרוההֹ ופארקוהא ואכֹרגו מן תֹם יעני מן בבל וסאיר אראצֹי אלגלות. טמא אל תגעו יעני אחפטֹו אנפסכם ותגנבו אלדנו בדנס ונגֹס. צאו מתוכה אי אדֹא כֹרגתם מן וסטהא תנקו יא חאמלי כתב רב אלעאלמין. וקאלו יא חאמלי ארון יוי יעני כהנים ולוים. ואלקול אלאול אצח. כי לא אן לא באנחפאז תכֹרגון. ובמנוסה ובהרב לא תנטלקון. בחפזון ובמנוסה מעני ואחד. יריד באלגֹמיע יערף אן הדֹה אלישועה אגֹל מן ישועת מצרים אלדֹי קאל פיהא כי בחפזון יצאת מארץ מצרים. כי הולך לפניכם יוי אן פי מקדמתכם יוי. ומאספכם ועלי סאקתכם אלה ישראל. והדֹא איצֹא בכֹלאף גאלת מצרים לאנה אנמא דֹכר פי גאלת מצרים ויוי הולך לפניהם יומם וג׳ ולם יקל ומאספכם אלהי ישראל. תֹם קאל קול מתצל בה הנה ישכיל עבדי. קולה הנה אשארהֹ אלי הדֹא אלוקת אלדֹי תקדם דֹכרה. וקולה איצֹא הנה נטֹיר קולה הן עבדי אתמך בו ותקריבה ללאלפאטֹ. פיקול הן עבדי: הנה ישכיל עבדי לידלנא עלי אן אלקול פי שכֹץ בעינה והו משיח וכמא קאל ישכיל קאל איצֹא פיה ומלך מלך והשכיל. וקולה ירום ישיר אלי מא קאל קביל הדֹא בצור ירום ממני תנחני. וקולה בצור ירוממני עלי מא שרחת פי מא תקדם. וקולה ונשא יריד בה אלשרף ואלעלו עלי מא דֹכר דניאל עליו השלום וקאל וארו עם ענני שמיא כבר אנש וג׳. וקולה וגבה ישיר בדֹלך אלי קול יחזקאל עליו השלום ולקחתי אני מצמרת הארז וג׳. תֹם קאל וידעו כל עצי השדה כי אני יוי השפלתי עץ גבוה הגבהתי עץ שפל והדֹה מלכות בית דוד כמא קאל פוק בהר מרום ישראל אשתלנו וג׳ ופיה יקול ביום ההוא אקים את סכת דוד וג׳. וקולה מאד בעד הדֹה אלאוצאף ישיר אלי אנה יכון בכֹלאף מלכי יהודה אולא דוד ושלמה ומן בעדהם. פאמא דוד ושלמה פבלג ידהם אלי אלבחר וכתֹיר מן אלאנהאר מתֹל נהר פרת וגירה כמא קאל ושמתי בים ידו וג׳. ומן כאן בעדהם לם יתגֹאוז מלכה ארץ ישראל. פאמא אלמשיח פקאל פיה וירד מים עד ים וג׳ וקאל ומשלו מים עד ים וג׳ ולדֹלך קאל מאד.

כאשר. כאלדֹי תוחשו בסבבך כתֹירין כדֹאך פסאד אכתֹר מן כל

יב. ויוין שמות יב. כין ישעיה נב, יב. כי בחפזון] דברים טז, ג. יג, כא. הנה] ישעיה נב, יג. הן] שם, מב, א. ומלך] ירמיה כג, ה. בצור] תהלים סג, ג. וארו] דניאל ז, יג. ולקחתי] יחזקאל יז, כב. וידעו] שם, כד. בהר] שם, כג. ביום] עמוס ט, יא. ושמתי] תהלים פט, כו. וירד] שם, עב, ח. ומשלו] זכריה ט, י. כאשר] ישעיה נב, יד. את] דבהיא כ, ח. כן] ישעיה נב, טו.

אמר מנט̇רה וחליתה מתגירה̈ אכת̇ר מן כל בני אדם. יעני כמא תוחשו והלכו בסבבך יא דאוד ג̇ד משיח כת̇יר מן אלנאס מת̇ל אדום ועמון ומואב ופלשתים וארם דמשק וארם צובה וארם נהרים וארבעה̈ ג̇באברה̈ פלשתים כמא קאל את ארבעת אלה נולדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו כד̇אך אלאן יכון פסאד מנט̇ר הד̇א אלמלך אלד׳ אכת̇ר מן פסאד כל מן תקדם מן אלאעדא. ופסרת משחת פסאד לאנה בוזן משפט. פג̇והר משחת שחת וג̇והר משפט שפט פיציר משחת מת̇ל משפט. ותארו וחליה̈ פסאד הד̇א אלמלך אכת̇ר מן ג̇מיע בני אדם אלמתקדמין.

כן יזה. כד̇אך ינצ̇ח שעוב כת̇יר בסבבה יקבצ̇ו אלשעוב אפואההם אן אלד̇י מא קץ להם נט̇רו ואלד̇י מא סמעו פהמו. קולה כן יזה אי מת̇ל הד̇ה אלצפה̈ אלד̇י קאל כן משחת מאיש מראהו וג׳ כד̇אך ינצ̇ח אלאמם כלהם. ומעני אלנצ̇ח הו אלהלאך ואליה אשאר בקולה ויז נצחם על בגדי וג׳. עליו יקפצו מלכים פיהם יעני מן ג̇התה ובסבבה יקבצ̇ו אלמלוך אפואההם ולא יכון להם לא אמר ולא נהי פי אלעאלם. כי אשר לא ספר להם וג׳ ישיר אלי קולה האיים הרחוקים אשר לא שמעו את שמעו וג׳.

מי האמין. מן ות̇ק לכ̇ברנא וקדרה̈ רב אלעאלמין עלי מן אנכשפת אלא עלינא. אי האולי לם יכונו ית̇קו בהד̇א אלכ̇בר פדלך כ̇צנא נחן בט̇הור הד̇א אלשרף לנא דונהם כמא קאל וזרוע יוי על מי נגלתה.

ויעל כיונק. יצעד מת̇ל אלרצ̇יע בין ידיה ומת̇ל אלסנך̇ מן ארץ̇ מפאזה̈ לא חסן לה ולא בהג̇ה̈ ונראה וליס לה מנט̇ר פנתמנאה. קולה ויעל כיונק לפניו יעני משיח ט̇הר ותעאלא אמרה קדאם רב אלעאלמין מת̇ל אלג̇צן אלחסן כמא קאל יחזקאל מראש יונקתיו רך אקטף ושתלתי אני על הר גבוה ותלול. וקולה לפניו הו רב אלעאלמין כמא קאל פוק וזרוע יוי על מי נגלתה פעליה עטף בקולה לפניו. וקולה וכשרש מארץ ציה כמא קאל בארץ ציה יריד ט̇הורה מן הד̇א אלג̇לות אלממת̇ל בארץ ציה כמא קאל בארץ ציה ועיף בלי מים. וקולה לא תאר לו ולא הדר יריד אבאה אלד̇י כאנו בהד̇ה אלצורה̈ פי אלג̇לות לא חסן להם ולא בהג̇ה̈ ואלד̇י ינט̇רהם בהד̇ה אלצורה̈ מא כאן ישתהיהם לנקץ̇ אלחאל פיהם. ת̇ם ד̇כר נקץ̇ אחואלהם פקאל

נבזה וחדל אישים. מזדרא וממתנע מן אלנאס אמר ד̇ו אוג̇אע ומערוף̇ באלמרץ̇ ומת̇ל מסתור אלוג̇ה מנה מזדרא ומא חסבנאה. קולה נבזה וחדל אישים יעני אנהם כאנו מזדריין ענד אלאמם ליס להם דולה̈ ולא מלך ולא ג̇מוע עסאכר כמא קאל וחדל אישים. וכאן להם אוג̇אע קלב מת̇ל אהל

ויז] שם, סג, ג. האיים] שם, סו, יט.
מי] שם, נג, א. ויעל] שם, ב. מראש] יחזקאל יז, כב. בארץ] תהלים סג, ב. נבזה] ישעיה נג, ג. ואנכי] דברים לא, יח. אכן]

אלגֿאליהֿ וחסראת וגזרות ומערופין בעלל אלגלות מתֿלנא. ומתֿל מסתור אלוגֿה מנה אי הם מתֿלנא קד סתר אללה וגֿהה ענהם כמא קאל פינא ואנכי הסתר אסתיר פני וג׳. הם דאכֿלין מענא פי הדֿא אלקול וכאן כל ואחד מנהם ענדנא נבזה ולא חשבנוהו.

אכן. פאדֿא חקא יקין מרצֿנא הו חמל יעני הדֿא אלמשיח ואוגֿאעה מע אוגֿאע אבאה אזדמלהם ענא ונחן חסבנא כל ואחד מן אבאה מבתלא מצֿרוב תחת צֿרבהֿ אללה ומשקא עלי אלדואם. יעני לחקנא אלאיאס כמא קאל ואני אמרתי לריק יגעתי. ואנמא כאן אלסבב סו אפעאלנא פי טול אלמכתֿ כמא קאל

והוא מחלל מפשעינו. והם אנמא כאן כל ואחד מנהם מתמכֿץֿ מן אגֿראמנא מתדכֿדךֿ מן דֿנובנא אלאן למא טֿהר הדֿא אלמשיח צאר רבאט כלאמנא בסבבה ובאשתראכה מע אלאנביא אי צאר שריפהם פי אלאפעאל פענד דֿאך אשפינא. פסרת ובחברתו מן חבר.

כלנו. כלנא מתֿל אלגנם צֿל[ל]נא כל אמר לשגלה אתגֿהנא ואלרב אשפע בה איא דֿנב גֿמאעתנא. יעני בהדֿא אנא כנא מתכֿלפין ען אלתובהֿ צֿאלין ען אלחק קד אשגלנא אנפסנא במא לא ינפע ופצֿל רב אלעאלמין קבל צלוהֿ הדֿא אלמשיח פי ישראל כמא קבל צלוהֿ משה עליו השלום וסאיר אלנביאים פיהם.

נגש. אקתצֿי והו משקא ולא יפתח פמה מתֿל אלשאהֿ ללתקציב תגֿלב ומתֿל אלרכֿלהֿ בין ידי מגזיהא מנכֿרסהֿ ולא יפתח פיה. קולה נגש והוא נענה יריד אבאה אלדֿי כאנו יודו אלגֿזיהֿ ויקתצֿו אלכֿראגֿ וכאנו משקאיין מסתצֿעפין מתֿל אלשאהֿ פי יד אלקצאב צאן ההרגה: צאן טבחה: צאן מאכל. ומתֿל אלרכֿלהֿ אלדֿי תרבט ידיהא וארגֿלהא ותגֿז והי לא תנטק מן אלהיבהֿ ואלפזע כדֿאך הם מרבוטין פי הדֿא אלגלות ומן אלהיבהֿ ואלפזע לא ינטקו לא אמר ולא נהי כמא קאל ולא יפתח פיו.

מעצר. מן חבס הדֿא אלגלות ומן אלחכם אכֿדֿ במעני אכֿדֿ למלוכה ולגדולה אעני משיח. ואת דורו מי ישוחח יעני דור אבותיו מן יחדתֿ וינתֿ מא כאן פיה מן עטֿם אלצרות. דֿאך אלדור אלדֿי אנקטע מן ארץֿ אלחיוהֿ יעני מן ירושלם וקדש יוי. ולם אנקטע וצאבה הדֿא אלבלא מפשע עמי נגע למו אי מן גֿרם שעבי צאר אבאה הדֿא אלבלא נגע למו. פלמא טֿהר הדֿא אלמשיח

ישעיה נג, ד. ואני] שם, מט, ד. והוא] שם, נג, ה. כלנו] שם, ו.
נגש] שם, ז. צאן] זכריה יא, ד־ז. צאן טבחה] ע׳ תהלים מד, כג.
צאן] שם, יב. מעצר] ישעיה נג̃, ח. הדֿא אלבלא] אולי צ״ל: פי הדֿא.
ויתן] שם, ט. והכה] שם, יא, ד. וברוח] שם, שם. והיה] שם, ה.

ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במותיו וגֿעל אלרשעים קברה אי קבר לה במעני אהלכהם. ואלמוסר פי אמואתה יעני מן תעטֿם במאלה וכאן רשע אהלכה כמא קאל והכה ארץ בשבט פיו וג׳ וכמא קאל בעד וברוח שפתיו ימית רשע. והיה צדק אזור מתניו קאל איצֿא בעד קולה ואת עשיר במותיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו.

ויוי חפץ דכאו. ורב אלעאלמין הוי תדכֿדך אבאה וצברהם ואלדֿי אמרךֿ נפסה כל ואחד עלי דין רב אלעאלמין ואן תציר מתֿל קרבן אשם נפסה אי כאן כל ואחד יבדֿל נפסה מתֿל קרבן אשם פלדֿלך ינטֿרון הדֿא אלנסל יאריך ימים כמא קאל חיים שאל ממך נתתה לו וג׳. וחפץ יוי בידו יצלח יעני אלישועה אלדֿי הו מראד רב אלעאלמין עלי יד הדֿא אלמשיח ינגֿח.

מעמל. והדֿא אלמשיח מן עמל נפסה וכדה פי אלטאעה ינטֿר אלישועה ישבע מן אלתֿואב ומן גֿלאלתה יעדל אלצאלח עבדי משיח ללכתֿירין ודֿנוב ישראל הו יחמל ענהם. במעני פי זמאנה יצפח דֿנוב ישראל כמא קאל כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד.

לכן. לאגֿל צבר אבאה ולאגֿל צלאחה אקסם לה פי אלכתֿירין מע אלנביאים פי אלתֿואב ומע ישראל פי אלנחלה כמא קאל ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר וג׳. ואת עצומים יחלק שלל. ומע אלעטֿימין יקסם איצֿא אלסלב סלב גוג ומגוג כמא פסרנא קולה הנה יום בא ליוי וחלק שללך בקרבך. תֿם גֿמע פעל אבאה ופעלה פקאל אולא תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה. הדֿה צפה אבאה יעני גֿרדו אנפסהם וצברו וכאנו יחצו מע עואם אלנאס פי אלגֿזיה. תֿם אפרדה בדֿאתה פקאל והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע והו כֿטא גֿמיע ישראל חמל ענהם וכאן ישפע אלי אללה תעאלי פיהם.

רני עקרה. אתבע הדֿא אלפצל בקולה רני עקרה ליערף אן הדֿה אלאמה אלעאקר מן משיח פי אלגֿלות אלאן תלד הדֿא אלולד כמא קאל לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל. והדֿה בשאראת כלהא תקדמת בהא אלנביאים לאהל אלגֿאליה העניים והאביונים כמא קאל העניים והאביונים מבקשים מים ואין וג׳. פערף אלאן אן הדֿא אלמשיח אדֿא טֿהר יחכם חכם האולי אלצֿעפי ויגֿית האולי אלבאיסין וידֿכֿך כל גֿאשם כמא קאל ישפט עניי עם וג׳. תֿם קאל וענד דֿלך

ה. ייראוך. יכֿאפוך מע אלשמס ומהמא אלקמר גֿיל אגֿיאל.

ויוי] שם, נג, י. חיים] תהלים כא, ה. מעמל] ישעיה נג, יא. כי] ירמיה לא, לד. לכן] ישעיה נג, יב. ולנשיא] יחזקאל מה, ז. הנה] זכריה יד, א. רני] ישעיה נד, א. לכן] מיכה ה, ב. העניים] ישעיה מא, יז.

אי יכֿאפוך מהמא אלשמס ואלקמר פי אלוגֿוד יריד דואם אלטאעהֿ. והדֿא אלקול שרף ללמסיח אי ליס הדֿא מתֿל אלמלוך אלמתקדמין אלדֿי כאנו אדֿא טֿהרו ארכבו אלנאס אלמעאצי במא יטֿהר מנהם מן אלטֿלם ואלתעדי פיתמתֿל בהם אלנאס. ולדֿלך קאל ענד טֿהור אלמשיח רב לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו וג׳ ולא יונו עוד נשיאי את עמי.

ו. ירד כמטר. ינחדר מתֿל אלמטר עלי אלגֿז כטשיש ירטב אלארץֿ. זרזיף ליס לה אשתקאק ומא ליס לה אשתקאק יפסר עלי מעני אלמגֿאורהֿ. קאלו מעני ירד כמטר על גז יריד מתֿל מא יגסל אלמטר אדֿא אנחדר עלי גֿז אלצוף כדֿאך תנגסל דֿנוב ישראל ענד טֿהור משיח לאן כתֿיר מא ימתֿל זואל אלדֿנוב באלתֿלגֿ ואלצוף. וקאלו ינחדר כלאמה פי קלוב ישראל כאנחדאר אלמטר על אלגֿז כמא ינטֿפהא ויביצֿהא כדֿאך תנקא קלוב ישראל ותכֿלץ ניאתהם ללטאעהֿ בכלאם משיח. וקולה כרביבים זרזיף ארץ אי ינפע ישראל כנפע אלמא ללארץֿ.

ז. יפרח. ינפרע פי איאמה אלצאלח וכתֿרהֿ אלסלאם אלי אן לא קמר. יעני בקולה יפרח בימיו צדיק נמו ישראל וכתֿרתהם כמא קאל הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל וג׳ וקאל צדיק כתמר יפרח וג׳. ורב שלום יריד כתֿרהֿ אלסלאם חתי לא יבקא עאלם יעני דואם אלסלאם כמא קאל הנני נוטה אליה כנהר שלום וג׳ וקאל שלום שלום לרחוק ולקרוב וג׳.

ח. וירד. ויסתולי מן אלבחר אלי אלבחר ומן חיתֿ נהר אלי חיתֿ ליס ארץֿ.

קולה וירד מים עד ים יריד אלעאלם כלה מן חד בחר אלמחיט אלי חדה אלאכֿר ומן חיתֿ יוגֿד נהר אלי אכֿר אלעמארהֿ. ומעני אפסי ארץ בחיתֿ ליס מוצֿע ולא ארץֿ מוגֿודהֿ וכמא קאל איצֿא ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ.

ט. לפניו. בין ידיה יגֿתֿו אלמפאזיין ואעדאה אלתראב ילחסו. יעני בציים אהל אלבֿרארי מתֿל בני ישמעאל ומלכי ערב וגֿמיע בני קטורה וכל קצוצי פאה. ואויביו גֿמיע סאיר אלממאלך כמא קאל פיהם ילחכו עפר כנחש וג׳ וכמא קאל איצֿא והיו מלכים אמניך וג׳.

י. מלכי. מלוך אלבחר ואלגֿזאיר הדיהֿ ירדו מלוך אלימן וסבא תחפהֿ יקרבו.

ה. רבן יחזקאל מה, ט. ולאן שם, ח.
ז. הבאים ישעיה כז, ו. צדיק תהלים צב, יג. הננין ישעיה סו, יב.
שלום שם, נז, יט.
ח. ומשלון זכריה ט, י.
ט. ילחכון מיכה ז, יז. והיון ישעיה מט, כג.

אשכר מן אשכרך. ד֗כר ציים ת֗ם ד֗כר ואיים לאן אלעאלם קסמין בר ובחר. וד֗כר חמל אהל אלעאלם אלהדאיא ואלאלטאף כמא קאל לקחת מתנות באדם וקאל כל צאן קדר יקבצו לך. וקאל כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו וקאל יגיע מצרים וג׳.

יא. וישתחוו. ויסגדו לה כל אלמלוך כל אלאחזאב יטיעוה.

יעני אן לה ידלו אלמלוך כמא קאל והשתחוו על כפות רגליך כל מנאציך: כי הגוי והממלכה.

יב. כי יציל. אן יכ֗לץ באיס מתגות֗ ושקי וליס נאצר לה.

יעני הו יכון סבב כ֗לאץ הד֗א אלבאיס ישראל אלד֗י לם יכון לה נאצר ולא רחים.

יג. יחס. ישפק עלי הד֗א אלפקיר ואלבאיס ואנפס אלבאיסין יגית֗.

אי מן לם יכון ירחמהם אחד הו יחוס עליהם ומן לם יכון יגית֗הם אחד הו יגית֗הם.

יד. מתוך. מן אלאפך ואלט֗לם יתולא ויפך אנפסהם ויעז דמהם ענדה.

יעני אלט֗לם אלד֗י כאן דמאהם מבאח ענד אלגוים וכאנו עלי כ֗טר אלנפס אלאן אעתקהם אללה עלי יד משיח וצארו ענדה מצאנין אעזא מכרמין.

טו. ויחי. ויעיש ישראל ויעטיה משיח מן ד֗הב אלימן ויצלי בסבבה דאים כל אלזמאן יברכה.

יעני יעיש ישראל כמא קאל יחי לבבכם לעד. ויתן לו מזהב שבא פסר ההנא אן קולה מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו יריד בה אלד֗הב אלד֗י יחמלו ואן אלמשיח לא יכ֗תץ בה דון ישראל בל יפרקו עליהם כמא קאל ויתן לו מזהב שבא. וקולה ויתפלל בעדו תמיד יריד אנה עלי אלדואם בארץ ישראל וידעו אלי אללה פיהם ויברכהם כמא קאל פי שלמה ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד וקאל איצ֗א פי דוד מן קבלה ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם וג׳.

טז. יהי פסת בר. יכון כף בר [פי אלארץ֗] פי ראס אלג֗באל יהתז מת֗ל אללבנאן אלד֗י יהתז ת֗מרה ויזהרו מן כל מדינה֗ מת֗ל עשב אלארץ֗.

פסרת תרגום כף פס ידא. פקאל אלאן יכון פי זמאן הד֗א אלמשיח אלכ֗יראת כת֗ירה֗ ואלכ֗צב כביר חתי אן מן שא יסיר והו כף מן אלבר אד֗א זרע עלי ראס ג֗בל אלד֗י מן שאנה לא תת֗בת עליה אלאמיא כת֗יר

י. אשכרך] יחזקאל כז, טו. לקחת] תהלים סח, יט. כל] ישעיה ס, ז. כלם] שם, ו.
יא. והשתחוו] שם, יד. כי] שם, יב.
טו. יחי] תהלים כב, כז. ויסב] דהיב ו, ג. ויכל] דבהיא טז, ב.
טז. יציץ] ישעיה כז, ו.

יהתז סנבֿה פי אלגבל מתֿל קוה תֿמר גבל אללבנאן אלכתֿיר אלתֿלג. ושרחת הדֿא אלשרח לאן אלזרע לא יקאל לגלתה ולא נבאתה פרי. וקולה ויציצו מעיר כעשב הארץ יריד ישראל יכתֿר נבאת ארצֿהם ויכונו הם פי אלכתֿרה מתֿל עשב ארצֿהם כמא קאל יציץ ופרח ישראל.

יז. יהי שמו. יכון אסמה ללאבד בין ידי אלשמס ינון אסמה ויתברכו בה כל אלאמם יצפוה.

קולה יהי שמו לעולם יריד מהמא אלעאלם תֿאבת ואלשמס תֿאבתה כדֿאך הו תֿאבת וכמא פסרנא עם שמש ולפני ירח דור דורים. וקולה ינון קום קאלו הדֿא אסמה. וקום גֿעלו להדֿא אלאסם מעני ואשתקוה מן נין פקאלו יכון לה נסל כתֿיר כמא אן ישראל יציצו כעשב הארץ כדֿאך הדֿא אלמשיח ינסל ויעקב כתֿיר ויתברכו בה גֿמיע אהל אלעאלם. כל אלאחזאב יאשרוהו במעני יקולו אשריך משיח ואשרי ישראל אשר אתה מלך עליהם וכמא קאלת מלכת שבא לשלמה אשרי אנשיך. ושרחת הדֿא לאן לפטֿה יאשרוהו לא תתצרף פי לגה אלערב עלי חקיקתהא פאסתערת להא לפטֿה ענד אלפשאט פקלת יצפוה.

יח. ברוך. משכור אלרב אללה אלה אסראיל פאעל אלעגֿאיב וחדה.

כמא כֿתם בשאראת ישראל פי יקום אלהים וקאל ברוך אלהים כֿתם כֿבר ישראל ומשיח ב[אל]שכר אלתאם. וקולה אלהי ישראל יריד בדֿלך אכֿתצאצה בישראל דון אהל אלעאלם עלי אלאצל אלמוצֿוע אלמבתדא מן נח ענד קולה ברוך יוי אלהי שם לאנה אול להם. תֿם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. פצֿל אלוו ואלהי יעקב ליערף אנה לא יקאל אלהי פלאן בעד טֿהור זרע יעקב אלא אלהי דוד לאנה אול ללמלך. ולדֿלך קאל אלהי יעקב: אלהי ישראל: אל ישראל: קדוש ישראל: אביר ישראל: מלך ישראל: יוי גואל ישראל כל הדֿא לתכֿציץ. ומעני עשה נפלאות לבדו לאן גֿמע ישראל וטֿהור עזהם אחד אלמעגֿזאת אלכבאר אי אן הדֿא עגֿב עגֿיב פלא יקדר יפעלה אלא פאעל אלעגֿאיב וחדה עז וגֿל.

יט. וברוך. ומשכור אסם עזה אלי אלאבד וימתלי וקארה וגֿלאלה ועטֿמתה כל אלעאלם אמן ואמן.

אמן פי מא מצֿא אלי חית אנתהינא ואמן מן אלאן אלי אלאבד.

כ. כלו. כמלו ותמו צלואת דוד בן ישי.

יעני בהדֿא אלכמאל צחתהא ותמתהא אי צחה הדֿה אלבשארת. ואן

יז. נין] איוב יח, יט. אשרין] דהיב ט, ז.
יח. יקום] תהלים סח, ב. ברוך] שם, לו. ברוך יוי] בראשית ט, כו.
אלהי] שמות ג, ו+. אל] תהלים סח, לו. קדוש] מלב יט, כב+.
אביר] ישעיה א, כד. יוי] שם, מט, ז.

קאל כלו בלשון עבר פמענאה עתיד כמא יקול פי בשארת ישעיה אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים. ולם אפסר כלו פרגו לאן לה בעד הד̇א צלואת כת̇יר[ה̈]. ווג̇ה אכ̇ר והו אנה קאל כמלו אלי ההנא צלואת דוד לאן בעד הד̇א את̇בת י״א׳ מזמור לאסף מתצלה̈ כלהא בעצ̇הא בבעץ̇. ת̇ם יעוד אלי ד̇כר דוד. והד̇א מת̇ל קולה תמו דברי איוב. ת̇ם ית̇בת פצול לאליהו ת̇ם יעוד אלי ד̇כר איוב [כמא קאל] ויען איוב את יוי. והד̇א קול קריב.

ברוך יוי לעולם אמן ואמן.

כ. אלה] שם, מב, טז. תמון] איוב לא, מ. ויען] שם, מ, א.

Appreciative of the late Professor Jacob Mann's statement in his *Texts and Studies,* Volume II, page VI, that a real history of Karaism must await the publication of the writings of its leading exponents, I have, after much hesitation, decided to make available in print some of these texts in my possession. The hesitation derived mainly from a desire to accompany them with introductory studies and notes. But the prohibitive printing costs involved in following such a procedure acted as a potent deterrent. It is hoped, therefore, that in view of the importance of these source materials, the decision to proceed with publication of the texts might have merit.

The present edition is based on the unique manuscript in the Second Firkowich Collection, No. 1345, containing the Arabic translation and commentary by Salmon b. Yeruham on Psalms 1-89. To the Leningrad State Public Library, which supplied me with a photostat copy of it in 1939, I wish to extend my thanks. I am also obligated to the Library of the Jewish Theological Seminary of America for placing at my disposal its manuscripts on Yefet b. Ali's Commentary on Psalms.

I am particularly grateful to the Trustees of the Alexander Kohut Memorial Foundation Inc. for their generous financial assistance in meeting the costs of this publication.

In conclusion, I would like my learned colleagues and friends who may have in their possession fragments of Salmon b. Yeruham's writings on Psalms and Lamentations to bring them to my attention.

Lawrence Marwick

Washington, D. C.
November 11, 1956

The Arabic Commentary

of

SALMON BEN YERUHAM THE KARAITE

on

The Book of Psalms

Chapters 42 - 72

Edited from the unique manuscript
in the State Public Library in Leningrad

by

Lawrence Marwick, Ph. D.

PHILADELPHIA
THE DROPSIE COLLEGE FOR HEBREW
AND COGNATE LEARNING
1 9 5 6